

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 136/2024

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE:

DNE: 1. července 2024

VE VĚCI: žádost o poskytnutí informací podle zákona č.106/1999 Sb. ze dne 24.6.2024
30.5.2024

Vážená ■■■■■

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 24.6.2024, jakož i po vzájemné e-mailové dohodě, zasíláme vzorek 20 rozhodnutí.

S pozdravem

Mgr. Roman Kot'átko v.r.
předseda okresního soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Zuzana Koppanová

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících Miloslava Piskáčka a Daniela Masopusta v hlavním líčení konaném dne 15. června 2023 v České Lípě,

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

1) v přesně neurčeném dni v měsíci lednu 2022 kolem 22.00 hodin v [REDACTED] ulici [REDACTED] v [REDACTED] čp. [REDACTED] v bytě, který užívá poškozená [REDACTED] narozená [REDACTED] společně se svou matkou a bratrem, donutil poškozenou násilím k pohlavnímu styku tím způsobem, že během sledování filmu začal po poškozené požadovat sex, když poškozená přes jeho naléhání odmítla, neboť nebyla na pohlavní styk s ním připravená a navíc měla v danou dobu menstruaci, využil toho, že poškozená ležela na břiše, sedl si na její nohy, stáhnul jí tepláky a kalhotky a držel tělo, aby se nemohla otočit, a následně jí vnikl penisem do vagíny, poškozená plakala a prosila ho, aby přestal, což neučinil a pokračoval v souloži až do svého vyvrcholení, a tohoto jednání se dopustil přesto, že znal věk poškozené,

2) nejméně dne 24. 4. 2022 prostřednictvím internetového komunikačního serveru messenger vydíral poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED] tím, že pokud se nezačne chovat podle jeho představ, zašle fotografie, na nichž je zachycena poškozená ve spodním prádle, její matce, což následně dne 1. 5. 2022 ve večerních hodinách učinil,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

3) v odpoledních, večerních a nočních hodinách dne 6. 8. 2022 v obci [REDACTED] ulici [REDACTED] v [REDACTED] čp. [REDACTED] v bytě, ve kterém bydlí [REDACTED] se svými rodiči, za účelem vlastního sexuálního uspokojení opakovaně nejméně ve čtyřech případech vykonal nechráněný penilně-vaginální styk s nezletilou [REDACTED] narozenou [REDACTED] ačkoli věděl, že dosud nedovršila věk 15 let,

tedy

ad 1)

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti,

ad 2)

pohlávkou jiné těžké újmy jiného nutil, aby něco opominul,

ad 3)

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

ad 1)

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1 alinea první, odstavec 2 písmeno a), b) trestního zákoníku,

ad 2)

přečin vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

ad 3)

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

I.

za skutky pod body 1) a 2)

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **30 (třicet) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **48 (čtyřicet osm) měsíců**.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 30. 6. 2022, č. j. 2 T 75/2022-292, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

II.

za skutek pod bodem 3)

podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnáct) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **40 (čtyřicet) měsíců**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] narozený [REDAKCE] povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] částku ve výši 80 000 Kč.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný, státní zástupkyně a zmocněnec poškozené po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 15. června 2023

Mgr. Milan Vencl v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících Ivanky Krejčíkové a JUDr. Daniely Svobodové v hlavním líčení konaném dne 3. března 2022 v České Lípě

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

dne 18. 11. 2021 v době od 21.12 do 21.20 hodin v obci [REDACTED] okres [REDACTED] u vstupních dveří ve vestibulu domu čp. [REDACTED] uchopil za obě ruce poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED], přes její odpor ji zatáhl do sklepních prostor domu, kde ji počal osahávat přes oděv na prsou a přirození, následně ji ohnul, svlékl ji kalhoty a kalhotky ke kotníkům a zezadu i přes aktivní slovní a fyzický odpor poškozené na této vykonal pohlavní styk, poté ji vyhrožoval, že pokud někomu něco řekne, tak ji zabije, v důsledku čehož vyvolal v poškozené důvodnou obavu, že by mohl svou výhrůžku uskutečnit,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

pohrůžkou násilí jiného nutil, aby něco opominul,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1 alinea 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

přečin vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pět) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE] [REDAKCE] bytem [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] částku ve výši **100 000 Kč**.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po provedení hlavního líčení dospěl k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výrocích rozsudku.
2. **Obžalovaný** [REDAKCE] [REDAKCE] při hlavním líčení poté, co byl vyzván, prohlásil nejprve, že se cítí nevinný a poté žádal, aby mu soud přiblížil nemajetkový nárok poškozené, který uplatnila. K věci samotné vypověděl, že poškozená žádala od jeho rodiny částku 3 000 Kč, aby stáhla obvinění. Poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] zná asi 7 let, tedy déle než svoji současnou přítelkyni. Ke skutku samotnému sdělil, že poškozená si k nim domů přišla koupit telefon, a proto šel rozměnit bankovku, kterou přinesla. Cestou z bytu se ve [REDAKCE] patře slovy obžalovaného s poškozenou: „chytili a dotáhl ji do sklepa“, ale k žádnému násilí nedošlo. K uvedenému doplnil, že pokud by bylo nějaké násilí, tak by přeci nemohl zůstat bez pohmožděnin ani škrábanců stejně jako poškozená. K doplňujícím dotazům, aby vysvětlil slova, že se „chytili a poškozenou dotáhl do sklepa“, uvedl, že nešlo o pohádání, ale když okolo něho poškozená prošla, dal jí pusku a následně ji zatáhl za ruku do sklepa. Poškozená podle obžalovaného mohla, pokud by nesouhlasila, volat o pomoc, mohla křičet. Obžalovaný uznal, že udělal chybu v tom, že poškozenou neměl tahat a toho také lituje. Dále uvedl, že ve sklepe se s poškozenou líbali, pak jí také strčil dva prsty do pochvy, a když slyšel nějaký hluk, tak odešel. Situaci dále popsal tak, že vyběhl po schodech, mezitím se poškozená oblékla, šla za ním pomalu, a pak se chvíli bavili na téma, že se o ničem nesmí dozvědět jeho přítelkyně, nebo je oba zabije. Soud ve smyslu § 207 odst. 2 trestního řádu obžalovanému předestřel jeho výpověď z přípravného řízení a obžalovaný byl dotázán na rozpory. Zejména bylo obžalovanému předestřeno, že u hlavního líčení říkal, že poškozenou táhnul do sklepa, ale na policii nic takového nesděloval. K tomu obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že skutečně poškozenou chytil za ruku a demonstroval chycení za zápěstí. Pokud byl obžalovaný opakovaně dotazován na to, že použil slova „táhl“, uvedl, že poškozenou „netáhl“. Pokud byl dotazován na to, že si měl po návratu do bytu mýt určité části těla, případně si prát prádlo, uvedl, že si myl pouze ruce. K dotazu, proč při hlavním líčení tvrdil, že poškozenou intimně poznal již před 7 lety a pak také, že se údajně prodává za pervitin, vypověděl, že tyto informace se o poškozené skutečně dozvěděl.
3. Při hlavním líčení byla svědkyně vyléchnuta poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] a dále svědci [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. **Poškozená** [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděla v nepřítomnosti obžalovaného, že dne 18. 11. 2021 ji její přítelkyně [REDAKCE] napsala, že má na

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

prodej za 800 Kč mobilní telefon, který chtěla zakoupit. Proto za ní odešla na návštěvu, ale protože měla 1 000 Kč, tak přítel [REDAKCE] tedy obžalovaný [REDAKCE] šel peníze někam rozměnit. Když se vrátil, předal jí 200 Kč a říkal, že ještě musí někam odejít. Poškozená se sama rozhodla k odchodu domů a byla překvapena, že obžalovaný byl stále na chodbě domu. Potkala ho o patro níž, kde se díval do telefonu. Když prošla kolem něho, obžalovaný jí oslovil a pak ji za ruce táhl směrem dolů. Poškozená zdůraznila, že slovně odmítala s obžalovaným někam jít, začala křičet, že ne, ale on ji táhl za ruce a pak ji také držel za pusť. Snažila se mu bránit, ale měl větší sílu. Takto ji dovedl až ke dveřím do sklepa, které odemkl, otevřel a vtáhl ji dovnitř. Poškozená dále vypovíeděla, že rozsvítila a ptala se obžalovaného, co dělá, ale on zhasnul a začal ji osahávat různě po těle. Postupně ji sahal pod tričko, na prsa a držel ji za ústa, a když se chtěla vykroutit, tak ji stáhl za vlasy. Poté ji obžalovaný začal osahávat i mezi nohy. Na to vše reagovala tak, že ho odmítala, opakovala, že nechce a křičela. Obžalovaný ji přesto uchopil a přenesl do druhé části místnosti, kde ji začal opětovně osahávat a snažil se jí líbat. Dále poškozená situaci popsala tak, že ji obžalovaný otočil, rozeplnul pásek a snažil se jí stáhnout kalhoty. Přestože se bránila, tak se mu to povedlo a také jí mezitím posunul až do místa, kde bylo nějaké okno, a na zemi byla odložená televize. Zde ji držel, opřel o televizi a snažil se svléknout i kalhotky, což se mu i přes její odpor nakonec také podařilo a poté obžalovaný zasunul své přirození do přirození poškozené a vykonal na ní pohlavní styk. Po chvíli se mu vykroutila, brečela a obžalovaný jí říkal, že všechno bude dobré. Začal navíc poškozené také vyhrožovat, aby nic neřekla jeho družce [REDAKCE]. Konkrétně užil slova: „Jestli něco řekneš a přijdu o [REDAKCE] a o děti, tak tě zabiju.“ Pořád také opakoval slova, že všechno bude dobré. Poškozená dále vypovíeděla, že obžalovaný i když chtěl, již nemohl v pohlavním styku pokračovat, protože „dole mu to chćíplo“, a tak s ní otáčel, osahával, líbal po krku, ale souložit se mu už nepodařilo. Následně se oblékl, poškozenou odstrčil a odcházet pryč. Poškozená zdůraznila, že šla pomalu za ním, a když byli na chodbě domu, tak jí obžalovaný doslova řekl: „Jestli to řekneš [REDAKCE] tak tě prostě zabiju. Ty víš, já tě potkám všude.“ K doplňujícím dotazům poškozená uvedla, že s tím, co se jí stalo, se nikomu nesvěřila, a to ani otci, když přišla domů. Otci jenom ukázala telefon a pak odešla do koupelny, kde brečela, osprchovala se a stále myslela na to, co se jí stalo, nakonec celou noc nespala. Ráno dostala od [REDAKCE] zprávu ve smyslu, „jak jí chutnal její přítel“. Proto jí to nedalo, [REDAKCE] osobně navštívila a sdělila jí, že byla znásilněna. Vyprávěla jí, jak se k ní obžalovaný [REDAKCE] zachoval. Dále poškozená vypovíeděla, že v průběhu návštěvy [REDAKCE] volala matce obžalovaného a říkala jí, že poškozená byla znásilněna, ale ona tomu nechtěla věřit. Následně pomáhala [REDAKCE] balit věci obžalovaného do pytle. Poté ještě volal i otec obžalovaného, který následně i přijel, ale také nechtěl věřit tomu, co se stalo. Dokonce poškozené říkal, že jestli je pravda, co tvrdí, tak ať to udá na policii. Poškozená dále vypovíeděla, že z bytu [REDAKCE] odešla rovnou na policii, kde vše nahlásila. K dalším dotazům také uvedla, že i s odstupem času se stále cítí špatně, nicméně nevyhledala dosud žádnou odbornou pomoc. Cítí se nepříjemně, bojí se chodit ven a zůstává raději zavřená doma. To, jak se cítí, nastalo až po nyní posuzovaném jednání obžalovaného. Poškozená zopakovala, že nemůže spát, neustále má nepříjemné sny, stále myslí na to, co se jí stalo. K dalším dotazům, když byla poškozené předestřena část obhajoby obžalovaného, vypovíeděla, že rozhodně není pravda, že by se s obžalovaným líbala poté, co kolem něho prošla na schodišti, kde stál. Pokud jde o líbání, tak k tomu došlo až poté, co ji obžalovaný chytl za ruce a táhl ji do sklepních prostor, přičemž to byl on, kdo chtěl líbat poškozenou. Poškozená popřela, že by s obžalovaným někdy měla nějaký bližší intimní vztah, zná ho skutečně asi 7 let, ale pouze prostřednictvím [REDAKCE]. Dále poškozená také uvedla, že má [REDAKCE]. Nosí [REDAKCE] a proto jí také byl přiznán invalidní důchod. V minulosti prodělala [REDAKCE] porody a má [REDAKCE]. K dotazům obhajoby poškozená vypovíeděla, že i když se snažila obžalovaného škrábnout do obličeje, tak obžalovaný pak neměl na sobě žádná zranění. Nejprve ji obžalovaný osahával přes kalhoty, a když došli až k televizi, tak jí rozeplnul kalhoty a ruku strčil pod oblečení. Poškozená dodala, že jí takhle osahával obžalovaný na holém těle. Dále k podrobným dotazům obhajoby doplnila, že televizor, kam ji obžalovaný

natlačil, byl na zemi. Na tomto místě ji obžalovaný otočil, opřel o televizi a poté ji stáhnul oblečení. U televize byla opřena o kolena a ještě ohnutá a tam ji obžalovaný vysvlékl. Neví, jak vše probíhalo dlouho. Svědkyně také potvrdila, že i po této události přidávala na sociální síť Facebook nějaké svoje fotky. Jednalo se o normální fotografie, které přidává každý jiný, nic tím konkrétně nesledovala. Poté, co byl obžalovaný seznámen s výpovědí svědkyně a měl možnost jí položit dotazy, odpověděla mu, že není pravda, že by po rodině obžalovaného žádala nějaké peníze. **Svěddek** [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že poškozená je jeho dcerou. Dne 18. 11. 2021 byl večer doma a díval se na televizi, když se dcera večer někdy kolem desáté hodiny vrátila. Nevěděl, co se jí stalo, a to ani následující den ráno. Až později zjistil, že dcera byla na policii a udala, že byla znásilněna, protože policisté jí přivezli domů. Když se dcery ptal, proč mu nic neřekla, tak usoudil, že to bylo proto, že byl v [REDAKCE] kvůli [REDAKCE] a dcera měla strach, že by tzv. „vyletěl“ a pak by sám měl nějaké problémy. K doplňujícím dotazům, zda vzhledem k tomu, že žije s dcerou ve společné domácnosti, zaregistroval, že došlo k změně v jejím chování od listopadu 2021, či nikoliv, uvedl, že ke změně určitě došlo. Dcera se sama bojí vycházet z domu, a když jde ven, například nakoupit, musí ji někdo doprovázet. Říkala rovněž, že dostala nějaké výhružné SMS zprávy. Určitě takovéto obavy před listopadem 2021 neměla. Podle svědka byla jeho dcera kamarádka s družkou obžalovaného, často se navštěvovaly. Sám znal rovněž přímo obžalovaného, ale jenom podle vidění, neví o tom, že by jeho dcera měla s obžalovaným někdy v minulosti nějaký bližší vztah. **Svědce** [REDAKCE] [REDAKCE] před soudem využila svého práva a k věci odmítla vypovídat, neboť obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] je její blízký přítel, se kterým má [REDAKCE] děti. Vzhledem k tomu, že tato svědkyně byla vyslýchána i v přípravném řízení a tehdy po poučení práva odepřít výpověď nevyužila, soud četl její výpověď ve smyslu § 211 odst. 4 trestního řádu. V přípravném řízení tato svědkyně vypověděla, že poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] zná jako velmi dobrou kamarádku, brala ji jako svoji sestru, běžně se navštěvovaly. Posuzovaný den obžalovaný [REDAKCE] přes její Facebook napsal, že má na prodej telefon za 800 Kč a poškozená na nabídku reagovala. Přišla na návštěvu, daly si spolu kávu a obžalovaný připravoval telefon. Svědkyně popsala, že si všimla, jak si obžalovaný prohlíží zadek poškozené. Pak obžalovaný odešel z bytu rozměnit 1 000 Kč bankovku, a když se vrátil, dal poškozené 200 Kč, protože telefon stál 800 Kč. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] pak říkal, že potřebuje znovu odejít z bytu za sestrou, aby si nabil Sazku a skutečně odešel. Měl oblečené [REDAKCE] kraťasy, [REDAKCE] triko a [REDAKCE] kotníkové boty. Podle svědkyně chtěla krátce po obžalovaném odejít i poškozená, která se jí zdála nervózní. Měla nějaké tušení, že poškozená má něco s jejím druhem, a proto se dívala z okna a sledovala, jestli poškozená i obžalovaný vyjdou ven z domu, jenže nikoho neviděla. Podle svědkyně její přítel, tedy obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] odešel z bytu ve 22:00 hodin a zpátky se vrátil až ve 22:25 hodin. Když se v té době podívala opět z okna ze [REDAKCE] patra, viděla na chodníku poškozenou, která normálně odcházela. Teprve poté otevřela dveře bytu a obžalovanému umožnila vejít. Obžalovaný si na chodě bytu sundal triko a šel se zavřít do koupelny. Slyšela, jak teče voda, a když se dívala klíčovou dírkou, viděla, jak si obžalovaný omývá penis v umyvadle a dále, že si přepral trenýrky, které pak hodil do pračky. Když vylezl z koupelny, ptala se ho, jestli si to užil, ale obžalovaný na to nereagoval. Čekala až do 5 hodin ráno, kdy obžalovanému zabalila jeho věci a řekla mu, aby vypadl a už se nevracel. Obžalovaný, ale jen odešel do práce. Dále svědkyně popsala, že ráno psala poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] zprávu ve smyslu, jak jí „chutnal“ její chlap. Poškozená namísto psaní přišla za ní na návštěvu, strašně brečela a říkala, že ji obžalovaný znásilnil, že ona sama nic takového nechtěla. Svědkyně nicméně zdůraznila, že poškozené nevěřila. Ještě v době, kdy byla u ní poškozená na návštěvě, volala otcí obžalovaného, aby k ní také přišel. Ani ten nevěřil, že jeho syn [REDAKCE] [REDAKCE] poškozenou znásilnil. Poškozená říkala, že se bála něco oznámit a nahlásit, ale opakovaně potvrzovala, že ke znásilnění došlo. Svědkyně jí zase opakovala, že si myslí, že nešlo o znásilnění, ale že to oba chtěli navzájem. Poškozená jí pak říkala, že nemůže stáhnout svou výpověď kvůli rodině a také říkala, že když dostane 4 000 Kč, že výpověď půjde stáhnout. Na to jí svědkyně řekla, že dostane maximálně 3 000 Kč, ale pak už poškozená odešla domů. Posléze jí poškozená psala na telefon,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

že nemůže nic stáhnout, že by jí rodina nevěřila. K dotazům svědkyně [REDAKCE] dále vypověděla, že [REDAKCE] se v minulosti spolu vůbec nebavili. Podle svědkyně [REDAKCE] mohla provokovat [REDAKCE] tím, jak se vrtěla. Ví také o tom, že poškozená v minulosti měla mít několik sexuálních partnerů najednou a měla mít údajně ráda drsný sex. Svědek [REDAKCE] nejprve obecně uvedl, že obžalovaného [REDAKCE] zná asi tři čtvrtě roku až rok, protože mu [REDAKCE] vypomáhal na stavbě rodinného domu ve [REDAKCE]. Z rodiny [REDAKCE] dále zná jeho družku, kterou někdy viděl, když [REDAKCE] odvezl domů a ona něj čekala s dětmi. Jinak se spolu nebavili, ani se nenavštěvovali. Po předstření e-mailu založeného na č. l. 104 spisu svědek vypověděl, že ví, co tam psal. Jednalo se o jeho rozhodnutí zprávu napsat. Nemůže dát ruku do ohně za [REDAKCE] [REDAKCE] neví, co se stalo, ale ví, že ta holčina (myšlena poškozená) má pověst špatnou. Kontakt na obhájkyň obžalovaného získal od jeho matky, protože se jí ptal na [REDAKCE] jak je na tom. Dále svědek uvedl, že osobu, o které píše, zná jen jako [REDAKCE] ale její příjmení nezná. Ví, že se jmenuje [REDAKCE] protože to v komunitě, kde poškozená bydlí, ví každý, o koho jde. Dále dodal, že tato [REDAKCE] která je problémová, měla mít v minulosti asi před šesti lety pohlavní styk s jeho tehdy nezletilým synovcem. Není proti ní nijak zaujatý, jen do e-mailu napsal, co ví. Dále svědek zopakoval, že své informace má od komunity, od kluků, kteří neustále postávají v [REDAKCE]. K tomu doplnil, že komunitou myslí všechny bydlící v [REDAKCE] neboť všichni jsou jedna velká rodina. [REDAKCE] před soudem, posuzované věci se bavil s matkou obžalovaného paní [REDAKCE] která mu řekla jen to, co už věděl, tedy, že obžalovaný měl poškozenou zatáhnout do sklepa a že ji tam zneužil. K dotazům svědek ještě vypověděl, že sám s poškozenou zkušenost neměl nikdy, vše má z doslechu od lidí, co mu to vypráví. Podle svědka holčina (myšlena poškozená) má špatnou pověst, protože jí kolikrát viděl ve městě, kde stála. Tam kde stojí, nikdo nedělá, jen tam od rána do večera všichni stojí na chodníku a mluví spolu. Několikrát poškozenou viděl v přítomnosti takových mladších kluků, nebo i starších kluků, ale nemůže říct, že s nimi chodí nebo něco, ale prostě je tam na té [REDAKCE] vídává. Ti lidé jsou všichni přistěhovaní ze [REDAKCE]. Je to jedna rodina, takže tam nikdo o sobě nic špatného neřekne. K dotazu obhajoby, zda konkrétně o poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] ví, že by brala drogy, nebo že by měla nějaké intimní styky, odpověděl, že ohledně drog se doslechl, že na [REDAKCE] převážně všichni buď kouří marihuanu, anebo berou něco tvrdšího. Na přímý dotaz soudu svědek uvedl, že vše co říkal, ví pouze z doslechu a mluví o všech lidech bydlících na [REDAKCE]. Sám přijde z práce a je doma a s lidmi na [REDAKCE] se nestýká. Nemá žádné osobní zkušenosti s poškozenou, k tomu by se nesnížil.

4. V průběhu hlavního líčení soud prováděl důkaz přehráním kamerového záznamu z domu č. p. [REDAKCE]. Kamerový záznam byl pořízen kamerou snímající zejména schodiště vedoucí z domu včetně vstupních dveří a dále schodiště vedoucí do sklepních prostor domu. Na záznamu je zachycen pohyb obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] oblečeného do [REDAKCE] trička s krátkým rukávem, [REDAKCE] kraťasů a [REDAKCE] bot a poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] oblečené do [REDAKCE] zimní bundy, [REDAKCE] kalhot a [REDAKCE] bot, kteří jsou zachyceni nejprve v situaci, kdy se pohybují směrem dolů ze schodiště ke vstupním dveřím do domu, respektive ke sklepnímu prostoru a dále, když se pohybují ze sklepních prostor ven ke vstupním dveřím do domu. Na záznamu je jednoznačně vidět, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] nejprve jde ze schodů za poškozenou a hledí na displej svého mobilního telefonu, na poslední části schodiště poškozenou předbíhá a když poškozená sejde ke vstupním dveřím domu, uchopí poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] pravou rukou přes její oblečení za její zápěstí pravé ruky a poškozenou táhne proti její vůli směrem do sklepních prostor. Při tažení nakonec drží bránící se poškozenou za obě její ruce. Na další části záznamu je vidět, jak obžalovaný první vyběhává ze sklepních prostor domu, otevírá vstupní dveře domu, rozhlíží se u vstupních dveří a teprve za ním pomalu přichází poškozená, která si upravuje oblečení, stoupá do schodů a nad schody komunikuje s obžalovaným, přičemž obžalovaný výrazně proti poškozené gestikuluje a něco jí zřejmě důrazně sděluje. Dále soud prováděl důkazy listinného charakteru, ze kterých bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] byl zadržen

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

policií dne 20. 11. 2021 v 09:00 hodin a po provedení vazebního zasedání byl dne 21. 11. 2021 vzat do vazby. Dne 19. 11. 2021 na základě žádosti policie se poškozená [REDAKCE] podrobila lékařskému gynekologickému vyšetření. Podle lékaře poškozená v době vyšetření (19. 11. 2021 v 17:17 hodin) nejevila v oblasti zevního genitálu i pochvy žádné zjevné známky poranění. Do spisového materiálu byla také založena komunikace, kterou vedli prostřednictvím komunikačního kanálu Messenger poškozená [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] a obžalovaný [REDAKCE]. Z této komunikace plyne, že svědkyně [REDAKCE] velmi expresivními výrazy obviňuje poškozenou z toho, že měla mít sex s jejím přítelem [REDAKCE] kterému proto sbalila jeho věci, aby šel bydlet k poškozené. Poškozená uvádí, že slova [REDAKCE] nechápe a že si spolu promluví, až osobně přijde. Do této konverzace vstupuje i obžalovaný [REDAKCE] s tvrzením, že s poškozenou [REDAKCE] nic neměl. Obdobně expresivně je laděna i komunikace mezi poškozenou a obžalovaným. Poškozená obžalovanému píše, že jeho družka [REDAKCE] již vše ví, neboť jí to řekla a obžalovaný reaguje urážkou na adresu poškozené. Policie provedla ohledání místa činu, tedy domu na adrese [REDAKCE] – [REDAKCE] č. p. [REDAKCE]. Ohledání bylo zaměřeno zejména na vstupní část domu, chodbu, dále vstup do sklepních prostor a přímo sklepní prostory. Protokolu odpovídá také fotodokumentace, která byla policií zpracována. Na fotografiích je zaznamenáno i místo, kde měl obžalovaný na poškozené vykonat pohlavní styk. Policie nicméně na místě nezjistila žádné upotřebitelné stopy. Do spisu byla založena i fotodokumentace pořízená z kamerového záznamu, kterým soud prováděl důkaz. Fotodokumentace dokladuje tu část kamerového záznamu, kde je zachycen pohyb obžalovaného a poškozené. Soud prováděl také důkazy vztahující se k osobám poškozené [REDAKCE] a obžalovaného [REDAKCE]. Podle úředního záznamu sepsaného policejním [REDAKCE] požívá poškozená [REDAKCE] v místě bydliště bezproblémové pověsti, ale podle obsahu e-mailu zasláního svědkem [REDAKCE] na adresu obhájkyne obžalovaného dobrou pověst nemá. Soud měl k dispozici opis rejstříku přestupků, z něhož je patrné, že poškozená nemá žádný záznam v této evidenci. Poškozená [REDAKCE] rovněž nikdy v minulosti nebyla soudně trestána, neboť nemá ani žádný záznam v Rejstříku trestů. Ohledně obžalovaného [REDAKCE] bylo soudem zjištěno, že v místě faktického bydliště nebyl projednán pro žádný přestupek, čemuž také odpovídá opis z evidence přestupků. V místě trvalého bydliště v [REDAKCE] byl sice obžalovaný projednán pro přestupek proti majetku, ale řízení bylo zastaveno. V Rejstříku trestů má obžalovaný [REDAKCE] celkem [REDAKCE] záznamy, které počínají v roce 2016. Záznamy v Rejstříku trestů odpovídají připojeným rozsudkům Okresního soudu v Trutnově a Okresního soudu v Semilech. Z těchto rozsudků bylo zjištěno, že rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 23. 8. 2016, č. j. 4 T 134/2016-223 byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), d) trestního zákoníku, porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku a neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platební prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku a za tyto trestné činy mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku a 6 měsíců. Rozsudkem Okresního soudu v Semilech ze dne 21. 2. 2018 č. j. 4 T 4/2018-588 byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a několika přečiny ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za které mu byl uložen jednak souhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let a dále samostatný úhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. S ohledem na souhrnnost je třeba uvést, že ve výroku o trestu byl zrušen rozsudek Okresního soudu v Trutnově ze dne 23. 8. 2016, sp. zn. 4 T 134/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. V obou stanovených zkušebních dobách podmíněného odsouzení se obžalovaný [REDAKCE] osvědčil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

5. Soud v průběhu hlavního líčení provedl veškeré důkazy navržené státní zástupcem a část důkazů navržených obžalovaným, respektive jeho obhájkyň. Soud nevyhověl pouze návrhu obhájkyň obžalovaného, aby byl proveden důkaz výslechem svědka – otce obžalovaného [REDACTED] a dále, aby byl prováděn důkaz znaleckým posudkem vypracovaným na osobu poškozené [REDACTED]. Tyto důkazy byly odmítnuty proto, že by podle názoru soudu nepřinesly pro skutkové posouzení a objasnění celé věci nic podstatného. Svědek – otec obžalovaného se měl vyjadřovat nikoli ke skutku samému, ale k tomu, jakým způsobem následující den komunikoval s poškozenou [REDACTED] [REDACTED] při její návštěvě u svědkyně [REDACTED] a k tomu, jak s poškozenou hovořil o možnosti podat trestní oznámení, či nikoliv. Kromě toho, že otázka trestního oznámení není pro vlastní posouzení věci zásadní, má soud za to, že okolnost návštěvy poškozené [REDACTED] [REDACTED] druhý den po posuzovaném jednání v bytě svědkyně [REDACTED] [REDACTED] je spolehlivě osvětlena právě výpovědí obou těchto osob, které byly vyslechnuty před soudem. Pokud se jedná o navržený znalecký posudek, tak obhájkyň obžalovaného uváděla, že by měl posudek posoudit věrohodnost poškozené [REDACTED] [REDACTED]. K uvedenému má soud za to, že takovýto posudek by byl zcela nadbytečný a k věci by nic podstatného nepřinesl. Soud posuzoval pouze jediné jednání, ke kterému se poškozená podrobně vyjádřila a stejně tak měl soud k dispozici i výpověď obžalovaného a další důkazy. Z dosud provedených důkazů nebylo zjištěno nic, co by mělo vést k závěru, že je na místě zkoumat duševní stav poškozené [REDACTED] [REDACTED]. Okresní soud nezjistil nic, co by mělo vést k možným úvahám a pochybnostem o zdravotním stavu poškozené, který by mohl ovlivnit její schopnost vnímat prožitou realitu a pak ji nezkriveně reprodukovat před soudem. Navíc by se případné znalecké zkoumání mohlo vztahovat pouze k obecné věrohodnosti poškozené [REDACTED] [REDACTED] a nikoli k její věrohodnosti specifické, kterou může primárně posoudit pouze soud prvního stupně, před kterým probíhá vlastní proces dokazování. Z uvedených důvodů tedy tyto dva návrhy obhajoby akceptovány nebyly.
6. Po provedení dokazování a jeho zevrubném posouzení dospěl Okresní soud v České Lípě k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že se obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu, tedy že dne 18. 11. 2021 v době od 21:12 do 21:20 hodin ve vstupním vestibulu domu č. p. [REDACTED] uchopil poškozenou [REDACTED] [REDACTED] za ruce, přes její odpor ji zatáhl do sklepa domu, kde ji nejprve osahával přes oděv, poté i na holém těle, a poté, co ji svlékl kalhoty i kalhotky, tak na poškozené i přes její aktivní slovní i fyzický odpor vykonal pohlavní styk. Následně obžalovaný poškozené ještě vyhrožoval, že pokud někomu něco řekne, zejména jeho družce [REDACTED] [REDACTED] takže ji zabije. Toto jednání nepochybně vyvolalo u poškozené důvodnou obavu, že by takovou výhrůžku mohl obžalovaný opravdu uskutečnit. Obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] se v zásadě hájil tím, že se nedopustil trestné činnosti, neboť sice měl intimní kontakt s poškozenou [REDACTED] [REDACTED] ale vše proběhlo dobrovolně na základě vzájemné náklonnosti. Obžalovaný rozhodně popřel, že by poškozené nějak vyhrožoval. Při hlavním líčení obžalovaný uváděl oproti přípravnému řízení, že poškozenou sice „táhl“ do sklepních prostor, což vnímá jako svou chybu, které lituje, ale přitom nadále setrval na tom, že se nedopouštěl vůči poškozené žádného násilí, poškozená měla možnost křičet a kdykoliv odejít, což neudělala. Ve sklepech s poškozenou neměl přímo pohlavní styk, pouze ji do pochvy strčil dva prsty a pak ze sklepa odešl. Obžalovaný připustil, že se s poškozenou bavil, ale nevyhrožoval jí, jenom nechtěl, aby se o celé věci dozvěděla jeho přítelkyně [REDACTED] [REDACTED] a proto použil slova, že by je jinak jeho přítelkyně mohla zabít. Takto uplatněná obhajoba byla zcela jednoznačně vyvrácena provedenými důkazy. Proti výpovědi obžalovaného přitom nestojí samostatně jen výpověď poškozené [REDACTED] [REDACTED] ale obžalovaného usvědčuje z trestné činnosti také kamerový záznam z domu č. p. [REDACTED] a rovněž výpověď jeho družky svědkyně [REDACTED] [REDACTED] a nepřímo také výpověď svědka [REDACTED] [REDACTED]. Poškozená zcela konzistentně popsala, jakým způsobem a proč byla na návštěvě u své kamarádky [REDACTED] [REDACTED] a jejího druha obžalovaného [REDACTED] [REDACTED]. Zdůraznila, že cestou domů, poté, co si u nich koupila

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

mobil, ji obžalovaný za obě ruce táhl do sklepních prostor domu, kde ji nejprve osahával přes oblečení a poté i na holém těle. Poškozená opakovaně popsala, jak se snažila bránit, vyjadřovala svůj odpor nejen řečí těla, ale i slovně, odmítala jednání obžalovaného, který ji však přemohl, protože byl fyzicky silnější. Poškozená jednoznačně také popsala, jak se obžalovanému podařilo ji zatlačit ve sklepě do místa, kde byl na zemi televizor, kde se i přes její odpor obžalovanému podařilo ji sundat kalhoty i spodní prádlo a zezadu poté, co ji předklonil a opřel o televizor, na ní vykonal nedobrovolnou soulož. Jasně zopakovala, jak vyjadřovala několikrát svůj nesouhlas, ale obžalovaný svého jednání zanechal až poté, co sám nebyl schopen v souloži pokračovat. Z výpovědi poškozené je také evidentní, že jen krátce po uskutečnění znásilnění ji obžalovaný vyhrožoval, že pokud řekne, co se stalo, že ji zabije. Soud přitom nemá žádný logický důvod tomuto sdělení nevěřit, tedy, že poškozená měla skutečně z těchto slov oprávněnou obavu, když se jen krátce předtím stala terčem nevybíravého útoku obžalovaného. Tato výpověď poškozené zcela jasně koresponduje s kamerovým záznamem z domu č. p. [REDAKCE], který byl před soudem přehrán. Na záznamu je jednoznačně vidět, jak obžalovaný [REDAKCE] drží poškozenou [REDAKCE] nejprve za pravou ruku a poté za obě její ruce v oblasti zápěstí a doslova táhne poškozenou do sklepních prostor domu. Je vidět, jak se poškozená v opozici proti obžalovanému, snaží celou svou vahou zamezit jednání obžalovaného, ale obžalovaný má zjevně větší sílu a odpor poškozené překonává. Po delší době, kdy obžalovaný byl s poškozenou ve sklepě, kde kamera není, je na záznamu vidět, jak ze sklepa vybíhá obžalovaný a teprve za ním velmi pomalu přichází poškozená. Na řeči jejího těla je podle soudu vidět, že je skleslá, jde velmi pomalu, upravuje si oblečení. Obžalovaný následně na poškozenou zuřivě gestikuluje a snaží se jí sdělit nějakou pro něho zásadní informaci. Poškozená pouze přihlíží jednání obžalovaného, nesnaží se vůbec reagovat a odchází z domu pryč. Tato výpověď přitom není v rozporu s lékařskou zprávou, podle které poškozená neměla v oblasti zevního genitálu či pochvy žádné viditelné známky poranění, neboť i když se poškozená jednání obžalovaného bránila, tak to na druhou stranu obecně neznamená, že by ona či obžalovaný měli mít po těle nějaké viditelné známky násilí. Pokud jde o další důkazy, tak družka obžalovaného svědkyně [REDAKCE] potvrzuje, že měla podezření na nestandardní chování svého druha, a proto sledovala, co se bude dne 18. 11. 2021 večer dít. Viděla poškozenou ze [REDAKCE] patra z okna, jak odchází z jejich domu asi až za 20 minut poté, co předtím opustila její byt krátce po odchodu obžalovaného. Tato svědkyně také vypověděla, že viděla, jak se obžalovaný [REDAKCE] po návratu do bytu zcela nečekaně zavřel v koupelně, kde si omýval přirození a přepral si spodní prádlo, což nikdy předtím podle svědkyně nedělal. Tato svědkyně tedy vyvrací tvrzení obžalovaného, že v koupelně si myl pouze ruce nikoliv přirození. Jinými slovy i výpověď této svědkyně potvrzuje, že se obžalovaný dopustil posuzovaného jednání včetně toho, že na poškozené vykonal dokonaný pohlavní styk. I přesto, že svědkyně [REDAKCE] nevěřila tomu, že poškozená byla znásilněna, neboť se domnívala, že mezi poškozenou a obžalovaným došlo k vzájemně chtěnému jednání, nic to nemění na faktu, že obžalovaného usvědčuje z trestné činnosti. Nakonec z výpovědi této svědkyně je také patrné, že ji druhý den poškozená [REDAKCE] opakovaně ubezpečovala o tom, že skutečně byla obžalovaným [REDAKCE] znásilněna. O komunikaci mezi poškozenou a svědkyní nakonec svědčí i záznamy této komunikace na Messengeru, do které se dokonce zapojil i obžalovaný s tvrzením, že s [REDAKCE] nic neměl. O tom, že poškozená měla jasný názor na chování obžalovaného, svědčí i záznam její komunikace právě s obžalovaným. Nepřímo o trestné činnosti obžalovaného svědčí rovněž výpověď [REDAKCE], který sice nebyl přítomen posuzovanému jednání, ale popsal, jak negativně se na jeho dceři jednání obžalovaného promítlo. Výpověď tohoto svědka koresponduje s tvrzením poškozené [REDAKCE] že poté, co na ni byl spáchán trestný čin, má psychické problémy, bojí se vycházet z domu, má špatné sny a celá prožítá věc se jí neustále vrací. Pokud jde o výpověď svědka [REDAKCE] tak tu soud musel odmítnout jako celek jako zcela nevěrohodnou. Výpověď tohoto svědka nemá žádný vliv na hodnocení dalších důkazů. Svědek [REDAKCE] neváhal očernit poškozenou [REDAKCE] přestože z jeho výpovědi před soudem současně v podstatě vyplynulo, že ji skoro nezná a

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

všechna jeho tvrzení, která prezentoval jednak v e-mailu, který zaslal obhájce obžalovaného a která zopakoval při své výpovědi před soudem, pochází pouze z doslechu. Svědek [REDAKCE] vlastně obecně obvinil všechny obyvatele obce [REDAKCE] kde poškozená bydlí, z různého protiprávního jednání bez toho, že by ke svým tvrzením měl nějaké objektivní důkazy či osobní zkušenost. Výpověď tohoto svědka lze uzavřít tak, že svědek je i přes zákonné poučení ochoten před soudem prezentovat různé xenofobní či rasistické názory bez toho, že by tato svá tvrzení měl jakkoliv ověřena.

7. Obecně je vhodné uvést, že objektem trestného činu znásilnění ve smyslu § 185 trestního zákoníku je právo ženy, ale i muže na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku uvedeného trestného činu je tedy kterýkoli člověk. Nezáleží přitom ani na způsobu života znásilňované osoby, ani na její pověsti, ani na tom, zda jde o osobu pohlavně nedotčenou. Čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůzkou násilí jiného donutil k pohlavnímu styku, přičemž donucením zákonodárce rozumí překonání vážně míněného odporu znásilňované osoby a souloží spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Objektem trestného činu vydírání podle § 175 trestního zákoníku je svobodné rozhodování člověka v nejširším slova smyslu. Objektivní stránka spočívá v tom, že pachatel jiného nutí k tomu, aby něco konal, opominul nebo trpěl a to násilím, pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy. Pachatelem obou obecně uvedených trestných činů může být fyzická osoba a z hlediska zavinění je třeba úmyslu.
8. Soud proto dospěl k závěru, že se obžalovaný [REDAKCE] dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu, a toto jednání obžalovaného kvalifikoval ve shodě se státním zástupcem jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. Důvodem takto zvolené právní kvalifikace bylo bezpečné zjištění soudu, že obžalovaný [REDAKCE] při vědomí toho, že poškozená [REDAKCE] projevuje slovy i chováním svou jednoznačnou vůli v odmítání jakéhokoliv intimního či sexuálního kontaktu s obžalovaným, tak ji i přes tento její aktivní odpor a za užití fyzické síly přinutil k pohlavnímu styku, který na ni vykonal souloží. Poté obžalovaný jednoznačně formulovanou pohrůzkou násilí – výhrůzkou zabitím, nutil poškozenou, aby o nedobrovolném pohlavním styku mlčela. Z dokazování bylo bezpečně zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] jednal vždy jen úmyslně, tedy chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný tímto zákonem (zájem na ochraně práva každé ženy na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě a na ochraně svobodného rozhodování každého člověka v nejširším slova smyslu), aby dosáhl svého sexuálního uspokojení a následně chtěl zakrýt spáchání jednoho trestného činu druhým, kdy se snažil vyhrůzkami zabitím přimět poškozenou [REDAKCE] k tomu, aby nikomu neřekla, že se stala obětí trestného činu spáchaného obžalovaným.
9. Při úvahách o druhu a výši trestu soud hodnotil veškeré okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku. S ohledem na procesní postoj obžalovaného [REDAKCE] který k věci zaujal, obžalovanému nelze přičíst polehčující okolnost doznání. Obžalovaný [REDAKCE] od počátku trestního řízení veškerou trestnou činnost jednoznačně popíral a měl dokonce tendenci ji bagatelizovat. Obžalovaný ani nevyužil možnost, aby se za své chování poškozené omluvil. Navíc soud nezjistil u obžalovaného ani žádné jiné okolnosti, které by v jeho prospěch mohl zhodnotit. Naopak v neprospěch obžalovaného [REDAKCE] musel soud hodnotit, že nyní posuzovaným jednáním spáchal oba trestné činy s rozmyslem, kdy konkrétně spáchal jeden zločin a další sbíhající se trestný čin. Navíc ani trestní minulost obžalovaného nesvědčí o tom, že by dosud vedl zcela řádný, bezúhonný a bezproblémový život. Obžalovaný [REDAKCE] sice nemá žádný záznam o přestupkovém jednání, ale má celkem [REDAKCE] záznamy v Rejstříku trestů, které počínají již v roce 2016. Přesto, že obecně k uvedeným odsouzením okresní soud negativně nepřihlížel, s ohledem na osvědčení obžalovaného ve zkušebních dobách podmíněných Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

odsouzení, nemohl přehlédnout fakt, že již v minulosti obžalovaný páchal trestnou činnost popsanou v Hlavě III. trestního zákoníku (trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti) a v Hlavě IV. (trestné činy proti rodině a dětem). Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] byl ohrožen nejprísnější trestní sazbou ve smyslu § 185 odst. 2 trestního zákoníku, kde zákonodárce umožňuje uložení trestu odnětí svobody ve výměře 2 – 10 let. Vzhledem k jednoznačně převažujícím přitěžujícím okolnostem a skutečnosti, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] spáchal několik trestných činů včetně závažného zločinu a při zhodnocení toho, že jednání obžalovaného je společensky vysoce škodlivé a současně i zavrženíhodné, nemohl soud uvažovat o jiném než přímém, tedy nepodmíněném trestu odnětí svobody. Při hodnocení otázky druhu a výše trestu soud musel zohlednit i fakt, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] byla vystavena velmi nevybíravému zacházení ze strany obžalovaného, a poté co na ní byl spáchán trestný čin se jej obžalovaný snažil zakrýt pácháním dalšího trestného činu. Při zvážení všech důležitých okolností učinil soud závěr, že příslušným a adekvátním trestem bude pouze trest odnětí svobody uložený stále ještě pod jednou polovinou nejprísnější trestní sazby § 185 odst. 2 trestního zákoníku. Proto byl obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

10. V rámci adhezního řízení se soud zabýval uplatněným nárokem na náhradu škody. Okresním soudem bylo zjištěno, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] jako zvlášť zranitelná oběť uplatnila prostřednictvím ustanoveného zmocněnce nárok na nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč. Soud rozsudkem uložil obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu za povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] celou požadovanou částku. Obecně platí, že režim rozhodování soudu o náhradě škody či nemajetkové újmy je v trestním řízení upraven v ustanovení § 228 odst. 1 trestního řádu tak, že odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích, jestliže byl nárok včas uplatněn, nestanoví-li tento zákon jinak. Takto soud postupuje za situace, jestliže jsou nárok a jeho výše odůvodněny výsledky dokazování v hlavním líčení. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] o jejímž nároku soud rozhodoval, se se svým nárokem připojila řádně a včas k trestnímu řízení, když její nárok uplatnil zmocněnec podáním k soudu doručeným dne 22. 2. 2022. V trestním řízení vedeném u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 2 T 17/2022 byla dostatečně prokázána skutková i právní stránka věci, příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem na duševním zdraví poškozené, a tudíž soud nemá jakoukoliv pochybnost o odpovědnosti obžalovaného za vznik nemajetkové újmy, kterou způsobil spáchanými trestnými činy. Soud zdůrazňuje, že není pochyb o tom, že došlo k citelnému zásahu do základních přirozených práv poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] (porušení práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu článku 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) a je proto také namístě přiznat jí nárok na náhradu nemajetkové újmy. V tomto kontextu je třeba hodnotit závažnost a intenzitu konkrétního útoku, když v tomto případě lze mít vzhledem k výpovědi poškozené před soudem o stále přetrvávajících následcích jednání obžalovaného spočívajících zejména v tom, že poškozená má obavy sama opustit domov, má zlé sny a celé jednání obžalovaného se jí stále vrací v myslí, za prokázané, že se jednalo o významný a intenzivní útok obžalovaného na poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE]. Okresní soud v České Lípě rozhodl odsuzujícím rozsudkem o vině obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] včetně toho, že nemajetková újma byla poškozené způsobena v příčinné souvislosti se skutkem vykazujícím znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, jejichž spáchaním byl obžalovaný uznán vinným. Protože je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jedinou osobou, která se na vzniku škody podílela, vzniká odpovědnostní vztah obžalovaného za vzniklou nemajetkovou újmu poškozené. Uvedená

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

skutková zjištění, vyplývající z provedeného dokazování, navazují i na občanskoprávní úpravu, protože povinnost odčinit nemajetkovou újmu zakládá ustanovení § 2956 občanského zákoníku, který tím řeší situaci souběhu práv z titulu ochrany osobnosti a z titulu náhrady škody. Jinými slovy byla obžalovanému [REDAKCE] uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 100 000 Kč jako zadostiučinění za její duševní útrapy. Současná právní úprava vnímá jednotlivce v podstatě jako součást společnosti a dost dobře nemůže „pokrýt“ jeho vnitřní, na fungování ve společnosti relativně nezávislé mentální procesy. V souladu s výše uvedeným důrazem na základní právo člověka žít svůj život podle svého a imperativ plného a spravedlivého odškodnění újmy na zdraví zavedl občanský zákoník v ustanovení § 2958 vedle bolestného a ztížení společenského uplatnění novou složku nemajetkové újmy na zdraví, tzv. další nemajetkové újmy. Právě pod posledně uvedený nárok lze duševní útrapy poškozené [REDAKCE] podle soudu podřadit. Podle komentářové literatury mohou mít další nemajetkové újmy formu psychické bolesti nebo jiných duševních útrap. Při určování výše zadostiučinění za duševní útrapy se bere za východisko člověk s běžným, obvyklým emocionálním způsobem prožívání různých životních situací. Z výsledků provedeného dokazování a připojení se poškozené [REDAKCE] s jejím nárokem soud shledal jeho odůvodněnost zejména v obavě o vlastní zdraví a život i strach ze samostatného pobytu ve společnosti dalších lidí a přiznal poškozené právě částku v uplatněné výši. Částku soud určil i v souladu s úvahou o zásadě slušnosti, neboť její plná úhrada rozhodně nemůže být pro obžalovaného [REDAKCE] jakkoliv likvidační.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit ve **trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 3. března 2022

Mgr. Milan Vencel v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 28. dubna 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Korpase a soudců Mgr. Františka Jahůdky a JUDr. Blanky Škrétové v trestní věci obžalovaného: [REDAKCE], [REDAKCE] o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 3. března 2022, č. j. 2 T 17/2022 – 148,

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným skutkem spočívajícím v tom, že dne 18. 11. 2021 v době od 21.12 do 21.20 hodin v obci [REDAKCE] u vstupních dveří ve vestibulu domu čp. [REDAKCE] uchopil za obě ruce poškozenou [REDAKCE] přes její odpor ji zatáhl do sklepních prostor domu, kde ji počal osahávat přes oděv na prsou a přirození, následně ji ohnul, svlékl jí kalhoty a kalhotky ke kotníkům a zezadu i přes aktivní slovní a fyzický odpor poškozené na této vykonal pohlavní styk, poté ji vyhrožoval, že pokud někomu něco řekne, tak ji zabije, v důsledku čehož vyvolal v poškozené důvodnou obavu, že by mohl svou výhrůžku uskutečnit.
2. Skutek byl soudem prvního stupně kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku.
3. Obžalovanému byl podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 5 let, podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 100 000 Kč.
4. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce v zákonné lhůtě odvolání, které směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku. Poukázal zejména na skutečnost, že soud prvního stupně nedostatečně hodnotil skutečnost, že se jednotlivé skutkové verze poškozené od sebe vzájemně značně odlišují, rozpory ve výpovědích jsou tak značné, že je nelze překlénout výkladem či je dovodit logickou úvahou, naopak některé okamžiky popisované poškozenou jsou zcela nelogické a není snad ani fyzikálně možné, aby byly v praxi proveditelné. Pro odstranění rozporů je třeba provést doplňující dokazování, zejména se zabývat věrohodností poškozené, která může trpět bájevitými představami. Dokazování by mělo být doplněno znaleckým posudkem z oboru psychologie k posouzení věrohodnosti poškozené, výsledkem [REDAKCE] otce obžalovaného, výsledkem poškozené, [REDAKCE] facebookovým profilem poškozené, výsledkem obyvatel domu č. p. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] fotografiemi z facebookového profilu poškozené, výsledkem synovce pana [REDAKCE] rekonstrukcí, prověrkou na místě. Ze spisu vyplývají i další skutečnosti, které verzi poškozené výrazně oslabují, pokud poškozená tvrdí, že obžalovaného neměla ráda, je s podivem, že na do bytu po pár hodinách vrátila na návštěvu, protože oběti mají tendenci se místu činu vyhýbat, poškozená měla po rodině obžalovaného požadovat finanční plnění, pokud věc neoznámí policii, poškozená měla obžalovaného škrábnout do

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

obličej, ale on neměl žádné odpovídající poranění, měla křičet, ale obyvatelé domu nic neslyšeli, obžalovaný měl poškozenou ve sklepe přenášet, ale není to technicky možné. Soud prvního stupně hodnotil provedené důkazy účelově a neobjektivně, obhajoba nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že by výpověď družky obžalovaného jej měla usvědčovat, její další výpověď povede k tomu, že vyvrátí několik tvrzení poškozené. Další návrhy na doplnění dokazování učinila obhajoba ve vyjádření, které bylo krajskému soudu zasláno před konáním veřejného zasedání. Dále se obhajoba domnívá, že k tomu, aby mohl soud kvalifikovaně rozhodovat o náhradě nemajetkové újmy, je třeba vycházet ze znaleckého posudku či jiného spolehlivého zdroje, kterým budou jednotlivé zásahy do sféry života poškozené pojmenovány a vyčísleny, takže by poškozená měla být odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

5. Krajský soud z podnětu včas a řádně podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal správnost postupu řízení, které vyhlášení rozsudku předcházelo, zákonnost a odůvodněnost jednotlivých výroků rozsudku, a následně dospěl k těmto závěrům.
6. V úvodu musí krajský soud konstatovat, že v průběhu řízení neshledal žádné procesní vady či pochybení, které by měly vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku, na řádné objasnění věci či uplatnění zákonných práv obžalovaného. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech práv obžalovaného a nebyly zjištěny žádné důvody, pro které by bylo třeba reagovat postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu a napadený rozsudek zrušit.
7. Soud prvního stupně pak v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, krajský soud při veřejném zasedání doplnil dokazování o odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika a biologie, a takto podchycený rozsah provedeného dokazování podle § 2 odst. 5 tr. řádu umožňuje soudu učinit ve věci skutkové závěry, o nichž v řízení i dle názoru krajského soudu nevznikají žádné důvodné pochybnosti. Krajský soud pak považuje ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu skutkové závěry soudu prvního stupně úplné a správné a na ně navazuje i provedený důkaz odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví genetika a biologie, přičemž provedené důkazy byly hodnoceny jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu a ve vzájemných souvislostech.
8. V tomto kontextu musí krajský soud zdůraznit, že se ve věci ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že skutkové závěry ve věci lze učinit na podkladě výpovědi poškozené, tuto je možno hodnotit jako věrohodnou a o její věrohodnosti v řízení nevznikají důvodné pochybnosti. Poškozená opakovaně ve věci vypovídala, důkazně použitelná je toliko její výpověď z přípravné fáze řízení, kdy vypovídala v procesním postavení svědka a v řízení před soudem prvního stupně. Krajský soud se nemůže ztotožnit s námitkami obhajoby, že by si tyto dvě procesně použitelné výpovědi, které mají důkazní charakter, zásadním způsobem odporovaly, že by se rozcházely v podstatných skutečnostech. V obou dvou výpovědích poškozená uvedla, že z její strany nešlo o dobrovolný pohlavní styk, že byla násilím na předmětné místo otažena obžalovaným, že s tím vyjadřovala nesouhlas, že jí bránil v tom, aby odešla z místa, že jí bránil v tom, aby křičela, že ji osahával i na holém těle, že na ní vykonal pohlavní styk a popsala jakým způsobem. V obou dvou případech uváděla, že se poté, co k pohlavnímu styku došlo, pokusil obžalovaný ještě jednou o pohlavní styk, jediné, v čem se částečně výpovědi rozcházejí, byla skutečnost, zda jí výhrůžku o tom, že se o dané věci nesmí nikde zmínit, jinak ji zabije, řekl i po druhém pokusu, k jehož dokonání nedošlo, nebo mezi prvním a druhým pokusem. Nicméně drobné rozpory, které se vyskytují ve výpovědi poškozené, lze přičítat, a s tímto se krajský soud plně ztotožňuje se soudem prvního

stupně, skutečnosti, že pro poškozenou muselo být jednání obžalovaného emotivně velice vyhocené, a tím pádem musela mít tato skutečnost vliv na její schopnost si v těch největších detailech průběh děje upamatovat, i reprodukce prožitého pro ni musela být velice složitá a jestliže se v nějakých nepodstatných věcech její výpovědi odlišovaly, tak krajský soud se ztotožňuje s procesním postupem soudu prvního stupně, že bylo nadbytečné konfrontovat poškozenou s její výpovědí z přípravné fáze řízení a odstraňovat rozpory v jejích výpovědích, neboť žádné podstatné rozpory se v nich nevyskytovaly. Dále je třeba uvést, že výpověď poškozené ve věci nestojí důkazně osamocena. Otec poškozené [REDAKCE] popsal, že poškozená po jednání obžalovaného vykazovala znaky změny chování, rovněž pak družka obžalovaného [REDAKCE] popsala, že když k ní druhý den poškozená přišla, při popisování jednání obžalovaného brečela, rovněž z kamerového záznamu z chodby domu vyplývá, že poškozená odchází skleslá. Tyto důkazy svědčí o tom, že když poškozená sdělovala svůj prožitek, tak tomu odpovídalo i její chování. Navíc je třeba uvědomit si skutečnost, že násilné jednání zčásti bylo zaznamenáno na kamerových záznamech, obžalovaný v přípravné fázi uváděl, že fyzicky na poškozenou vůbec nepůsobil a teprve po obstarání tohoto důkazu připustil, že poškozenou do sklepa zatáhl. Přitom je na kamerovém záznamu vidět, že obžalovaný chytil poškozenou za obě ruce tak, aby se nemohla chytit zábradlí, aby se nemohla vzpírat jeho jednání a celou vahou svého těla ji táhl dolů ze schodů, a je vidět z kamerového záznamu a z něj pořízených fotografií, že poškozená měla snahu se jednání bránit, že se zakláněla tak, aby se ubránila zatažení ze strany obžalovaného. Nicméně obžalovaný využil toho, že šel rychlejší chůzí, že zdůraznil svou fyzickou sílu a využil toho, že byl v rychlejším pohybu a to vedlo k tomu, že se mu relativně lehce podařilo odpor poškozené překonat. Navíc to bylo na schodech dolů, kdyby poškozená nechtěla ze schodů sejít, hrozilo by to, že by si mohla pádem na schodech velice ublížit. Je ale zcela evidentní, že obžalovaný ji dolů do sklepa zatáhl. Rovněž pak výpověď družky obžalovaného dokládá, že přestože se obžalovaný hájí tím, že s poškozenou pohlavní styk neměl, tak si bezprostředně po návratu do bytu myl penis a přepíral si trenýrky, z čehož lze opětovně dovozovat věrohodnost výpovědi poškozené. Klíčovým důkazem, který byl proveden až v odvolacím řízení, je odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika a biologie. Z něho vyplývá, že na kalhotkách, které, a to je třeba zdůraznit, vydala sama poškozená, nikoli družka obžalovaného [REDAKCE] se nachází genetická stopa jednak poškozené a jednak obžalovaného. Návrh obhajoby v tom směru, aby byl proveden důkaz výpovědi družky obžalovaného, která by se měla vyjádřit k tomu, že jsou to její kalhotky, ač její DNA profil na kalhotkách vůbec není a lze si jen stěží představit, že by si poškozená nějakým způsobem byla schopna opatřit kalhotky družky obžalovaného, na kterých by bylo sperma obžalovaného, což je postaveno na jisto, tak tato obhajoba je pro krajský soud absolutně nepřípustná. Z výpovědi družky obžalovaného nevyplývá, že by poškozená měla mít nějaký čas v jejích bytě si takovou věc obstarat a poškozená pro to až do 18. 11. 2021 neměla žádný důvod a když tam přišla 19. 11. 2021, tak z výpovědi družky obžalovaného nevyplývá, že by poškozená měla jakoukoli možnost kalhotky odnést, navíc kdyby to byly kalhotky družky obžalovaného, vyskytovala by se na nich její DNA a ne DNA poškozené. Navíc je třeba zdůraznit i tu skutečnost, že z odborného vyjádření vyplývá nejen to, že byla shledána DNA shoda s osobou obžalovaného ve spermatu na kalhotkách, ale také z poševního stěru poškozené, který byl zajištěn při jejím gynekologickém vyšetření bezprostředně po nahlášení dané události, byl nalezen smíšený profil, kdy zpracovatel odborného vyjádření dospěl k závěru, že je spíše pravděpodobné, že obsahuje profil obžalovaného. Tyto skutečnosti dokládají to, že došlo k pohlavnímu styku a podporují věrohodnost poškozené, a současně vyvracejí obhajobu obžalovaného v tom, že došlo ke styku prostřednictvím jeho prstů s pohlavním orgánem poškozené.

9. Již v řízení před soudem prvního stupně obžalovaný navrhol, aby dokazování bylo doplněno výslechem svědka – otce obžalovaného a aby byl ve věci opatřen znalecký posudek z oboru psychologie, zaměřený na věrohodnost výpovědi poškozené. Tyto návrhy na doplnění dokazování okresní soud zamítl jako nadbytečné, nadbytečnost jejich provedení řádně odůvodnil v bodě ad 5) odůvodnění napadeného rozsudku, krajský soud se s postupem okresního soudu ztotožňuje. Dále obžalovaný prostřednictvím svého obhájce navrhol i v podaném doplnění odvolání, aby dokazování bylo doplněno znaleckým posudkem z oboru psychologie k posouzení věrohodnosti poškozené, výslechem družky obžalovaného [REDAKCE] otce obžalovaného, výslechem poškozené, [REDAKCE] facebookovým profilem poškozené, výslechem obyvatel domu č. p. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] fotografiemi z facebookového profilu poškozené, výslechem synovce pana [REDAKCE] rekonstrukcí, prověrkou na místě. A konečně před konáním veřejného zasedání odvolacího soudu (návrh na čísle listu 197 spisu a následující nazvaný vyjádření) obžalovaný navrhl, aby byly provedeny důkazy v podobě výslechu [REDAKCE] dále provést důkaz fotografiemi z facebookového profilu [REDAKCE] provést důkaz znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie směřující ke zjištění věrohodnosti poškozené, provést důkaz výslechem synovce pana [REDAKCE]. Krajský soud se plně ztotožnil se závěry okresního soudu v tom směru, že je za stávající důkazní situace nadbytečné doplňovat dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, který by se měl zabývat věrohodností poškozené, neboť o její věrohodnosti nevystaly v řízení žádné pochybnosti. Není ani nutné doplňovat dokazování výslechem svědka – otce obžalovaného, neboť jeho úlohu ve věci dostatečně osvětlila sama poškozená, když popisovala, že ji otec obžalovaného v jeho bytě vyzýval, aby, pokud je to pravda, že ji obžalovaný znásilnil, věc oznámila na policii, což poškozená po odchodu z bytu skutečně učinila. Tyto samé důkazy byly navrhovány i v doplnění odvolání. Pokud jde o výslech svědkyň [REDAKCE] (družky obžalovaného), [REDAKCE] (poškozené), tak tyto důkazy již provedeny byly, byly provedeny zákonem způsobem a není tedy důvod provádět je opětovně. Pokud jde o výslech svědkyně [REDAKCE] (sestry [REDAKCE]), kterou poškozená potkala při odchodu z domu po skutku na ulici a krátce s ní hovořila, tak její výslech je rovněž nadbytečný, neboť psychické rozpoložení poškozené je zřejmé z její výpovědi, z výpovědi jejího otce [REDAKCE] a z kamerového záznamu z chodby domu. K důkazu facebookovým profilem poškozené, výslechem obyvatel domu č. p. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] fotografiemi z facebookového profilu poškozené, výslechem synovce pana [REDAKCE] rekonstrukcí, prověrkou na místě, může krajský soud uvést, že provedení i těchto důkazů je nadbytečné, facebookový profil poškozené a fotografie z něj pořízené nemají žádnou důkazní hodnotu ohledně věrohodnosti poškozené, nakonec okresní soud a i krajský soud neměl o její věrohodnosti žádné pochybnosti, proto není zapotřebí ji proěřovat výpovědi synovce [REDAKCE]. Obyvatelé domu č. p. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] by měli vypovídat o tom, zda slyšeli hluk, případně křik poškozené. I v tomto je výpověď poškozené dostačujícím důkazem, poškozená opakovaně uvedla, že se snažila křičet a obžalovaný jí v tom bránil, navíc ke spáchání skutku došlo na odlehlejší místo v obytném domě. Rekonstrukce a prověrka na místě mají podle obhajoby odstranit nesrovnalosti ve výpovědích poškozené a přiblížit technickou nemožnost jí popisovaného skutkového děje. V této souvislosti je nutné uvést, že ani tyto důkazy není zapotřebí provádět, protože stěžejním důkazem je výpověď samotné poškozené, nebyly v ní shledány žádné podstatné rozpor, v řízení není osamocená, je podporována i dalšími shora uvedenými důkazy a provedené důkazy tak tvoří ucelený řetězec důkazů svědčících o vině obžalovaného. Ve vyjádření zasláném obhájcem obžalovaného krajskému soudu dne 27. 4. 2022 je opětovně navrhováno, aby dokazování bylo doplněno o důkazy, které již byly rekapitulovány shora, nad rámec toho byl navržen výslech svědkyně [REDAKCE] která by měla vyvrátit tvrzení poškozené o tom, že se nestýká s muži, že nevychází z bytu, stejně jako ostatní neblahé

následky, kterými má poškozená po skutku trpět. K provedení tohoto důkazu krajský soud neshledal důvod. I kdyby se totiž poškozená s jinými muži stýkala, což je její osobní volba, nijak ji to nestaví do pozice nevěrohodného svědka a neznamená to, že by jednání obžalovaného nebylo trestněprávně postižitelné. Poškozená velmi podrobně a konzistentně ve svých výpovědích popsala průběh skutkového děje, její výpovědi jsou hodnoceny jako věrohodné, popsala i psychické problémy, kterými po skutku trpí a tyto jí uváděné skutečnosti jsou potvrzovány výpovědí jejího otce [REDACTED]

10. Z výše uvedených důvodů je podle krajského soudu zcela nadbytečné prověřovat morální integritu poškozené, o níž dle zpráv o pověsti nevznikají žádné pochybnosti, jestliže obhajoba důkazy v tomto směru navrhuje nebo byly v řízení již provedeny, tak jsou to jen důkazy v podobě, co svědci o poškozené měli slyšet, nikoli co ve vztahu k ní měli fakticky prožít, ani fotografie na facebookovém profilu poškozené, o nichž je obhajobou tvrzeno, že pocházejí z daného období, tak i pokud by pocházely, tak by na samotné skutkové závěry neměly žádný vliv. I kdyby poškozená špatnou pověst měla, neznamená to, že by vůči ní obžalovaný mohl takto jednat a že by jej to jakýmkoli způsobem vyvíňovalo z trestněprávní odpovědnosti. Krajský soud potom neshledal žádné rozpory mezi výpovědí poškozené a skutkovými závěry soudu prvního stupně, ty mají plnou oporu ve výpovědi poškozené a krajský soud se tak zcela identifikuje se závěrem soudu prvního stupně, že se skutek stal tak, jak je popsáno ve výroku o vině napadeného rozsudku. Ani rekonstrukce na místě činu, ani prověrka, ani další důkazy navrhované obhajobou podle názoru krajského soudu nejsou pro správné posouzení věci nezbytně nutné, a krajský soud veden zásadou efektivit a rychlosti řízení tak dospěl ke shodnému závěru jako soud prvního stupně, o skutkových závěrech soudu prvního stupně nevznikají žádné důvodné pochybnosti.
11. Krajský soud se pak ztotožnil i s právní kvalifikací daného jednání tak, jak k ní přistoupil soud prvního stupně, neboť v řízení bylo prokázáno, že obžalovaný jiného (poškozenou) násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží, bylo prokázáno, že obžalovaný strhl poškozenou ze schodů za ruce, že jí bránil v odchodu z místa, že ji tahal za vlasy, že násilným způsobem dosáhl toho, že na ní vykonal soulož a soulož je doložena výpovědí poškozené i ve věci zajištěnými listinnými důkazy, zejména protokolem o vydání věci, lékařskou zprávou o gynekologickém vyšetření a odborným vyjádřením se zjištěním DNA stop na těle poškozené či na prádle, které vydala orgánům činným v trestním řízení. Právní kvalifikace skutku jako zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku je tedy na místě, v tomto směru může krajský soud odkázat na vyčerpávající zdůvodnění soudu prvního stupně uvedené v příslušných pasážích napadeného rozsudku, neboť by jen opakoval úvahy okresního soudu. Rovněž pak bylo prokázáno, že obžalovaný pohrůžkou násilí poškozenou nutil, aby něco opominula, aby danou věc neřešila způsobem očekávaným, tedy oznámením orgánům činným v trestním řízení, krajský soud může uvést, že na podkladě pouze podaného odvolání obžalovaného nemohl zasáhnout v jeho neprospěch do napadeného rozsudku, neboť obžalovaný se takového jednání dovolával u osoby, která v trestním řízení má postavení svědka, tudíž by jeho jednání mohlo být právně kvalifikováno daleko přísněji jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) (po novele trestního zákoníku) tr. zákoníku, nicméně krajský soud tuto skutečnost dle zásady zákazu reformace in peius zhojit nemohl. K samotné motivaci obžalovaného je možné uvést, že už z výpovědi jeho družky vyplývá, že poškozenou nepatřičným způsobem v průběhu návštěvy v bytě sledoval, v okamžiku, kdy si toho družka poškozeného všimla, ona sama pojala podezření a kontrolovala, jestli obžalovaný opustil dům nebo ne, ona sama potom vyčetla obžalovanému, že s poškozenou něco musel mít. V tomto krajský soud spatřuje motivaci obžalovaného, který už předtím, než poškozená opustila byt, na ni zahlížel a potom realizoval svůj záměr způsobem popsáným ve výroku o vině napadeného rozsudku.

12. Krajský soud se pak ztotožnil i se závěry soudu prvního stupně stran ukládaného trestu. Soud prvního stupně volil správnou techniku ukládání trestu při souběhu dvou trestných činů, trest podle zásad uvedených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku ukládal v trestní sazbě nejprísneji přísného, kdy za zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku je možné jeho pachateli uložit trest odnětí svobody od dvou do deseti let. Soud prvního stupně rovněž přílehavým způsobem hodnotil okolnosti stran individualizace trestu tak, jak mu ukládá ustanovení §§ 38, 39 tr. zákoníku, hodnotil polehčující a přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení §§ 41, 42 tr. zákoníku odpovídajícím způsobem. Obžalovanému ve věci polehčovala skutečnost, že před spácháním skutku vedl řádný život, nicméně soud prvního stupně důvodně poukazuje na určité sklony obžalovaného k páčání trestné činnosti, kdy v minulosti tresty mírnějšího charakteru nebylo dosaženo korekce chování obžalovaného a je zcela zjevné, že jednání obžalovaného ve vztahu k charakteru chráněného zájmu má spíše gradační tendence, neboť nyní je stíhán za nejzávažnější trestný čin v rámci svého dosavadního života. Soud prvního stupně důvodně dospěl k závěru, že trest je nezbytné spojit s příným odnětím svobody. Krajský soud se ztotožnil se závěry soudu prvního stupně ohledně toho, že k naplnění skutkové podstaty zločinu znásilnění došlo tím nejzávažnějším způsobem, tedy pohlavním stykem s poškozenou, a že je to jeden z nejcitelnějších zásahů do fyzické a psychické integrity ženy, z pohledu ženy je to jeden z nejúkornějších trestných činů, kterým může čelit. Výměra trestu stanovená okresním soudem odpovídá i postoji obžalovaného k trestnímu řízení, v jeho případě absentuje náhled na spáchaný skutek. Za takové situace se krajský soud ztotožnil s výměrou uloženého trestu, který byl ze strany soudu prvního stupně ukládán ještě v první polovině zákonné trestní sazby. V této výměře uložený trest odnětí svobody krajský soud ze všech shora uvedených důvodů nemohl shledat nepřiměřeně přísným, ale naopak dospěl k závěru, že výměra trestu odpovídá všem okolnostem případu, osobě obžalovaného a možnostem jeho nápravy. Správně byl obžalovaný okresním soudem pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť nebyly splněny podmínky pro zařazení obžalovaného do přísnějšího typu věznice.
13. Krajský soud pak neshledal pochybení ani ohledně výroku o náhradě nemajetkové újmy. Soud prvního stupně velice podrobně v bodě ad 10) odůvodnění napadeného rozsudku rozebral své úvahy, proč návrh poškozené na náhradu nemajetkové újmy v částce 100 000 Kč shledal důvodným. Nad rámec podrobného odůvodnění, na které může krajský soud odkázat, neboť by opakoval argumentaci soudu prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku, je možné odkázat i na aktuální judikaturu soudů vyšších stupňů, zejména na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci spisové značky 6 Tdo 347/2014 (*O zásah do osobnostních práv osoby poškozené trestným činem znásilnění podle § 185 tr. zákoníku se jedná i v případě, že znaleckým posudkem nebyla konstatována existence posttraumatické stresové poruchy ani jiné poruchy, která by měla pro tuto osobu negativní trvalé následky. Závažnost zásahu do práva na osobní integritu vyjadřuje již samotná povaha a závažnost citovaného trestného činu. Významný vliv na celkové posouzení nároku poškozené osoby na náhradu imateriální újmy podle § 228 odst. 1 tr. řádu má i existence sekundární viktimizace této osoby.*) či Ústavního soudu ČR ve věci spisové značky II. ÚS 3003/2020 (*Dojde-li zásahem do nedotknutelnosti osoby a jejího soukromí (čl. 7 odst. 1 Listiny) ke vzniku újmy, nelze snížit náhradu této újmy jen z důvodu, že poškozený jednotlivec není schopen z důvodů svého postižení plně chápat zásah do svého základního práva*). Z těchto rozhodnutí vyplývá, že znásilnění každého jedince je jeden z nejzávažnějších zásahů do jeho fyzické a psychické integrity, která je zaručena ústavním pořádkem a již sama skutečnost, že k takovému jednání dojde, viktimizuje poškozeného v mnoha směrech bez ohledu na to, zda taková osoba utrpí posttraumatickou stresovou poruchu či jinou poruchu, která by měla pro tuto osobu negativní trvalé následky konstatované znaleckým posudkem. Je tedy nadbytečné doplňovat dokazování tak, jak navrhovala obhajoba (opatřením znaleckého posudku, kterým budou jednotlivé zásahy do

sféry života poškozené pojmenovány a vyčísleny), neboť taková osoba má s ohledem na viktimizaci nárok na nemajetkovou újmu. Z těchto rozhodnutí vyplývá a je v nich odkazováno na případy, kdy za obdobnou trestnou činnost bylo jejich obětí přiznána daleko vyšší nemajetková újma, než k níž přistoupil soud prvního stupně v projednávané věci. Za takové situace se krajský soud i s tímto výrokem okresního soudu plně identifikuje, shledává ho odpovídajícím, výše nemajetkové újmy odpovídá i majetkovým poměrům obžalovaného, protože nejde o likvidační výši přiznané nemajetkové újmy. Ze všech těchto důvodů, kdy je zjevné, že nemajetková újma vznikla na straně poškozené v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a byla řádně poškozenou prostřednictvím jejího zmocněnce uplatněna ve smyslu § 43 odst. 3 tr. řádu, krajský soud neshledal důvod jakkoli do výroku o náhradě nemajetkové újmy zasahovat.

14. S ohledem na to, že krajský soud nemá k napadenému rozsudku žádné výhrady, bylo odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 28. dubna 2022

Mgr. Lukáš Korpas, v. r.
předseda senátu

zpracovala:
JUDr. Blanka Škrétová, v. r.
soudkyně

Kateřina
Svěženová

Digitálně podepsal Kateřina
Svěženová
Datum: 2022.05.05 11:41:37
+02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících Květoslavy Zelínkové a MUDr. Pavla Klíny v hlavním líčení konaném dne 7. října 2020 v České Lípě,

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

dne 11. 1. 2020 v době od 20:00 hodin do 20:45 hodin ve svém vozidle tovární značky [REDACTED] registrační značky [REDACTED] ve kterém po vzájemné dohodě vezl [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] která seděla na místě spolujezdce, z [REDACTED] [REDACTED] do [REDACTED] [REDACTED] během jízdy se [REDACTED] zeptal, co mu poskytne za odvoz, ona mu nabídla finanční obnos, cigarety nebo nějakou láhev, které by mu předala následující den, což obviněný odmítl, načež v [REDACTED] [REDACTED] na světelné křižovatce ulic [REDACTED] a [REDACTED] jí řekl, „Tak mi ho třeba [REDACTED] načež [REDACTED] jeho nabídku odmítla, on jí odpověděl, že mu „to“ prostě udělá, poté uchopil její levou ruku a zasunul ji pod své kalhoty a slipy a položil ji na [REDACTED] a řekl jí, aby mu [REDACTED] [REDACTED] slovně odmítla a poté, co obviněný její ruku pustil, ji z kalhot vytáhl, obviněný ale opětovně vzal její ruku a zasunul ji zpět pod své slipy na [REDACTED] a řekl jí, aby ji tam nechala, [REDACTED] [REDACTED] však opět ruku z kalhot vytáhl, načež obviněný odbočil k prodejně [REDACTED] ačkoli byli původně domluveni, že ji doveze k budově [REDACTED] zastavil na parkovišti u prodejny a opět po ní chtěl, aby mu „to“ udělala, ona opětovně odmítla a chtěla z vozidla vystoupit, následně obviněný uchopil [REDACTED] [REDACTED] za hlavu a silou, přes fyzický odpor jmenované, ji tlačil směrem do svého klína a snažil se vsunout svůj [REDACTED] [REDACTED] který si krátce předtím vyndal z kalhot, do jejích úst, [REDACTED] [REDACTED] prosila, aby ji nechal být, bránila se tím, že měla sevřené rty a odtahovala hlavu, plakala, a přes její fyzický odpor a slovně vyjádřený nesouhlas se

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

obviněnému podařilo vniknout svým [REDAKCE] do jejich úst, držel ji za hlavu a opakovaně ji pohyboval nahoru a dolů, čímž směřoval k [REDAKCE] uspokojení, a to i přesto, že poškozená stále plakala, při nádechu jej prosila, aby toho nechal, bylo na ni znát, že se jí chce zvracet, avšak k jeho vyvrcholení nedošlo a svého počínání sám zanechal, vozidlem odvezl [REDAKCE] [REDAKCE] ke [REDAKCE] kde vystoupila,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží na dítěti,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **3 (tří) let**.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po konání dvou hlavních líčení učinil závěry, které jsou vyjádřeny ve výročních rozsudku.
2. **Obžalovaný** [REDAKCE] [REDAKCE] při hlavním líčení popřel, že by se dopustil trestné činnosti a zároveň podrobně popsal, jakým způsobem podle něho proběhl kontakt mezi ním a poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE]. Obžalovaný vypověděl, že byl [REDAKCE] kontaktován na [REDAKCE] a souhlasil s tím, že ji odveze z [REDAKCE] do [REDAKCE]. Při konverzaci se nedomluvili na nějaké odměně, pouze mu [REDAKCE] napsala, aby si sám o něco řekl. Při cestě do [REDAKCE] [REDAKCE] jí proto navrhl, aby ho [REDAKCE] uspokojila. [REDAKCE] nesouhlasila s tím, že má přítele, ale na to reagoval tak, že to nevadí, že ji nebude vozit zadarmo bez peněz. Obžalovaný dále popsal, že vzal ruku poškozené, dal si ji přes tepláky na [REDAKCE] a ona sama rukou pohybovala a pokračovala i na [REDAKCE] [REDAKCE]. Po příjezdu do [REDAKCE] [REDAKCE] odbočil na parkoviště v obchodním domu [REDAKCE] kde si po zastavení stáhl kalhoty ke kolenům a hlavu poškozené si přitáhl bez jejího odporu do klína a ona ho začala [REDAKCE] uspokojovat. To trvalo asi 5 minut, ale k vyvrcholení nedošlo. Následně poškozenou odvezl podle domluvy ke [REDAKCE]. Poškozená se ještě při rozloučení usmála. K dotazům obžalovaný zdůraznil, že si nedovede vysvětlit, proč byl poškozenou obviněn z násilného jednání. Uvedl také, že věděl, že poškozená studuje [REDAKCE] v [REDAKCE] a odhadoval její věk na [REDAKCE] let, protože se znali z oslavy a z posilovny v [REDAKCE] [REDAKCE]. K dalším dotazům obžalovaný uvedl, že nejprve jako protislužbu za odvoz chtěl peníze, ale když zjistil, že poškozená peníze nemá, navrhl jí své sexuální uspokojení. Konkrétně obžalovaný uvedl, že reakce poškozené nejprve byla odmítavá, kdy řkala, že má přítele a že za odvoz je to moc, ale když jí řekl, že mu to nevadí, že má přítele a slovně ji přemlouval, tak pak vše proběhlo tak, jak vypověděl. Obžalovaný také vypověděl, že druhý den poškozenou kontaktoval přes [REDAKCE] zda se nechce zastavit na kafe, ale ona nereagovala. K dalším dotazům obžalovaný uvedl, že při [REDAKCE] sexu měla poškozená dávicí reflex, tím jak jí přitlačoval hlavu na své [REDAKCE] a tekly jí slzy, a proto měla rozmazanou řasenku. Obžalovaný rovněž sdělil, že dveře jeho vozidla byly stále

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

odemčené, a i pokud by byly uzamčené, tak se dvojitým potažením kliky dají otevřít. V minulosti vezl poškozenou v jednom případě z [REDAKCE] do obce [REDAKCE]. K dotazu obhajoby obžalovaný vypověděl, že když se s poškozenou seznámil na oslavě, tak byla poškozená opilá a nevnímala, co se kolem ní děje.

3. Před soudem byli jako svědci vyslechnuti poškozená [REDAKCE] její matka [REDAKCE] a dále byli vyslechnuti svědci [REDAKCE] a soud také ve smyslu § 102 odst. 2 trestního řádu četl protokoly o výsledku nezletilých svědků [REDAKCE] a rovněž poškozené [REDAKCE]. Poškozená [REDAKCE] vypověděla, že 11. 1. 2020 měla její kamarádka narozeniny. Protože znala obžalovaného [REDAKCE] požádala ho, zda by ji nemohl odvézt do [REDAKCE] protože již nejezdily žádné autobusy. Obžalovaný souhlasil a říkal, že za to bude něco chtít. Když vyjeli, tak po cestě obžalovaný žádal, aby nabízela, co za cestu od ní získá. Nabídla tedy, že by mu sehnala nějakou lahev, nebo koupila cigarety, anebo dala peníze. Obžalovaný vše odmítl, a pak říkal, že chce, aby mu ho tzv. [REDAKCE]. Tento návrh odmítla, ale obžalovaný už vyndal své [REDAKCE] z kalhot a položil na něj její ruku. I když se snažila ruku dát pryč, tak on ji svou rukou přidržoval. Pak dojeli na parkoviště u obchodního domu [REDAKCE] kde obžalovaný řekl, že mu to prostě udělá. Odmítala něco dělat, říkala vyložení ne, ale obžalovaný reagoval tak, že vzal její hlavu a sklonil si ji do svého klína. Vždy, když se snažila nadechnout, tak prosila, aby toho nechal. Chtělo se jí zvracet a brečela, ale obžalovaný nepřestával. Až posléze ji odvezl ke [REDAKCE] a odtud šla za kamarádkou [REDAKCE] a společně pak odešly na benzínu, kde byl [REDAKCE]. K dotazům poškozená uvedla, že obžalovaného [REDAKCE] zná asi od roku 2018 z jedné oslavy, a pak také proto, že pracovala ve [REDAKCE] kde obžalovaný také dříve pracoval a posléze [REDAKCE]. Věděla, že mu je asi [REDAKCE] let a on věděl o tom, že je nezletilá. K dotazu, proč se obrátila zrovna na obžalovaného, vypověděla, že nikoho jiného s autem neznala, když se potřebovala dostat do [REDAKCE]. K dotazu, jakým způsobem reagovala na nabídku, aby obžalovaného sexuálně uspokojila, uvedla, že vše rozhodně odmítala, že nic takového dělat nebude, není lehká holka a prostě to dělat nechce. Obžalovaný na její slovní odmítání říkal, že ho to nezajímá a je mu to jedno. Když ji obžalovaný dovezl ke [REDAKCE] tak se jí ptal, jestli se jí to líbilo. Na to reagovala tím, že se pouze ironicky usmála a nijak neodpovídala. Když ji následující den kontaktoval na [REDAKCE] tak si komunikaci s ním blokovala. Na dotaz, zda měla možnost opustit auto obžalovaného, uvedla, že zkusila dveře otevřít, ale nešlo jí to. Neví, jestli byly dveře zaseklé, nebo schválně zavřené. Poškozená také potvrdila, že to, co je uvedeno v popisu skutku v obžalobě, tedy, že plakala a prosila obžalovaného, aby všeho zanechal, protože se jí chtělo zvracet, souhlasí. Po pláči měla rozmazanou řasenku a skutečně se jí chtělo zvracet. Po vysazení jí nenapadlo hledat nějakou pomoc, protože se styděla za to, k čemu došlo, a cítila se špinavá. Až později se svěčila kamarádce [REDAKCE]. Na policii věc byla oznámit až poté, co se nestyděla svěřit i matce. K dalším dotazům poškozená uvedla, že skutečně neměla ten večer žádné peníze a koupené jídlo jí zaplatila kamarádka. Dále potvrdila, že její reakce na návrh obžalovaného byla odmítavá, chtěla vystoupit z auta, ale obžalovaný jí chytil za hlavu a tlačil ji směrem dolů. Chtěla se sice vzpírat, ale obžalovaný byl silnější a neměla šanci. Po celé události se cítila hrozně. Domnívá se, že začala trpět [REDAKCE] z prožitého traumatu, ale u lékaře nechtěla přiznat, že nějaké trauma prožila. Dále poškozená uvedla, že nevyhledala žádnou odbornou pomoc psychologa nebo psychiatra, ale když byla vyslýchána při hlavním líčení, tak se stále cítí hrozně a odporně. K dalším dotazům ještě vypověděla, že k sexuálnímu uspokojení u obžalovaného nedošlo a nakonec celou situaci sám ukončil. Po vystoupení u [REDAKCE] šla společně s kamarádkou [REDAKCE] na benzínu, kde se potkaly s [REDAKCE] a dalšími kamarády. Pak společně byli před [REDAKCE] asi 10 nebo 20 minut, a protože zde nechtěla být, tak se vrátily zpět do bydliště kamarádky [REDAKCE] na sídlišti [REDAKCE]. U [REDAKCE] doma byla ještě její babička, možná sestra. Domů odjela druhý den ráno autobusem. V posuzovaný večer u sebe neměla žádné peníze. Odjela za kamarádkou, která chtěla, aby za ní přijela, i když věděla, že nemá žádné peníze. Kamarádka za ní také platila párek v rohlíku na benzíně a druhý den autobus domů. Svědkyně vyloučila, že by v posuzovaný večer požila nějaký alkohol, drogy, či něco podobného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

V posuzované době neměla žádného intimního přítele. I když svému příteli obžalovanému řekla, bylo to jenom proto, aby ji nechal být. Svědkyně také uvedla, že při vysazení z auta byl její úsměv opravdu ironický, a to hlavně proto, že měla slzy v očích. Maximálně tehdy obžalovanému ještě řekla „ahoj“. K dalším dotazům na zkušenosti s užíváním alkoholu či návykových látek svědkyně vypověděla, že s alkoholem určité zkušenosti měla, ale jiné látky neužívá. Následně připustila, že v přítomnosti dalších lidí jednorázově užila marihuanu, kdy si tzv. „dala čouda“. Poškozená také na konkrétní dotazy potvrdila, že s ohledem na svůj věk je běžnou uživatelkou sociálních sítí, které vyjmenovala. Potvrdila rovněž, že má svůj profil na síti [REDAKCE]. Kromě hlavního profilu má i vedlejší profil s názvem [REDAKCE]. Poškozené byla v průběhu jejího výsledku předestřena sada fotografií, ohledně kterých prohlásila, že jsou to fotografie pořízené z jejího vedlejšího profilu. Ke konkrétním fotografiím kde je na fotkách zachycena s lahví alkoholu, případně s ubalenou cigaretou, vypověděla, že lahev alkoholu nebyla její. Lahev byla kamaráda a ona se společně s další kamarádkou s lahví jen vyfotila. Ohledně cigaret sdělila, že jako kuřák si sama cigarety balí do tzv. stovkových papírků. Proto na fotografiích, kde má v ruce cigaretu, jde o cigaretu tabákovou a nikoli cigaretu s marihuanou. Ještě před osobním výsledkem poškozené soud ve smyslu § 102 odst. 2 trestního řádu četl protokol o výsledku nezletilé poškozené [REDAKCE]. Soud nejprve nepředpokládal nutnost provedení osobního výsledku poškozené, ale po v podstatě kompletně provedeném dokazování a návrhu obhajoby, aby s ohledem na rozporná tvrzení poškozené a obžalovaného byl tento výslech realizován, rozhodl, že výslech poškozené bude proveden v přítomnosti pracovnice OSPOD a v nepřítomnosti obžalovaného [REDAKCE]. V přípravném řízení poškozená vypovídala v podstatě shodně tak, jako v řízení před soudem. Její výpověď pouze byla v určitých bodech popisujících jednání obžalovaného a reakci poškozené podrobnější. Svědkyně [REDAKCE] byla rovněž vyslechnuta v přípravném řízení jako osoba mladší 18 let, a proto u této svědkyně byly splněny podmínky ke čtení její výpovědi podle § 102 odst. 2 trestního řádu. Svědkyně vypověděla, že poškozenou [REDAKCE] zná asi od července 2019 jako svoji kamarádku. Protože 10. 1. 2020 měla narozeniny, domluvily se s [REDAKCE] že narozeniny dne 11. 1. 2020 doslaví. [REDAKCE] měla přijet do [REDAKCE] ke [REDAKCE]. Když na místo setkání dorazila, všimla si, že [REDAKCE] má rozmazanou řasenku. Když se ptala, co se jí stalo, tak jí poškozená řekla, že kluk, který jí přivezl, nejprve zastavil na parkovišti u [REDAKCE] a požadoval [REDAKCE] sex za odvoz. Když [REDAKCE] nesouhlasila, tak jí prý vzal za hlavu a k [REDAKCE] sexu donutil. [REDAKCE] také řekla, že se jí chtělo zvracet, ale ten kluk jí řekl, že jak mu to tam „poblíje“, tak bude problém. Teprve pak [REDAKCE] odvezl ke [REDAKCE]. K dotazům svědkyně uvedla, že s [REDAKCE] byly v kontaktu přes sociální síť a nakonec se rozhodly, že [REDAKCE] přijede a za 20 minut bude čekat u [REDAKCE] v [REDAKCE]. Nevěděla, kdo [REDAKCE] má přivést. Když se s ní setkala u [REDAKCE] byla [REDAKCE] roztřesená, vystresovaná, nervózní a ubrečená a pořád plivala na zem. Na benzínové čerpací stanici Shell, kam od [REDAKCE] došly, si [REDAKCE] umývala mýdlem pus. Na benzínové pumpě si koupila párek v rohlíku, seděla na lavičkách a společně čekaly na [REDAKCE] se kterým si povídaly. Poté je [REDAKCE] vezl autem k diskotéce [REDAKCE]. Po cestě [REDAKCE] řekla, co se [REDAKCE] stalo, a [REDAKCE] vše potvrdila. Před diskotékou čekaly na ostatní kamarády, ale nelíbilo se jim tam. Pak s [REDAKCE] odešly spát ke svědkyni domů. [REDAKCE] byla roztěkaná a moc se nebavila. Když se jí ptala, zda nechce domů, tak řekla, že jí nechce kazit oslavu narozenin. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že poškozená je její dcera, která dne 11. 1. 2020 jela ke kamarádce [REDAKCE] do [REDAKCE]. Po narozeninách byla úplně jiná. Asi dva dny se jí ptala, co se jí stalo, a teprve poté dcera řekla, k čemu došlo a že chce vše nahlásit na policii. Řekla, že chtěla, aby jí kamarád odvezl do [REDAKCE] a když mu za odvoz nabízel cigarety, pivo nebo míchaná vajíčka, tak jí měl ten dotyčný chytit za hlavu a strčit svoje genitálie do [REDAKCE]. Když jí dcera vše popsala, tak se jí ptala, zda věc půjdou nahlásit na policii, protože si uvědomovala, že to vše pro [REDAKCE] bude psychicky těžké. Svědkyně dále uvedla, že podle jejího názoru s dcerou v době jejího dospívání nebyly žádné zásadní problémy. V době, kdy došlo k posuzovanému jednání, studovala [REDAKCE] v [REDAKCE]. Po celé události se stala agresivnější a začala mít také [REDAKCE], nicméně lékaři

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

tvrdí, že [REDAKCE] je u dcery vyloučena. I když lékaři doporučili, aby s dcerou navštívila psychologa, zatím nikde nebyly. Svědkyně dále uvedla, že věděla, že dcera má spát u kamarádky [REDAKCE] ale netušila, že pojede až ve 20 hodin večer. Myslela si, že pojede dříve autobusem. Nepamatuje si, zda v té době byla doma, nebo nikoliv. Nepamatuje si, jak dcera odjížděla. Po návratu si vzpomíná, že se dcera zavřela v pokoji a dva dny tam prostě jenom seděla. K dotazu obhajoby svědkyně vypověděla, že podle jejího názoru dcera v posuzované době neměla žádného intimního přítele. Od 15 let má dcera povolený přístup na síť [REDAKCE] ale nesleduje jí profily na sociálních sítích. Svědkyně také vypověděla, že nevěděla, jak konkrétně měla probíhat oslava narozenin kamarádky, jenom věděla, že dcera bude spát u [REDAKCE] kterou znala. Svědkyně zároveň sdělila, že dcera přímo nedostává kapesné. Peníze dostává, jen když je potřebuje na něco konkrétního. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že poškozenou zná asi rok a půl. V posuzovaný večer přijel do [REDAKCE] na benzinovou pumpu Shell, kde mu poškozená a [REDAKCE] řekly, že mělo dojít ke znásilnění. Konkrétně [REDAKCE] říkala, že jí obžalovaný vezl z [REDAKCE] do [REDAKCE] a na parkovišti u [REDAKCE] jí měl [REDAKCE] znásilnit. Když celou věc začala [REDAKCE] rozebírat, bylo do pláče. K dotazům svědek uvedl, že s [REDAKCE] debatoval o celé věci. Když se jí ptal na to, proč se nebránila, uváděla, že se bála. Později zkoušel přes sociální síť identifikovat osobu obžalovaného. Na konkrétní dotaz, zda svědek nenapadlo, aby poškozenou i s její kamarádku odvezl přímo na policii, vypověděl, že poškozené tuto variantu navrhoval, ale ona prostě nechtěla z toho důvodu, že se bála reakce rodičů. Věc zřejmě nahlásila asi 14 dní poté, co k události mělo dojít. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že zná obžalovaného [REDAKCE] od základní školy. O celé události byl informován přímo obžalovaným. Obžalovaný uváděl, že poškozená [REDAKCE] chtěla odvézt do [REDAKCE] a když chtěl za cestu zaplatit, neměla peníze. Proto přišel s tím, aby ho uspokojila [REDAKCE] sexem. Poškozená nejprve odmítala, neboť má přítele, ale pak se nechala přemluvit. Poškozená se snažila obžalovaného uspokojit, ale k jeho vyvrcholení nedošlo. Pak ji odvezl na místo, kam požadovala. K dotazům svědek uvedl, že to, co popisuje, věděl od obžalovaného prostřednictvím sociální sítě. Poté, co byla svědkovi předestřena jeho výpověď z přípravného řízení, kde ohledně komunikace s obžalovaným uváděl, že celou záležitost probírali ještě znovu, svědek uvedl, že s obžalovaným událost konkrétně neřešil, ale věděl o tom, že obžalovaný poškozenou o celé věci komunikovali na [REDAKCE] Svědek také na konkrétní dotaz uvedl, že ví o tom, že obžalovaný bere [REDAKCE]

4. V průběhu hlavního líčení soud prováděl také důkazy listinného charakteru. Konkrétně byla před soudem čtena zálohovaná komunikace z [REDAKCE] profilu obžalovaného [REDAKCE] a poškozené [REDAKCE]. Z tohoto důkazu je zjevné, že mezi obžalovaným a poškozenou probíhala komunikace mimo jiné také dne 11. 1. 2020. Z komunikace je zřejmé, že poškozená žádá obžalovaného o odvoz do [REDAKCE]. Na dotaz, co za to obžalovaný získá, uvádí „co bys chtěl“ a obžalovaný reaguje slovy „co můžeš nabídnout“. Nakonec poškozená opakovaně žádá o odvoz s tím, že neví, co by obžalovanému nabídla jako protislužbu. Z další komunikace plyne, že se obžalovaný dotazuje, zda poškozená nemá „mázlou řasenku“ a zda se nechce zastavit na kafe, a je evidentní, že poškozená nijak neodpovídá. Obžalovaný na tento přístup poškozené reaguje hrubými dotazy a až 12. 1. 2020 poškozená reaguje slovy, že byla vyloženě přinucena, což obžalovaný v komunikaci odmítá. Další komunikace, která byla zajištěna, proběhla mezi obžalovaným a svědkem [REDAKCE] rovněž dne 11. 1. 2020. Z této komunikace je zřejmé, že obžalovaný informuje svědka o tom, že žádal za odvoz [REDAKCE] uspokojení, ale poškozená odmítala. Obžalovaný popisuje, že vzal její ruku a přiložil si ji na svoje [REDAKCE]. Dále také popisuje, že přitlačil hlavu poškozené asi čtyřikrát a poškozená při tom nálem zvracela. Následně ji odvezl, jak požadovala. V komunikaci obžalovaný uvádí jméno i příjmení poškozené a také to, že i když vše trvalo 10 minut, nebyl uspokojen. Z komunikace je dále zřejmé, že podle obžalovaného poškozenou přemlouval jen chvíli, kdy dělala tzv. drahoty, ale pak vše dělala sama a ještě se při odchodu smála. Z komunikace rovněž plyne, že obžalovaný o věku poškozené sděluje, že jí bylo [REDAKCE], možná [REDAKCE] let. Soud rovněž prováděl důkaz souborem fotografií, které byly vytištěny z profilu na sociální síti, který je veden pod názvem [REDAKCE]. Na fotografiích je Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

opakovaně zachycena poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] v různých situacích včetně situací, kdy má v ruce, či v ústech, cigaretu, a také je zachycena s lahvemi různého alkoholu. Z listinných důkazů vztahujících se k osobě obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] vyplynulo, že obžalovaný nemá žádný záznam v Rejstříku trestů ani přestupků. Podle hodnocení z března 2020 byl obžalovaný studentem [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] a čeká ho závěrečná maturitní zkouška. Obžalovaný je s ohledem na studijní výsledky hodnocen jako [REDAKCE] student ve třídě. Spisový materiál obsahuje také zprávu týkající se nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Podle zprávy nebyla nezletilá vedená v evidenci městského úřadu a dosud nebylo pracováno s ní ani s její rodinou. Ze zprávy dále plyne, že poškozená je studentkou [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] a prospívá v rámci [REDAKCE] průměru. [REDAKCE] žije v domácnosti se svojí matkou, přítelem matky a polorodým bratrem [REDAKCE]. S vlastním otcem, který žije v [REDAKCE] se nestýká. Sociálně právním odborem byla rodině nabídnuta možnost bezplatné odborné psychologické pomoci.

5. Po zhodnocení veškerých provedených důkazů dospěl Okresní soud v České Lípě k závěru, že se obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] dopustil jednání, pro které byl státním zástupcem postaven před soud. Obecně je třeba říci, že objektem trestného činu znásilnění ve smyslu § 185 trestního zákoníku je právo ženy i muže na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku uvedeného trestného činu je tedy kterýkoli člověk. Nezáleží přitom ani na způsobu života znásilňované osoby, ani na její pověsti, ani na tom, zda jde o osobu pohlavně nedotčenou.
6. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] nepopíral, že se dne 11. 1. 2020 v době po 20. hodině setkal s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] kterou jako spolujezdkyni vezl ve svém vozidle z [REDAKCE] [REDAKCE] do [REDAKCE] [REDAKCE]. Obžalovaný také popsal, jakým způsobem žádal po poškozené za odvoz, aby ho sexuálně uspokojila, a to nejprve stimulací pohlavního údu [REDAKCE] a později [REDAKCE]. Obžalovaný zdůraznil, že poškozená sice nejprve slovně odmítala vyhovět jeho návrhům, ale posléze se nechala přemluvit a vše činila zcela dobrovolně. Podle obžalovaného tomu svědčí fakt, že nedošlo ani k jeho uspokojení. Poškozenou pak zavezl na domluvené místo, kde s úsměvem vystoupila. Skutečnost, že si nic na poškozené nevynutil, obžalovaný vyvozoval také ze své komunikace s poškozenou na sociální síti a nepřímou i z fotografií pořízených a zveřejněných na sociální síti na profilu užívaném poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE]. Tato obhajoba byla podle názoru soudu bezpečně vyvrácena zejména klíčovým důkazem, kterým je podrobná výpověď poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Okresní soud nejprve v průběhu hlavního líčení přečetl výpověď nezletilé poškozené a posléze připustil přímý výslech poškozené při hlavním líčení k návrhu obhajoby. Takto bylo postupováno i při vědomí toho, že poškozená je osobou mladší 18 let, tedy osobou obecně chráněnou trestním zákoníkem před tím, aby byly takové osoby opakovaně vyslýchány o okolnostech, jejichž oživování v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivnit její duševní a mravní vývoj. Soud nicméně dospěl k závěru, že s ohledem na věk poškozené, který se pomalu blíží věku 18 let a s ohledem na zcela zásadní důkazní hodnotu výpovědi poškozené, bylo třeba poškozenou vyslechnout osobně před soudem. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se shodla s obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] v tom směru, že to byla ona, kdo obžalovaného žádal o odvoz do [REDAKCE] [REDAKCE] a shodně s obžalovaným také popisovala, že obžalovanému nabízela za odvoz různé protislužby v podobě peněz, alkoholu, cigaret, či dokonce míchaných vajíček. Z výpovědi poškozené je dále evidentní, že obžalovaný vše odmítl a sám navrhl poškozené, aby ho sexuálně uspokojila. Poškozená zdůraznila, že verbálně tj. slovně opakovaně odmítla něco takového konat, ale obžalovaný na to nereagoval a naopak ji přinutil ke konání, které požadoval. Poškozená zdůraznila, že její ruku držel svou rukou na svém [REDAKCE] [REDAKCE] nejprve přes oblečení a poté na [REDAKCE] [REDAKCE] a následně také držení za hlavu poškozenou přinutil k [REDAKCE] stimulaci svého pohlavního údu. Poškozená v průběhu své výpovědi popsala, že kromě verbálního nesouhlasu se snažila bránit i fyzicky, ale nebylo jí to nic platné, protože obžalovaný byl fyzicky zdatnější a silnější. Poškozená popsala, že z toho, jak měla [REDAKCE] [REDAKCE] obžalovaného v ústech, měla dávicí reflex a také jí tekly slzy z očí, protože plakala. Ani to na obžalovaného nijak nepůsobilo. Byl to až obžalovaný, který ukončil stimulaci svého [REDAKCE] [REDAKCE].

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

■ a pak poškozenou odvezl ke ■ kde ji nechal vystoupit. Soud pouze mírně vstoupil do popisu skutku, když vypustil v obžalobě uvedené tvrzení, že obžalovaný ■ ■ bránil poškozené vystoupit z motorového vozidla tím, že uzamkl dveře vozidla. Z výpovědi poškozené je sice evidentní, že nemohla otevřít dveře vozu, ale z žádných dalších důkazů není zřejmé, že by vozidlo obžalovaného bylo nějak speciálně upraveno, či uzamčeno, a bylo znemožněno otevření dveří vozidla zevnitř ven. V tomto směru je soud přesvědčen o tom, že dveře se poškozené nedařilo otevřít pouze s ohledem na to, že byla ve velmi nepříjemné a stresové situaci. Soud si pochopitelně kladl zásadní otázku ohledně věrohodnosti výpovědi poškozené, ale nedospěl k závěru, že by poškozená ■ ■ byla nevěrohodná a její výpověď vědomě nepravdivá, či zkreslená. Z provedených důkazů v podobě fotografií ze sociálních sítí bylo sice nepochybně zjištěno, že poškozená užívá profil se zvláštním a zavádějícím názvem ■ ale to samo o sobě nečiní svědkyni nevěrohodnou ve vztahu k nyní posuzovanému jednání. Totéž podle mínění soudu platí i o různých fotografiích zveřejněných na profilu poškozené. Z dokazování nevyplynulo ani to, že by mezi obžalovaným a poškozenou byla nějaká zášť či nevyřízené spory. Věrohodnost tvrzení poškozené je naopak potvrzováno výpovědí svědků ■ ■ ■ ■ a ■ ■ ■ ■. Matka poškozené popsala, jak její dcera byla dva dny po oslavě narozenin, kam odjela, ve velmi zvláštním rozpoložení. Nechtěla nic říci a teprve následně se svěřila a matce popsala to, co popisovala soud. Obdobně přítelkyně poškozené svědkyně ■ ■ ■ ■ popsala, že když poškozenou viděla na smluveném místě, byla poškozená ubrečená, měla rozmazanou řasenku a po cestě k benzínové pumpě, kde si vymyla ústa mýdlem, neustále plivala. Poškozená se svědkyni následně svěřila se svým zážitkem po cestě do ■ ■ ■ ■. To, co se událo, pak poškozená a svědkyně ■ ■ ■ ■ vyličily také dalšímu svědku ■ ■ ■ ■. Tento svědek na konkrétní dotaz, proč neodvezl poškozenou na policii, uváděl, že tento postup sám navrhoval, ale poškozená to prostě nechtěla udělat. Rovněž tento svědek popsal psychické rozpoložení i stav poškozené tak, jak ji viděl, a uvedl, že ■ ■ ■ ■ bylo do pláče. Ani z výpovědi svědka ■ ■ ■ ■ nebylo podle názoru soudu možno dospět k závěru, že obhajoba obžalovaného ■ ■ ■ ■ je důvodná a tvrzení poškozené nevěrohodné. Svědek ■ ■ ■ ■ popsal, jak byl o celé události informován obžalovaným, tedy tak, že když poškozená neměla peníze na cestu do ■ ■ ■ ■ tak obžalovaný přišel s tím, aby ho ■ ■ ■ ■ uspokojila. I tento svědek věděl o tom, že poškozená nejprve s takovým návrhem obžalovaného nesouhlasila, ale podporoval tvrzení obžalovaného v tom směru, že se nakonec nechala přemluvit. Výpověď svědka nakonec odpovídá i zajištěné elektronické komunikaci mezi ním a obžalovaným. V této komunikaci se obžalovaný v zásadě chlubí a popisuje, jak celá událost podle něho proběhla. Obdobně soud prováděl důkaz i komunikací mezi obžalovaným a poškozenou, ze které plyne, že obžalovaný ■ ■ ■ ■ je skutečně přesvědčen o tom, že se žádného násilného chování nedopustil a poškozená naopak setrvává na tom, že její jednání nebylo dobrovolné. Soud tedy po vyhodnocení věrohodnosti všech provedených důkazů a zejména tvrzení obžalovaného a poškozené učinil závěr, že mezi obžalovaným ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ a poškozenou ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ došlo k tomu, že poškozená nedobrovolně za použití násilí nejprve rukou stimulovala ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ poškozeného a následně opět nedobrovolně za použití násilí došlo k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, tedy situaci srovnatelné, jaká nastává u soulože, neboť pronikání pohlavního ■ ■ ■ ■ obžalovaného bylo simulováno jiným způsobem, tedy pronikáním do úst poškozené. Z dokazování bylo bezpečně zjištěno, že obžalovaný ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ jednal úmyslně, tedy chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný tímto zákonem (zájem na ochraně práva každé ženy na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě), aby dosáhl svého sexuálního uspokojení. Násilnost jednání soud spatřoval v tom, že obžalovaný odpor poškozené překonal použitím síly, kdy využil své fyzické převahy a poškozené držel nejprve její ruku a následně i její hlavu. Soud proto jednání obžalovaného v souladu s podanou obžalobou kvalifikoval jako zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku. Právní kvalifikace ve smyslu kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

zvolena z toho důvodu, neboť obžalovaný [REDAKCE] si byl jednoznačně vědom faktu, že k pohlavnímu styku provedeným jiným způsobem donutil poškozenou [REDAKCE] která byla osobou mladší 18 let. Tato skutečnost přitom bezpečně plyne nejen z výpovědi obžalovaného i poškozené, ale také vyplývá z komunikace, kterou o jméně, příjmení a rovněž věku poškozené vedl obžalovaný se svědkem [REDAKCE]

7. Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil veškeré okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku. Obžalovanému [REDAKCE] rozhodně polehčuje jeho dosavadní úplná bezúhonnost jak v rovině trestněprávní, tak v rovině přestupkové. Obžalovanému v obecné rovině nic nepřitěžuje, neboť přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. h) trestního zákoníku již byla zohledněna v použité právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Obžalovaný spáchal zločin a byl proto ohrožen trestem odnětí svobody podle nejpřísnějšího ustanovení § 185 odst. 2 trestního zákoníku, tedy trestem ve výměře 2 roky až 8 let odnětí svobody. Vzhledem k tomu, že u obžalovaného [REDAKCE] soud neshledal žádné obecné přitěžující okolnosti, navíc se jedná o obžalovaného, který je svým věkem blízký věku mladistvého, dospěl soud k závěru, že je možné uložit trest pouze výchovného charakteru. Soud jako přiměřený zvolil výchovný trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby v trvání 2 let. Výkon tohoto trestu byl současně podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let, tedy na zkušební dobu, po kterou bude obžalovaný [REDAKCE] soudem sledován. Zkušební doba odpovídá závažnosti celého nyní posuzovaného jednání i faktu, že obžalovaný spáchal zločin na osobě mladší 18 let a je třeba, aby bylo jeho chování a jednání ve společnosti po uvedenou dobu blíže sledováno.
8. Rozsudek neobsahuje žádný výrok o náhradě škody, neboť poškozená [REDAKCE] se s žádným nárokem na náhradu škody nepřipojila.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Česká Lípa 7. října 2020

Mgr. Milan Vencel v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

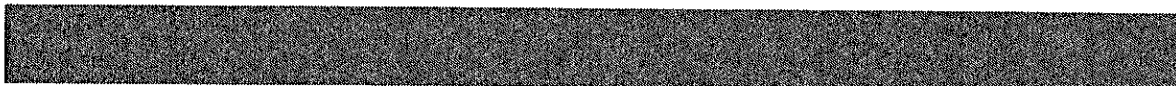

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem Mgr. Milanem Venclem v hlavním líčení konaném dne 8. září 2021 v České Lípě

takto:

Obžalovaný:

je vinen, že

dne 5. 3. 2021 nejméně v době od 07:10 do 07:13 hodin v České Lípě, ulici [redacted] v areálu společnosti [redacted] v [redacted]. patře budovy [redacted] na pánských šatnách označených [redacted] přistoupil k poškozené [redacted] kterou nejprve chytil a následně jí nečekaně zvedl tričko směrem ke krku, pod kterým měla poškozená podprsenku, u které na pravém prsu nadzvedl košíček a obnažené ňadro jí začal sát, přičemž poškozenou stále držel jednou rukou za rameno a druhou za tričko, po chvíli poškozenou pustil a začal si rozepínat pásek u kalhot, čehož poškozená využila a z prostoru šaten utekla,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,

čímž spáchal

přečin **znásilnění** podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku,
Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **14 (čtrnáct) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **24 (dvacet čtyři) měsíců**.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený rozsudek**, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi dnů** od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 8. září 2021

Mgr. Milan Vencel v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem Mgr. Milanem Venclem v hlavním líčení konaném dne 11. ledna 2023 v České Lípě,

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

dne 12. 8. 2022 kolem 20:30 hodin vešel bez svolení poškozené [REDACTED] [REDACTED] narozené [REDACTED] [REDACTED] do jejího bytu na adrese [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] když nejprve zazvonil, poté, když poškozená pootevřela dveře, vsunul nohu mezi dveře a práh a tlačil na dveře, které se pokoušela poškozená zavřít, následně v obývacím pokoji povalil poškozenou na podlahu, zalehl ji, obnažil ji prsa a na prsa jí sahal, do prsou ji štípal, říkal, že se s poškozenou chce mazlit a milovat se s ní, poškozená křičela, aby z ní slezl, volala o pomoc, škrábala obviněného, když se mu vysmekla, nastříkala obviněnému pepřový sprej do obličeje,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,
neoprávněně vniknul do obydlí jiného a užil při činu násilí,

čímž spáchal

přečin znásilnění podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnáct) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **36 (třicet šest) měsíců**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] narozený [REDAKCE] povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] částku ve výši **200 000 Kč**.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť po jeho vyhlášení se státní zástupce a obžalovaný vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.
2. V rámci adhezního řízení se soud zabýval uplatněným nárokem na náhradu škody. Okresním soudem bylo zjištěno, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] jako zvlášť zranitelná oběť uplatnila prostřednictvím ustanoveného zmocněnce Mgr. Václava Stehlíka, advokáta se sídlem v České Lípě nárok na nemajetkovou újmu ve výši 200 000 Kč. Svůj nárok poškozená uplatnila po nařízení termínu hlavního líčení. Zmocněnec poškozené uplatněný nárok na nemajetkovou újmu, který by měl obžalovaný nahradit, podrobně odůvodnil a specifikoval a doručil soudu v písemné podobě dne 6. 1. 2023. Okresní soud v České Lípě po provedení hlavního líčení takto řádně a včas uplatněný nárok zcela akceptoval a rozsudkem uložil obžalovanému [REDAKCE] ve smyslu § 228 odstavec 1 trestního řádu za povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 200 000 Kč. Obecně platí, že režim rozhodování soudu o náhradě škody či nemajetkové újmy je v trestním řízení upraven v ustanovení § 228 odstavec 1 trestního řádu tak, že odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích, jestliže byl nárok včas uplatněn, nestanoví-li tento zákon jinak. Takto soud postupuje za situace, jestliže jsou nárok a jeho výše odůvodněny výsledky dokazování v hlavním líčení. Poškozená [REDAKCE], o jejímž nároku soud rozhodoval, se se svým nárokem připojila řádně a včas k trestnímu řízení, když její nárok uplatnil zmocněnec podáním k soudu doručeným dne 6. 1. 2023. V trestním řízení vedeném u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 2 T 167/2022 byla dostatečně prokázána skutková i právní stránka věci, příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem na duševním zdraví poškozené, a tudíž soud nemá jakoukoliv pochybnost o odpovědnosti obžalovaného za vznik nemajetkové újmy, kterou způsobil spáchanými trestnými činy. Soud zdůrazňuje, že není pochyb o tom, že došlo k citelnému zásahu do základních přirozených práv poškozené [REDAKCE], kdy zejména došlo k porušení práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu článku 7 odstavec 1 Listiny základních práv a svobod, a je proto také namístě přiznat jí nárok na náhradu nemajetkové újmy. V této souvislosti soud hodnotil i závažnost a intenzitu konkrétního útoku obžalovaného na poškozenou a následky pro další život poškozené. Z výpovědi poškozené pořízené orgány činnými v trestním řízení v průběhu přípravného řízení je nepochybně, že u poškozené stále přetrvávají následky jednání obžalovaného spočívajících zejména v tom, že Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

poškozená má obavy sama opustit svůj, obavy z každého, kdo na ni zazvoní i obavy z každého sociálního kontaktu, za prokázané, že se jednalo o významný a intenzivní útok obžalovaného na poškozenou [REDAKCE]. Okresní soud v České Lípě rozhodl odsuzujícím rozsudkem o vině obžalovaného [REDAKCE] včetně toho, že nemajetková újma byla poškozené způsobena v příčinné souvislosti se skutkem vykazujícím znaky přečinu znásilnění podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, jejichž spácháním byl obžalovaný uznán vinným. Protože je obžalovaný [REDAKCE] jedinou osobou, která se na vzniku škody podílela, vzniká odpovědnostní vztah obžalovaného za vzniklou nemajetkovou újmu poškozené. Uvedená skutková zjištění, vyplývající z provedeného dokazování, navazují i na občanskoprávní úpravu, protože povinnost odčinit nemajetkovou újmu zakládá ustanovení § 2956 občanského zákoníku, který tím řeší situaci souběhu práv z titulu ochrany osobnosti a z titulu náhrady škody. Jinými slovy byla obžalovanému [REDAKCE] uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 200 000 Kč jako zadostiučinění za její duševní útrapy. Současná právní úprava vnímá jednotlivce v podstatě jako součást společnosti a dost dobře nemůže „pokrýt“ jeho vnitřní, na fungování ve společnosti relativně nezávislé mentální procesy. V souladu s výše uvedeným důrazem na základní právo člověka žít svůj život podle svého a imperativ plného a spravedlivého odškodnění újmy na zdraví zavedl občanský zákoník v ustanovení § 2958 vedle bolestného a ztížení společenského uplatnění novou složku nemajetkové újmy na zdraví, tzv. další nemajetkové újmy. Právě pod posledně uvedený nárok lze duševní útrapy poškozené [REDAKCE] podle soudu podřadit. Podle komentářové literatury mohou mít další nemajetkové újmy formu psychické bolesti nebo jiných duševních útrap. Při určování výše zadostiučinění za duševní útrapy se bere za východisko člověk s běžným, obvyklým emocionálním způsobem prožívání různých životních situací. Z výsledků provedeného dokazování a připojení se poškozené [REDAKCE] s jejím nárokem soud shledal jeho odůvodněnost zejména v obavě o vlastní zdraví a život i strach ze samostatného pobytu ve společnosti dalších lidí a přiznal poškozené právě částku v uplatněné výši. Částku soud určil i v souladu s úvahou o zásadě slušnosti, neboť její plná úhrada rozhodně nemůže být pro obžalovaného [REDAKCE] jakkoliv likvidační, když se okresní soud při hlavním líčení zabýval i majetkovými poměry na straně obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo **nenáleží** osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 11. ledna 2023

Mgr. Milan Vencel v. r.
Samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 22. 3. 2023 v senátě složeném z předsedy Mgr. Romana Buchala a soudců Mgr. Jana Bělockého a Mgr. Gabriely Pudilové v trestní věci obžalovaného: [REDACTED] bytem [REDACTED] o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 11.1.2023, č.j. 2 T 167/2022-119,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. f/, odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o náhradě nemajetkové újmy a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že

obžalovaný [REDACTED] je podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDACTED] bytem [REDACTED], částku ve výši 50 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [REDACTED] se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, kterých se dopustil tím, že dne 12. 8. 2022 kolem 20:30 hodin vešel bez svolení poškozené [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] do jejího bytu na adrese [REDACTED], když nejprve zazvonil, poté, když poškozená pootevřela dveře, vsunul nohu mezi dveře a práh a tlačil na dveře, které se pokoušela poškozená zavřít, následně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

v obývacím pokoji povalil poškozenou na podlahu, zalehl ji, obnažil jí prsa a na prsa jí sahal, do prsou ji štípal, říkal, že se s poškozenou chce mazlít a milovat se s ní, poškozená křičela, aby z ní slezl, volala o pomoc, škrábala obviněného, když se mu vysmekla, nastříkala obviněnému pepřový sprej do obličeje.

2. Za toto jednání byl obžalovanému uložen podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 3 let.
3. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 200 000 Kč.
4. Proti uvedenému rozsudku podal výlučně do výroku o náhradě nemajetkové újmy včasné odvolání obžalovaný. Namítal, že výše nemajetkové újmy neodpovídá závažnosti zásahu do práva poškozené, okolnostem spáchaného skutku a jeho osobním a majetkovým poměrům. S poškozenou se dlouhodobě znali, stýkali se, často ji navštěvoval. K celé situaci došlo pouze z toho důvodu, že byl ve stavu značné opilosti a již z popisu skutku, jakož i ze všech provedených důkazů je podle mého názoru zřejmé, že v době spáchání skutku nedisponoval žádnou velkou silou, přemohla jej sama poškozená bez jakékoli pomoci jiných osob, a obžalovaný nekladl žádný odpor. Ostatní osoby na místo přišly až v okamžiku, kdy již spal, nijak se nebránil, vlastně vůbec nevěděl, co se děje. K pohlavnímu styku mezi ním a poškozenou nedošlo, a je přesvědčen, že do osobních práv poškozené tak závažným způsobem, jak uzavřel soud prvního stupně, nezasáhl. V řízení doložil, že je v [REDAKCE] [REDAKCE] který je jediným zdrojem jeho příjmů, pobírá pouze [REDAKCE]. Jediným jeho majetkem je podíl na domě č.p. [REDAKCE] z tohoto vlastnictví však nemá žádný příjem, neboť dům užívá pouze k bydlení. Není schopen s ohledem na své příjmy zajistit si finanční prostředky na úhradu tak vysoké částky, která byla poškozené jako náhrada nemajetkové újmy přiznána. S ohledem na svůj věk a zdravotní stav, pro který je dlouhodobě v [REDAKCE] a který se s přibývajícím věkem stupňuje, ani nelze očekávat, že by mohl finanční prostředky získat příjmem z pracovního poměru. Částka, kterou soud poškozené na náhradu nemajetkové újmy přiznal, by tak byla pro něj likvidační, přišel by o vlastní bydlení a s ohledem na své příjmy by si nemohl zajistit bydlení v nájemním bytě, když nemá ani žádnou rodinu, která by mu mohla pomoci. Nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy je si vědom. S ohledem na okolnosti jeho jednání, intenzitu zásahu do osobnostních práv poškozené, jakož i s ohledem na jeho osobní a majetkové poměry, považuje však za odpovídající částku náhrady nemajetkové újmy částku do 30.000 Kč.
5. Krajský soud z podnětu podaného odvolání podle § 254 odst. 1, odst. 2 tr. řádu přezkoumal v napadeném rozsudku zákonnost a odůvodněnost oddělitelného výroku o náhradě škody, přezkoumal i správnost postupu řízení, které vyhlášení tohoto výroku předcházelo, a dospěl k níže uvedeným závěrům.
6. Pokud jde o procesní postup okresního soudu, pak v tomto postupu nebylo shledáno procesní pochybení, které by krajský soud vedlo k nutnosti zrušit rozsudek jako celek pro procesní vady postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Krajský soud rovněž uvádí, že neměl důvod k přezkumu výroku o vině a trestu napadeného rozsudku, a to jednak za situace, kdy obžalovaný v hlavním líčení prohlásil vinu a okresní soud jeho prohlášení viny přijal, a dále za

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

situace, kdy odvolání obžalovaného proti této části rozsudku nesměřovalo a ani nijak, byť nepřímo, nevytýkalo vady, jež by měly původ právě ve výroku o vině. Odvolání obžalovaného rovněž nijak nepolemizovalo s oprávněností základu nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy, nýbrž pouze s přiměřeností výše nároku na náhradu nemajetkové újmy, která navíc není součástí skutkové věty výroku o vině napadeného rozsudku.

7. Ve vztahu k výroku o náhradě nemajetkové újmy odvolání obžalovaného namítalo nepřiměřenost přiznaného nároku, kdy obžalovaný za přiměřenou částku považoval částku ve výši 30 000 Kč. V rámci adhezního řízení je nutno vycházet z občanskoprávní úpravy nemajetkové újmy, která se odčíní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, pokud skutečné a dostatečné odčinění způsobené újmy nezajistí jiný způsob (§ 2951 odst. 2 obč. zákoníku). Zásah obžalovaného do osobní a fyzické integrity poškozené, který svou povahou představuje velmi závažný zásah do intimní sféry poškozené, dle názoru odvolacího soudu nelze odčinit pouhou omluvou, představující formu morální satisfakce ze strany obžalovaného. Okresní soud tedy nepochybil, pokud k uplatněnému nároku na náhradu nemajetkové újmy, majícímu oporu v ust. § 2956 obč. zákoníku, obžalovanému uložil povinnost k její náhradě formou peněžitého plnění. Přiznání nemajetkové újmy v posuzovaném případě je ryze předmětem volného uvážení soudu, neboť poškozená neuplatňovala nárok na náhradu bolestného či ztížení společenského uplatnění a výši svého nároku dovozovala pouze poukazem na rozhodnutí zdejšího odvolacího soudu. V řízení nebylo prokázáno to, že by v příčinné souvislosti s trestnou činností obžalovaného došlo k újmě na zdraví poškozené či ke vzniku jejího ztížení společenského uplatnění. Na druhou stranu jednáním obžalovaného popsaným ve skutkové větě výroku o vině, kterého se tento dopustil po násilném vstupu do jejího bytu, k protiprávnímu zásahu do její integrity došlo, přičemž celý incident pro poškozenou, která byla obžalovaným povalena a osahávána na intimních místech, musel pro ni být, i vzhledem k jejímu [REDAKCE] věku, jistě stresující záležitostí. Pokud poškozená poukazovala na jiná rozhodnutí zdejšího odvolacího soudu a z těchto dovozovala výši svého nároku (konkrétně ve věci sp. zn. 31 To 282/2021, 55 To 117/2022 a 55 To 299/2022), pak poukaz poškozené na uvedená rozhodnutí je nepřipadný, neboť ve věci 31 To 282/2021 bylo rozhodováno v trestní věci pachatele stíhaného pro zločin loupeže, kdy imateriální újma byla poškozené [REDAKCE] přiznaná ve výši 30 000 Kč, a v ostatních věcech bylo trestní stíhání vedené pro výrazně závažnější trestnou činnost, kvalifikovanou jako zločin znásilnění dle 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, navíc v souběhu s další závažnou trestnou činností (např. ve věci sp. zn. 55 To 299/2022 se zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku). Krajský soud proto v této souvislosti vyšel z obsahu databáze rozhodnutí týkajících se náhrady nemajetkové újmy, a to s přihlédnutím k právní kvalifikaci jednání a povaze zásahu do tělesné integrity, z níž je patrné, že vyšší náhrada nemajetkové újmy bývá obvykle přiznávána jen při závažnějším zásahu do integrity poškozených a při závažnější trestněprávní kvalifikaci jednání škůdce (např. 50 000 Kč při kvalifikaci dle ust. § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku ve věci Okresního soudu v Nymburce sp. zn. 3 T 62/2015, ve výši 50 000 Kč při obdobné kvalifikaci ve věci Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 5 T 209/2015, ve výši 100 000 Kč ve věci zdejšího odvolacího soudu sp. zn. 28 To 38/2018 či 120 000 Kč ve věci vedené u Krajského soudu v Praze 11 To 110/2019). Krajský soud nikterak nehodlá bagatelizovat jednání obžalovaného, nicméně jeho jednání bylo kvalifikováno s ohledem na povahu jeho jednání „toliko“ dle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž v daném případě jeho jednání nespočívalo ve spáchání trestné činnosti souloží nebo jiným pohlavním stykem (viz znak kvalifikované skutkové podstaty dle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku) a v tomto směru

zásah do osobní a fyzické integrity poškozené nebyl tak závažný, jako v jiných případech, na něž krajský soud shora poukázal. S ohledem na uvedené skutečnosti proto krajský soud za dostatečnou a přiměřenou částku k náhradě vzniklé nemajetkové újmy poškozené považuje částku 50 000 Kč, která dle krajského soudu dostatečně zohledňuje konkrétní povahu jednání obžalovaného a zásah do osobní sféry poškozené, jakož i to, že k tomuto jednání došlo v bytě poškozené, které je místem, v němž člověk v obecné rovině má (a má mít zachován) pocit soukromí a bezpečí, k jehož extrémnímu narušení v tomto konkrétním případě jednáním obžalovaného došlo, navíc pak ve vztahu k poškozené, která je v [REDACTED] věku. Z uvedeného důvodu tedy krajský soud za užití ust. § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o náhradě nemajetkové újmy ve vztahu poškozené, této přiznal na náhradě nemajetkové újmy částku 50 000 Kč a se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy poškozenou současně odkázal ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné (srov. sp. zn. 3 Tdo 1369/2013)

Liberec 22.03.2023

Mgr. Roman Buchal, v. r.
předseda senátu

Martina Digitálně podepsal
Andraši Martina Andraši
Datum: 2023.03.27
09:15:48 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. března 2017 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Mgr. Pavla Kříže a přísedících Květuše Hapiákové a Petra Riemera, takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]

je vinen, že

1. v přesně nezjištěné době od 22:00 hodin dne 20.09.2016 do 01:00 hodin dne 21.09.2016 v obci [REDACTED] v prostoru mezi zahradou, loukami a rozestavěným domem u silnice [REDACTED] v zaparkovaném vozidle [REDACTED] ve kterém se nechal na toto místo odvézt [REDACTED] poškozenou [REDACTED] které po cestě dělat nabídky k sexu, jež poškozená opakovaně odmítala, této po zaparkování vozidla přiložil nůž ke krku a se slovy "když to nepůjde po dobrém, půjde to po zlém", ji donutil, aby se svlékla, přičemž poškozené vyhrožoval, že pokud toto někomu řekne nebo to nahlásí, tak jí nechá [REDACTED] obě [REDACTED] a následně na prosby poškozené položil nůž na palubní desku vozidla a po přesunu na zadní sedadlo vozidla poškozenou osahával na [REDACTED] a donutil ji k [REDACTED] - [REDACTED] styku, kdy [REDACTED] do [REDACTED] a po pohlavním styku, který na poškozené vykonal, při zpáteční cestě z obce [REDACTED] opět vozidlem [REDACTED]

poškozené vyhrožoval, že pokud někomu řekne, co se stalo, nebo to nahlásí, tak [REDAKCE] její [REDAKCE] jako to udělal jí, což v poškozené vyvolalo vzhledem k předchozí situaci velký strach,

příčemž jednání se dopustil přesto, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích č.j. 24 T 7/2009-389 ze dne 23.4.2009, který nabyl právní moci dne 23.4.2009, mimo jiné pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1, odst. 2 trestního zákona ve znění účinném do 31.12.2009 k souhrnnému společnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi let, který vykonal dne 15.1.2016,

2. v přesně nezjištěném období od 16.7.2016 do 23.00 hodin dne 20.9.2016 nejméně v [REDAKCE] na sídlišti [REDAKCE] a dále ve vozidle [REDAKCE] jedoucím z [REDAKCE] aniž by disponoval oprávněním nakládat s omamnými a psychotropními látkami, prodal nejméně ve dvou případech látku metamfetamin (pervitin), o hmotnosti 2x 1g za částku 1.000,- Kč a 1.200,- Kč [REDAKCE] který jej následně průběžně užil šňupáním nosem, přičemž metamfetamin (pervitin) je psychotropní látka uvedená v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu ustanovení § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách ve znění pozdějších změn a doplňků,

tedy

v bodě 1.

jiného pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a se zbraní,

v bodě 2.

neoprávněně jinému prodal psychotropní látku

čímž spáchal

v bodě 1.

zločin znásilnění podle §185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku,

v bodě 2.

přečin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 59 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši **53.434,- Kč**.

Odůvodnění

Po provedení hlavních líčení dospěl soud k závěrům, které jsou popsány ve výrocích tohoto rozsudku.

Obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že kolem deváté hodiny večerní volal [REDAKCE] jestli něco nebude chtít, tedy pervitin. On řekl, že jo, ale že nemá peníze u sebe. Přibližně po 10 minutách obžalovaný svědkovi volal, že mluvil se [REDAKCE] že ona mu na to peníze dá a že pak ho vyzvedne [REDAKCE]. Se [REDAKCE] se obžalovaný po telefonu dohodl, že ho vyzvedne ve tři čtvrtě na deset před hotelem, ubytovnou [REDAKCE] a pojedou do [REDAKCE] nakoupit drogy. Vyzvedla ho v 21:50 hodin, jeli do [REDAKCE] tam obžalovaný nakoupil drogy a jeli zpátky. Zastavili v [REDAKCE] na zastávce, tam z toho velkého psaníčka odebral přibližně půl gramu a tři čtvrtě gramu tam nechal pro pana [REDAKCE]. Pak jeli na benzínu [REDAKCE] kde poškozená natankovala a on šel zaplatit 500,- Kč na benzínku. Potom společně jeli do baru [REDAKCE] přijeli k baru, tam už na ně čekal pan [REDAKCE] sedli do auta a jeli do [REDAKCE] kde on bydlí. Po cestě mu dal v autě to psaníčko, [REDAKCE] rozsvítila, aby to viděl, protože seděl na zadních sedačkách, obžalovaný seděl vedle [REDAKCE]. Zkontroloval to, byl spokojený. Byli domluveni na ceně 1.200,- Kč. Po cestě se zeptal pana [REDAKCE] jestli nemá nějakou lehčí kamarádku. Přesně tedy řekl, jestli nezná nějakou [REDAKCE]. On řekl, že nezná žádnou, které by mohl zavolat. V [REDAKCE] zastavili v ulici, kde [REDAKCE] bydlí, šel domů pro dva tisíce korun, přinesl je, sedli do auta a popojeli k benzínce, tam vystoupil, šel to rozměnit a obžalovaný zůstal se [REDAKCE] v autě. Když [REDAKCE] přicházel k autu, tak vystoupil a dal obžalovanému 1.500,- Kč s tím, že 1.200,- Kč je pro něj a 300,- Kč má dát [REDAKCE] za toho taxíka. Na dotaz, zda si aplikoval pervitin někde při této cestě, obžalovaný uvedl, že si nedal. Na zpáteční cestě se ho [REDAKCE] zeptala, jestli to myslel vážně, že někoho shání, tak řekl, že jo. Zeptal se jí, jestli má zájem, ona řekla, že jo, kolik by jí dal, tak jí slíbil 1.300,- Kč za to (sex), a jestli nezná nějaké místo, kde by to šlo. Tak řekl jo, pojedou na [REDAKCE] kde pracuje. Jeli na [REDAKCE] tam ji naváděl, protože to tam neznala, tam zaparkovali. Začali na předních sedadlech, svlékli se, ona říkala, že to je nepohodlné, jestli nepůjdeme na zadní. Tak ty věci, co měli na zadních sedačkách, dali dopředu a šli na zadní sedadla a začali [REDAKCE] sexem. Po tom [REDAKCE] sexu byl jednostranný, protože už to obžalovaného nebavilo, vždycky slezla, přes přední sedačku vyřizovala telefony, pak zase zpátky na něj, tak jí řekl, že už nebudou [REDAKCE] dělat, jenom [REDAKCE]. Nebyl tam pokus o pohlavní styk, jen ten [REDAKCE] sex. Začali [REDAKCE] sexem, ale jak byl furt vyrušovaný, tak ho to už nebavilo, ani se mu pak už nechtělo ten celkový, a už si ho nechal jen česky [REDAKCE]. Poškozená mezitím měla vždycky hovor, ty hovory byly čtyři, tak vždycky přestala, naklonila se

přes přední sedačky k telefonu, vyřídila, co potřebovala, zavolala nějakému kolegovi, asi zřejmě panu [REDAKCE] ten tu jízdu převzal a pokračovali dál, takhle do nějakých půl jedné, možná 0:45 hodin. Poté vylezli ven, oblékli se, dali si cigaretu a kecali o nějakých věcech. Dohodli se na tom [REDAKCE] kam ho vozila pravidelně pro drogy a jeli zpátky před [REDAKCE] Obžalovanému zbyl ten pervitin a potřeboval nakoupit ještě tu noc, aby to otočil, rozmnožil peníze a mohl jí zaplatit. Půjčovala mu 900,- Kč z tržby + 100,- Kč jí dlužil ještě z minula, to bylo tisíc korun + 200,- Kč do [REDAKCE] chtěla a 300,- Kč na [REDAKCE], to je 500,- Kč. Ne, 200,- Kč za [REDAKCE] 200,- Kč do [REDAKCE] a 300,- Kč, měl platit za toho [REDAKCE] 1.700,- Kč vím, že to bylo a 1.300,- Kč, mělo být ode mě, takže 3.000,- Kč dohromady. Dal jí 500,- Kč na ten benzín a jeli ke [REDAKCE] že ještě rozmění, nechá si drobný, když prodá ty drogy. [REDAKCE] měl zavřeno, tak jí dal 500,- Kč od toho [REDAKCE] a 1.000,- Kč si nechal, že jí to dá ráno. Chtěl původně rozměnit tisícikorunu a jí dát 800,- Kč. Poškozená říkala, ať jí dá za toho taxíka teď všechno, ať jí to nechybí, aby to mohla odevzdat. Říkal jí, ať se nebojí, že jí to nedá. Měla asi strach, protože minule jí nezaplatil stovku. Tak jí říkal, že jí to ráno dá, ať zavolá mezi pátou a šestou, což mu už nezavolala. K otázce, z čeho chtěl zaplatit sex, uvedl, že měl ještě u sebe drogy. Takže až prodá drogy, tak jí zaplatí sex. Slíbil jí, že jí to dá ještě tu noc. Nedal jí to, dal jí tisíc korun a zůstal jí tak dlužen dva tisíce. Z toho měl tisíc korun ještě u sebe, drogy měl u sebe taky přibližně za 1200,- Kč. Popírá, že by jakýmkoliv násilím či výhrůžkami donutil poškozenou souložit. Poté, co ho vysadila, šel do [REDAKCE] do baru, pokašat se známými, sháněl někoho, komu by to prodal, jenže nikoho nesehnal. Ráno kolem osmé si zbytek pervitinu dal, aby to nenosil domů. Hrabal v popelnících a někdy kolem půl jedné si všiml, že má na telefonu zmeškané hovory, tak koukal, že tam má mladou, s tou nechtěl vůbec mluvit po telefonu, měl tam cizí číslo, to zkoušel volat, ale zjistil, že nemá kredit, tak si říkal, že to vyřeší až doma. Šel v klidu domů, kolem jedné, čtvrt na dvě přišel na [REDAKCE] šel se podívat, protože mladá dávala večer prádlo do pračky, tak vyzvednul prádlo. Měl tašky s věcmi, šel domů a přede dveřmi stála policie a řekla mu, že s ním potřebuje mluvit. Týden předtím byl s [REDAKCE] pod nemocnicí, volali [REDAKCE] a to už věděl od pana [REDAKCE] týden předtím nebo 14 dní před skutkem, že měla být údajně na výslechu, [REDAKCE] říkal, že je [REDAKCE] už 10 minut na výslechu. Poděkoval mu za informaci. Rovnou se ho ptal, jestli má něco na prodej a on mu říkal, že nemá. Proto mu volal a zároveň mu řekl tuhle informaci. Týden potom byl s [REDAKCE] zavolali si [REDAKCE] vezla domů, tak se jí ptal v autě před [REDAKCE] jestli byla na výslechu a jestli o mě mluvila. Řekla, že byla, ale o něm nemluvila. Říkal jí, že si to zjistí, jestli o něm mluvila. Ona řekla, že ne. Vyhrožoval jí tím způsobem, že jí řekl, že jakmile zjistí, že tam udala jeho jméno, tak řekne všechno podle pravdy, jak měli spolu ty obchody, a že půjde s ním do těch tepláků a bude sedět taky. Měl vlastně dvě práce, dělal [REDAKCE] plus o víkendech dělal u [REDAKCE] plus byl tak blběj, že prodával drogy. Měli s poškozenou kamarádký vztah, obchodovali spolu, dostávala nějaké peníze a byli dobří kamarádi. Věděli o sobě ledacos, ona mu vyprávěla všechno o svém životě a on jí taky. Vyprávěla mu, jak [REDAKCE] ona byla [REDAKCE] vyprávěla mu o chlapech. Věděl spoustu věcí, intimních i osobních. Dalo by se říct, že se skamarádili. Věděla, že seděl za [REDAKCE] řekl jí, že ho jedna slečna udala, že to měl udělat. Řekl jí, jak to asi tak nějak probíhalo, že jí měl přiložit taky nůž atd. Tohle všechno jí vykládal.

Poškozená [REDAKCE] uvedla, že pana [REDAKCE] vyzvedávala na [REDAKCE] neví přesně, co to bylo za den. Vezla ho do [REDAKCE] potom z [REDAKCE] pro pana [REDAKCE] kterého odváželi do [REDAKCE] na benzínku. To už cestou na tu benzínku se ptal pana [REDAKCE] jestli náhodou neví o nějaké [REDAKCE] On mu řekl, že ne. Potom, když jeli zpátky, tak se jí zeptal, jestli by se s ním nevyspala za nějakou finanční částku. Tak mu říkala, že ne. Myslí, že cestou z toho [REDAKCE] telefonoval s nějakou údajnou kamarádkou, že za ní jede na [REDAKCE] Chtěl, aby ho tam odvezla (svědkyně pláče). Tak přijeli na ten [REDAKCE] neví, odkud, jestli z kalhot nebo z bundy vyndal otvírací nůž a řekl jí, jestli se nesvlékne, tak to bude po dobrém nebo po zlém, chtěl jí ty věci rozřezat. Dal nůž pod krk (svědkyně ukazuje na levou stranu krku). Tak se svlékla.

K dotazu, zda měla z obžalovaného strach, svědkyně kýve. Měla hlavně strach [REDAKCE] když jí řekl, že jestli to nahlásí, tak je nechá [REDAKCE] (svědkyně se rozplakala), tak dělala všechno, co chtěl, odvezla ho zpátky na [REDAKCE]. Myslí, že jí jednou nebo 2x volali zákazníci, on jí hlídal telefon, aby si dávala pozor na pus. Ze strachu do toho telefonu nic neřekla. Nejdřív se do ní pokoušel [REDAKCE] normálně, když mu to nešlo, tak chtěl, aby ho uspokojila [REDAKCE]. Jenomže to se taky nemohl udělat, tak si to chvíli dělal sám a pak chtěl, aby ho vzala do [REDAKCE], že už bude [REDAKCE] že se jí [REDAKCE]. Při tom [REDAKCE] sexu jí držel obžalovaný za hlavu, za temeno. Pak to [REDAKCE]. Potom jí říkal, že už asi kamarádi nebudou po tom, co se stalo. To se zeptal. Jinak neříkal nic. Odvezla ho do [REDAKCE]. Tam ho vysadila a jela k [REDAKCE] kde měli stanoviště. Pak šla do [REDAKCE] kam jí pozval kolega [REDAKCE]. Svěřila se mu a on říkal, že má jít hnedka na policii. Bála se věc oznámit kvůli [REDAKCE] jak vyhrožoval, že jim nechá ublížit. Tak to nechtěla nahlásit. Pak jí [REDAKCE] odvezl domů. Šla se vysprchovat a pak jí spolubydlící [REDAKCE] přemluvila, aby to šla nahlásit, tak jela. O panu [REDAKCE] a nějaké jeho účasti na drogách, prodeji, nákupu a užívání, poškozená uvedla, že známo jí o tom nebylo nic, jenom jak ho vozila, tak jí říkal, že si jede koupit zboží, jinak ne. Nákupu drog přítomna nebyla, on si to od těch lidí přebíral vždycky venku za autem. Jednou si to vzal (aplikoval) v autě. Myslí si, že ostatní dny to nepoznala, když byl pod vlivem drogy, ale ten večer, co se to stalo, tak to byl takový divný, měl pěnu u pusy a furt mluvil nějaký nesmysly. K dotazu, kolikrát ho vezla taxíkem pro to zboží a kde byli, poškozená vypověděla, že to už neví. Vozila ho třeba 4x za den. Jestli jezdil pořád pro drogy, to asi ne. Vozila ho do [REDAKCE]. K dotazu, zda byla někdy na výslechu na policii kvůli panu [REDAKCE] či kvůli nějaké činnosti v oblasti drog, případně jestli to někomu říkala, poškozená uvedla, že nikdy na žádném výslechu nebyla. Říkala obžalovanému, že na žádném výslechu nebyla, nikdy se nezmiňovala před jinou osobou, že byla na výslechu, neví proč, ale neustále jí předhazoval, že se to dozví.

Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že mezi třetí a čtvrtou hodinou ráno jí poškozená psala na facebooku, jestli by pro ni nemohla přijít dolů k baráku, ona měla noční. Zeptala se jí, co se děje. Ona jí řekla, že to nechce rozebírat. Šla dolů, ona sesypaná vystoupila z auta, ubrečená, tak se svědkyně ptala, co se stalo. Říkala, že o tom nechce mluvit. Ptala se jí, jestli se něco děje a ona jí řekla, že ji pan [REDAKCE] znásilnil a že jí vyhrožoval, že cokoliv řekne nebo cokoliv zkusí někomu udat, že zlikviduje ji a [REDAKCE]. Takže ji odvedla domů, kde se jí sesypala v koupelně, sesunula se na zem, úplně psychicky, rozklepala se, začala brečet. Ptala se, co se stalo. Říkala, že ho měla někam vézt, že ho tam vezla 2x a podruhé, když jeli, tak jí řekl, ať zastaví, tam měl údajně vytáhnout nůž a vyhrožovat jí, že bude sex anebo že ji podřeže. Odmítala jít na policii, protože jí vyhrožoval [REDAKCE]. Nějakou půl nebo tři čtvrté hodinu trvalo, než ji přemluvila, aby jely na policii, tak zavolala tomu kolegovi, který ji přivezl, jestli by je tam odvezl, takže je odvezl na [REDAKCE] na kriminálku, kde pak všechno řekla. Na krku měla škrábance. Ty škrábance na krku měla mít od toho, jak jí držel ten nůž u krku. Odmítala úplně tu věc oznámit, bála se, že když [REDAKCE] půjdou [REDAKCE] že by si je odchytl a něco [REDAKCE] udělal. Popisovala jí způsob znásilnění. Chtěl zastavit na nějakém odlehlém místě, kde to měl znát, protože tam pracoval. Vytáhl nůž a řekl jí, že buď se svlékne a bude soulož anebo že ji podřeže. Ona brečela, nesouhlasila nejdřív, ale pak se dobrovolně radši svlékla a vykonala to, co chtěl, protože se bála. Pak ho měla ještě odvézt a volala tomu kolegovi, že se stalo to, co se stalo, jestli by ji mohl vyzvednout, protože přijela taxíkem. On zaparkoval auto a odvezl ji. Zda tam padlo něco o penězích, svědkyně uvádí, že nejdřív mu měla půjčit peníze, měl jí vzít nějakou tržbu z kasírky s tím, že když proběhlo to, co proběhlo, tak že jí měl dát 500,- Kč s tím, že nebude mluvit. Pana [REDAKCE] znala podle vidění.

Svědce [REDAKCE] před soudem vypověděl, že toho dne s kolegyní (poškozenou) sloužil noční službu na [REDAKCE] tady v [REDAKCE]. Oznámila mu, že bude mít jednu jízdu do [REDAKCE] že to dostala zprávou od někoho, neříkala jméno. Říkal jí, kdyby něco, tak ať dá vědět, že bude na

telefonu. Měla služební telefon u sebe. Do jedenácti, půl dvanácté to šlo, to s nimi jezdil [REDAKCE]. Potom se odmlčela, volal jí, nebrala telefon, potom se ozvala kolem půl jedné, jedné ráno, že má svědek jízdu a brečela do telefonu. Na opakovaný dotaz svědek uvedl, že kolem jedné hodiny, půl druhé ráno, kdy jí telefonoval, a nebrala telefon. Ve tři čtvrtě na dvě se mu ozvala sama, ty jízdy mu dávala od osmi do jedenácti hodin. Pak už to bylo klidnější, pak mu dávala jízdu a pak už se mu neozývala vůbec. Ptal se jí, co se stalo a ona říkala, že nemůže mluvit. Od té doby pak o ní nic nevěděl. Pak přijela k [REDAKCE] byla celá rozklepaná, ubrečená. Ptal se jí, co se stalo. Nemluvila. Ptal se, jestli jí zbili. Řekla ne. Když se jí ptal, jestli ji znásilnili, tak kývla, že jo. Chvilí byli v autě, aby se trochu zklidnila. Pak jí říkal, ať jde na [REDAKCE] tak byli v [REDAKCE]. Pak ji dokopal k tomu, aby šla domů a šla to nahlásit na policii. Z [REDAKCE] ji odvážel domů. K samotnému znásilnění nic neříkala, nemluvila, byla ve špatném psychickém stavu. Byla rozklepaná, jenom kývala hlavou jo a ne. Odvezl ji domů, tam byla paní [REDAKCE]. Říkal jí, až bude chtít odvézt na policii, tak ať mu zavolá nebo napíše na facebook. Poškozená se spolubydlící byly bez kreditu, takže mu psaly a kolem páté ráno je odvážel na policii. Po cestě nic neříkala. Nevšiml si, že by měla na sobě nějaké zranění. Nikdy se nestalo, že by mu poškozená lhala nebo uváděla nepravdu.

Svědek [REDAKCE] uvedl, že ten den si s obžalovaným volali, neví, kolik mohlo být hodin, asi v 8 hodin, v půl deváté. Pan [REDAKCE] mu řekl, že pro něco jede, jestli chce, že si může od něj koupit. Domluvili se na čtvrt na 11 v baru [REDAKCE]. Přijel ve čtvrt, v půl jedenácté, nasedl do auta, peníze měl doma, tak ho odvezli do [REDAKCE]. Když jeli do [REDAKCE] tak [REDAKCE] byla zticha, řídila, nějak se s nimi nebavila. Spíš telefonovala. Stavil se doma, tam si vzal peníze, pak jeli na pumpu rozměnit, protože měl jenom dvoutisícovku, zaplatil mu 1.500,- Kč, šel domů a oni odjeli. Drogy koupil za 1.200,- Kč a 300,- Kč dával na benzín. Byl to gram pervitinu. K dotazu, zda se svědka obžalovaný po cestě na něco ptal, svědek uvedl, že sháněl holku. Přesně to obžalovaný formuloval tak, jestli nemá v telefonu nějakou [REDAKCE]. Už si to přesně nepamatuje. Řekl mu, že nemá a dál už se o tom nebavili. Obžalovaný byl určitě pod vlivem drog, měl pěnu u pusy, nebylo mu vůbec rozumět, mlel, mluvil zrychleně, skákal z věci na věc. Bral od něj jenom jednou. Viděli se jenom 2x nebo 3x. Drogu užil, účinky měla jako perník, nabuzení, nespání. S panem [REDAKCE] se viděl asi měsíc předtím. Seznámil se s ním v taxíku, když jel z [REDAKCE] tak ho poškozená nabírala ve městě a odvezla je na [REDAKCE]. Měl tenkrát objednanou přímo [REDAKCE] a nabírali pana [REDAKCE] [REDAKCE] nás představila. Poprvé koupil taky asi gram. Neví, kolik platil, jestli 1.500,- Kč. K dotazu, jestli rozebíral s panem [REDAKCE] že by měla být [REDAKCE] vyslýchána na kriminální policii ohledně nějakých drog, svědek uvedl, že něco takového obžalovaný říkal. Ptal se ho, jestli neví, že někde něco mluvila proti němu. Odpověděl mu, že neví.

Svědek [REDAKCE] před soudem vypovídal, že v noci, když mu zavolali, už spal. Volala mu její kamarádka, teď už si není jistý, říkala mu, že poškozenou měl někdo znásilnit. Neví, jestli někoho jmenovala. Volala mu, co má dělat, že jí měl vzít ještě peníze. Říkal, že jestli se stalo co, říká, tak musí jít na policii. Policie ho také vyslýchala, ale nemá k tomu co říct. [REDAKCE] zaměstnával, ale propustil ji, protože už s ní nebyl spokojený, skončila 31.1.2017. Ze začátku to bylo dobré, vždycky vyšla vstříc, když potřeboval, aby šla do práce, nebyl problém. Lidi s ní byli spokojení, jezdili s ní rádi. To až teď ke konci, našla si nějakého přítele, tak od té doby už to pak šlo z kopce. Teď ke konci už byl silně nespokojen.

Svědek se [REDAKCE] před soudem vypovídal, že pana [REDAKCE] zná podle vidění. [REDAKCE] podle jména nezná. Je-li to taková [REDAKCE] uvádí, že už ví. Zná ji podle vidění, občas chodila do [REDAKCE] na kafe. Má za to, že ho jednou někam vezla, ale nevzpomíná si, jaké měla auto. Když chodila do toho baru, tak byla většinou taková smutná a dozvěděl se od někoho, úplně náhodně, že ji někdo měl znásilnit a že z toho je taková,

že se bojí mužů, bojí se mluvit nebo něco takového. On s ní nikdy nemluvil. Neví, jakou měla ta pověst, co se o ní mluvilo. Svědek uvedl, že pana vůbec nezná, vidí ho poprvé v životě. Paní zná hodně dobře. Podle něj vůbec nikdy k žádnému znásilnění nedošlo, protože aby znásilněný člověk za tři dny seděl v a jezdil, za 10 dní už jezdil noční, to žádná znásilněná osoba nezvládne. O tom skutku slyšel na štaflu. Pana by měli soudit úplně za něco jiného. To, co dělá, ale ne za znásilnění. To se totiž nikdy nestalo. Náš právní řád mluví o tom, že jakmile ženská řekne, že je znásilněná, tak pokud ta ženská neřekne, že nebyla znásilněná, tak jste furt obžalovaný. Co slyšel, tak měla dělat i v . To taky slyšel, de facto všechno pouze slyšel. Jeho nezná, ji zná a skutek zná z vyprávění. Poškozenou zná od malička, protože u nich bydlela ve . Ne, že by se s ní stýkal, jenom, že tam bydleli. K dotazu, jestli se setkal s tím, že by říkala něco nepravdivě, nebo něco nafukovala nebo naopak, že by říkala nějakou podstatnou věc zlehčeně, svědek uvedl, že neví. Zná ji jako člověka, ale konkrétní věci neví. Ať obžalovaného zavřou za drogy, ale ne za znásilnění. Svědek před soudem odmítl vypovídat. Soud tak za podmínek uvedených v § 211 odst. 3 trestního řádu přečetl jeho výpověď z přípravného řízení, kde uvedl, že obžalovaného zná z občas spolu šli na kafe. Myslel si, že v něčem jede, ale do ničeho nezákonného se s ním nemíchal. Poškozenou zná od vidění, osobně ji ale nezná. Obžalovaný o poškozené mluvil v práci, říkal, že se mu líbí a že by ji . Když se to mělo stát, tak už se moc s obžalovaným nestýkali. Svědkyně před soudem odmítla vypovídat. Soud tak za podmínek uvedených v § 211 odst. 3 trestního řádu přečetl její výpověď z přípravného řízení, kde uvedla, že obžalovaný a poškozená se k sobě chovali jak kamarádi, nevšimla si žádného flirtování. Poškozenou vidala pouze v , nikdy ji neviděla mimo její práci, občas jezdila . Říkala, že žije z ruky do huby, že má a musí je nějak živit, ale řekla to spíš ze zoufalství, asi si v tu chvíli nevěděla rady. Jednou o ní nějaký starší pán mluvil, je to také on proti ní měl nějakou averzi, říkal o ní, že je měla doma . Po přečtení výslechu z přípravného řízení svědkyně uvedla, že to je vše pravda co vypověděla. Svědkyně před soudem odmítla vypovídat. Soud tak za podmínek uvedených v § 211 odst. 4 trestního řádu přečetl její výpověď z přípravného řízení, kde uvedla, že se s obžalovaným poznala po jeho . Jejich sex byl běžný, žádné násilí. Občas bral pervitin, v minulosti jí říkal, že byl odsouzen za znásilnění, že nějakou holku odvezl v autě a že si to vymyslela. Poškozenou zná podle jména, nikdy se s ní nesetkala. Pod vlivem drog se obžalovaný choval normálně, akorát chtěl pořád souložit. Toho večera ho zkoušela prozvánět, ale telefon jí nebral.

Další skupinu důkazů představují výstupy provedených znaleckých zkoumání.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, vypracovaného znalcem (čl. 40-44) vyplynulo, že ve vzorku krevního séra, které bylo odebráno obžalovanému dne 21.9.2016 v 16.12 hodin, byla prokázána přítomnost metamfetaminu v koncentraci 135 ng/ml a jeho metabolitu amfetaminu v koncentraci 41ng/ml. Po provedených analýzách došel znalec k závěru, že obžalovaný byl v době odběru vzorku krve ovlivněn methamphetaminem a jeho metabolitem amphetaminem. Pokud nedošlo k aplikaci v době mezi odběrem vzorku krve a dobou spáchání deliktu, potom lze konstatovat, že i v době deliktu (od 22.00 hodin dne 20.9.2016 do 01.00 hodin dne 21.9.2016 byl obžalovaný methamphetaminem a amphetaminem ovlivněn. Pokud došlo k aplikaci v době před deliktem, potom v době deliktu byla koncentrace metamfetaminu v krvi výrazně vyšší, nežli v době odběru krve.

K dispozici byl rovněž znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie (čl. 50-58). Ze znaleckého posudku vyplynulo, že posuzovaný trpí , která je přítomna od mládí, nebyly zjištěny žádné příznaky sexuální deviace. Popsaná porucha

osobnosti podstatným způsobem nesnižovala ani ovládací, ani rozpoznávací schopnosti obžalovaného ve vztahu k deliktům. Anamnéza obžalovaného a jeho opakované tresty za různé trestné činy ukazují, že obžalovaný má a bude mít výrazné sklony k páčání další trestné činnosti.

Konečně, ze znaleckého posudku znalkyně [REDAKCE], o poškození zdraví [REDAKCE] vyplývá následující. Znaleč provedla znalecké zkoumání na základě zdravotnické dokumentace od zdravotnických zařízení, kde byla poškozená léčena. Ze závěru znaleckého posudku vyplývá, že poškozená [REDAKCE] má nárok na bolestné ve výši 200 bodů, hodnota bodu činí v roce 2016 částku 264,67 Kč, což ve svém výsledku činí částku ve výši 53.434,- Kč, se kterou se poškozená přihlásila jako s nárokem na náhradu nemajetkové újmy.

Z listinných důkazů bylo zjištěno následující. Z protokolu o vydání hmotné věci včetně fotodokumentace vyplývá, že obžalovaný kromě oblečení vydal i mobilní telefon zn. [REDAKCE] barvy včetně SIM karty a nůž z bílého kovu, otevírací, celkové délky 20 cm, ostří dlouhé 8 cm. Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti soud zjišťuje, že dne 21.9.2016 byla poškozená uznána pracovně neschopnou. Ze zprávy gynekologie, NsP Česká Lípa je popsán objektivní nález tím, že poškozená je pláčtivá a rozrušená, na pravém koleni drobný hematom 1x2cm, mezi lopatkami drobné citlivé zarudnutí, jinak bez známek zjevného poranění. Genitál popsán jako zjevně klidný, bez poranění, hymen celistvý, pochva čistá. V lékařské zprávě [REDAKCE] (čl. 158), je popsán stav poškozené, nechce spát, nedokáže zavřít oči, protože se bojí nedávat pozor. Bála se, že ji dotyčný zabije, on jí zná, ví, kde bydlí. Pohrozil jí, že [REDAKCE] udělá totéž, bojí se o ně. Objektivní nález, orientovaná, tempo zpomalené, zpočátku afektivní ztlum, po chvíli pláčtivá, úzkostně depresivní, myšlení koherentní, obsah adekvátní okolnostem, vnucené vzpomínky na traumatický zážitek. Závěr: akutní reakce na stres. Z lékařské zprávy [REDAKCE] (čl. 159) soud zjišťuje, že jmenované bylo vystaveno potvrzení o pracovní neschopnosti od 21.9.2016 do 20.10.2016, pracovní neschopnost pacientky byla ukončena, protože se zdravotní stav poškozené zlepšil. Po celou dobu pracovní neschopnosti trvala u pacientky posttraumatická stresová porucha, která se projevovala úzkostí, neodbytnými a vnucenými vzpomínkami a představami o průběhu traumatizující události. Z protokolu o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, soud zjišťuje stav na místě události včetně popisu zajištěných stop. Z protokolu o ohledání místa činu – osobního motorového vozidla, včetně fotodokumentace, soud zjišťuje stav na místě události včetně popisu zajištěných stop. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika (čl. 184-192) vyplývá, že u stopy č. 2 (ubrousek z netkané textilie) je extrémně silná hypotéza, že stopu zanechal obžalovaný. U stopy č. 7 (mikrostopa) je extrémně silná hypotéza, že stopu zanechal obžalovaný. U stopy č. 5 (nedopalek zn. [REDAKCE]), porovnáním byla zjištěna shoda profilů polymorfismů na chromozomu Y, kdy obžalovaného nelze vyloučit jako spolupůvodce biologického materiálu předloženého ke zkoumání. U stopy č. 13 (ubrousky z netkané textilie), porovnáním byla zjištěna shoda profilů polymorfismů na chromozomu Y, kdy obžalovaného nelze vyloučit jako spolupůvodce biologického materiálu předloženého ke zkoumání. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, oboru metody pachové identifikace (čl. 196) je zjištěna shoda zajištěné pachové stopy z vozidla poškozené s pachovým vzorkem osoby obžalovaného. Z výpisu SIM karty obžalovaného soud zjišťuje, že z tohoto čísla bylo voláno poškozené dne 20.9.2016 v 20:35:52, 21:27:53 a 21:49:10. Z opisu z evidence Rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný [REDAKCE] má [REDAKCE] záznamů, kdy naposledy byl propuštěn z VTOS dne 15.7.2016.

Dále byl proveden důkaz spisem Okresního soudu v Litoměřicích, sp. zn. 24 T 226/2015, ze kterého vyplývá, že obžalovaný [REDAKCE] byl dne 23.4.2009, s právní mocí rozhodnutí téhož dne, odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích, čj. 24 T 226/2015-389, za jednání pod bodem 1), které spočívalo v tom, že dne 7.12.2007 kolem 20.35 hodin za obcí

směrem k hlavní silnici na [redacted] okres [redacted] kam přijel osobním motorovým vozidlem [redacted] barvy, zn. [redacted] a zastavil u [redacted] kterou chytil za školní batoh a násilím jí vtáhl dovnitř vozidla, kde po ní požadoval [redacted] styk a současně jí vyhrožoval, že pokud mu nebude po vůli, bude zle, přičemž vytáhl nůž, který poškozené přiložil ke krku, a opět požadoval [redacted] styk, kdy poškozená se bránila tím, že nůž chytila do ruky, zlomila ho, na což obžalovaný reagoval tím, že jí udeřil do obličeje, následně si stáhl kalhoty, chytil poškozenou za hlavu a donutil ji, aby mu [redacted] avšak k vyvrcholení obžalovaného nedošlo, poté sklopil sedačku na místě spojujzdce a požadoval, aby si poškozená svlékla kalhoty, což odmítla, a proto jí kalhoty roztrhl, přičemž poškozená s mu bránila kopáním, kdy obžalovaný jí opět několikrát udeřil do obličeje, následně poškozené strčil [redacted] osahával a [redacted] pak poškozenou přitáhl k sobě a snažil se o pohlavní styk, ke kterému nedošlo a následně se obžalovaný [redacted] přivedl k vyvrcholení [redacted] poškozené, a dále v průběhu incidentu poškozené začal zvonit její mobilní telefon zn. [redacted] v hodnotě 1.000,- Kč, vytrhl jí ho z kapsy bundy, kterou měla na sobě, ponechal si ho a poškozené umožnil, aby z vozidla odešla. Za to a další žalovaná jednání majetkového charakteru byl podle § 241 odst. 2 trestního zákona za využití § 35 odst. 2 a § 37a trestního zákona k souhrnnému společnému trestu odnětí svobody v trvání osmi (8) let.

Po zhodnocení před soudem provedeného dokazování a vyhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že je namístě u žalovaného jednání pod bodem 1) vyřešit otázku věrohodnosti jednotlivých provedených důkazů a vyvodit z nich příslušná skutková zjištění. V zásadě proti sobě stály dvě skupiny důkazů. Jednak výpověď poškozené [redacted] jejíž výpověď byla podporována také výpovědí [redacted] a dále výpověď obžalovaného [redacted]. Obžalovaný od samého počátku trestního řízení popíral, že by se dopustil jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu. Popírá jakékoliv násilí ze své strany, hájí se tím, že šlo o dobrovolný pohlavní styk za peníze. Celá věc je motivována obžalovanou a její snahou dostat jej do vězení. K osobě obžalovaného a jeho věrohodnosti bylo zjištěno, že v opisu Rejstříku trestů má [redacted] záznamů. Oproti tomu poškozená [redacted] od počátku řízení vypovídá konstantně, a to opakovaně i v přípravném řízení, kdy její výslech byl zaznamenán za záznamová zařízení PČR, a taktéž i v hlavním líčení, shodně v detailech popsala způsob svého napadení, včetně ataku se zbraní, vyřčených pohrůzek násilí, sexuální techniky, které po poškozené požadoval, i časový sled celé události. Verzi poškozené potvrzuje svědkyně [redacted] která podrobně popsala situaci, při které se jí poškozená svěřila, v jaké byla psychickém stavu, a také to, že původně nechtěla celou věc ze strachu oznámit a vlastně ji přesvědčila až svědkyně [redacted]. Taktéž kolega poškozené [redacted] který jako první hovořil s poškozenou, před soudem velmi podrobně popsal prvotní spontánní výpověď poškozené [redacted] co mu sdělila jako prvnímu, tedy to že byla znásilněná a její fyzický a psychický stav. Dále má soud za to, že věrohodnost výpovědi poškozené je částečně v tomto ohledu potvrzována i svědkem [redacted]. Ten uvedl, ve vztahu k žalovanému jednání pod bodem 1), že obžalovaný sháněl holku, což přesně formuloval tak, jestli svědek nemá v telefonu nějakou [redacted]. Obžalovaný byl podle výpovědi svědka [redacted] určitě pod vlivem drog, což svědek popsal tak, že obžalovaný měl penu u pusy, nebylo mu vůbec rozumět, mlel, mluvil zrychleně, skákal z věci na věc. Tyto skutečnosti také ve své výpovědi popsala poškozená, která uváděla, že ten večer, co se to stalo, tak byl pod vlivem drog, byl takový divný, měl penu u pusy a furt mluvil nějaký nesmysly, což v souvislosti se závěrem znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, že pokud nedošlo k aplikaci v době mezi odběrem vzorku krve a dobou spáchání deliktu, potom lze konstatovat, že i v době deliktu (od 22.00 hodin dne 20.9.2016 do 01.00 hodin dne 21.9.2016 byl obžalovaný [redacted] methamphetaminem a amphetaminem ovlivněn, vyvrací tvrzení obžalovaného, že si drogu aplikoval až ráno. Také poškozená jednoznačně vyloučila, že by o trestní minulosti obžalovaného měla nějaké bližší informace, jak vypověděl obžalovaný. Ani ostatní svědci nepotvrdili, že by cokoliv podrobného věděli o dřívější trestné

činnosti (trestný čin znásilnění) obžalovaného, je nelogické aby o tom obžalovaný neřekl podrobnosti např. své partnerce, svým spolupracovníkům, ale učinil tak u [REDAKCE] což také podle soudu také vyvrací obhajobu obžalovaného [REDAKCE]. Také tvrzení obžalovaného, že celá věc je motivována poškozenou kvůli drogám postrádá logičnost. Tvrdí-li obžalovaný, že by dostal do vězení poškozenou za její činnost kvůli drogám, jakou by měla motivaci poškozená nepravdivě obvinít obžalovaného ze znásilnění. Obžalovaný je ve výkonu vazby a neměl by jakýkoliv důvod, kryt údajnou drogovou činností poškozené, která nebyla ani v nejmenším prokázána, ba právě naopak. O věrohodnosti dalších slyšených svědků, a to svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] taktéž soud nemá jakýchkoliv pochybností a má za to, že ve svém komplexu doplňují a podporují verzi poškozené [REDAKCE]. Soud dále hodnotil výpovědi svědků [REDAKCE] kdy z výpovědi svědka [REDAKCE] vyplývá, že obžalovaný o poškozené opakovaně mluvil, že se mu líbí a že by stál o pohlavní styk s poškozenou a z výpovědi svědkyně [REDAKCE] je evidentní, že po požití drog měl obžalovaný zvýšenou sexuální potřebu, což také dokresluje motivaci obžalovaného k jednání, kterého se na poškozené dopustil. Z výpovědi svědků [REDAKCE] ohledně žalované skutku pod bodem 1) soud nevyvodil žádná skutková zjištění, nicméně svědkyně [REDAKCE] zmínila, že [REDAKCE] pán, také [REDAKCE] (zřejmě svědek [REDAKCE]) má proti poškozené značnou averzi, což zeslabuje svědectví svědka [REDAKCE].

Soud proto ze shora uvedených důvodů neuvěřil verzi obžalovaného [REDAKCE] naopak má za to, že spolehlivě a jednoznačně byla prokázána a potvrzena verze poškozené [REDAKCE].

Obžalovaný [REDAKCE] se v plném rozsahu doznal k tomu, co mu bylo pod bodem 2) obžaloby kladeno za vinu. Potvrdil tedy, že prodal svědku [REDAKCE] ve dvou případech methamphetamin (pervitin) za částku 2.200,- Kč. Ve shodě s jeho výpovědí vyzněla i svědecká výpověď [REDAKCE] který ve své výpovědi připustil, že od obžalovaného skutečně předmětný pervitin koupil, stejně jako to, o jaké množství šlo a kolik finančních prostředků na jeho nákup vynaložil. V průběhu dokazování přitom nevyšlo najevo nic, co by zpochybnilo tuto skutečnost a věrohodnost jeho výpovědi.

Na základě těchto skutkových zjištění je třeba právně kvalifikovat prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení trestního zákoníku. Obžalovaný [REDAKCE] jednáním pod bodem 1) tím, že v přesně nezjištěné době od 22:00 hodin dne 20.09.2016 do 01:00 hodin dne 21.09.2016 v obci [REDAKCE] v prostoru mezi zahradou, loukami a rozestavěným domem u silnice [REDAKCE] v zaparkovaném vozidle [REDAKCE] ve kterém se nechal na toto místo odvézt [REDAKCE] poškozenou [REDAKCE] které po cestě dělat nabídky k sexu, jež poškozená opakovaně odmítala, této po zaparkování vozidla přiložil nůž ke krku a se slovy "když to nepůjde po dobrém, půjde to po zlém", ji donutil, aby se svlékla, přičemž poškozené vyhrožoval, že pokud toto někomu řekne nebo to nahlásí, tak jí nechá [REDAKCE] obě [REDAKCE] a následně na prosby poškozené položil nůž na palubní desku vozidla a po přesunu na zadní sedadlo vozidla poškozenou osahával na [REDAKCE] a donutil ji k [REDAKCE] - styku, kdy vyvrcholil [REDAKCE] a po pohlavním styku, který na poškozené vykonal, při zpáteční cestě z obce [REDAKCE] opět vozidlem [REDAKCE] poškozené vyhrožoval, že pokud někomu řekne, co se stalo, nebo to nahlásí, tak [REDAKCE] jako to udělal jí, což v poškozené vyvolalo vzhledem k předchozí situaci velký strach, tedy jiného pohnutím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a se zbraní, a spáchal tak zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku. Obžalovaný hrozil bezprostředním násilím výslovně a i z celého jeho jednání vyplývalo, tedy z použití nože a jeho přiložení na krk poškozené, že je odhodlán násilím použít, nebude-li poškozená obžalovanému po vůli. Obžalovaný jednal v úmyslu

přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a svým jednáním porušil zájem společnosti na sexuální svobodě jednotlivce. Na rozdíl od obžaloby však nekvalifikoval jednání obžalovaného zároveň i jako zločin vydírání, neboť má soud za to, že celé jednání obžalovaného se musí hodnotit jako celek, jde o jedno jednání, a i výhrůžky pronesené na adresu [REDAKCE] poškozené při cestě z místa činu se vztahují ke zločinu znásilnění a k jeho zakrytí, jehož jednočinný souběh se zločinem vydírání je vyloučen, neboť jde o vztah subsidiarity zločinu znásilnění ke zločinu vydírání. Soud shledal v jednání obžalovaného naplnění kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 2 písm. a) neboť v rozhodovací praxi soudů jsou kladeny souloži naroven i tzv. [REDAKCE] pohlavní styk, tj. [REDAKCE]

[REDAKCE] a dále za pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží by měly být považovány i případy [REDAKCE]

Obžalovaný svým jednáním také naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu podle § 185 odst. 2 písm. c) neboť užil zbraně k překonání odporu poškozené tím, že zároveň s výhrůžkou poškozené, že nepůjde-li to po dobrém, půjde to po zlém, přiložil ji nůž ke krku, protože podle výkladového ustanovení § 118 trestního zákoníku je trestný čin spáchán se zbraní, jestliže pachatel užije zbraň k útoku, k překonání nebo zamezení odporu anebo jestliže ji k tomuto má u sebe, zbraň se tu rozumí, cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším, zde tedy nůž z [REDAKCE] kovu, otvírací, celkové délky 20 cm, ostří dlouhé 8 cm. Dále obžalovaný [REDAKCE] jednáním pod bodem 2) tím, že v přesně nezjištěném období od 16.7.2016 do 23.00 hodin dne 20.9.2016 nejméně v České Lípě, na [REDAKCE] a dále ve vozidle [REDAKCE]

[REDAKCE] jedoucím z [REDAKCE] aniž by disponoval oprávněním nakládat s omamnými a psychotropními látkami, prodal nejméně ve dvou případech látku metamfetamin (pervitin), o hmotnosti 2x 1g za částku 1.000,- Kč a 1.200,- Kč [REDAKCE] který jej následně průběžně užil šňupáním nosem, přičemž metamfetamin (pervitin) je psychotropní látka uvedená v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu ustanovení § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách ve znění pozdějších změn a doplňků, svým jednáním tak naplnil skutkovou podstatu přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku. Dle názoru soudu bylo nadevší pochybnost prokázáno, že obžalovaný v žalovaném období prodal [REDAKCE] pervitin, přičemž pervitin (metamfetamin) je psychotropní látka, která je uvedena v příloze č. 5 vyhlášky č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách ve znění pozdějších změn a doplňků. Obžalovaný tak porušil zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami. Obžalovaný [REDAKCE] způsobem v zákoně uvedeným porušil či ohrozil zájem chráněný tímto zákonem a jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Soud neshledal u obžalovaného žádnou polehčující okolnost. Naopak obžalovanému přitěžuje jeho trestní minulost, obžalovaný má [REDAKCE] záznamů v opisu Rejstříku trestů, tedy v minulosti již byl pro trestný čin odsouzen ve smyslu § 42 písm. p) trestního zákoníku. V minulosti byl opakovaně odsouzen za různorodou trestnou činnost jednak k alternativním trestům obecně prospěšných prací a jednak k trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem a poté již do přímého výkonu trestu odnětí svobody. Tuto přitěžující okolnost však soud při úvaze o druhu a výši trestu nezohlednil. Ve vztahu k žalovanému jednání pod bodem 1) po pečlivém uvážení však soud recidivu obžalovaného posoudil za natolik závažnou, že zcela výjimečně využil možnost mimořádného zvýšení trestu odnětí svobody podle § 59 odst. 1 trestního zákoníku. Zákonná úprava předpokládá splnění čtyř kumulativně uvedených podmínek formální povahy a to, že pachatel spáchal zvlášť závažný zločin, spáchal již

v minulosti zvlášť závažný zločin, byl za zvlášť závažný zločin spáchaný v minulosti potrestán a nyní posuzovaný zvlášť závažný zločin spáchal až po předchozím potrestání za takový zvlášť závažný zločin. Obžalovaný [REDAKCE] spáchal zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku, což je v intencích § 14 odst. 3, věta první za středníkem, zvlášť závažný zločin, tedy ten úmyslný trestný čin, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let. Obžalovaný již v minulosti spáchal zvlášť závažný zločin, a to podle rozsudku Okresního soudu v Litoměřicích, čj. 24 T 226/2015-389, ze dne 23.4.2009, s právní mocí rozhodnutí téhož dne, kdy byl za trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 2 trestního zákona za využití § 35 odst. 2 a § 37a trestního zákona k souhrnnému společnému trestu odnětí svobody v trvání osmi (8) let. Soud shledal, že tehdy obžalovanému za jednání, za které byl následně odsouzen, tedy jednání které bylo kvalifikováno jako trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 2 trestního zákona, ohrožen trestní sazbou ve výměře 3 – 10 let, což je kvalifikace, která má znaky zvlášť závažného zločinu podle ustanovení § 14 odst. 3 trestního zákoníku ve znění účinném od 1.1.2010. Z provedeného důkazu spisem Okresního soudu v Litoměřicích, sp. zn. 24 T 226/2015 vzal tak soud za prokázané, že obžalovaný [REDAKCE] spáchal již v minulosti zvlášť závažný zločin, byl za zvlášť závažný zločin spáchaný v minulosti potrestán a nyní posuzovaný zvlášť závažný zločin spáchal až po předchozím potrestání za takový zvlášť závažný zločin. Soud je přesvědčen, že došlo i k naplnění materiálních podmínek pro mimořádné zvýšení trestu odnětí svobody a zohlednil vzájemné souvislosti nyní posuzované trestné činnosti žalované pod bodem 1). Obžalovaný se dopustil zločinu znásilnění v přesně nezjištěné době od 22:00 dne 20.9.2016 do 01:00 hodin dne 21.9.2016, přičemž z výkonu trestu odnětí svobody byl propuštěn dne 15.7.2016, tedy 67 dnů po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Vysokou závažnost zvlášť závažného zločinu soud dále dovozuje z toho, že ač byl obžalovanému v minulosti uložen přísný trest ve výměře osmi (8) let, nevzal si z něho přažádného ponaučení, tvrdošíjně opakuje zvlášť nebezpečné útoky, zejména slabší ženy a zároveň útočí se zbraní, což výrazně zvyšuje škodlivost jeho jednání, přičemž zavrženímhodnost těchto jednání musí být obžalovanému zjevná. Za podmínek uvedených v § 59 odst. 1 trestního zákoníku tak soud, s přihlédnutím k mimořádným okolnostem jednání obžalovaného a jeho osoby, přičemž soud opětovně zdůrazňuje, že zcela výjimečně, přistoupil k mimořádnému zvýšení trestu, tedy trestní sazby. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou ve výměře 2 – 10 let. Podle ustanovení § 59 odst. 1 trestního zákoníku pachatel, který znovu spáchal zvlášť závažný zločin (§ 14 odst. 3), ač již byl pro takový nebo jiný zvlášť závažný zločin potrestán, může soud uložit trest v horní polovině trestní sazby odnětí svobody stanovené v trestním zákoně, jejíž horní hranice se zvyšuje o jednu třetinu. Po takto provedeném zvýšení trestní sazby byl obžalovaný [REDAKCE] ohrožen trestní sazbou ve výměře 2 roky až 13 let a 4 měsíce, horní polovina takto modifikované trestní sazby tak činí 7 let a 8 měsíců až 13 let a 4 měsíce. Obžalovanému tak byl uložen trest odnětí svobody ve výměře 10 let, přičemž má soud za to, že takto vyměřený trest, byť velmi přísný, plně odpovídá výsledkům provedeného dokazování a ustanovení § 39 trestního zákoníku o stanovení druhu a výměry trestu. Je zřejmé, že výchovné působení trestu se májí účinkem, neboť obžalovaný trestnou činností neustále opakuje, a má – li trest být skutečným trestem, musí mít na pachatele reálný dopad, jinak postrádá svůj význam, proto je nutno akcentovat represivní složku trestu a je na místě uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody a to ve výměře 10 let a to ze shora uvedených důvodů. Pro výkon trestu byl obžalovaný za splnění podmínek uvedených v § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť splňuje podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice, jelikož mu byl uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně 8 let a byl odsouzen za zvlášť závažný zločin (§ 14 odst. 3 trestního zákoníku).

V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy rádně a včas připojila poškozená [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že obžalovaný byl odsouzen pro zločin, kterým způsobil jinému nemajetkovou újmu, která byla prokázána provedeným znaleckým

zkoumáním a jednání obžalovaného, jež bylo příčinou vzniku nemajetkové újmy, bylo také součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku a soud má nemajetkovou újmu za zcela prokázanou, uložil soud obžalovanému povinnost zaplatit poškozené [REDACTED] na náhradu nemajetkové újmy částku ve výši 53.434,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, nemajetkové újmy či bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, nemajetkové újmy či bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení popisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

V České Lípě dne 24. března 2017

JUDr. Mgr. Pavel Kříž, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Tichá

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v České Lípě vydal dne 4. března 2020 v České Lípě podle § 314e odst. 1 trestního řádu následující trestní příkaz:

Obviněný:

[REDACTED]

je vinen, že

nejméně od 25. 6. 2019 do současné doby osobně, prostřednictvím komunikace přes Facebook Messenger a především prostřednictvím mobilního telefonu, SMS a MMS zprávami z různých telefonních čísel, obtěžuje svou bývalou přítelkyni poškozenou [REDACTED] [REDACTED] narozenou [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] přičemž v uvedeném období poškozenou kontaktoval nejméně ve 175 případech, a to prakticky denně, kdy při kontaktování poškozené vyčítá, že se s ním rozešla, že se řádně nestará o svou nezletilou dceru, že nadměrně užívá alkohol, poškozenou obviňuje z nevěry současnému příteli, píše jí, že provozuje sexuální služby za úplatu, vyhrožuje jí újmou na zdraví a fyzickou likvidací, sděluje jí, že se nachází jí nablízku, na sociálních sítích zveřejňuje nepravdivá tvrzení, že poškozená v zaměstnání okrádá pacienty, vyhledává osobní přítomnost poškozené, sleduje její pohyb, přičemž v takovém jednání byl aktivní i před uvedenou dobou, v důsledku čehož se zhoršil zdravotní stav poškozené, dále obdobným nevhodným způsobem s úmyslem působit na psychiku poškozené kontaktuje i dceru poškozené a jejího současného přítele,

tedy

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval ublížením na zdraví jemu a osobám blízkým, vyhledával jeho osobní blízkost a sledoval jej, a vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých,

čímž spáchal

přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odstavec 1 písmeno a), b), c) trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. a) trestního řádu k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **18 (osmnáct) měsíců**.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. f) trestního zákoníku se obviněnému ukládá, aby se zdržel jakéhokoliv kontaktování poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE] [REDAKCE] tedy poškozené a osob jí blízkých, prostřednictvím mobilního telefonu, telefonní sítě, internetu, veřejné datové sítě či obdobného komunikačního prostředku nebo sociálních sítí.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací, ani druhem a výší trestu, obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stává pravomocným a vykonatelným. V případě, kdy obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva projednání věci v hlavním líčení.

Česká Lípa 4. března 2020

JUDr. Mgr. Pavel Kříž
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v České Lípě vydal dne 11. března 2019 v České Lípě podle § 314e odst. 1 trestního řádu následující trestní příkaz:

Obviněný:

[REDACTED]

[REDACTED]

je vinen, že

v době od 28. 9. 2018 do 11. 2. 2019 ve [REDACTED] a i na jiných místech na okrese [REDACTED] nejméně v 1000 případech prostřednictvím SMS zpráv, MMS zpráv a telefonních hovorů, kontaktoval ze svého telefonního čísla [REDACTED] poškozenou [REDACTED] na její telefonní číslo [REDACTED] a dále poškozenou opakovaně vyhledával a sledoval, zejména v jejím bydlíšti v ulici [REDACTED] a i na dalších místech, opakovaně poškozenou kontaktoval v jejích zaměstnáních ve [REDACTED] kde ji i fyzicky napadl úderem fackou, v důsledku čehož poškozenou dlouhodobě omezoval v jejím obvyklém způsobu života, neboť poškozená měla obavy chodit sama ven,

tedy

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhledával jeho osobní blízkost, sledoval jej, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval a omezoval jej v jeho obvyklém způsobu života a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých

čímž spáchal

přechin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), písm. c), písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. a) trestního řádu k trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **24 (dvacet čtyři) měsíců**.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. f) trestního zákoníku se obviněnému ukládá, aby se zdržel jakéhokoliv kontaktování poškozené a osob jí blízkých prostřednictvím mobilního telefonu, telefonní sítě, internetu, veřejné datové sítě či obdobného komunikačního prostředku nebo sociálních sítí.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací, ani druhem a výší trestu, obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stává pravomocným a vykonatelným. V případě, kdy obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva projednání věci v hlavním líčení.

Česká Lípa 11. března 2019

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Mgr. Pavla Kříže a přísedících Marie Sykáčkové a Jaroslava Dalibora Uríka v hlavním líčení konaném dne 4. ledna 2023 v České Lípě

takto:

Obžalovaný:

je vinen, že

1.

v přesně nezjištěné době nejméně od 4:30 hodin do 5:00 hodin dne 30. 6. 2022 v obci [redacted] na [redacted] v lesním prostoru u cesty, když vyprovázel ze svého bydliště na adrese [redacted] č.p. [redacted] v [redacted] poškozenou [redacted] narozenou [redacted] do místa jejího bydliště v ul. [redacted] č.p. [redacted] v [redacted] této sdělil, že jí „chce“, na což mu poškozená odpověděla, že ona o něj zájem nemá, načež k ní přistoupil a pravou rukou jí chytil pevně na krku, tento jí silou stiskl, povalil jí na zem a levou rukou jí stáhl teplákové kalhoty a spodní kalhotky ke kolenům, stále ji i její přes snahy se ze sevření vyprostit tiskl na krku, přitom mu poškozená verbálně i fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas s jeho počínáním tím, že kolem sebe kopala a snažila se nakopnout i obžalovaného, přičemž si obžalovaný vyndal z trenýrkových kalhot, které měly knoflíkové zapínání, již ztopořené přirození, kterým vnikl do poškozené a vykonal na ní vaginální soulož bez vyvrcholení, a poté, když se poškozená chtěla zvednout a obléct a klečela na kolenou, po ní

požadoval ještě orální styk, který rovněž odmítala, čehož opětovně nedbal a za pomoci silného stisku tváří jí otevřel ústa, kam jí opakovaně vsunoval svůj penis,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

2.

v době od 6:03 do 6:06 hodin dne 3. 7. 2022 z blíže nezjištěného místa v [REDAKCE] [REDAKCE] poté, co [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE] [REDAKCE] podala dne 30. 6. 2022 na Policii ČR prvotní vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu, v němž uvedla, že na ní dne 30. 6. 2022 v ranních hodinách obžalovaný v obci [REDAKCE] na [REDAKCE] v lesním porostu u cesty vykonal vaginální soulož, ačkoli mu verbálně i fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas, přičemž tuto věc začala Policie ČR, Krajské ředitelství policie [REDAKCE] kraje, Územní odbor [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] prověřovat pod č.j. [REDAKCE] a následně téhož dne proti obžalovanému zahájila dle § 160 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání pro zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a poté, co v přesně nezjištěné době nejméně od 6:39 hodin dne 1. 7. 2022 do 6:03 hodin dne 3. 7. 2022 poškozená odmítla prosby obžalovaného o tzv. stažení trestního oznámení, a to i za cenu finanční odměny, které jí na přání obžalovaného přednesla osobně i telefonicky přítelkyně obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE] [REDAKCE] jí z telefonního čísla [REDAKCE] [REDAKCE] které má poškozená uložené pod jménem [REDAKCE] (tj. přítelkyně obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE]) kontaktoval obžalovaný na její telefonní číslo [REDAKCE] [REDAKCE] poškozená hovor přijala v domněnku, že jí volá právě [REDAKCE] [REDAKCE] načež po ní obžalovaný požadoval, aby oznámení na policii tzv. stáhla a u toho jí v hovoru mimo jiné sdělil, že „se stávají i horší věci“, čímž v poškozené s ohledem na jeho předchozí násilné jednání vyvolal důvodnou obavu o její zdraví a život,

tedy

jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal, a čin spáchal na svědkovi,

čímž spáchal

pod bodem 1.:

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem 2.:

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7,5 (sedmi a půl) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] částku ve výši 100 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] narozená [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po provedení hlavního líčení dospěl k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výrocích rozsudku.
2. Z výpovědí obžalovaného a svědků bylo zjištěno následující. Obžalovaný [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděl, že poškozenou zná dlouho, pracovala s ním už na [REDAKCE] v [REDAKCE]. Neví, proč za ním přijela až k [REDAKCE] nepozvaná. Obžalovaný přijel z práce a dole čekala na něj poškozená s jeho přítelkyní. Měla nějaký fotky v ruce a chtěla, aby jí přičaroval chlapa z těch fotek. Obžalovaný jí vysvětloval, že to neumí, aby ho nechala na pokoji, že tyhle věci neumí. Obžalovaný měl doma složenku, kterou nemohl vybrat, ztratil občanský průkaz, ona mu chtěla finančně pomoci a půjčila mu 500 Kč. Druhý den, když se vrátil z práce už sama seděla nahoře u nich přímo v bytě. V místnosti seděl obžalovaný, poškozená a jeho přítelkyně (svědkyně [REDAKCE]). Poškozená mu půjčila dalších 500 Kč, to už bylo 1 000 Kč. Řekl jí, že jí to dvanáctého vrátí. Poděkovali jí a šli nakoupit do Albertu. Po cestě domů se poškozená rozloučila, že jde domů, dá děti spát a přijede k nim. Čekali, že přijede kolem šesté, sedmé hodiny a přijela v deset hodin večer, to už chtěli s paní spát. Přijela po desáté hodině. Přišla k nim, sedli si, obžalovaný vyndal pití, předtím si dal, měl jedno pivo. Vyndal pití, byly to dvě flašky, neví přesně, jestli to byla Becherovka. Popíjeli, poškozená pila s ním, bylo na ní vidět, i na něm, že už vypili. Jeho přítelkyně nepila, nepije, je [REDAKCE] a [REDAKCE]. Pak jí (poškozené) volal [REDAKCE], že má jít okamžitě domů, že už je pozdě, že potřebuje jít do práce. Bylo k ránu, neví přesně, kolik bylo, mohlo být kolem tří hodin ráno. Nikoho nenapadlo, že by mohli zavolat taxíka. [REDAKCE] (poškozená) mu řekla: „Hele [REDAKCE] pojď mě doprovodit domů.“ „Já ne, já jdu spát.“ Naléhaly na něj, jeho přítelkyně řekla, „Take jdi doprovodit“, schválila mu to, že jí má doprovodit, tak souhlasil. Obžalovaný opravdu nechtěl, byl unavený, chtěl jít spát, ale litoval ji. Šel s ní. Motala se, tak ji přidržel. Vzal to zkratkou kolem garáží a přes takovou tu polní, lesní cestičku a vyšli hned u silnice, u těch laviček, tam je nádraží. Sednul si na lavičku a ona mu sáhla na přirození. Chytil jí kolem krku, začal jí sahat na prsa, líbal jí a chtěl s ní souložit. Ona řekla, že ho vykouří. Děla mu to pusou i rukou, nějak to nešlo. Obžalovaný chtěl pořád souložit. Tak šli takhle dál od té lavičky, neví přesně do jakých míst už, to si nepamatuje. Tam jí normálně položil. Když stála, jí stáhnul oblečení a šel souložit. Nejprve tam byly prsty a potom souložil. Neví, jak dlouho to mohlo být. Líbali se, sahal jí u toho na prsa, ona u toho hekala, to si pamatuje přesně. A pak poškozená řekla „Hele, udělám to až doma, nějak Ti to nejde, uděláme to až doma.“ V tu ránu se teda hned zvednul, zvednul ji ze země, ona se oblékla sama. Kousek ji ještě doprovodil, to si pamatuje a něco na ni křičel. Něco takového, že aby to neřekla doma jeho paní. Pak šel domů a ona odešla po svým domů.

3. K bodu 2. obžalovaný uvedl, že po výsledku na PČR šel domů a napadlo ho, proč to na něj řekla. Nešlo mu to do hlavy. Tak řekl přítelkyni „*Prostě Tě vem telefon, zavolej jí, co blbne.*“ Vzala telefon a on jí řekl „*Neblbni*“, ano zavolali tam. Když to (přítelkyně) vytočila, hned začal mluvit sám, že co blbne a ať to stáhne, že ho zavřou a takový věci, to je pravda. Nevyhrožoval jí, co řekl, „*že jsou horší věci*“, tím myslel, že se ženskou nemůže chlap, že se i snažila přesto, a že nemůže, že ho jako nemohla to, tak ať si z toho nic nedělá, že jsou horší věci na světě (*že nedošlo k vyvrcholení*). Dále akorát naznačil to, že jí ty peníze vrátí, co jim půjčila.
4. Soud ve smyslu § 207 odst. 2 trestního řádu obžalovanému předestřel jeho výpověď z přípravného řízení a obžalovaný byl dotázán na rozpory. Zejména bylo obžalovanému předestřeno, že u hlavního líčení říkal, že s poškozenou souložil, ale v přípravném řízení vypověděl, že tam byly prsty. K tomu obžalovaný vypověděl, že s ní nesouložil hned, měl tam prsty a až po tom, takhle to myslel, asi špatně pochopil otázku.
5. Při hlavním líčení byla vyslechnuta poškozená, svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že byl pozvaná od pana [REDAKCE] přítelkyní, aby za nimi večer přišla, že si sednou a popovídají si. Večer probíhal normálně bez nějakých náznaků, že by se mělo něco stát. Pan [REDAKCE] naléval alkohol, měla panáky, pili Becherovku, vypila asi 2–3 odlivky a pak už pít nechtěla. Pan [REDAKCE] pil dál. Se [REDAKCE] se bavily celý večer a když začal volat [REDAKCE] tak řekla, že pojede domů. Pan [REDAKCE] se nabídl, že ji doprovodí, s čímž souhlasila. Potom šli kolem [REDAKCE] zadem přes takový lesík, kde se stalo to, že ji pan [REDAKCE] napadnul, začal ji škrtit. Postupně ztrácela dech, ale že by upadla do bezvědomí, to ne. Pokusila se křičet, ale jakmile ji dal ruku na krk, tak to prostě nešlo. Řekla mu slovně, ať ji nechá být, že si to nepřeje, ať ji pustí, ať ji nechá jít domů a ať s tím vším přestane, následně ji začal škrtit a chtěl ji povalit na zem, bránila se. Kopala. Povalil ji na zem, sundal jí tepláky, spodní prádlo a znásilnil ji, kdy prostě ji držel po celou dobu ruku na krku. Když s tím přestal a poškozená se chtěla obléknout, tak ji donutil k orálnímu sexu. Celou dobu mu říkala, ať ji nechá být, ať ji pustí, že s tímhle nesouhlasí, na což on odpověděl, že [REDAKCE] je nemocná, že s ní [REDAKCE] měsíce, možná dýl, nespál. A že to prostě potřebuje. Když přestal, tak se oblékla, chtěla odejít, tak ji doprovodil vlastně zadem, kdy vešli zadem na to nádraží, jak je u [REDAKCE]. A požád opakoval, ať nechodí na policajty, že [REDAKCE] by to zabilo, že se o ní musí starat. Slíbila mu, že na policajty nedejde s tím, že okamžitě na policajty šla. Měla strach, protože ji po celou dobu škrtil a měla pocit, že by ji nenechal odejít. Šla potom hned na policii, kde učinila to oznámení a pak na lékařskou prohlídku. Paní [REDAKCE] druhý den, co to udala, volala, že pan [REDAKCE] toho strašně lituje, že by chtěl, aby to stáhla, že ji dají i finanční odškodnění. Že to takhle nemyslel, že se stávají i horší věci, pak volala ještě několikrát. U jednoho telefonu byl i přítomen i její bývalý přítel pan [REDAKCE] který řekl, že v žádném případě tohle nemá nechat, že má okamžitě jít na policii a oznámit to, což hned v pondělí učinila. Ještě, než tyhle hovory byly, tak se s ní sešla paní [REDAKCE] která ji přemlouvala, že pan [REDAKCE] jí nutí, aby se s ní scházela, aby stáhla výpověď. Osobně mluvila s panem [REDAKCE] jednou, když volal, protože myslela, že to je [REDAKCE] tak to zvedla. Volal z telefonu své přítelkyně, to byl rozhovor, že stávají i horší věci, že to má stáhnout, že jí dá peníze, aby mlčela, aby to neudávala. Že když to udá, tak se stará o [REDAKCE] která je nemocná, která by to nemusela přežít, je na něm závislá. Co se týká dopadu na její život, tak s partnerem v tu dobu už nebyli, byli rozhádání, ale vztah dávali dohromady, takže vztah tady na tom incidentu ztroskotal úplně. Chvilku chodila k [REDAKCE] [REDAKCE] nechodila ven, nechodila mezi lidi. Má z toho dodnes nepříjemné pocity. Jak měla podprsenku, ramínka, tak měla druhý nebo třetí den podlitiny, na krku měla šrámy, to ji říkal tenkrát pan [REDAKCE]
6. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] před soudem vypověděl, že k tomu moc říct nemůže, jenom z toho, co mu přítelkyně říkala, jak se to stalo. Co se týče toho druhého, toho vydírání, tak byl u několika telefonátů a u několika zpráv. Může potvrdit, kdy jí řekl (obžalovaný), že se stávají v životě i horší věci, u toho byl. Z telefonu slyšel hlas obžalovaného, znají se, byli spolu ve [REDAKCE]. Vnímal to tak, že každý to může pochopit jinak, ale být v její kůži (poškozená), tak to pochopí tak, že mu vyhrožuje.

Neřekla do detailů, co se stalo, ona za ním jenom přišla s tím, že byla znásilněná. Ale pak když se o tom chtěli bavit a rozebírat to, tak se vždycky rozbřečela a byla z toho psychicky na dně. Na poškozené viděl po incidentu akorát nějaký škrábance jakoby otlaky na krku. Jako, když Vás chytne za krk.

7. Svědkyne [REDAKCE] [REDAKCE] jako přítelkyně obžalovaného před soudem využila svého zákonného práva a odmítla ve věci vypovídat. Podle § 211 odst. 4 trestního řádu byla čtena výpověď svědkyně z přípravného řízení (čl. 76-78) kdy vypověděla, že obžalovaný s poškozenou u nich doma pili alkohol, pak ho poškozená začala přemlouvat, aby ji doprovodil. Odešli spolu z bytu a ona šla spát. Co se stalo se dozvěděla až na policii. Sexuální život mají v pořádku. Neřekla jí přímo, aby to oznámení stáhla, ona to řekla dřív, „*ty chceš abych to trestní oznámení stáhla*“, chtěla tím pomoci svému muži. Telefonovala jí na přání muže, říkal jí, ať ji poprosí (*poškozenou*), že jí dá peníze, chtěla se s ní ještě sejít a ona to odmítla.
8. Ve věci byl také vyslechnut znalec [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] znalec z oboru zdravotnictví, odvětví [REDAKCE] Psychologické znalecké vyšetření poškozeného bylo prováděné znalci osobně dne 7. 9. 2022. Posuzovaný se k vyšetření dostavil z vazby, s vyšetřením souhlasil. Ve znaleckém závěru znalec uvedl, že posuzovaný v současné době netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu, poruchou osobnosti nebo intelektovou vadou. Posuzovaný také netrpěl v době, kdy se měl dopouštět daného jednání žádným typem mráкотného stavu, je osobou, která nadužívá zejména alkohol významným způsobem. Posuzovaný, ani v době, kdy se měl dopustit jednání, pro něž je stíhán, netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu, psychotickým onemocněním, poruchou osobnosti nebo intelektovou vadou. V době, kdy se měl dopouštět daného jednání, mohl rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a své jednání mohl ovládat. Pobyť posuzovaného na svobodě není nebezpečný z hlediska případného opakování činnosti obdobné povahy, pro kterou je stíhán. Proto znalci nenavrhují nařízení ochranného léčení, žádnou formu ani umístění do zabezpečovací detence. U posuzovaného nebyla zjištěna přítomnost parafílie, tedy sexuální deviance. Posuzovaný dlouhodobě nadužívá návykové látky, zde alkohol. Pokud mu bude čin prokázán, nebyl motivován žádnou duševní poruchou, chorobou, parafílií a lze konstatovat, že jej spáchal při plně zachovalých ovládacích i rozpoznávacích schopnostech ve stavu opilosti prosté, kterou si navodil sám, dobrovolně a znaje účinky na alkoholu na svou osobu. Pokud mu bude dané jednání prokázáno, lze vyloučit jednání ve stavu patické opilosti (*abnormální reakce na požitý alkohol*). V dalším vyjádření znalci uvedli, že v motivaci daného jednání, (*pokud mu bude soudem prokázáno*), spatřují desinhibici povahových dispozic (*odtlumení zábran*) v rámci prosté nekomplikované intoxikace alkoholem.
9. Z listinných důkazů, které byly stranám předloženy k nahlédnutí, soud zjišťuje (čl. 64) obsah SMS korespondence mezi poškozenou a svědkyní [REDAKCE] Z lékařské zprávy (čl. 66) soud zjišťuje, že na krku v levé části má poškozená drobné oděrky, na zadní části těla a nohou oboustranně hlína, vulva také od hlíny. Byl proveden odběr na sperma. Z fotodokumentace poškozené v NsP [REDAKCE] [REDAKCE] soud zjišťuje vizuálně stav poškozené po skutku. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky (čl. 110-120) vyplývá, že na stopě č. 1, poševní stěr, je konstatována shoda s profilem DNA obžalovaného. Z protokolu o hledání místa činu (čl. 121) vyplývá, že na místě je zemina narušená a částečně rozhrabaná, jiné stopy nezjištěny. Z pracovního hodnocení (čl. 136) vyplývá, že obžalovaný byl zaměstnán [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] od 9. 5. 2022 do 20. 6. 2022. Zpočátku měl velmi dobrou pracovní morálku, byl vstřícný a zdvořilý, postupem času začal verbálně napadat kolegy a následně i nadřízené. Jeho agresivní a vulgární jednání se stupňovalo, pracovní poměr byl následně zrušen ve zkušební době.

10. Z opisu Rejstříku trestů (*spis nebyl zapůjčen z důvodu uložení v archivu mimo budoucí sondy*) vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Chebu ze dne 15. 4. 1982, sp. zn.: 4 T 58/82, pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 4 roků.
11. Z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 3. 1986, sp. zn.: 2 T 204/86 vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 5 roků.
12. Z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 7. 1991, sp. zn.: 1 T 1/99 vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 trestního zákona a trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 7 roků.
13. Z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 23. 1. 2001, sp. zn.: 3 T 433/2000 vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců.
14. Z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 14. 1. 2002, sp. zn.: 4 T 723/2001 vyplývá že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 4 let.
15. Z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 6. 2006, sp. zn.: 1 T 62/2006 vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona a trestný čin soulož mezi příbuznými podle § 245 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 5 roků.
16. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v opisu evidence Rejstříku trestů má obžalovaný celkem ■■■ záznamů, přihlížet lze pouze k posledním dvěma odsouzením. V opisu evidence přestupků má obžalovaný ■■■ záznam.
17. Po provedeném dokazování a jeho podrobném posouzení dospěl Okresní soud v České Lípě k následným skutkovým závěrům. Soud dospěl k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že se obžalovaný ■■■ dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu. Obžalovaný se ve své podstatě hájil tím, že se nedopustil trestné činnosti, neboť sice měl intimní kontakt s poškozenou, ale vše proběhlo dobrovolně po vzájemné dohodě a obžalovaný také rozhodně popřel, že by poškozené nějak vyhrožoval, myslel to celé jinak. Při hlavním líčení obžalovaný uváděl oproti přípravnému řízení, že s poškozenou souložil, což v přípravném řízení zásadně popíral, ale nadále setrval na tom, že se nedopustil vůči poškozené žádného násilí, poškozená souložila dobrovolně, když mu pak navrhla, že to dodělají doma, tak si to rozmyslel a odešel domů. Obžalovaný připustil, že se s poškozenou bavil po telefonu, ale nevyhrožoval jí, jenom nechtěl, aby se o celé věci dozvěděla jeho přítelkyně. Obžalovaným uplatněná obhajoba byla však zcela jednoznačně vyvrácena provedenými důkazy. Proti výpovědi obžalovaného přitom nestojí samostatně jen výpověď poškozené ■■■ ■■■ ale obžalovaného usvědčuje z trestné činnosti nepřímá výpověď svědka ■■■ a také další důkazy, a to lékařská zpráva, fotodokumentace poškozené, ohledání místa činu a odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky.
18. Poškozená zcela konzistentně popsala, jakým způsobem a proč byla na návštěvě u obžalovaného a svědkyně ■■■ Opakovaně popsala, jakým způsobem se bránila, jak vyjadřovala svůj odpor nejen vlastní obranou, ale i to, že výslovně odmítala jednání obžalovaného, který ji však přemohl,

protože byl zdatnější. Poškozená jednoznačně popsala vlastní průběh násilného sexuálního útoku obžalovaného. Výslovně zopakovala, jak vyjadřovala několikrát svůj nesouhlas, jak se pokoušela křičet, než ji obžalovaný začal škrtit. Z výpovědi poškozené je také evidentní, že krátce po oznámení orgánům PČR ji obžalovaný vyhrožoval, a jakým způsobem svoji výhrůžku formuloval. Soud přitom nemá žádný logický důvod této výpovědi nevěřit, tedy, že poškozená měla skutečně z výhrůžek obžalovaného logickou a oprávněnou obavu, když se krátce předtím stala obětí nevybíravého sexuálního násilí ze strany obžalovaného. Tato výpověď přitom není v rozporu s lékařskou zprávou, podle které poškozená neměla v oblasti zevního genitálu či pochvy žádné viditelné známky poranění, neboť i když se poškozená jednání obžalovaného pokusila neúspěšně bránit, tak z toho nemůže logicky vyplývat úvaha, že by poškozená či obžalovaný měli mít na těle viditelné známky poranění. Dále je její výpověď podporována výpovědí svědka [REDAKCE] který popisoval její zranění (*škrábance*) na krku, což zcela koresponduje s výpovědí poškozené o škracení ze strany obžalovaného, což ostatně vyplývá i z lékařské zprávy (čl. 66). Dále výpověď poškozené koresponduje s pořízenou fotodokumentací při její lékařské prohlídce. Z jejího obsahu soud uzavírá, že jak na oblečení poškozené, tak v okolí genitálu je přítomná hlína, což je v souladu s výpovědí poškozené a ve zřejmém rozporu s výpovědí obžalovaného, který v přípravném řízení vypověděl, že s poškozenou nesouložil ale pouze jí do přirození strkal prsty, pouze jí položil vedle lavičky, kdy ležela na zádech, poškozená se mu zprotivila, přirození se mu nepostavilo a následně odešel. Naproti tomu u hlavního líčení vypověděl, že tam na místě ji normálně položil. Když stála, tak jí stáhnul oblečení a šel souložit, nejprve tam byly prsty a potom souložil. Neví, jak dlouho to mohlo být. I z této korekce výpovědi obžalovaného má soud za to, že výpověď obžalovaného je zcela nevěrohodná také vzhledem k pořízené dokumentaci stavu poškozené a jejího znečištění v době spáchání skutku, který rozhodně neavizuje dobrovolný pohlavní styk.

19. Pokud jde o další důkazy k jednání pod bodem 2., tak obžalovaného usvědčuje nejen poškozená a svědek [REDAKCE] ale i družka obžalovaného svědkyně [REDAKCE] která v přípravném řízení vypověděla, že poškozené neřekla přímo, aby to oznámení stáhla, ona to řekla dřív, „*ty chceš abych to trestní oznámení stáhla*“, chtěla tím pomoci svému muži. Telefonovala jí na přání muže, říkal jí, ať ji poprosí, že jí dá peníze, chtěla se s ní ještě sejít a ona to odmítla. Z listinného důkazu (čl. 64) jednoznačně vyplývá, že svědkyně [REDAKCE] píše poškozené [REDAKCE] „*na mě tlačí abych tě pře svěčila ať to stáhnes pry sem neschopna něco dělat*“.
20. Nepřímo o trestné činnosti obžalovaného svědčí rovněž výpověď [REDAKCE] který sice nebyl přítomen napadení poškozené, ale popsal, že mu poškozená neřekla do detailů, co se stalo, přišla jen s tím, že byla znásilněná a pokud se o tom chtěl bavit, tak se vždycky rozběčela a byla z toho psychicky na dně. Na poškozené viděl po incidentu akorát nějaký škrábance. Výpověď tohoto svědka také koresponduje s výpovědí [REDAKCE] že po útoku obžalovaného, vztah s přítelem, který se snažila urovnat na tom incidentu ztroskotat úplně. Chvilku chodila k [REDAKCE] nechodila ven, nechodila mezi lidi, má z toho dodnes nepříjemné pocity.
21. Další nepřímou skupinou důkazů jsou zjištění soudu z předchozích trestních jednání obžalovaného. Jak vyplývá z popisu skutku, který byl zjištěn z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 3. 1986, sp. zn.: 2 T 204/1986, kdy obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem mimo jiné pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona „*kdy obžalovaný proti jejímu i fyzickému odporu, když ho odstrkávala a tabula za vlasy, ji vyvrlel násilím, tabáním a škracením do svého pokoje v prvním patře, kde ji povalil na lůžko*“. Jak vyplývá z popisu skutku zjištěného z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 14. 1. 2002, sp. zn.: 4 T 723/2001, kdy obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona „*kdy donutil k souloži poškozenou, kterou škrtil, zakrýval jí ústa, aby nemohla křičet a způsobil jí podlitiny na krku a modřiny na vnitřní straně stehen*“. Jak vyplývá z popisu skutku zjištěného z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 6. 2006, sp. zn.: 1 T 62/2006, kdy obžalovaný byl

odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona a další „*kdy fyzicky napadl poškozenou, povlal ji na postel, opakovaně udeřil do tváře, začal ji škrtit a vybrožoval zabitím, strhl z ní oblečení a opakovaně na ní vykonal soulož*.“ Jak je tedy zřejmé i z popisu předchozích trestních jednání obžalovaného, je obžalovaným používán v zásadě stejný způsob provedení (*modus operandi*) útoku na poškozené, a to škrcení obětí a následná násilná soulož, což rovněž podporuje věrohodnost výpovědi poškozené. Dále tento způsob provedení nepochybně deklaruje charakteristickou posloupnost jednání obžalovaného a jeho typický vzorec chování.

22. Na základě těchto skutkových zjištění je třeba **právně kvalifikovat** prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení trestního zákoníku. Objektem trestného činu znásilnění ve smyslu § 185 trestního zákoníku je právo ženy, ale i muže na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku uvedeného trestného činu je tedy kterýkoli člověk. Čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůzkou násilí jiného donutil k pohlavnímu styku, přičemž donucením zákonodárce rozumí překonání vážně mluveného odporu znásilňované osoby a souloží spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Objektem trestného činu vydírání podle § 175 trestního zákoníku je svobodné rozhodování člověka v nejširším slova smyslu. Objektivní stránka spočívá v tom, že pachatel jiného nutí k tomu, aby něco konal, opominul nebo trpěl a to násilím, pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy. Pachatelem obou obecně uvedených trestných činů může být fyzická osoba a z hlediska zavinění je třeba úmyslu.
23. Soud proto dospěl k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že se obžalovaný ■■■■■ se dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladena za vinu, a toto jednání obžalovaného kvalifikoval ve shodě se státním zástupcem jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku. Důvodem takto zvolené právní kvalifikace bylo zjištění soudu, že obžalovaný ■■■■■ při vědomí toho, že poškozená ■■■■■ dává jednoznačně najevo, slovy i chováním, svou vůli v odmítání jakéhokoliv sexuálního kontaktu s obžalovaným, tak ji i přes tento její aktivní odpor a za užití fyzické síly přinutil k pohlavnímu styku, který na ni vykonal soulož. Následně obžalovaný jednoznačnou pohrůzkou násilí, kdy jí v telefonickém hovoru mimo jiné sdělil, že „se stávají i horší věci“, činně v poškozené s ohledem na jeho předchozí násilné jednání vyvolal důvodnou obavu o její zdraví a život, přičemž požadoval, aby trestní oznámení učiněné orgánům Policie ČR stáhla. Z provedeného dokazování bylo jednoznačně zjištěno, že obžalovaný ■■■■■ ■■■■■ jednal úmyslně, ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný tímto zákonem (zájem na ochraně práva každé ženy na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě a na ochraně svobodného rozhodování každého člověka v nejširším slova smyslu), aby dosáhl svého sexuálního uspokojení a následně chtěl zakrýt spáchání jednoho trestného činu druhým, kdy se snažil vyhrůžkami přimět poškozenou ke stažení trestního oznámení.
24. Při úvahách o **druhu a výši trestu** soud hodnotil veškeré okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku. S ohledem na procesní postoj obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ který k věci zaujal, obžalovanému nelze přičíst polehčující okolnost doznání. Obžalovaný od začátku trestního řízení veškerou trestnou činnost jednoznačně popíral a více méně ji bagatelizoval a soud nezjistil u obžalovaného žádné jiné okolnosti, které by v jeho prospěch mohl hodnotit. Naopak v neprospěch obžalovaného musel soud hodnotit, že posuzovaným jednáním spáchal oba shora popsané zločiny s rozmyslem a přitěžuje mu tak okolnost ve smyslu § 42 písm. a) trestního zákoníku, dále že spáchal více trestných činů a přitěžuje mu tak okolnost ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku a že již byl pro trestný čin odsouzen a přitěžuje mu tak okolnost ve smyslu § 42 písm. q) trestního zákoníku.

25. Navíc i trestní minulost obžalovaného svědčí o tom, že rozhodně nelze říci, že by obžalovaný dosud vedl zcela řádný, bezúhonný a bezproblémový život. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] má celkem [REDAKCE] záznamů v Rejstříku trestů, které počínají již v roce [REDAKCE]. Přesto, že obecně k uvedeným odsouzením okresní soud negativně nepřihlížel, s ohledem na zahlazení, nemohl rozhodně přejít fakt, že již v minulosti obžalovaný páchal trestnou činnost popsanou v Hlavě III. trestního zákoníku, tedy trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] byl ohrožen nejprísnější trestní sazbou ve smyslu § 185 odst. 2 trestního zákoníku, kde zákonodárce umožňuje uložení trestu odnětí svobody ve výměře 2–10 let. Vzhledem k jednoznačně převažujícím přitěžujícím okolnostem a skutečnosti, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] spáchal dva zločiny a při zhodnocení toho, že jednání obžalovaného je zavrženíhodné a vysoce škodlivé, nemohl soud uvažovat o jiném než přímém, tedy nepodmíněném trestu odnětí svobody. Při hodnocení otázky druhu a výše trestu soud musel zohlednit fakt, že poškozená byla vystavena velmi brutálnímu zacházení ze strany obžalovaného, a poté co na ní byl spáchán trestný čin se jej obžalovaný snažil zakrýt pácháním dalšího trestného činu a dále soud zohlednil další skutečnost, a to trestní minulost obžalovaného, zejména odsouzení za opakované trestné činy znásilnění. Při zvážení všech okolností učinil soud závěr, že příslušným trestem bude pouze trest odnětí svobody uložený v druhé polovině nejprísnější trestní sazby podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku a ze shora uvedených důvodů byl obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 7,5 (sedmi a půl) let.
26. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť jsou splněny ve smyslu zákonných ustanovení podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice.
27. V rámci adhezního řízení se soud zabýval uplatněným nárokem na náhradu škody. Okresním soudem bylo zjištěno, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] jako zvlášť zranitelná oběť uplatnila prostřednictvím ustanoveného zmocněnce nárok na nemajetkovou újmu ve výši 200 000 Kč. Soud rozsudkem uložil obžalovanému ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu za povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] částku ve výši 100 000 Kč. Obecně platí, že režim rozhodování soudu o náhradě škody či nemajetkové újmy je v trestním řízení upraven v ustanovení § 228 odst. 1 trestního řádu tak, že odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozené bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích, jestliže byl nárok včas uplatněn, nestanoví-li tento zákon jinak. Takto soud postupuje za situace, jestliže jsou nárok a jeho výše odůvodněny výsledky dokazování v hlavním líčení. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] o jejímž nároku soud rozhodoval, se se svým nárokem připojila řádně a včas k trestnímu řízení, když její nárok uplatnil zmocněnec podáním k soudu doručeným dne 25. 11. 2022 (čl. 191–192). Ve vedeném trestním řízení byla dostatečně prokázána skutková i právní stránka věci, příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem na duševním zdraví poškozené, a tudíž soud nemá jakoukoliv pochybnost o odpovědnosti obžalovaného za vznik nemajetkové újmy, kterou způsobil spáchanými trestnými činy. Soud zdůrazňuje, že není pochyb o tom, že došlo k citelnému zásahu do základních přirozených práv poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a to porušení práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu článku 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a je proto také namístě přiznat jí nárok na náhradu nemajetkové újmy. V tomto kontextu je třeba hodnotit závažnost a intenzitu konkrétního útoku, když v tomto případě lze mít vzhledem k výpovědi poškozené před soudem o stále přetrvávajících následcích jednání obžalovaného spočívajících zejména v tom, že chodila k [REDAKCE] nechodila ven, nechodila mezi lidi a má dodnes z jednání obžalovaného nepříjemné pocity. Soud má tak za prokázané, že se jednalo o velmi významný a intenzivní útok obžalovaného na poškozenou. Okresní soud v České Lípě rozhodl odsuzujícím rozsudkem o vině obžalovaného včetně toho, že nemajetková újma byla poškozené

způsobena v příčinné souvislosti se zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku, jejichž spácháním byl obžalovaný uznán vinným. Protože je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jedinou osobou, která se na vzniku škody podílela, vzniká odpovědnostní vztah obžalovaného za vzniklou nemajetkovou újmu poškozené.

28. Taková skutková zjištění, která vyplývají z provedeného dokazování, navazují i na občanskoprávní úpravu, protože podle § 2910 občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem, a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost odčinit nemajetkovou újmu zakládá právě pravidlo podle § 2956 občanského zákoníku, který tím řeší situaci souběhu práv z titulu ochrany osobnosti a z titulu náhrady škody. Podle § 2958 občanského zákoníku při ublížení na zdraví odčíní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
29. Obžalovanému tak uložena povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému částku ve výši 100 000 Kč jako zadostiučinění za duševní útrapy. Ve vztahu k úvahám o náhradě za ztížení společenského uplatnění vnímá právní úprava jednotlivce v podstatě jako součást společnosti a dost dobře nemůže „pokrýt“ jeho vnitřní, na fungování ve společnosti relativně nezávislé mentální procesy. V souladu s výše uvedeným důrazem na právo člověka žít svůj život podle svého a imperativ plného a spravedlivého odškodnění újmy na zdraví zavedl občanský zákoník v § 2958 vedle bolestného a ztížení společenského uplatnění novou složku nemajetkové újmy na zdraví, tzv. další nemajetkové újmy. Právě pod posledně uvedený nárok lze duševní útrapy, resp. některé jednorázové či opakované události v životě poškozeného po úraze, podřadit. Podle komentářové literatury mohou mít další nemajetkové újmy formu psychické bolesti nebo jiných duševních útrap. Při určování výše zadostiučinění za duševní útrapy se bere za východisko člověk s běžným, obvyklým emocionálním způsobem prožívání různých životních situací. Mezi konkrétní duševní útrapy spojované se znásilněním komentáře řadí například úzkosti, emoce, poruchy v sociálních vztazích, v intimitě a sexuální oblasti, případně v identitě oběti. Z výsledků provedeného dokazování a připojení se poškozené s tímto nárokem soud shledal jejich odůvodněnost v oblasti poruch, tedy úzkostí, emocí, poruch v sociálních vztazích a přiznal je ve výši, kterou určil podle zásad slušnosti s tím, že uvedená výše odškodnění odpovídá majetkovým poměrům obžalovaného, a její úhrada pro něj nemůže být, jakkoliv likvidační.
30. Se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy, byla poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jí požadovaný nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích nebyl přiznán ve výši, v jaké jej poškozená požadovala, byl jí přiznán pouze částečně, a to ve výši 100 000 Kč jak vyplývá z obdobných rozhodnutí zdejšího soudu ve skutkově a právně srovnatelných řízeních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro

nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 4. ledna 2023

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 17. února 2023 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Pudilové a soudců Mgr. Jana Bělockého a Mgr. Františka Boštíka, o odvolání obžalovaného [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 4. ledna 2023, č.j. 3 T 156/2022-225,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se rozhoduje tak, že se

obžalovaný [REDACTED]

odsuzuje

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **šesti /6/ let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání poškozené [REDACTED] **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDACTED] uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (bod ad 1) a zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku (bod ad 2), kterých se podle zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že:

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

1. v přesně nezjištěné době nejméně od 4:30 hodin do 5:00 hodin dne 30. 6. 2022 v obci [redacted] na [redacted] v lesním prostoru u cesty, když vyprovázel ze svého bydliště na adresu [redacted] v [redacted] poškozenou [redacted] do místa jejího bydliště v ul. [redacted] této sdělil, že jí „chce“, na což mu poškozená odpověděla, že ona o něj zájem nemá, načež k ní přistoupil a pravou rukou ji chytil pevně na krku, tento jí silou stiskl, povalil ji na zem a levou rukou jí stáhl teplákové kalhoty a spodní kalhotky ke kolenům, stále ji i její přes snahy se ze sevření vyprostit tiskl na krku, přitom mu poškozená verbálně i fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas s jeho počínáním tím, že kolem sebe kopala a snažila se nakopnout i obžalovaného, přičemž si obžalovaný vyndal z trenýrkových kalhot, které měly knoflíkové zapínání, již ztopořené přirození, kterým unikl do poškozené a vykonal na ní vaginální soulož bez vyvrcholení, a poté, když se poškozená chtěla zvednout a obléct a klečela na kolenou, po ní požadoval ještě orální styk, který rovněž odmítala, čehož opětovně nedbal a za pomoci silného stisku tváří ji otevřel ústa, kam jí opakovaně vsunoval svůj penis,
2. v době od 6:03 do 6:06 hodin dne 3. 7. 2022 z blíže nezjištěného místa v [redacted] poté, co [redacted] podala dne 30. 6. 2022 na Policii ČR první vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu, v němž uvedla, že na ní dne 30. 6. 2022 v ranních hodinách obžalovaný v obci [redacted] v lesním porostu u cesty vykonal vaginální soulož, ačkoli mu verbálně i fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas, přičemž tuto věc začala Policie ČR, Krajské ředitelství policie [redacted] [redacted] prověřovat pod č.j. [redacted] a následně téhož dne proti obžalovanému zahájila dle § 160 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání pro zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a poté, co v přesně nezjištěné době nejméně od 6:39 hodin dne 1. 7. 2022 do 6:03 hodin dne 3. 7. 2022 poškozená odmítla prosby obžalovaného o tzv. stažení trestního oznámení, a to i za cenu finanční odměny, které ji na přání obžalovaného přednesla osobně i telefonicky přítelkyně obžalovaného [redacted] ji z telefonního čísla [redacted] které má poškozená uložené pod jménem [redacted] (tj. přítelkyně obžalovaného [redacted]), kontaktoval obžalovaný na její telefonní číslo [redacted] poškozená hovor přijala v domnění, že ji volá právě [redacted] načež po ní obžalovaný požadoval, aby oznámení na policii tzv. stáhla a u toho jí v hovoru mimo jiné sdělil, že „se stávají i horší věci“, čímž v poškozené s ohledem na jeho předchozí násilné jednání vyvolal důvodnou obavu o její zdraví a život.
2. Za to byl obžalovanému podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi a půl let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.
3. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [redacted] částku ve výši 100 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená [redacted] odkázána se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Proti tomuto rozsudku si obžalovaný ihned po jeho vyhlášení a poškozená v zákonné lhůtě podali odvolání, která byla prostřednictvím obhájkyň obžalovaného, resp. zmocněnce poškozené také písemně zdůvodněna.
5. Odvolání obžalovaného směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku, kdy předně namítá, že po provedeném dokazování okresní soud nemohl učinit bezpečný závěr o tom, že by se jednání kladených mu za vinu dopustil. Obžalovaný od počátku trestního stíhání nepopírá, že by mezi ním a poškozenou došlo k sexuálnímu styku, popírá však, že by se jednalo o styk nedobrovolný. S poškozenou se znali a pohlavnímu styku došlo po její noční návštěvě, kdy jí na její žádost doprovázel do jejího bydliště. Z jejího chování na návštěvě i během cesty nabyt přesvědčení, že chce, aby spolu měli pohlavní styk (jeho tvrzení ohledně chování na návštěvě potvrzuje i jeho družka [REDACTED], kdy po celou dobu poškozená nedala žádným způsobem najevo, že by o pohlavní styk s ním nestála a dávala najevo odpor. V okamžiku, kdy řekla, že už nechce pokračovat a že to udělají až doma, pohlavní styk ukončil, aniž by u něj došlo k vyvrcholení. K souloži došlo v lesním porostu a je tak zřejmé, že mohlo dojít k drobným poraněním právě vlivem prostředí. Má za to, že provedeným dokazováním naplnění subjektivní stránky prokázáno nebylo, neboť si rozhodně nebyl vědom toho, že by k souloži došlo proti vůli poškozené. Obžalovaný pak popírá i to, že by se dopustil jednání pod bodem ad 2. Je pravdou, že poškozené telefonoval a že ji žádal, aby své trestní oznámení stáhla, rozhodně jí však pro případ, že by to neučinila, nevyhrožoval. Řekl jí sice, že se stávají i horší věci, nemyslel tím ovšem to, že by se jí staly horší věci, pokud to oznámení nestáhne. Ani on ani jeho družka jí nevyhrožovali a neuváděli, že to pro ni bude mít nějaké negativní důsledky, k ničemu ji nenutili. Je přesvědčen o tom, že závěr o vině nelze založit ani na výpovědi poškozené ani na dalších provedených důkazech. S ohledem na výše uvedené pak v závěru svého odvolání navrhl, aby byl odvolacím soudem napadený rozsudek zrušen a on byl obžaloby zproštěn.
6. Odvolání poškozené směřovalo do výroku o náhradě škody, resp. podle obsahu podaného odvolání do výroku o nemajetkové újmě. Poškozená uvádí, že okresní soud nepostupoval správně, když původně uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč snížil na polovinu. Pro takové krácení nároku nebyl dán žádný relevantní důvod právem aprobovaný důvod ani jiná skutečnost, přičemž soud prvního stupně fakticky ani nevysvětlil, proč nárok poškozené tak radikálně zkrátil. Má za to, že s ohledem na všechny okolnosti případu nelze přistoupit k redukci nároku nemajetkové újmy, která poškozené objektivně vznikla a přiznaná částka 100 000 Kč je zcela nepřiměřená vysoce negativnímu prožitku, který obžalovaný svým surovým jednáním způsobil. Opakovaně bylo judikováno, že při znásilnění je porušena nedotknutelnost osoby (zásah do fyzické i psychické integrity, zásah do jednoho z nejniternějších aspektů soukromého života), přičemž v náhradě újmy způsobené při znásilnění je třeba spatřovat pokračování práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí. S ohledem na charakter protiprávního jednání představuje požadovaná částka přiměřenou náhradou nemajetkové újmy. Dle poškozené je přiznaná částka nedostatečná, neboť šlo o nejhorší zážitek jejího dosavadního života, kdy nikdy předtím nebyla vystavena takovému intenzivnímu pocitu strachu a ponížení a doposud se s tímto prožitkem nemůže vyrovnat (zde odkazuje na písemné prohlášení poškozené). Dále namítá, že osobní a majetkové poměry obžalovaného by měly být tím posledním kritériem, kterým by se měl soud při stanovení výše nemajetkové újmy řídit, neboť nárok poškozené nelze podstatně devalvovat tím, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší.

obžalovaný je osobou [REDAKCE]. Její nárok byl korigován již při jeho uplatnění právě s ohledem na osobu obžalovaného, jinak by tvořil částku násobně vyšší (uplatněný nárok odpovídá zásadě slušnosti). Závěrem konstatuje, že výše náhrady nemajetkové újmy je v obrovské disproporci a působí skutečně velmi rozpačitě ve srovnání s trestem, který byl obžalovanému uložen, neboť právě uložený trest mimo jiné odráží velmi vysokou závažnost způsobeného jednání obžalovaného, kdy obětí jeho jednání byla toliko poškozená. Poškozená tedy navrhuje, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody a sám uložil obžalovanému zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené částku 200 000 Kč.

7. Z podnětu řádně a včas podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:
8. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné procesní vady či pochybení. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech zákonných ustanovení, jimiž se má zachovat právo obžalovaného na obhajobu i řádné objasnění věci.
9. Stejně tak nemá krajský soud výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Okresní soud v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, když vyslechl obžalovaného, poškozenou, svědky [REDAKCE] a [REDAKCE] a znalce [REDAKCE]. Okresní soud měl k dispozici také listinné důkazy – protokol o zadržení, úřední záznamy policie, lékařské zprávy, protokol o ohledání místa činu a odborné vyjádření odvětví biologie a genetiky, fotodokumentaci, SMS komunikaci a osobní výkazy obžalovaného včetně pracovního hodnocení. Takto provedeným dokazování si vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu.
10. Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a zjištěný skutkový děj nevzbuzuje žádné důvodné pochybnosti. Obžalovaný v podaném odvolání opět namítá skutečnosti, které uváděl již v řízení před soudem prvního stupně a okresní soud se jimi důkladně zabýval a zdůvodnil, proč se s uvedenou obhajobu neztotožnil. Stejně tak potom ani krajský soud nemohl tuto obhajobu obžalovaného s přihlédnutím ke skutečnostem plynoucím z provedených důkazů považovat za důvodnou.
11. Obžalovaný připustil, že s poškozenou měl v předmětný den pohlavní styk, jednalo se však o styk oboustranně dobrovolný. Poškozená k nim přišla na návštěvu v deset hodin večer, popíjela s ním alkohol, během večera mu projevovala náklonnost (držela ho za ruku, vyznala mu lásku) a chtěla (prosadila si), aby ji šel v noci doprovodit. K jejímu bydlíšti šli zadem přes lesík, kde poté, co si sedl na lavičku, ho začala intimně vzrušovat. Došlo k dobrovolnému styku, kdy ale nedošlo k vyvrcholení (moc to nešlo) a tak poté, co poškozená chtěla přestat (a pokračovat doma), obžalovaný soulož ukončil a odešel domů. Vůči poškozené neužil žádného násilí, bála se jen toho, že by je někdo viděl. Obžalovaný pak připustil i to, že kontaktoval (buď sám nebo prostřednictvím družky) poškozenou a chtěl, aby trestní stíhání stáhla, poškozené ale nijak a ničím nevyhrožoval a pokud uváděl,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

že se můžou v životě stát i horší věci, mínil tím to, že když ho neuspokojila (nedošlo k vyvrcholení), nic hrozného se neděje.

12. Okresní soud nepochybil, pokud při zjišťování skutkového stavu pod bodem ad 1 i ad 2 vycházel zejména z výpovědi poškozené [REDAKCE] která plně koresponduje i s dalšími provedenými důkazy. U tohoto typu trestné činnosti je výpověď poškozené je primárním a často jediným přímým důkazem a je nepochybné, že v takovém případě je nutno velmi pečlivě hodnotit věrohodnost takové výpovědi, přičemž okresní soud své povinnosti v tomto směru dostal a věrohodností výpovědi svědkyně se podrobně zabýval. I krajský soud pak mohl na základě provedeného dokazování dospět k závěru, že výpověď poškozené [REDAKCE] je věrohodná, přičemž podotýká, že tato výpověď v projednávané věci nestojí osamoceně, ale plně koresponduje i s ostatními provedenými důkazy, rovněž svědčícími v neprospěch obžalovaného.
13. Poškozená v přípravném řízení i u hlavního líčení vypovídala konzistentně - rozpory jsou marginální a bez většího významu ve věci (částka, kterou obžalovanému zapůjčila) a v souladu s dalšími provedenými důkazy. Poškozená uváděla, že to byl obžalovaný, kdo se nabídl, že ji doprovodí a poté, co došli do lesního prostoru (to, že cestu vybíral obžalovaný, vyplývá i z jeho výpovědi), obžalovaný se nejprve slovně a poté, co odmítla, pak i násilím domáhal pohlavního styku. To, že vůči poškozené bylo užito násilí, je podloženo i lékařským vyšetřením a fotodokumentací, ze kterých vyplývá, že poškozená utrpěla drobná poranění krku. Tyto důkazy (o charakteru poranění – jako by ji někdo držel – svědčí i výpověď [REDAKCE] korespondují s výpovědí poškozené, že ji obžalovaný držel za krk a škrtil (a druhou rukou svlékal) a vyvracejí obhajobu obžalovaného, že k použití násilí nedošlo. Charakter poranění poškozené (umístění, tvar) nasvědčuje tomu, že tato poranění nemohla, tak jak to namítal obžalovaný, vzniknout tím, že k pohlavnímu styku došlo v lese. O věrohodnosti poškozené pak svědčí i další důkazy a následná jednání poškozené a obžalovaného. Poškozená uvedla, že se obžalovaného právě s ohledem na užití násilí (škrcení) bála, a proto mu slíbila, že na policii nepůjde. Jakmile se však obžalovaný vzdalil, okamžitě se dostavila na služebnu policie (o čemž svědčí i úřední záznam – na policii se dostavila v 5.15 hod. dne 30.6.2023, tedy bezprostředně po činu). Naopak verze obžalovaného (poškozená poté, co dojde k dobrovolnému pohlavnímu styku a obžalovaný odmítne její nabídku jít s ní domů, kde by pokračovali, nespěchá domů k dětem, i když z návštěvy odcházela právě proto, že jí volal [REDAKCE] ale místo toho jde na policii oznámit, že došlo k násilí), logické zdůvodnění postrádá. A o nedostatečné věrohodnosti tvrzení obžalovaného svědčí i další logické a věcné rozpory ve výpovědi obžalovaného z přípravného řízení a u hlavního líčení. Obžalovaný v přípravném řízení uváděl, že poté, co se jej poškozená začala dotýkat na intimních místech a prováděla orální sex, on požadoval pohlavní styk, což ona odmítla (až doma), avšak obžalovaný byl vzrušený, chtěl souložit, tak ji položil na zem, ale už když si na ni lehal, tak už mu to nešlo, přirození se nepostavilo a ve vagíně poškozené vůbec nebylo (škrkal tam jen prsty). U hlavního líčení pak uvedl, že k souloži (průniku penisu do vagíny) došlo, ale právě proto, že to nešlo, poškozená odmítla dále pokračovat, což on akceptoval a soulož ukončil. Jde o podstatný rozpor, který obžalovaný nedokázal věrohodně vysvětlit (uvedl, že špatně pochopil otázku, pokud uváděl, že k souloži nedošlo, myslel tím, že k ní *nejdříve* nedošlo) a okresní soud nepochybil, pokud výše uvedené rozpory hodnotil v neprospěch věrohodnosti výpovědi obžalovaného. Jako věrohodnou pak krajský soud nemohl hodnotit ani výpověď družky obžalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

██████████ z přípravného řízení. Jak vyplývá z dopisu, který svědkyně zaslala policii, je vůči poškozené velmi zaujatá (má za to, že nemá muže, a tak rozvrací rodinu) a na neodsouzení obžalovaného citově i věcně zainteresovaná (žije jen pro něj). Její výpověď je v rozporu nejen s výpovědí poškozené, ale částečně i se zajištěnou SMS zprávou, ze které naopak vyplývá přátelský vztah k poškozené. Logice jednání pak odporuje i to, že by svědkyně jako družka obžalovaného (jejichž vztah hodnotí jako velmi dobrý) akceptovala za její přítomnosti vyznávání lásky obžalovanému a projevy intimností a přemlouvala obžalovaného, aby šel poškozenou doprovodit. Právě s ohledem na výše uvedené rozpory, zaujatost a poměr k obžalovanému, tak nelze tvrzení svědkyně, že to byla poškozená, kdo si prosadil doprovod a kdo v průběhu večera projevoval obžalovanému náklonnost, uvěřit. Výpověď družky je jediným důkazem, který podporoval obhajobu obžalovaného a kromě toho, že ji nelze hodnotit jako věrohodnou, je nutno zdůraznit, že tato svědkyně nebyla přímým účastníkem jednání. Ostatními provedenými důkazy (výpověď poškozené, lékařské zprávy, fotodokumentace, odborné vyjádření, úřední záznamy policie) pak byla obhajoba obžalovaného, že došlo k dobrovolnému pohlavnímu styku, vyvrácena.

14. Krajský soud tedy uzavírá, že soud prvního stupně postupoval správně, pokud při zjišťování skutkového stavu vycházel primárně z výpovědi poškozené (která vyjma výpovědi obžalovaného a jeho družky koresponduje s ostatními provedenými důkazy) a dospěl k závěru, že obžalovaný v brzkých ranních hodinách dne 30.6.2022 poškozené nabídl doprovod z návštěvy (kde se požíval alkohol), vybral málo frekventovanou trasu kolem lesního porostu a poté, co poškozená odmítla jeho nabídku pohlavního styku, jí chytil za krk, povalil na zem, stáhnul kalhoty a kalhotky a přesto, že slovně i fyzicky vyjadřovala nesouhlas, vykonal na ní vaginální soulož. Při souloži nedošlo k vyvrcholení a obžalovaný ji poté donutil (chycením za hlavu a otevřením úst) k orálnímu sexu. Obžalovaný tedy poškozenou ██████████ fyzickým násilím (držením, škrcením, povalením na zem) donutil k pohlavnímu styku, který byl spáchán jednak souloží (spojením pohlavních orgánů) a jednak spáchaný srovnatelným způsobem se souloží (orální styk) a okresní soud tedy správně jednání obžalovaného kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jehož se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
15. Jak již bylo výše uvedeno, i v případě jednání pod bodem ad 2., okresní soud postupoval správně, pokud při zjišťování skutkového stavu vycházel z výpovědi poškozené. O tom, že obžalovaný od té doby, co se dozvěděl o podání trestního oznámení, vyvíjel na poškozenou tlak, aby trestní oznámení stáhla, není žádných pochyb. Vyplývá to nejen z výpovědi poškozené, ale též z výpovědi ██████████ a doložené SMS zprávy i výpovědi obžalovaného a ██████████. Obžalovaný prostřednictvím své družky poškozenou nejprve prosil, aby trestní oznámení stáhla (poškozená, obžalovaný, ██████████). ██████████ nabídl jí i peníze (poškozená, ██████████). Obžalovaný sice uváděl, že poškozenou nechtěl uplatit, ale chtěl jí pouze vrátit peníze, které mu půjčila, avšak z výpovědi ██████████ (která koresponduje s výpovědí poškozené) vyplývá, že jí měla v rámci prosby nabídnout peníze (částku přesně neví). V kontextu výše uvedeného (a v kontextu s předchozím jednáním obžalovaného – užití shora popsaného násilí) je pak nutno hodnotit i telefonický hovor obžalovaného z telefonu družky dne 3.7.2022. Obžalovaný na poškozenou prostřednictvím své družky (o čemž svědčí SMS zpráva ze

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

dne 2.7.2022 adresovaná poškozené, ze které je patrné, že tlak byl obžalovaným vyvíjen i na [REDAKCE] vyvíjel tlak, aby trestní oznámení stáhla a za situace, kdy nevyhověla prosbám (družky) ani nabídce peněz, rozhodl se ji kontaktovat sám. Za těchto okolností pak nelze uvěřit obžalovanému, že poté, co poškozená odmítla prosby či peníze (aby stáhla trestní oznámení) ji kontaktuje proto, aby ji uklidnil, že jsou horší věci než to, že jej neuspokojila. Tak jako postrádá logické zdůvodnění, že poškozená proto, že obžalovaný odmítl s ní jít do bytu (kde byly děti) a pokračovat v souloži, na něj ze msty podala trestní oznámení, pak postrádá logiku i to, aby obžalovaný, který věděl, že na něj poškozená podala trestní oznámení a odmítla prosby o jeho stažení, se v prvním telefonickém kontaktu snažil poškozenou přesvědčit, ať si nedělá nic z toho, že jej neuspokojila. Krajský soud tedy ani této obhajobě obžalovaného neuvěřil a má za to, že soud prvního stupně správně a v souladu s vyjádřením poškozené a svědka [REDAKCE] vyhodnotil sdělení obžalovaného, že *mohou stát i horší věci*, jako výhrůžku poškozené (horší věci než znásilnění, horší věci než škrcení). Poškozená uvedla, že se obžalovaného právě s ohledem na předchozí násilné chování vůči ní bála (což koresponduje i s tím, že mu slíbila, že na policii nepůjde, neboť se bála toho, že by ji z místa nenechal odejít) a výše uvedené sdělení brala jako výhrůžku (což shodně uváděl i [REDAKCE]). Krajský soud má tedy ve shodě se soudem prvního stupně za to, že obžalovaný dne 3.7.2022 poškozené (která podala trestní oznámení a ve věci podezření ze znásilnění již nejen materiálně, ale i formálně vystupovala jako svědek) telefonicky z telefonního čísla [REDAKCE] vyhrožoval „horšími věcmi“ (tedy v kontextu výše uvedeného pohrůzkou těžké újmy – ublížení na zdraví poškozené) v úmyslu, aby stáhla předmětné trestní oznámení a okresní soud pak správně jeho jednání kvalifikoval jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku, jehož se také obžalovaný dopustil v úmyslu přímém.

16. Plně ztotožnit se pak odvolací soud nemohl s výrokem o trestu napadeného rozsudku. S ohledem na závažnost trestné činnosti (obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou v rozmezí dvou až deseti let, trest mu byl ukládán jako úhrnný za dva zločiny a uvedl zcela řádný, bezúhonný a bezproblémový život) dospěl nalézací soud k závěru, že na obžalovaného nelze působit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody. V tomto směru se krajský soud mohl se závěry soudu prvního stupně plně ztotožnit. Obžalovaný se dopustil vysoce závažného a škodlivého jednání, přičemž v minulosti se již obdobného jednání dopustil. Ačkoli k některým odsouzením nelze přihlížet, neboť byla zahlazena (ev. se osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení), obžalovanému stále přitěžuje odsouzení v pořadí paté a v pořadí desáté, tedy odsouzení z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11.7.1991, č.j. 1 T 1/91-243 a z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 9.6.2006, č.j. 1 T 62/2006-100. V obou případech se jednalo zvláště závažné trestné činy mravnostního a násilného charakteru (trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 trestního zákona a trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 trestního zákona; trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona a trestný čin soulože mezi příbuznými podle § 245 trestního zákona). Odsouzený se již v minulosti dopustil velmi závažného a násilného chování, v předmětné věci se opětovně a opakovaně dopustil další závažné trestné činnosti a uložení trestu odnětí svobody jako trestu nepodmíněného bylo zcela na místě.

17. Okresní soud u obžalovaného neshledal žádnou polehčující okolnost, přitěžuje mu podle něj vyjma výše uvedeného i způsob provedení činu a způsobený následek. Je pravdou, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

k spáchání trestné činnosti pod bodem ad 1. došlo škodlivější formou užití přímého násilí a poškozená také musela užít aktivní obranu. Krajský soud má však za to, že se stále jednalo o aspekty, které kvalifikovaná skutková podstata zahrnuje a nejde tak o přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. c) trestního zákoníku. Je také nepochybné, že svým činem způsobil škodlivý následek ve formě psychických útrap poškozené, z provedeného dokazování však nevyplývá, že by šlo o větší škodlivý následek ve smyslu § 42 písm. k) trestního zákoníku. Krajský soud pečlivě hodnotil přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. q) trestního zákoníku, a právě s ohledem na sklony obžalovaného páchat trestnou činnost mravnostního a násilného charakteru také dospěl k závěru, že je na místě ukládat trest vyšší, nikoli trest v dolní polovině trestní zákonné sazby. Obžalovaný je osobou [REDAKCE], který ve svém životě opakovaně prokázal, že si pohlavní styk (pokud se nesetká se souhlasem) prosadí přímou agresí. Obžalovaný v minulosti [REDAKCE] a bylo na něj působeno dlouhými tresty odnětí svobody, které, jak je patrné z obsahu přílohových spisů, částečně splnily svůj účel. Obžalovaný se totiž posledního obdobného jednání dopustil v roce 2005 a po výkonu trestu odnětí svobody v roce 2010 sice nežil zcela řádným a bezúhonným životem (v tomto směru lze odkázat i na pracovního hodnocení při výkonu [REDAKCE], nedopustil se však žádného mravnostního deliktu. Obžalovaný tedy byl schopen po dobu téměř dvanácti (resp. sedmnácti) let potlačit výše uvedené chování (jak je patrné ze znaleckého posudku [REDAKCE] obžalovaný si je – bez ohledu na jeho procesní postoj – vědom toho, že měl možnosti a zkušenosti žít řádně, ale opět selhal), žít na svobodě a starat se o družku. I ze znaleckého posudku zpracovaného v této věci pak vyplývá, že pobyt obžalovaného na svobodě není pro společnost nebezpečný a není navrhováno žádné ochranné opatření. Za těchto okolností pak krajský soud dospěl k závěru, že na obžalovaného je nutno působit přísným trestem, není však nutné ukládat trest odnětí svobody v horní polovině trestní zákonné sazby a postačí uložení trestu odnětí svobody v polovině trestní zákonné sazby, tedy trestu odnětí svobody v trvání šesti let, jež akcentuje nejen okolnosti případu, ale právě též osobu obžalovaného. Shodně jako soud prvního stupně pak obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

18. Důvodnost odvolání pak krajský soud neshledal v souvislosti s napadeným výrokem o náhradě škody, resp. nemajetkové újmy, kterým byla podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena obžalovanému povinnost nahradit poškozené nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč a se zbytkem svého nároku byla poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. I krajský soud shodně jako soud prvního stupně dospěl k závěru, že poškozené vznikla v souladu s trestným činem obžalovaného nemajetková újma a je dána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného (napadení, škrcení, znásilnění) a způsobenou škodou (následek ve formě další nemajetkové psychické újmy) a ztotožnit se pak mohl i s výší uložené náhrady. Předně je nutno uvést, že požadovaná částka 200 000 Kč je částkou, která byla stanovena na základě volné úvahy poškozené (není – a to ani rámcově – nikde stanovena) a proto vznesené námitky spočívající zejména v tom, že není žádný důvod tuto částku krátit postrádají důvodnost. V případě, že by byla (jako je to například u bolestného) nemajetková újma pro poškozená stanovena a okresní soud by stanovenou výší náhrady snížil, bylo by možné se zabývat tím, zda okolnosti případu, způsobený následek či osoba poškozené nebo obžalovaného takové snížení odůvodňuje; o takový případ ale v projednávané věci nejde,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

neboť v českém právním řádu výše náhrada další nemajetkové újmy stanovena není. Poškozená, jak vyplývá z její výpovědi, utrpěla traumatický zážitek, který měl následky na psychický stav – byla omezena v pohybu mimo domov a mezi lidmi, trpí úzkostí a navštěvovala [REDAKCE]. S ohledem na charakter útoku došlo k porušení práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí a poškozené vznikla nemajetková újma.

Podle § 2956 občanského zákoníku, vznikne-li škůdci povinnost odčinit újmu člověku na jeho přirozeném právu chráněném v prvním ustanovení tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobí; jako nemajetkovou újmu odčinit i způsobené duševní útrapy. Podle § 2957 odst. 1 věta první, věta třetí občanského zákoníku, způsob a výše přiměřeného zadostiučinění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. . Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu brožba nebo jiná příčina vyvolala. Podle § 2958 občanského zákoníku, při ublížení na zdraví odčinit škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

19. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že ačkoli nelze důsledky pro psychický stav hodnotit jinak než na základě výpovědi poškozené (a podpůrně též svědka [REDAKCE] je nepochybné, že poškozená utrpěla v souvislosti s jednáním obžalovaného psychickou újmu. Výši této újmy pak okresní soud stanovil podle zásad slušnosti, kdy vycházel zejména z toho, že došlo k poruše v sociálních vztazích, poruše emocí a vzniku úzkostí a dospěl k závěru, že adekvátním zadostiučiněním duševních útrap je částka 100 000 Kč, která zároveň není pro obžalovaného částkou likvidační. Krajský soud pak dodává, že stanovená výše odpovídá nejen okolnostem případu, způsobenému následku a zásadám slušnosti, ale též dosavadní judikatuře, kdy náhrada převyšující výše uvedenou částku 100 000 Kč jsou obvykle přiznávány v případech kvalifikované skutkové podstaty § 185 odst. 3 trestního zákoníku či za některých mimořádných okolností, např. věku. Orientačním kritériem pak může být trojnásobek průměrné měsíční mzdy (srov. rozh. Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 4 Tdo 466/2020), čemuž stanovená výše přibližně odpovídá. Okresní soud vzal v úvahu všechny okolnosti případu, tedy závažný zásah do práv poškozené a způsobený následek (a to jen na základě referátu poškozené, která žádné další důkazy ohledně způsobené újmy nepředložila) a správně přihlédl i k dalšímu kritériu – okolnostem na straně obžalovaného. Obžalovaný – jak je patrné nejen z jeho posledního slova, ale též z výše uvedeného znaleckého posudku – svého jednání lituje a selhání si uvědomuje. Přihlížet je nutné i jeho majetkovým poměrům tak, aby byla dána možnost reálného uspokojení přiznaného nároku. Obžalovanému byl uložen citelný trest odnětí svobody (v tomto směru je nutno ještě upozornit na to, že škodlivost jednání uloženého a od se toho odvíjející výměra trestu byla zásadním způsobem ovlivněna především trestněprávní minulostí obžalovaného a nikoli, jak namítá poškozená, charakterem útoku a způsobeným následkem) a s ohledem na jeho [REDAKCE] věk je otázkou, zda a jak dlouho bude moci být ve výkonu trestu pracovní zařazen. Vedle možnosti reálného uspokojení pak vzal okresní soud správně v úvahu i doplňkové kritérium (korektiv) vyplývající z § 2953 odst. 1 občanského zákoníku za užití § 2894 odst. 2 trestního zákoníku, tedy to, aby výše náhrady nepředstavovala pro obžalovaného likvidační důsledek. S ohledem na výše uvedené tedy i krajský soud dospěl k závěru, že okresní soud postupoval správně, pokud přiznal poškozené nárok na nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč a se zbytkem jejího

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

nároku ji s ohledem na ustanovení § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

20. Krajský soud tedy s ohledem na výše uvedené podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a sám rozhodl tak, jak je shora uvedeno. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn. Odvolání poškozené důvodným neshledal, a proto je podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do **dvou** měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst. 1 písm. a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 17.02.2023

Mgr. Gabriela Pudilová, v. r.
předsedkyně senátu

Martina
Andraši

Digitálně podepsal
Martina Andraši
Datum: 2023.02.21
10:43:15 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní JUDr. Blankou Fedorkovou v hlavním líčení konaném dne 4. října 2022

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

v době od 7. 12. 2021 nejméně do 8. 3. 2022 v [REDACTED] – [REDACTED] z místa svého bydliště č.p. [REDACTED] a v okolí č.p. [REDACTED] vytrvale vyhledává osobní blízkost své bývalé přítelkyně, poškozené [REDACTED] narozené [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] tak, že jí osobně kontaktuje v místě jejího bydliště a jeho okolí, kontaktuje ji prostřednictvím desítek nevyžádaných sms zpráv, zpráv zasílaných prostřednictvím aplikace WhatsApp a Messenger, kdy jí jednak vyznává lásku a žádá obnovení vztahu, jednak vulgárně nadává a vyhrožuje pomstou, když poškozená jeho snahu odmítá a jeho jednání oznamuje orgánům činným v trestním řízení, což v poškozené dlouhodobě vzbuzuje obavy o její život a zdraví, zejména s ohledem na následující incidenty:

1. dne 21. 12. 2021 v době od 15:15 do 15:40 hod. v obci [REDACTED] - [REDACTED] před garážemi poblíž bytového domu č.p. [REDACTED] fyzicky napadl poškozenou [REDACTED] tak, že jí dal ránu otevřenou dlaní pravé ruky do oblasti kolem levého oka, a následně, když se poškozenou snažil bránit její otec, poškozený [REDACTED] narozen [REDACTED] tohoto odstrčil a napadl jej ranou pravé ruky sevřené v pěst do oblasti kolem úst takovou silou, až spadl na zem, a poté dal poškozené další ránu otevřenou dlaní, čímž způsobil poškozenému [REDACTED] tržnou ránu vnitřní strany rtu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

2. dne 5. 1. 2022 v 15:39 hod. v obci [REDACTED] - [REDACTED] na pozemní komunikaci u garáží u bytového domu č.p. [REDACTED] nejdříve slovně a poté i fyzicky napadl poškozenou [REDACTED] tak, že jí vulgárně nadával a následně jí uchopil a tahal za vlasy takovou silou, že jí na temeni hlavy, na pravé straně, vytrhl chomáč vlasů, čímž poškozené vznikla lysina o rozměrech cca 3 x 3 cm,
3. dne 8. 3. 2022 v době kolem 13:30 hod. v obci [REDACTED] - [REDACTED] č.p. [REDACTED] vstoupil bez svolení do bytu ve zvýšeném přízemí užívaného poškozenými, rodinou [REDACTED] kde po zjištění, kde se nachází poškozená [REDACTED] tuto uchopil za drdol vlasů a odtáhl ji do koupelny, kde poškozenou povalil na zem, klekl jí na břicho, aby nemohla odejít a bránit se, a následně jí nůžkami, které si na místo za tím účelem donesl, začal proti její vůli a přes její jednoznačný nesouhlas stříhat vlasy, čehož zanechal a z bytu odešel až poté, co bratr poškozené, nezletilý [REDACTED] narozen [REDACTED] na místo přivolal na pomoc sousedku [REDACTED]

tedy

jednak jiného dlouhodobě pronásleduje tím, že mu vyhrožuje jinou újmou, vyhledává jeho osobní blízkost a jej sleduje, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací nebo jinak kontaktuje, a toto jednání je způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho zdraví, jednak pod body 1. a 2. dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného, jednak pod bodem 3. neoprávněně vnikl do obydlí jiného, a jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobody,

čímž spáchal

přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku,

pod body 1. a 2.:

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku

pod bodem 3.:

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku

přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 84 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá za současného vyslovení **dohledu** nad obžalovaným a podle § 85 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **36 (třicetišesti) měsíců**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se ukládá zároveň trest **propadnutí věci**, a to kovových nůžek uložených u Okresního soudu v České Lípě.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený rozsudek**, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 4. října 2022

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Fedorkové a přísedících Věry Matušové a Květoslavy Zelínkové v hlavním líčení konaném dne 7. září 2021 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

dne 15. 2. 2020 v době od cca 20:35 do 20:47 hodin v České Lípě, ul. [REDACTED] [REDACTED] v okamžiku, kdy s poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED] přicházel od centra města k počátku parku [REDACTED] tuto chytil oběma rukama za bundu u krku a odtáhl ji na travnatý prostor parčíku, kde ji proti její vůli povalil na zem, zalehl jí svým tělem, přitlačil jí jednou rukou hrudník k zemi a druhou rukou jí stáhl kalhoty se spodním prádlem a následně přes její nesouhlas a slovní i fyzický odpor pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, i přesto, že poškozená neustále křičela, aby toho nechal, čímž poškozené způsobil drobné poranění, a to škrábance na zádech, hematomy na pravém předloktí a na obou pažích, které si nevyžádalo lékařské vyšetření,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle §185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **5 (pěti) let**.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.
2. Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že byl střízlivý, seděl u [REDAKCE] na lavičce a někdo prošel. Šel za ní, měla přecházet přes chodník, byla asi 4 metry od něj, zavolal na ni, kam jde, a začala být sprostá, vulgární, říkala, co mu je po tom, tak jí chytil za bundu a povalil a to bylo všechno. Poškozenou nezná, nikdy ji předtím neviděl. Bylo něco před osmou hodinou. V tu dobu byla na přechodu od kostela [REDAKCE] k bance. Neví, co měla na sobě. Přišel k ní, strčil do ní oběma rukama zepředu před chodníkem, upadla na zem, a on šel pryč. Pokud poškozená uvádí, co je uvedeno v obžalobě, to se nestalo, akorát ji povalil na zem, ale nestáhl jí kalhoty ani na ní nevykonal soulož. Po upadnutí poškozená ležela na zemi, neví, jestli něco povídala, odešel pryč. Aktuálně pomáhá v [REDAKCE] není evidován na [REDAKCE] Předchozím odsouzením měl uloženo ochranné léčení, které již bylo ukončeno, v současné době se nikde neléčí, medikaci neužívá. Pokud v přípravném řízení uváděl, že v tu dobu nebyl v České Lípě, tak teď si vzpomíná, že byl. Neoslovuje běžně kolemjdoucí ženy, prostě jí náhodně oslovil. Strčil ji takovou silou, že upadla. Pak odešel domů, směrem přes [REDAKCE] a [REDAKCE] Poškozená tam ještě ležela, neví, zda jí stučněním poškodil oblečení. Už s ní nekomunikoval, neví, jak se jeho biologické stopy dostaly na její oblečení. Bylo na ní vidět, že je v podnapilém stavu, kymácela se a vrávorala. Nikdy nebyl plešatý a nakrátko ostříhaný.
3. Svědkyně v postavení poškozené, [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že obžalovaného nezná, nikdy se neviděli. Šla sama z restaurace ze [REDAKCE] ulice směrem domů do ulice [REDAKCE] bylo asi půl desáté, byla pod vlivem alkoholu, měla tři nebo čtyři malá piva. Pamatuje si cestu domů úplně normálně, necítila se nijak opilá, v té době alkohol konzumovala pravidelně, třeba dvakrát týdně. Cestou domů se jí zeptal na cigaretu nějaký muž, bylo to u [REDAKCE] jak je [REDAKCE] byl asi schovaný za [REDAKCE] Říkala mu, že nemá, nedal jí pokoj, tak mu šla dát cigaretu, nebyla vulgární. On jí chytil za ruku a zatáhl ji dozadu. Byl asi nakrátko [REDAKCE] větší než ona, [REDAKCE] postavy proti ní. Nikdo další tam nebyl. Měl na sobě nějakou těžkou bundu, něco koženého, barva asi [REDAKCE] neví, byla tmá. Ona měla [REDAKCE] s nápisy, [REDAKCE] kalhoty a [REDAKCE] mikinu, bunda zůstala na místě. Táhl ji za ruku od toho [REDAKCE] okolo [REDAKCE] až za plot. Už neví, zda něco říkal, křičela, aby ji pustil. Za plotem ji povalil na zem, zalehl ji svojí vahou, rozepl jí pásek, bránila se, ale neměla sílu, byl silnější. Křičet, aby ji někdo pomohl a ještě se bránit takovému chlapovi je těžké. Celou dobu křičela. Když ji zalehl, držel ji jednou rukou nad hrudníkem a ruku a druhou rukou jí rozepínal pásek, mezitím si stáhl asi kalhoty, byl nahý. Pak do ní strčil penis. Celou dobu se bránila. Držel ji silou hrudník a trošku ji udeřil do obličeje. Pak už to trvalo chvíli. Neví, zda se jí někde dotýkal ústy, asi ne. Pak utekl pryč, neví, kterým směrem, utíkala domů, šla si lehnout, byla v šoku. Začala to řešit hned ráno. Ráno zjistila, že oblečení bylo roztrhané. Měla modřiny na rukou a asi na zádech, jak ji tlačil k zemi. Nebyla se zraněním u doktora, řešila to s policií, co se týče duševních problémů, vyšetření nevyhledala. Na obžalovaného se pořádně nepodívala, nechce se na něj dívat, snaží se zapomenout a vyrovnat se s tím, už se jí to stalo jednou. Nebylo to tak, jak tvrdí obžalovaný, i na kamerových záznamech je vidět, jak mu podává ruku někde za [REDAKCE] Bundu nechala na tom místě, někdo jí asi odnesl.
4. V hlavním líčení byly dále za souhlasu obžalovaného a státního zástupce čteny úřední záznamy o podání vysvětlení svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že

bydlí ve společné domácnosti s poškozenou a jejich vztah je bezproblémový. K předmětnému dni uvedl, že kolem 13:00 hodiny za nimi na návštěvu přišel jistý [REDAKCE] kterého nezná příjmením, ale znají se z hospody [REDAKCE]. Kolem 15:00 hodiny pak odešli i s přítelkyní [REDAKCE] do hospody [REDAKCE] kde seděli společně a pili pivo. On z hospody odešel první, neví, v kolik to bylo hodin, přítelkyně tam zůstala a zůstal tam i [REDAKCE] tam zůstala, mají to tak nastavené, někdy jde dřív ona, někdy on. Toho dne šel on a šel rovnou domů a šel hned spát. Když se během noci probudil, [REDAKCE] už ležela vedle něho, ale v kolik přišla domů, neví. Ráno, když se probudili, si nejprve povídali a najednou si vzpomněla na to, že jí večer někdo znásilnil, hned mu to začala vyprávět, řekla mu, že jí někdo napadl a vzpomínala si na to postupně. Přímou mu neřekla, že byla znásilněna, řekla mu, že jí někdo chtěl znásilnit, on jí řekl, že to musí ohlásit na Policii, sbalili její věci, které měla večer na sobě, a protože domů přišla bez bundy, šli cestou na Policii kolem místa, kde se jí to mělo stát, ale bundu nenašli. Všiml si, že v trávě jsou rýhy a přítelkyně říkala, že tam ležela a bylo vidět, že jí někdo po té zemi táhl. Doma viděl, že měla na zádech škrábance a byla špinavá nad zadkem od země. Svědek [REDAKCE] uvedl, že [REDAKCE] zná dlouho a jsou přátelé. V sobotu 15. 2. 2020 po obědě k ní přišel na návštěvu do ulice [REDAKCE] v České Lípě, zde si povídali i s jejím přítelem [REDAKCE] a pak kolem 15:00 hodiny šli všichni společně do hospody [REDAKCE] kde seděli u jednoho stolu a pili pivo. Neví, kdo z nich tří odcházel z hospody první a nemůže se tedy ani vyjádřit k tomu, zda [REDAKCE] odcházela před nebo po něm, ale tipnul by si, že po něm. Od té soboty s ní nemluvil a tedy ani neví, co se jí stalo.

5. **Z listinných důkazů** soud zjistil, že trestní oznámení podala poškozená [REDAKCE]. Z lékařské zprávy gynekologa [REDAKCE] soud zjistil, že poškozená v době vyšetření měla na zádech čerstvý škrábanec nad kostrčí, hematomy na pravém předloktí a na obou pažích, na zevním genitálu byla bez poranění (srov. lékařská zpráva na č. l. 29, 46). Vzhled místa, kde došlo k posuzovanému skutku, soud zjistil s protokolu o ohledání místa činu včetně fotodokumentace a plánu, místo se nachází v České Lípě v ulici [REDAKCE] ve směru z centra po pravé straně, za plotem, který patří ke [REDAKCE] na samém začátku parku [REDAKCE]. Na místě jsou patrné stopy po vlečení od nohou ve směru od chodníku směrem k řece (srov. protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace na č. l. 47-51). Soud dále zjistil z fotodokumentace z kamerového záznamu poskytnuté majitelem restaurace [REDAKCE] že poškozená z restaurace odchází sama v době 20:20:04 hodin dne 15. 2. 2020, v chodbě restaurace se loučí s nějakými hosty, poté jde dolů ulicí [REDAKCE] směrem k obchodním domům, zjevně je pod vlivem alkoholu, na sobě má mikinu, kalhoty a bundu [REDAKCE] barvy. Toto ošacené poškozená následně vydala policejnímu orgánu (srov. protokol o vydání věci včetně fotodokumentace na č. l. 42-44). Soud sále z vyhodnocení kamer Městské policie Česká Lípa zjistil, že byl zachycen pohyb poškozené v době po jejím odchodu z restaurace [REDAKCE] z chodby restaurace odchází sama ve 20:20:09 hodin, ve 20:21:14 hodin sama přechází přechod pod ulicí [REDAKCE] směrem k [REDAKCE] ve 20:22:18 hodin jde směrem k [REDAKCE]. Statická kamera, která snímá přechody na světelné křižovatce, zabírá poškozenou ve 20:33:30 hodin na přechodu, kde přechází na světelné křižovatce směrem k ulici [REDAKCE] za ní se pohybuje další osoba, poté je poškozená s druhou osobou ve 20:34:23 hodin zachycena na chodníku před kostelem, tzv. [REDAKCE] ve 20:35:22 je na chodníku před [REDAKCE] směrem ke [REDAKCE] bance, na záběru je vidět kontakt, jak druhá osoba chytá poškozenou za ruku a poté se ztrácí ze záběru za [REDAKCE]. V čase 20:47:13 hodin je vidět pohyb osoby na počátku kraje [REDAKCE] v místě, které poškozená označila jako místo činu, ve 20:53:17 hodin je zachycen pohyb osoby ve směru od [REDAKCE] směrem k [REDAKCE] která nese v ruce nějaký předmět, který prohledává (srov. fotodokumentace z kamerového systému na č. l. 70, 77-80). Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, soud dále zjistil, že na oděvních svršcích poškozené [REDAKCE] konkrétně na triku a mikině, byly zajištěny biologické stopy, které se shodují s profilem DNA stanoveným z bukalního stěru obžalovaného, přičemž pravděpodobnost uvedené shody mnohonásobně převyšuje hranici individuální identifikace. I v dalších zajištěných biologických stopách byla prokázána přítomnost profilu DNA obžalovaného v minoritních složkách smíšených profilů

DNA, avšak tuto shodu nelze považovat za shodu na úrovni individuální identifikace (srov. odborné vyjádření na č. 1. 52-57).

6. Soud pro nadbytečnost zamítl návrh státního zástupce na doplnění dokazování výsledkem zpracovatele odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, k tomu, jak se stopy obžalovaného mohly dostat na oblečení poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] neboť má za to, že zpracovatel odborného vyjádření, tedy znalec z oboru biologie a genetika, nemůže tuto skutečnost v potřebném rozsahu a s mírou jistoty objasnit, jednalo by se podle názoru soudu o pouhou teoretickou spekulaci o tom, jakým způsobem by se jaký genetický materiál obžalovaného a na jakou oděvní součást poškozené mohl přenést.
7. Shora uvedené důkazy soud vyhodnotil dle § 2 odst. 6 trestního řádu, načež vzal za prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Obžalovaný v hlavním líčení zcela popřel, že by na poškozené vykonal soulož, vypověděl, že ji pouze náhodně potkal, šel za ní, a z důvodu její vulgární reakce na jeho dotaz do ní strčil tak, že upadla na zem u chodníku u [REDAKCE] [REDAKCE] v České Lípě, kde ji nechal ležet a odešel pryč, už s ní dál nekomunikoval. Dále vypověděl, že neví, jak se jeho sliny mohly dostat na oblečení poškozené. Obžalovaný je však spolehlivě usvědčován především výpovědí poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] která je konstantní s její výpovědí z přípravného řízení, a to jak v jednotlivých uváděných skutečnostech, tak v celkovém popisu průběhu samotné události. Poškozená vypověděla, že byla sice pod vlivem alkoholu, ale v té době pila alkohol pravidelně, průběh cesty z restaurace [REDAKCE] [REDAKCE] domů si tedy pamatuje. Vypověděla, že neznámý muž ji oslovil s žádostí o cigaretu, které po jejím opakování radši vyhověla a poté, co mu cigaretu nabídla, ji muž za ruku odtáhl do parčíku k plotu, povalil, zalehl a vykonal na ní soulož. K popisu muže uvedla, že byl proti ní [REDAKCE] s [REDAKCE] vlasy, v hlavním líčení odmítla obžalovaného identifikovat s tím, že ho nechce již vidět a snaží se na prožitou událost zapomenout. V hlavním líčení přitom nebylo zjištěno nic, co by naznačovalo důvod poškozené ke křivé výpovědi vůči obžalovanému, když oba shodně vypověděli, že se navzájem neznají a onoho večera se viděli poprvé. Výpověď poškozené tak měl soud za věrohodnou a konstantní s její výpovědí z přípravného řízení, když nebyla zjištěna jakákoli její motivace ke křivé výpovědi vůči obžalovanému. Výpověď poškozené je pak podpořena výpovědí svědka [REDAKCE] pokud jde o skutečnost, že se mu s prožitou událostí svěčila následující den ráno, přičemž šli spolu hledat její bundu na místo incidentu a dále listinnými důkazy, především zprávou z lékařského vyšetření u [REDAKCE] [REDAKCE] kdy u poškozené byly zjištěny hematomy na zádech, na pravém předloktí a na obou pažích. Výpověď poškozené je pak podpořena protokolem o ohledání místa činu s plánkem a fotodokumentací, a dále ohledně jejího pohybu směrem od restaurace pak plně koresponduje se záznamy z kamerových systémů jak v restauraci [REDAKCE] [REDAKCE] tak i z kamer umístěných v prostoru před [REDAKCE] [REDAKCE] v České Lípě a přilehlých světelných křižovatkách. Výpověď poškozené je rovněž podpořena záběrem z kamery, kde je zřetelně vidět, jak ji druhá osoba na chodníku před tzv. [REDAKCE] chytá za ruku a oba mizí za přilehlým [REDAKCE] [REDAKCE]. Pokud jde o časové určení, poškozená sice vypověděla, že odcházela z restaurace [REDAKCE] v půl desáté večer, s ohledem na záměry z kamer z této restaurace dodaných majitelem restaurace je však zjevné, že tomu bylo již v 20.30 hod, jejímu odchodu v tuto dobu pak korespondují i další následné záběry a fotografie z kamerových záznamů a tuto skutečnost pak potvrzuje svou výpovědí i sám obžalovaný. Poškozená obžalovaného v hlavním líčení neidentifikovala, ve své výpovědi jej popsala jako [REDAKCE] proti ní, s [REDAKCE] vlasy, obžalovaný však skutečnost, že by měl [REDAKCE] vlasy, v hlavním líčení jednoznačně popřel. K tomu soud dodává, že poškozená rovněž vypověděla, že byla v době posuzované události tma, byla pod vlivem alkoholu, v šoku a celou dobu se útoku obžalovaného aktivně bránila, soud má tak za to, že ze všech těchto důvodů mohla pachatele vnímat značně nepřesně, pokud jde o délku vlasů odlišně od jeho skutečného vzezření, kdy navíc, jak sama uvedla, se snaží na prožitou negativní událost zapomenout. Obžalovaného dále především usvědčuje odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, zpracované

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Kriminalistickým ústavem Policie ČR, v němž znalec dospěl k závěru, že profil DNA z biologické stopy na oblečení poškozené, konkrétně ze stopy č. 2 na jejím tričku [REDAKCE] barvy s potiskem, ve formě lidské krve a lidských slin a stopy č. 3 na její mikině [REDAKCE] barvy s kapucí s nápisem, ve formě lidských slin, byl po porovnání s IS CODIS databází DNA shledán shodným s profilem DNA stanoveným z bukalního stěru obžalovaného, přičemž pravděpodobnost uvedené shody mnohonásobně převyšuje hranici individuální identifikace. Přítomnost profilu DNA stanoveného z bukalního stěru obžalovaného je dle závěrů znalce rovněž možné konstatovat v minoritních složkách smíšených profilů DNA stanovených ze vzorků ze stop č. 2 (stříh skvrny na dolní straně přednice), č. 4 (stříh rozkroku a plošný stěr) a č. 6 (pravá ruka poškozené [REDAKCE] vzhledem k charakteru minoritních složek těchto smíšených profilů DNA však tuto shodu nelze považovat za shodu na úrovni individuální identifikace. S ohledem na závěry znalce byla tedy prokázána přítomnost slin a krve obžalovaného na tričku a mikině poškozené, přičemž ta v hlavním líčení vypověděla, že v době spáchání skutku měla na sobě kromě trička i [REDAKCE] bombra s nápisem, [REDAKCE] kalhoty a [REDAKCE] mikinu. Soud proto neuvěřil tvrzení obžalovaného, že s poškozenou neměl jiný tělesný kontakt než pouhé strčení do ní z důvodu jejího údajně arogantního chování, respektive chybní za bundu, jak vypověděl v hlavním líčení, neboť v takovém případě by se jeho biologické stopy ve formě slin a krve nevyskytovaly na dalších oděvních součástech poškozené, které měla pod bundou, tedy na [REDAKCE] mikině a na tričku [REDAKCE] barvy. Tvrzení poškozené, že měla v době spáchání posuzovaného skutku na sobě [REDAKCE] bundu (bombra) je navíc rovněž podpořeno záběry z bezpečnostních kamer dodanými majitelem restaurace [REDAKCE] z nichž je zřejmé, že poškozená [REDAKCE] odchází z restaurace v bundě [REDAKCE] barvy. Soud tedy neuvěřil výpovědi obžalovaného a vyšel z výpovědi poškozené podpořené závěry odborného vyjádření, neboť s ohledem na výpověď poškozené i výpověď obžalovaného, že se nikdy dříve než v době posuzované události neviděli, má za to, že neexistuje žádná jiná možnost, jak by se sliny a krev obžalovaného mohly na tričko a mikinu poškozené, které měla na sobě oblečené pod bundou [REDAKCE] barvy v době spáchání posuzovaného skutku, dostat.

8. V hlavním líčení tak bylo prokázáno, že dne 15. 2. 2020 v době od cca 20:35 do 20:47 hodin v [REDAKCE] ul. [REDAKCE] [REDAKCE] v okamžiku, kdy obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] která odcházela z restaurace [REDAKCE] přicházel od centra města, od obchodního domu [REDAKCE] k počátku parku [REDAKCE] [REDAKCE] ji poté, co mu nabídla cigaretu, chytil za ruku a odtáhl ji dále do parku, na travnatý prostor parčíku, kde ji proti její vůli povalil na zem, zalehl jí svým tělem, přitlačil jí jednou rukou hrudník k zemi a druhou rukou jí stáhl kalhoty se spodním prádlem a následně přes její křík, nesouhlas a slovní i fyzický odpor pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, i přesto, že poškozená neustále křičela, aby toho nechal, tedy po celou dobu kladla aktivní odpor. Poškozené tak obžalovaný dle závěrů následného lékařského vyšetření způsobil drobné poranění, a to škrábance na zádech, hematomy na pravém předloktí a na obou pažích, které si nevyžádalo lékařské ošetření.
9. V hlavním líčení tak bylo prokázáno, že obžalovaný jiného (poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] násilím ve formě stržení na zem a držení na zemi donutil k pohlavnímu styku, respektive proti vůli poškozené na ní vykonal soulož, a čím tedy spáchal souloží. Jednání obžalovaného bylo přitom vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že poškozenou násilím donucuje k pohlavnímu styku, učinit tak chtěl a následně i učinil. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] tak svým jednáním naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle §185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.
10. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku (zákonnost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právně chráněné zájmy poškozené) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Obžalovanému nepolehčuje žádná z okolností, pokud jde o jeho trestní minulost, v evidenci Rejstříku trestů má již záznam o [REDAKCE] odsouzeních, přičemž přihlížet lze z důvodu udělené amnestie pouze k [REDAKCE] odsouzením již staršího data. S ohledem na tuto skutečnost měl soud za to, že i přes závažnost spáchaného zločinu postačí ještě na obžalovaného působit trestem přímo nespojeným s odnětím svobody ve věznici, tedy ještě trestem podmíněně odloženým na přiměřenou zkušební dobu. V rámci trestní sazby za zločin znásilnění podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku, ve výměře od dvou do deseti let, proto s ohledem na povahu a závažnost spáchaného zločinu uložil trest odnětí svobody ve výměře tří let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti let, který považoval konkrétně za přiměřený a odpovídající okolnostem posuzovaného případu, tak, aby v jejím rámci obžalovaný prokázal, že je schopen a ochoten žít v budoucnu řádným životem, v opačném případě se totiž vystavuje nebezpečí přeměny na přímý výkon trestu ve věznici.

11. Poškozená [REDAKCE] se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení nepřipojila, to tomto nároku proto nebylo v hlavním líčení rozhodováno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 7. září 2021

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 15. prosince 2021 o odvolání obžalovaného: [REDAKCE] [REDAKCE] narozený [REDAKCE] [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 7. září 202, č.j. 4 T 61/2021-113,

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Výše citovaným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] uznán vinným skutkem, který spočíval v tom, že
 - dne 15. 2. 2020 v době od cca 20:35 do 20:47 hodin v [REDAKCE] ul. [REDAKCE] [REDAKCE] v okamžiku, kdy s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] přicházel od centra města k počátku parku [REDAKCE] [REDAKCE] tuto chytil oběma rukama za bundu u krku a odtáhl ji na travnatý prostor parčíku, kde ji proti její vůli povalil na zem, zalehl ji svým tělem, přitlačil ji jednou rukou hrudník k zemi a druhou rukou ji stáhl kalhoty se spodním prádlem a následně přes její nesouhlas a slovní i fyzický odpor pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, i přesto, že poškozená neustále křičela, aby toho nechal, čímž poškozené způsobil drobné poranění, a to škrábance na zádech, hematomy na pravém předloktí a na obou pažích, které si nevyžádalo lékařské vyšetření.
2. Předmětný skutek byl právně kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
3. Za to byl obžalovaný odsouzen podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání 5 let.
4. Proti tomuto rozsudku podal ihned po vyhlášení obžalovaný odvolání, které následně prostřednictvím své obhájkyne řádně písemně odůvodnil. Obžalovaný své odvolání směřoval proti všem výrokům napadeného rozsudku, tedy proti výroku o vině i proti výroku o trestu. Obžalovaný nesouhlasí se závěrem okresního soudu o jeho vině, nesouhlasí se závěrem, že je spolehlivě usvědčován především výpovědí poškozené. Samotný soud v odůvodnění rozsudku připouští, že poškozená neurčila správně čas, kdy k jednání došlo, a především pak zcela odlišně od skutečnosti popisuje obžalovaného, kterého přitom nikdy nijak neidentifikovala. V své výpovědi tvrdila, že obžalovaný je [REDAKCE] a měl [REDAKCE] vlasy, ovšem soud sám měl možnost si ověřit, že obžalovaný rozhodně nijak [REDAKCE] ani [REDAKCE] postavy není, přičemž také nikdy neměl [REDAKCE] vlasy, naopak v minulosti měl vždy vlasy [REDAKCE]. Ačkoli žádný bližší popis osoby pachatele poškozená nepodala, tak již tyto uvedené skutečnosti mohou svědčit o nevěrohodnosti poškozené. Výpověď poškozené nemůže být podporována ani výpovědí svědka [REDAKCE] protože z jeho výpovědi je zřejmé, že ráno si spolu povídali a až následně si měla poškozená

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

vzpomenout, že ji večer někdo napadl, vzpomínala si na to postupně, ale neřekla přímo, že by byla znásilněna, jen že ji chtěl někdo znásilnit, oznámit na Policii ČR to šla až na jeho popud. Nelze přehlédnout, že poškozená byla v rozhodné době pod silným vlivem alkoholu, nebyla schopna ani uvést, kdy skutečně z restaurace [REDAKCE] odcházela a tvrdila, že odcházela až ve 22:30 hod., tedy až dvě hodiny poté, co mělo k údajnému znásilnění dojít. Za tohoto stavu lze těžko vycházet z její výpovědi, že došlo skutečně k pohlavnímu styku, a to dokončenému, který jinak nebyl bezpečně prokázán, a že pachatelem nemohl být někdo jiný než obžalovaný, zejména když nebylo přesně zjištěno, kdy poškozená skutečně dorazila domů, ona se na to evidentně nepamatovala. Rozpory v její výpovědi i v provedeném dokazování jsou tedy značné a nebyly nijak odstraněny. Nelze vyloučit, že po kontaktu s obžalovaným mohlo dojít k napadení poškozené ještě jinou osobou, což si s ohledem na podnapilost mohla postupně spojit, když je zřejmé, že si na vše druhý den měla vzpomínat neurčitě a postupně. Státní zástupce navrhl doplnění dokazování výsledkem zpracovatele odborného vyjádření k tomu, jak se mohly stopy obžalovaného dostat na oblečení obžalovaného, pokud obžalovaný tvrdí, že poškozenou pouze strčil a ta upadla na zem, takže tímto způsobem se mohly jeho stopy dostat na oblečení, což by mohlo být uvedeným výsledkem potvrzeno či vyvráceno. Drobná poranění poškozené pak mohla vzniknout kdykoliv a nemusí s věcí ani souviset. Z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že okresní soud vychází z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky, ze kterého je zjištěno, že na oděvních svrscích poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] konkrétně na triku a mikině, byly zajištěny biologické stopy, které se shodují s profilem DNA stanoveným z bukalního stěru obviněného. Sama poškozená ovšem není a po celou dobu trestního řízení nebyla schopna pachatele popsat a identifikovat. Pokud byly zajištěny kamerové záznamy, z těch nelze jednoznačně určit, kdo je osobou, která měla být v kontaktu s poškozenou, tedy zda je to skutečně obžalovaný. Navíc jsou zde pochybnosti o tom, zda kamerové záznamy jsou ze správné doby, s ohledem na výpověď poškozené o době, kdy k útoku mělo dojít. Z dosud zjištěných důkazů, pokud lze věřit poškozené, že k jejímu znásilnění došlo, nebylo prokázáno, že se tohoto skutku dopustil obžalovaný [REDAKCE] a pak v pochybnostech je nutno posoudit věc v souladu se zásadou in dubio pro reo. Napadený rozsudek trpí tedy vadami v podobě nejasnosti a neúplnosti skutkových zjištění týkajících se přezkoumávané části rozsudku, neboť se obledně takové části soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, kdy nebyly provedeny všechny dostupné důkazy a z provedeného dokazování nebyla vina obžalovaného plně a bezpečně prokázána. Navíc pak je nutno poukázat na neúplnost dokazování a v důsledku toho i na nesprávné závěry o naplnění skutkové podstaty. Z uvedených důvodů obž. [REDAKCE] [REDAKCE] navrhuje, aby Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci zrušil napadený rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 7.9.2021, č.j. 4 T 61/2021-113 a sám jej podle § 226 písm. c), případně a) tr.ř. obžaloby zprostil v plném rozsahu.

5. Krajský soud z podnětu včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož přezkoumal i správnost postupu řízení, které vyhlášení rozsudku předcházelo, a to s přihlédnutím k vytýkaným vadám a dospěl k tomuto závěru.
6. V první řadě je nutno uvést, že v procesním postupu okresního soudu nebylo sledováno žádné takové procesní pochybení, na které by bylo třeba reagovat postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu a napadený rozsudek zrušit pro podstatné vady řízení. Krajský soud má za to, že hlavní líčení před soudem prvního stupně proběhla plně v souladu s trestním řádem, když postup okresního soudu a stejně tak i všech dalších orgánů činných v trestním řízení respektoval procesní úpravu trestního řízení, v průběhu kterého byla zachována jak ustanovení chránící práva obžalovaného na obhajobu, tak i garantující zákonnost řízení.
7. Okresní soud pak v rámci hlavního líčení provedl ve vztahu k odsuzující části napadeného rozsudku dokazování v takovém rozsahu, který lze označit za odpovídající ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu. Provedené důkazy nejen odpovídaly potřebám pro rozhodnutí, ale především umožnily

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností, a v tomto směru nemá krajský soud k postupu soudu prvního stupně žádných připomínek. Okresní soud v první řadě vyslechl obžalovaného a poškozenou a procesně řádným způsobem doplnil dokazování přečtením úředních záznamů o podaných vysvětlení ze strany [REDAKCE] [REDAKCE] tehdejšího přítele poškozené, a [REDAKCE] [REDAKCE] kteří se vyjádřili k okolnostem společného posezení v restauraci, když [REDAKCE] [REDAKCE] popsal i průběh následujícího rána, jak je okresním soudem rozvedeno. Kromě toho měl okresní soud k dispozici i další, listinné a věcné důkazy, které v průběhu hlavního líčení provedl, jednak to byly lékařské zprávy poškozené a fotodokumentace její osoby a místa činu, ohledání místa činu, včetně kamerových záznamů zachycujících částečně pohyb poškozené městem, a v neposlední řadě i odborné vyjádření ohledně zpracování genetického materiálu a vyhodnocení stop DNA. Nad rámec krajský soud doplňuje, že okresní soud se i vypořádal s návrhem státního zástupce na doplnění dokazování výsledkem zpracovatele odborného vyjádření k tomu, jakým způsobem se mohly stopy DNA dostat na oblečení poškozené, když logicky vyložil, že k uvedenému se zpracovatel vyjádřit nemůže. Krajský soud tak může ve vztahu k rozsahu provedeného dokazování bez pochybností uzavřít, že provedeným dokazováním si okresní soud vytvořil dostatečný podklad pro rozhodnutí.

8. Okresní soud také dostal své povinnosti ve vztahu k hodnocení důkazů a všech skutkových okolností, když v souladu s procesní zásadou volného hodnocení důkazů provedené důkazy hodnotil na základě vnitřního přesvědčení jednotlivě i ve vzájemné souvislosti. Okresní soud v příslušných pasážích odůvodnění napadeného rozsudku v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu jednak rozvedl, jaké důkazy měl k dispozici pro zjištění skutkového děje a skutečnosti z těchto zjištěné, a spolu s tím zejména následně zdůvodnil, na základě jakých důkazů a hodnotících úvah z těchto důkazů plynoucích dospěl k závěru o vině obžalovaného. Hodnotící úvahy okresního soudu současně může krajský soud považovat za logické a správné, vytvářející přesvědčivý závěr o zjištěném skutkovém ději. Okresní soud vyložil, na základě jakých důkazů dospěl k závěru, že obžalovaný byl tou osobou, která se dopustila předmětného jednání vůči poškozené. Krajský soud na uvedené závěry okresního soudu může plně odkázat a v tomto ohledu zdůrazní jen ty nejpodstatnější skutkové okolnosti, na které už okresní soud důvodně poukázal. Krajský soud nejprve musí zdůraznit, že nemá pochybnosti o tom, že skutečně došlo k útoku na poškozenou a násilnému vykonání soulože s poškozenou. Uvedené tvrdí od počátku sama poškozená, když její výpověď koresponduje s tím, co je zjištěno z podaného vysvětlení jejího tehdejšího přítele [REDAKCE] [REDAKCE] který shodně uvedl, že již hned ráno poškozená mluvila o svém znásilnění cestou domů. Také lékařské zprávy a spolu s tím pořízená fotodokumentace poškozené i místa činu spolehlivě nasvědčují poškozenou popisovanému jednání, ať již se jedná o zachycené hematomy a škrábance na těle poškozené, tak i znečištěné oblečení a viditelné stopy po vlečení poškozené. Útok na poškozenou je pak i dilem, byť nezřetelně, zachycen na kamerovém záznamu. Krajský soud tedy nemá důvod pochybovat o tom, že se projednávaný skutek stal. Okresní soud se potom i přesvědčivým způsobem vypořádal také s otázkou totožnosti pachatele jednání, a nelze mu vytknout pochybení v hodnocení důkazů, pokud za pachatele označil a ze zjištěného jednání uznal vinným právě obžalovaného. Lze přisvědčit námitce obžalovaného, že ho poškozená nebyla schopna identifikovat, a že ve výpovědi poškozené jsou i nesrovnalosti týkající se chronologie napadení, toho, kdy k napadení vůbec došlo. Okresní soud zde správně vycházel z toho, že poškozená byla v šoku, pod vlivem alkoholu a útok se odehrál ve tmě. Poškozená také jasně deklarovala, že útočníka není schopna identifikovat, že se na něho ani pořádně nedívala, tedy pokud popsala délku vlasů pachatele neodpovídající osobě obžalovaného, nelze v uvedeném spatřovat nějaký zásadní, podstatný nedostatek, který vedl k vyloučení obžalovaného jako pachatele trestné činnosti. Na relevanci výpovědi poškozené potom nemá zásadní vliv ani okolnost, že průběh napadení o hodinu časově posouvá. V případě určení doby napadení okresní soud důvodně vycházel z časových údajů zachycených na kamerových záznamech. Krajský soud následně právě s odkazem na kamerové záznamy musí uvést, že právě tyto ve spojení s odborným vyjádřením z oboru genetiky, výpovědi

poškozené, ale i dílem výpovědi obžalovaného, bez důvodných pochybností prokazují vinu obžalovaného. Z odborného vyjádření z oboru genetiky je zjištěno, že na oblečení poškozené byly zjištěny stopy DNA shodné s DNA obžalovaného, jak podrobně rozvedl okresní soud, konkrétně na její tričku a na její mikíně, přičemž pravděpodobnost uvedené shody mnohonásobně převyšuje hranici individuální identifikace. Kromě toho lze i poukázat na to, že přítomnost profilu DNA obžalovaného je v dalších případech možné konstatovat v minoritních složkách smíšených profilů DNA stanovených na tričku a rozkroku kalhot poškozené, byť tuto shodu nelze považovat za shodu na úrovni individuální identifikace. Obžalovaný potom ve své výpovědi učiněné v průběhu hlavního líčení toliko připouští, že se s poškozenou skutečně setkal cestou domů, doznává, že s poškozenou byl v kontaktu, náhodně ji oslovil, a protože byla vulgární, strčil ji na zem a odešel. Obžalovaný k dotazu státního zástupce souhlasil s tím, že změnil svoji výpověď oproti přípravnému řízení, pokud na rozdíl od přípravného řízení doznal, že v dané době byl v České Lípě a s poškozenou se setkal. Okresní soud s ohledem na obhajobu obžalovaného, nově uplatněnou obžalovaným až v průběhu hlavního líčení, ovšem ve svém odůvodnění příléhavě konstatoval, že obžalovaným popsany střet s poškozenou neodpovídá závěrům genetického zkoumání. Jak je zjištěno, poškozená měla předmětný večer a cestou domů na sobě bundu, mikinu a tričko. V důsledku prostého strčení do poškozené je zcela vyloučeno, aby přes bundu a mikinu byly zjištěny stopy DNA také i na tričku poškozené, tedy pod dvěma vrstvami oblečení. Podstatné je ovšem také to, že poškozená nezmiňuje nic o tom, že by v průběhu cesty domů mělo kromě sexuálního útoku na její osobu dojít ještě k jinému konfliktu, k takovému konfliktu, o kterém obžalovaný hovoří. Pokud je v odvolání namítáno, že uvedené mohla poškozená zapomenout a spojit si dva útoky dohromady, pak ovšem musí krajský soud zdůraznit, že nejen poškozená nic takového neuvádí, ale žádný takový incident není zachycen ani na kamerových záznamech z centra města. Ty přitom pokrývají nemalou část cesty poškozené a především právě i místo, které také samotný obžalovaný udává jako místo svého střetu s poškozenou a kde došlo ke znásilnění poškozené, tedy oblast před tzv. [REDAKCE]. Kamerový záznam z daného místa zachycuje, ve shodě s výpovědí poškozené, pouze jedno jediné napadení poškozené v dané oblasti, a ač je záznam nezištelný, je zcela zjevné, že se ze strany útočníka nejedná o žádné strčení a následný pád poškozené na zem. Záznam zachycuje sledování poškozené a následné chycení a tažení poškozené směrem ke zjištěnému místu činu, vlečení poškozené je zachyceno též i ohledáním místa činu, které útočník dle kamer po cca 5 minutách opouští. Stopy vlečení, násilného jednání jsou patrné též z protokolu o ohledání místa činu a pořízené fotodokumentace, které taktéž korespondují s výpovědí poškozené a kamerovými záznamy. Obhajobu obžalovaného tedy nejen vyvrací svoji výpovědí poškozená, ale tato je prakticky vyloučená i kamerovým záznamem, protokolem o ohledání místa činu a též odborným vyjádřením z oboru genetiky. Je zřejmé, že obhajoba obžalovaného nově uplatněná v rámci hlavního líčení byla jen reakcí na skutečnost, že na oblečení poškozené byly zjištěny stopy DNA obžalovaného, které spolehlivě usvědčovaly obžalovaného, že tento musel být v kontaktu s poškozenou, přičemž výpověď poškozené, místo, kde byla DNA obžalovaného zjištěna a zejména i kamerový záznam z místa činu vylučují, že by se tento kontakt omezil na pouhé strčení do poškozené, jak na svoji obhajobu obžalovaný tvrdí. Také dle krajského soudu je zřejmé, že provedené dokazování, jednotlivé důkazy a skutečnosti z nich patrné vedou ve svém celku k vytvoření uceleného, pevného důkazního řetězce, který spolehlivě vede k závěru o vině obžalovaného. Ve vztahu k hodnocení provedených důkazů tedy krajský soud může uzavřít, že ohledně skutkových zjištění a úvah okresního soudu vedoucích k prokázání skutkového stavu nemá žádných připomínek, když za stávající důkazní situace skutková zjištění, ke kterým okresní soud na základě takto provedeného dokazování dospěl, nemůže krajský soud považovat za nesprávná. Okresní soud dostal své povinnosti uvedené v ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, neboť provedené důkazy hodnotil na základě vnitřního přesvědčení, které bylo založeno na uvážení všech okolností, jak jednotlivě, tak především v jejich souhrnu a ve vzájemné souvislosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

9. Výhrady následně nemá krajský soud ani k užití právní kvalifikaci a může uvést, že učiněná správná skutková zjištění okresní soud následně správně odrazil i ve svých právních úvahách, když zjištěné jednání obžalovaného právně kvalifikoval jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 tr. zákoníku. Okresní soud učinil správné skutkové zjištění, že obžalovaný odtáhl poškozenou do parku, kde ji proti její vůli povallil na zem, zalehl jí svým tělem, přitlačil jí jednou rukou hrudník k zemi a druhou rukou jí stáhl kalhoty se spodním prádlem a následně přes její křik, nesouhlas a slovní i fyzický odpor pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, i přesto, že poškozená neustále křičela, aby toho nechal, tedy po celou dobu kladla aktivní odpor, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku. Z popisu jednání je zřejmé, že obžalovaný užil vůči poškozené násilí ve formě stržení na zem a držení na zemi, a tímto poškozenou proti vůli poškozené a přes její odpor na ní vykonal soulož. Znaky uvedené skutkové podstaty tedy byly i dle krajského soudu beze zbytku naplněny. Okresní soud též přiléhavě uzavřel, že jednání obžalovaného bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že poškozenou násilím donucuje k pohlavnímu styku, učinit tak chtěl a následně i učinil. Pokud tedy okresní soud uzavřel, že obžalovaný [REDAKCE] tak svým jednáním naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, nelze jeho právním úvahám nic vytknout.
10. Krajský soud potom nemůže považovat ani uložený trest za trest nepřiměřeně přísný, za trest, do kterého by bylo nezbytné ve prospěch obžalovaného zasáhnout. Spíše musí krajský soud uvést, že s ohledem na povahu jednání, jeho závažnost a způsob provedení, který je v očích veřejnosti až učebnicovým a schématickým příkladem znásilnění, lze uložený výchovný trest považovat za trest nepřiměřeně mírný, a to tím spíše, pokud na straně obžalovaného nelze shledat jakoukoli, sebemenší známku polehčujících okolností, jak i okresní soud připustil. Pokud okresní soud při úvaze o druhu a výměře trestu při hodnocení obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 tr. zákoníku a s ohledem na skutečnost, že obžalovanému kromě odsouzení staršího data, trestní minulost nepřítěžuje, a učinil závěr, že i přes závažnost spáchaného zločinu postačí ještě na obžalovaného působit trestem přímo nespojeným s odnětím svobody ve věznici, potom je zřejmé, že postupoval zřetelně ve prospěch obžalovaného a jeho trestní minulost zohlednil skutečně velmi benevolentně a s velkým důrazem jako na okolnost posouzenou ve prospěch obžalovaného. Z žádného hlediska tedy krajský soud nemůže trest uložený obžalovanému označit za trest nepřiměřeně přísný.
11. Krajský soud tak na základě shora uvedených okolností neshledal žádné okolnosti vedoucí ke zrušení či změně některého z výroků napadeného rozsudku. Vzhledem k tomuto závěru tedy bylo odvolání obžalovaného podle § 256 tr. ř. zamítnuto jako nedůvodné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obrviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního

návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v nespěch obviněného.

Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 15. 12. 2021

Mgr. František Bošík, v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Fedorkové a přísedících Mgr. Ferdinanda Maráka a Ing. Milana Šefčíka v hlavním líčení konaném dne 11. července 2018 v České Lípě

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

v přesně nezjištěné době koncem měsíce dubna 2017 v nočních hodinách v [REDACTED] okres [REDACTED] v rekreačním středisku [REDACTED] v tesko domku [REDACTED] využil toho, že [REDACTED] neuzamkla pokoj [REDACTED] v němž přespávala, vešel do pokoje částečně obnažen na dolní polovinu těla, kdy kalhoty měl na jedné noze, přistoupil k posteli, na níž ležela poškozená a spala, stáhl z ní přikrývku a následně si na ni lehl a chytil ji za jednu ruku, a poté, co se začala bránit, ji chytil i za druhou ruku, čímž ji znemožnil pohyb, poté jí říkal, že „ji miluje, že s ní chce mít děti, že je jeho celý život“, přitom ji držel levou ruku vedle hlavy a druhou rukou ji osahával na těle a na [REDACTED] čemuž se poškozená bránila jednak slovně, kdy mu říkala, že „to nechce“, a jednak jej odstrkovala volnou rukou, kterou ji však obviněný následně chytil, avšak poškozené se podařilo jej kopnout do rozkroku, následkem čehož obviněný povolil sevření, čehož využila poškozená a z pokoje utekla, a jednání se dopustil, ač věděl, že [REDACTED]

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal na dítěti.

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **32 (třiceti dvou) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **čtyř (4) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] nemajetkovou újmu ve výši **50 000 Kč**.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.
2. Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení využil svého práva nevypovídat, proto soud přečetl dle § 207 odst. 2 trestního řádu protokol o jeho výslechu z přípravného řízení na č. l. 8 – 11, v němž popřel, že by poškozenou [REDAKCE] znásilnil, šlo o dobrovolný sex. Pracovali na [REDAKCE] znali se z [REDAKCE] a věděl, že jí je [REDAKCE] let. Dne 2. nebo 3. května 2017 kolem 22.15 hod. si s poškozenou dali venku cigaretu a pak šli spolu k ní na pokoj a měli sex, domluvili se na tom. Svlékli se, lehli si do postele, mazlili se, líbali, ke styku nedošlo, protože toho nebyl schopen. Nedala mu najevo, že by s ním sex nechtěla, nebránila se. Je pravda, že ji [REDAKCE] nevyvíjel na ni žádné násilí, nezalehl ji, nedržel jí ruce. Pak spolu usnuli a ráno šli do práce, neříkala, že by jí intimnosti vadily. Ten večer byl pod vlivem alkoholu. To stejné se stalo i následující večer. Opět šli spolu na její pokoj, mazlili se, líbali, k pohlavnímu styku opět nedošlo, nepamatuje si, zda [REDAKCE] ani tentokrát se nijak nebránila, vše bylo z její strany dobrovolné. Opět spolu usnuli a ráno šli do práce. Pak už spolu nic neměli, její bratr mu říkal, aby ji nechal na pokoji, dal mu facky. Poškozená pak odjela domů, ale nijak se mu nevyhýbala.
3. Svědkyně [REDAKCE] matka poškozené, v hlavním líčení vypověděla, že ji mrzí, co obžalovaný udělal dceři, protože jej měla ráda jako kluka, chodil k nim, když se mu každý vysmíval, že je [REDAKCE], tak ho hájila. Dcera byla zaražená, říkala, že se bojí jít do práce, tak na ni ulehčila, a ona jí řekla, že ji obžalovaný pozoroval, pořád za ní chodil, měl nějaké narážky a potom přišel k ní do pokoje. Dcera měla na zápěstích modřiny, ale klékaři nešly, nějaký čas trvalo, že nemohla jednou rukou pořádně otočit v zápěstí. Řekla, že když tam obžalovaný přišel, tak už byl polosvlečený, že na ni skočil, chytil jí ruce, ona se začala bránit, začal jí [REDAKCE] začal jí [REDAKCE]. Prý jí řekl, že jí miluje, že s ní chce mít děti. Říkala, že se ubránila, že ho ze sebe shodila, vyhodila a hned zamkla, a že se tam potom bála chodit. Dcera byla rozklepaná, bála se, aby na ní někde nepočkal, když to řekne, bála se, že ji za to matka zbije. Svědkyně to proto dlouho nosila v sobě, ale už se to nedalo, tak šla na policii, a začali chodit na

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

psychiatrii. Dcera si vzala i prášky navíc, prý proto, že se s obžalovaným nechce potkávat. Dcera se stále bojí být sama, spí se svědkyní v posteli, křičí ze spaní, mlátí rukama okolo sebe. Školu ukončila předloni kvůli ní, protože omarodila, aby se mohla postarat o mladší sourozence, byla hrozně nadaná. Říkala, že si to hodí, mladší dcera pak za ní přišla, že poškozená má opravdu v rukou provaz, je hrozně jí neustále hlídat, bojí se, aby něco nevyvedla. Psychiatrii dcera stále navštěvuje, dostala troje silné uklidňující prášky. O tom, co se stalo, nechce vůbec mluvit. Říká, že nebude na světě, že to nechce už dál poslouchat, protože jí řekli, že to s ní musí rozebírat, obžalovaný chodí okolo, dcera ho vidí a její stav se zhorší. Před událostí neměla psychické problémy, nenavštěvovala psychiatra ani psychologa, ve škole neměla žádné problémy, s nikým nechodila. Ví, že měla jednoho přítele, ale hned se s ním rozešla, že mu šlo jen o postel, na [REDAKCE] občas spávala, když musela být brzo nebo dlouho v práci, po té události spala s bratrem v karavanu.

4. Svědek [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného zná 10 let, je to jeho [REDAKCE] Poškozenou [REDAKCE] zná od narození, bydlí ve stejné vesnici. Neví, jestli měl obžalovaný před tím heterosexuální vztah. Poškozená si u obžalovaného půjčovala DVD, svědek zná její rodinu i z jiné stránky, byl proti, takže poškozenou vykázal z domu. V minulosti měla jeho sestra spor s poškozenou a její matkou, protože z důvodu krádeže ve škole, i její bratr kradl. Poškozená u nich několikrát byla, šla s obžalovaným do ložnice, tam si vybírala DVD, pak ji poprosil, aby tam víckrát nechodila. Obžalovaný je [REDAKCE] několikrát probírali možnosti [REDAKCE] ale bez výsledku. Když nastoupil na [REDAKCE] jezdil domů, pití odstartovalo to, když tam přespával, a pracovní podmínky. To, co se tam stalo, se dozvěděl až v září, od obžalovaného, řekl, že tam byl, ale k ničemu nedošlo, že se spolu bavili a poškozená mu řekla, ať k ní na chatku přijde. Obvinění nevěří, protože když je obžalovaný opilý, tak není ničeho schopen.
5. Svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že pracuje jako [REDAKCE] na [REDAKCE] Obžalovaného zná z práce, pracoval tam asi 3 – 5 měsíců jako [REDAKCE] Poškozená pracovala jako [REDAKCE] a v [REDAKCE] asi natřikrát, naposledy vloni. Nevšimla si, jestli byl mezi ní a obžalovaným nějaký vztah, že by ji vyhledával. Slyšela, že vždycky večer po práci pil alkohol. Po události najednou zmizel, nepřišel do práce, a pak se dozvěděli, že poškozenou měl znásilnit. Poškozená tam ještě chvíli byla, ale pak také odešla, protože všichni věděli, že je obžalovaný [REDAKCE] tak tomu nikdo nevěřil. Zaměstnanci přespávali všichni v jedné budově, mělo se to stát tam. Stávalo, že si obžalovaný pokoj spletl, kolikrát vlezl do jiného. Předtím, než se to stalo, tak byla poškozená normální, ale potom, už brala nějaké prášky, byla tam i záchranka, protože se předávkovala. Změna chování nastala ještě předtím, než slyšela o jejím znásilnění, nevěděla, že by měla jiný vztah, že by za ní jezdil nějaký muž. S obžalovaným měli pokoj vedle sebe nebo naproti sobě, její bratr tam nespál, jezdil domů, nebo spal v karavanu. Poškozená s matkou mají zvláštní vztahy, vždycky jí něco řekla ohledně práce, matka pak volala, a nebyla to vůbec pravda, poškozená si to vymyslela. Nechtějí, aby tam už pracovala, aby se něco takového neopakovalo.
6. Svědek [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že na [REDAKCE] pracuje 8 – 9 let jako [REDAKCE] obžalovaného poznal až v zaměstnání vloni. Byl opilý takovým způsobem, že sotva stál na nohou, prostě mimo, delirium tremens, a večer vůbec, to bylo skoro každý večer, co tam byl. Obžalovaný odešel v noci, když měl mít službu, sbalil se, už neví, který den to bylo, byla výplata, měl zaplatit dluhy a odešel. Poškozená dělala v [REDAKCE] po pracovní stránce to bylo dobré, svědek skončil v 19 hod a odjížděl pryč, neví co se tam dělo potom. Obžalovaný když byl opilý, nebyl schopný ničeho, pomalu už ani práce, sednul si do rohu a byl prostě mimo, nevěděl o sobě, byl rád, když šel do postele. Nevšiml si, že by měl nějaké vztahy na pracovišti, ví, že s poškozenou se znají z jedné vesnice, bavili se spolu, protože musí komunikovat v práci.
7. Svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že obžalovaného i poškozenou zná z práce, byly minulé léto nejlepší kamarádky, poškozená tam byla ubytovaná, přespávala sama vzadu v chatce. Říkala jí, že šla spát a obžalovaný k ní přišel a řekl jí, jestli se s ním půjde pomilovat, víc si nevzpomíná. Poškozená jí to říkala druhý den ráno, byla při tom hodně Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

ubřečená, vynervovaná a hodně se klepala, říkala, že se bude hodně bát chlapů. V průběhu toho dne to spolu řešily, poškozená byla vynervovaná, klepala se, bála se, byla pak u nějakého lékaře, který jí nasadil prášky, vzala si ty léky, nejdřív ráno jeden a potom si vzala další, v práci pak spolu dělaly brambory a ona zkolabovala, přijela pro ni záchranka. V těch následujících dnech už tam obžalovaný nebyl, v té době poškozená neměla přítele, zkušenosti s muži neměla. Předtím jí o obžalovaném nic neříkala, nikdy se o něm nebavily. Poškozená v chatce zůstávala pořád sama, domů jezdila jenom na víkendy, když měla volno. Obžalovaný nikomu nedělal návrhy, pil hodně, každý den byl opilý. Poškozená pak hodně kouřila, byla taková smutná, říkala, že má strach, že se bojí být sama v chatce, že se bojí obžalovaného, aby se to neopakovalo znovu. Obžalovaný ještě chodil do práce, asi po měsíci ho pak vyhodili. Věděla, že je [REDAKCE] poškozená to nevěděla, nebavily se o tom. Svědkyně se stydí mluvit o tom, co jí poškozená o události řekla, uvedla jen, že jí znásilnil, že ho prý odstrkovala od sebe, byl opilý a agresivní, že jí měl zmáčknout ruku. Viděla na ní modřiny, říkala, že měla ruce nějak pod sebou, bránila se a odstrkovala ho rukama.

8. Svědek [REDAKCE] bratr poškozené [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného zná od doby, co bydlí ve [REDAKCE] asi 10 let, občas k němu zašel na pivo. Na [REDAKCE] byl zaměstnán vloni v [REDAKCE]. Neví, co se tam odehrálo, dozvěděl se to od matky, volala mu druhý den. V tu dobu spal na začátku areálu v podnikovém karavanu, a nebyl u toho. Sestra spala vzadu v areálu, měli s obžalovaným pokoje vedle sebe. Poté, co mu matka volala, tak se našel a šel obžalovanému vynadat, řekl mu, že jestli to ještě jednou udělá, že bude zle, on mu na to odpověděl, že mu bylo smutno. To odpověděl i [REDAKCE] když se ho na to zeptal, dál se ho na to ani neptal, nechal to být, protože u toho nebyl. Se sestrou se o tom, moc nebavil. Když se jí na to zeptal, tak brečela, klepala se a řekla, že jí prostě vlezl do pokoje, chytl jí ruce, aby se nemohla bránit, začal jí osahávat a různě, to mu řekla asi třetí nebo čtvrtý den, protože druhý den se o tom s ní nedalo vůbec mluvit, byla vyklepaná, pořád brečela. Druhý den hned odjela domů, klepala se. Neviděl, že by měla třeba modřinu, ale bála se, brečela, a klepala se. Říkala, že se bojí obžalovaného, nemohla ho ani potkat. Potom už tam úplně skončila, řekla, že z těchto důvodů tam už jít nemůže. Předtím byla samá sranda, bavila se a neměla s ničím problém, ale teď se bojí chlapů, je pořád taková divná, klepe se a brečí, má strach. Ví, že měla problém, protože byla v [REDAKCE] kde dělají samí chlapi. Obžalovaný pil denně alkohol, denně byl „na plech“, už ráno v 6.00 hod z něj na 3 metry táhlo, motal se, bylo to celou dobu, co tam byl. Obžalovaný mu říkal, že občas chodí za nějakou ženou do [REDAKCE] vyznělo to tak, že je asi na obojí, že si asi našel nějakou [REDAKCE] i když má [REDAKCE] ve vesnici se o tom vědělo, obžalovaný řekl spoustě lidem, že je [REDAKCE]. Poškozená vždy říkala pravdu, kluka nikdy neměla, protože nikam nechodila. Ve vesnici se o tom vědělo, obžalovaný řekl spoustě lidem, že je [REDAKCE].
9. Svědkyně v postavení poškozené [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že vloni v létě pracovala na [REDAKCE]. Obžalovaného zná hodně dlouho z [REDAKCE], také tam pracoval. Na [REDAKCE] se něco stalo, nechce o tom mluvit, nedělá jí dobře, když na to vzpomíná. Přespávala sama v chatce, přestala tam pracovat koncem července, protože se jí to všechno vracelo. Spala, obžalovaný přišel, protože asi nezmkl, všimla si ho, až když byl u ní, nebyl opilý, říkal, že ji má rád, neměl oblečené kalhoty, ležel na ní, nemohla se hýbat. Držel ji jednou rukou za levou ruku, druhou rukou se jí dotýkal, plakala, ublížil jí, odstrkovala jej, a říkala, ať ji nechá být, pravou ruku měla 14 dnů oteklou, měla modřinu, jak ji držel. Neví, kam jí sahal, držel ji, bránila se, stalo se to jednou. Bála se někomu světit, řekla to jen matce asi za 2 – 3 týdny, stále se bojí, vše se jí vrací, je doma, stále chodí k [REDAKCE] a bere léky. Než se to stalo, tak se s obžalovaným bavili normálně, pracovně, neprojevoval o ni tehdy žádný zájem. Ten den, co se to stalo, říkal, že se mu se mu líbí, že ji má rád. Na to mu řekla, že je na ni moc starý. Potom z pokoje utekla, schovala se a čekala, až odejde, vrátila se tam až ráno. Na psychiatrii začala chodit až potom, zkusila na [REDAKCE] ještě jednou spát, protože ji potřebovali, vzala si trošku víc prášků, protože si obžalovaného spletla s někým jiným. Asi rok před incidentem měla asi 2 měsíce přítele, neměli intimní vztah, ani s jinými muži. Věděla, že obžalovaný je orientován na

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

██████ Chtěla by si jednou dodělat školu, pokračovat v ██████ to ji baví. Po události se byla podívat za sestrou, jinak je doma a na zahradě. V hlavním líčení byla následně podle § 102 odst. 2 trestního řádu čtena výpověď poškozené ██████ z přípravného řízení na č. l. 27 - 29, kde uvedla, že nastoupila do zaměstnání do ██████ kde již pracoval i obžalovaný, stále se na ni díval, vyptával se, jestli už s někým chodila, jestli spolu něco měli, ona mu na jeho otázky neodpovídala, on se jí ale opakovaně na totéž ptal, řekla mu, že mu na takové otázky nebude odpovídat, že mu do toho nic není. Z práce jezdila domů. V květnu 2017 ale musela v práci zůstat přes noc, byla tam nějaká akce, dvě noci spala na ubytovně. První noc šla spát někdy kolem půlnoci, pak slyšela, že někdo ťukal na zamčené dveře, šla otevřít, za dveřmi stál obžalovaný, ona se jej zeptala, co potřebuje, on jí zval ven, ona odmítla, on odešel. Následující den šla kolem 23.00 hod. spát, zapomněla si však zamknout dveře svého pokoje, usnula. Probudila se, když obžalovaný na ni lehal, ona mu řekla, že to na něj řekne, on ji odpověděl, ať to nikomu neříká, že by se jí mohlo něco stát. Když na ni ležel, měl svlečenou jednu nohavici, snažil se svléknout i ji, ona se bránila, kopla jej do rozkroku, on se skrčil a ona pak utekla. Když na ni nalehl, držel ji jednu ruku, měla pak v místech, kde ji držel, dlouho modřinu. Když ji držel a ležel na ní, osahával ji po celém těle ██████ Říkal jí, že ji má rád, že se na ni už dlouho díval, že už dlouho neměl holku, že má ██████ že s ní chce mít děti. Byl z něj cítit alkohol, ale nebyl příliš opilý. Ona se bránila, snažila se jej ze sebe shodit, ale nešlo to, byl těžký, ona ho kopla do ██████ a utekla. Jestli byl vzrušený, neví. Před touto událostí s nikým neměla pohlavní styk. Maminka to řekla bratrovi ██████ ten pak šel za obžalovaným a řekl mu, ať ji nechá být. Dochází k psychiatrovi, nemůže v noci spát, dostává silné léky, stále se jí to vrací. Jednou, když na tom byla psychicky špatně, si vzala těch prášků víc, pak se probudila až v nemocnici. Po propuštění se jí opět udělalo špatně, matka zavolala záchranku a byla týden v nemocnici. Bojí se někam jít, kde je hodně kluků, být někde sama, i svého bratra a otce. Stále má strach, vrací se jí to, bere léky, po nichž se cítí lépe. Poškozená ke své výpovědi z přípravného řízení v hlavním líčení uvedla, že je to pravda.

10. Znalkyně z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, klinická a forenzní psychologie, ██████ v hlavním líčení vypověděla, že posttraumatická stresová porucha u poškozené trvá už bezmála rok, v současnosti je, její stav mírně zlepšen v souvislosti se změnou medikace, bere ██████ takže stav před hlavním líčením byl mírně zlepšen oproti předchozí zprávě, nicméně jakékoliv připomínky té události vnímá velmi traumaticky, takže se může stát, že se ten stav opět mírně zhorší. Pokud jde o konkrétní věrohodnost a autentičnost výpovědi poškozené, tak výpověď v čase, podání vysvětlení, posléze výslech svědka a rozhovor s ní v průběhu vyšetření je v podstatných rysech konstantní s tím, že se snaží některé vzpomínky minimalizovat, potlačit je, nevracet se k nim, což je logický následek její rozvinuté poruchy a běžný projev časového odstupu. Kostra příběhu je stabilní, některé specifické detaily se opakují, emoční doprovod, neverbální doprovod, je naprosto přiléhavý. Nebyla zjištěna žádná motivační složka, která by měla signalizovat snížení té konkrétní věrohodnosti. Posttraumatická stresová porucha má u poškozené prognózu dlouhodobé léčby. Na léky reaguje, lze předpokládat, že kombinace léčby a časového odstupu od události bude mít pozitivní vliv, nicméně celoživotní následky na její vztah s mužem se vyloučit určitě nedají. U poškozené to byl traumatický zážitek, který se kombinoval s tím, že vnímala obžalovaného jako bezpečnou osobu ve smyslu jeho ██████ její sexuální zkušenosti do současné doby jsou prakticky nulové, vyjma jednoho víceméně platonického vztahu, traumatický zážitek v nočních hodinách, kdy se vzbudila úlekem jednoznačně spustilo rozvoj posttraumatické stresové poruchy, který má i nepříjemný vliv na její rodinné vztahy, protože se objevuje obrovská obava z mužů, a to včetně mužů v rodině. Výpověď poškozené u hlavního líčení naprosto koresponduje s tím, co uváděla dříve, emoční a nonverbální reakce je taky naprosto přiléhavá následkům, které to pro ni mělo, nemá tendence ke zkreslování nebo nějaké fabulaci. Pokud jde o okolnosti právní kvalifikaci, poškozená je nechce uvádět, velmi se tomu brání, je to pro ni traumatizující, nechce to znovu, protože na to vůbec nechce vzpomínat. Poškozené bylo ██████ let, Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

což je z hlediska možného rozvoje posttraumatické stresové poruchy velmi riskantní období obecně, více jsou disponovány ženy, což je další faktor, rodinná situace asi není úplně ideální, zejména pokud jde o finanční zázemí. Nezjistila nic, co by ji traumatizovalo mimo této události.

11. Z listinných důkazů soud zjistil, že poškozená [REDAKCE] se dne 12. 7. 2017 dostavila na ambulanci psychiatrie [REDAKCE] byly u ní zjištěny symptomy posttraumatické stresové poruchy s tím, že je [REDAKCE] na traumatickou událost (srov. lékařské zprávy č. l. 22-25, 53). Dne 28. 8. 2017 byla poškozená přijata do nemocnice s poliklinikou Česká Lípa pro [REDAKCE] jevila známky [REDAKCE] chování. Dne 30. 9. 2017 – 4. 9. 2017 byla rehospitalizována pro nevolnost a tlaky na hrudi po údajném zahlédnutí obžalovaného (srov. zpráva dětské příjmové ambulance Nemocnice s poliklinikou Česká Lípa na č. l. 25). Z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací soud zjistil vzhled a vybavení objektu určeného k ubytování zaměstnanců rekreačního zařízení [REDAKCE] a umístění a vybavení pokoje obývaného poškozenou (srov. protokol o ohledání místa činu s fotografiemi na č.l. 71-72). Ze zprávy Městského úřadu Česká Lípa soud zjistil, že poškozená byla svěřena do výchovy matky, otec poškozené s ní udržuje kontakt (srov. zpráva Městského úřadu Česká Lípa na č. l. 79).
12. Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla v hlavním líčení prokázána tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Obžalovaný v hlavním líčení využil svého zákonného práva a ve věci nevypovídal, je však usvědčován především výpovědí poškozené, která je konstantní a věrohodná s její výpovědí učiněnou v přípravném řízení, pokud jde o uváděné okolnosti posuzovaného jednání obžalovaného. Poškozená se v hlavním líčení k některým specifickým detailům události nevyjádřila, což je dle vyjádření znalkyně způsobeno tím, že již se k tomu nechce s ohledem na velmi traumatizující povahu těchto vzpomínek dále vracet, během výpovědi v této části plakala, nicméně svou výpověď z přípravného řízení v uváděných detailech zcela aprobovala. Výpověď poškozené je pak zcela podporována výpovědí svědkyně [REDAKCE] její matky, jejího bratra [REDAKCE], a dále svědkyně [REDAKCE] její kamarádky a kolegyně z [REDAKCE]. Matka poškozené vypověděla o okolnostech, za kterých se jí poškozená svěřila, dále se vyjádřila k jejímu současnému psychickému stavu, uvedla, že poškozená má neustále strach v podstatě nevychází z domu, a spí s ní v jedné posteli. [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že se mu poté, co mu vynadal, obžalovaný k tomu, že byl v pokoji poškozené s tím, že „mu bylo smutno“, vyjádřil se rovněž k psychickému stavu poškozené před a po posuzované události. Další vyslechnutí svědci, zaměstnanci na [REDAKCE] pak shodně vypověděli, že obžalovaný během svého působení na [REDAKCE] ve zvýšené míře pil alkohol, byl denně opilý, motal se, často si i spletl pokoj, nicméně poškozená jak v přípravném řízení, tak i v hlavním líčení vypověděla, že v inkriminovanou dobu moc opilý nebyl. Výpověď poškozené je rovněž podporována výpovědí slyšené znalkyně z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, klinická a forenzní psychologie, která jednotlivé výpovědi poškozené v rámci trestního řízení, včetně její výpovědi u hlavního líčení, hodnotila jako věrohodné a autentické, s přirozenou snahou prožít traumatický zážitek minimalizovat a potlačit, s odpovídajícím emočním doprovodem během všech výpovědí, přičemž neshledala u poškozené žádné sklony ke zkreslování a fabulaci. Znalkyně se rovněž vyjádřila k samotné posttraumatické stresové poruše poškozené z hlediska její prognózy, faktorů determinujících její incidenci u poškozené i skutečnost, že u ní neshledala žádný jiný zážitek, který by byl s to tuto poruchu vyvolat. Výpověď poškozené rovněž zcela podporují listinné důkazy, zejména jednotlivé lékařské zprávy vztahující se k ošetření a léčení na psychiatrii a dále jejímu ošetření a následnému léčení na [REDAKCE] oddělení Nemocnice s poliklinikou v České Lípě. V hlavním líčení bylo tak s potřebnou mírou jistoty prokázáno, že obžalovaný vstoupil do pokoje poškozené dveřmi, které zapomněla zamknout, lehl na ni, měl svlečenou jednu nohavici, držel jí jednu ruku s tím, že ji osahával, [REDAKCE] ona

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

- se bránila, poté ji chytil i druhou ruku a způsobil jí tím modřiny, jejichž existenci na rukou poškozené podporuje výpověď matky poškozené i svědkyně [REDAKCE]. Výpovědi matky poškozené a jí samotné bylo dále prokázáno, že poškozená je aktuálně, tedy rok po inkriminované události, stále doma, má strach z mužů, který ji brání vycházet, i z vlastního otce, bratra, zázitek se jí stále vrací, navštěvuje psychiatra a bere silné léky na [REDAKCE].
13. V hlavním líčení tak bylo prokázáno, že obžalovaný násilím (chycením za jednu ruku a poté co se poškozená začala bránit i za druhou ruku, tedy proti její vůli) donutil jiného (poškozenou [REDAKCE]) k pohlavnímu styku (rukou ji osahával na těle a [REDAKCE] a čin spáchal na dítěti, přičemž věděl, že poškozené je [REDAKCE] let. Toto jednání obžalovaného bylo přitom vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že poškozenou je osoba mladší osmnácti let, tedy dítě ve smyslu § 126 trestního zákoníku a toto jeho jednání je vedeno proti její vůli, přičemž se snažil překonat její odpor (modřiny na rukou), vzhledem k jehož intenzitě jej nelze považovat za předstíraný. Tím obžalovaný [REDAKCE] po objektivní i subjektivní stránce naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.
14. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku (zákonnost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozené) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Soud u obžalovaného jako k okolnosti polehčující přihlédl zejména k tomu, že je osobou doposud trestně zcela bezúhonnou. Proto měl za to, že je vhodné na něj s ohledem na okolnosti projednávané věci ještě působit trestem nespojeným s přímým odnětím svobody a uložil mu v rámci trestní sazby za zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku ve výměře dvě léta až deset let, trest odnětí svobody ve výměře třicetidvou měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu čtyř let, tak, aby mohl v budoucnu dokázat svou ochotu a připravenost žít řádným životem.
15. V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 50 000 Kč včas a řádně připojila poškozená [REDAKCE]. Protože v hlavním líčení bylo prokázáno, že poškozené vznikla přímá psychická újma ve formě posttraumatické stresové poruchy a s tím spojené následky jednáním obžalovaného, kterým byl uznán vinným odsuzujícím rozsudkem, a v hlavním líčení bylo dále prokázáno, že poškozená i nadále, tedy rok po posuzované události, trpí závažnými následky v podobě stále se opakujících [REDAKCE] a je proto stále doma, nechodí do školy, z důvodu strachu spí s matkou v jedné posteli, a je i nadále následkem rozvinuté posttraumatické stresové poruchy v péči psychiatra, přičemž její stav je možné označit za mírně zlepšený jen z důvodu, že užívá [REDAKCE] a prognóza léčby této poruchy je dle závěrů slyšené znalkyně dlouhodobého charakteru, přičemž nelze vyloučit následky celoživotní, posoudil soud výši uplatněného nároku na nemajetkovou újmu za zcela okolnostem, míře, povaze a způsobu poškození duševního zdraví poškozené přiměřenou a přiznal jí nárok na náhradu nemajetkové újmy podle § 228 odst. 1 trestního řádu v uvedené výši.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patmo, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 11. července 2018

JUDr. Blanka Fedorková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Fedorkové a přísedících Doris Brychové a Kvetoslavy Líbalové v hlavním líčení konaném dne 16. června 2021

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

I.

v přesně nezjištěné době od 3. 11. 2018, tj. po dovršení 15tého roku poškozené [REDACTED] narozené [REDACTED] do 28. 6. 2019 v obci [REDACTED] okres [REDACTED] v [REDACTED] v rodinném domě č. p. [REDACTED] kde bydlel společně se svou [REDACTED] narozenou [REDACTED] a jejími dětmi, využil svého postavení strýce žijícího ve společné domácnosti a zneužil nízkých rozumových schopností poškozené, která je očividně mentálně zaostalá a rozumově odpovídá věku dítěte [REDACTED]

1. v [REDACTED] v pokoji, kde přespával, obžalovaný vyzval [REDACTED] aby se svlékla, lehla si na postel a dala nohy od sebe, kdy poškozená vzhledem ke své nízké mentální úrovni a postavení obžalovaného v rodině tyto pokyny splnila, obžalovaný si na ni lehl, pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, a to i přesto, že se poškozená dala najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním, když se snažila vymanit z pod jeho těla a říkala mu, že jí to bolí, avšak s ohledem na fyzickou převahu obžalovaného se jí to nepodařilo,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

2. vešel ve večerních hodinách do pokoje, kde spala poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] kterou probudil s tím, že pokud ho neuposlechne, bude mít celý týden peklo, načež za ním poškozená ze strachu odešla do jeho pokoje v [REDAKCE] kde jí obžalovaný řekl, aby ho uspokojila orálně, nebo nepůjde spát, poté jí za ruku přitáhl k posteli, na které seděl, a přikázal jí, aby si vzala jeho přirození do svých úst a olizovala mu jej, což poškozená odmítla, na to ji chytil za krk a silou jí tlačil hlavu do svého rozkroku, čemuž se poškozená bránila a hlavou se snažila uhnout, načež ji obžalovaný udeřil dvěma fackami do oblasti ucha a jednou fackou do břicha,
3. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, kdy seděl na posteli se staženými slipy, přikázal poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] aby se svlékla a nahá si na něj obkročmo tvář v tvář posadila, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její mentální retardaci i postavení obžalovaného v rodině uposlechla, posadila se na jeho klín, následně po několika pokusech zasunul své přirození do jejího a vykonal na ni soulož,
4. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, kdy seděl na posteli se staženými slipy, přikázal poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] aby mu uchopila jeho přirození a pohyby dráždila jeho penis, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její mentální retardaci i postavení obžalovaného v rodině uposlechla a penis mu třela až do jeho vyvrcholení,
5. dále poškozené přikázal, aby s ním šla na půdu v uvedeném domě, poškozená jej následovala a tam ji vyzval, aby si svlékla kraťasy a spodní prádlo a opřela se rukama o bednu, která stála před ní, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její mentální retardaci i postavení obžalovaného v rodině uposlechla, obžalovaný uzamkl dveře půdy, sám si stáhl tepláky a slipy, postavil se za poškozenou a poté svým penisem vnikl do jejího análního otvoru a vykonal na ní anální soulož,

II.

dne 22. 7. 2019 ve večerních hodinách, poté, co [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE] [REDAKCE] podala dne 16. 7. 2019 na Policii ČR trestní oznámení, v němž uvedla, že obžalovaný v [REDAKCE] v němž obžalovaný i ona se svými dětmi společně bydleli, opakovaně nutil její dceru [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] k sexuálním praktikám, původně popsáním pod body I. a II. výrokové části obžaloby, ačkoli ta mu dala najevo svůj nesouhlas, kdy trestní věc byla prověřována u Policie ČR, Krajské ředitelství policie [REDAKCE] kraje, Územní odbor [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] pod sp. zn. [REDAKCE] a uvedeného dne byly zahájeny úkony trestního řízení pro přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, z dosud neustanoveného telefonního čísla, zatelefonoval poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] na její telefonní číslo [REDAKCE] ta hovor přijala, a poté, co jí obžalovaný řekl, aby máma stáhla oznámení, předala telefon své matce – [REDAKCE] [REDAKCE] načež té obžalovaný po slovních vulgárních urázkách řekl, aby stáhla trestní oznámení, které na něj podala, a pokud tak neučiní, že se postará, aby všech pět jejich dětí odvezli do [REDAKCE] přičemž s ohledem na agresivní chování obžalovaného, kterého se dopouštěl v době, kdy žili ve společné domácnosti, vzteku, který měl, protože jej vyhodila z domu, poté, co zjistila, že má sex s její nezletilou dcerou [REDAKCE] jakož i s ohledem na špatnou situaci v rodině, která byla šetřena sociální pracovníci, v ní tato výhrůžka vyvolala důvodnou obavu z toho, že jí obžalovaný může přivodit problémy a že by jí mohly být její děti odebrány do ústavního zařízení, přičemž tyto výhrůžky byly způsobily zmíněné problémy přivodit a způsobit tak [REDAKCE] [REDAKCE] vážnou, těžkou újmu a [REDAKCE] [REDAKCE] byla osobou jejíž svědectví mohlo napomoci řádnému objasnění věci,

tedy

pod bodem I.:

jíného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a současně k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti,

pod bodem II.:

jíného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a čin spáchal na svědkovi,

čímž spáchal

pod bodem I.:

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

pod bodem II.:

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDAKCE], se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se podle § 226 písm. a) trestního řádu obžalovaný [REDAKCE]

zprošťuje obžaloby, pro skutek původně uvedený pod bodem I. obžaloby, že

v přesně nezjištěné době nejméně od poloviny měsíce června roku 2018 do 3. 11. 2018 v obci [REDAKCE] okres [REDAKCE] v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] kde bydlel společně se svou sestrou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] a jejími dětmi, nejméně v jednom případě v pokoji v [REDAKCE] ve kterém přespával, pohlavně zneužil svou nezletilou neteč [REDAKCE], a to tím způsobem, že využil situace, kdy se ocitli sami v jeho pokoji, a ač věděl, že jmenovaná je osobou mladší 15 let, že je rozumově zaostalá a odpovídá věku dítěte [REDAKCE], vyzval ji, aby se svlékla a lehla si na jeho postel, což nezletilá učinila, poté ji opakovaně strkal své prsty do jejího přirození, čemuž se nezletilá nebránila, jeho jednání strpěla, přičemž zneužil svého postavení strýce, kterému byla nezletilá v době nepřítomnosti matky svěřena do jeho dozoru a ke kterému měla nezletilá respekt a důvěru, v důsledku čehož jej nezletilá uposlechla a strpěla jeho jednání, čímž ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj nezletilé, neboť nezletilou vystavil nebezpečí předčasného zahájení sexuálního života,

čímž měl spáchat

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,
přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl stíhán.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.
2. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení využil svého zákonného práva a ve věci nevypovídal. Soud z tohoto důvodu proto přečetl v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu protokol o jeho výpovědi z přípravného řízení na č. l. 76-81, v němž spáchání skutků uvedených v obžalobě zčásti popřel. Uvedl, že se k paní [REDAKCE] přistěhoval dne 26. 7. 2018, [REDAKCE] zná od jejího narození dne [REDAKCE] je [REDAKCE] [REDAKCE] je to na ní od pohledu vidět, rozumově mu připadala na [REDAKCE] věk. V době, kdy se k [REDAKCE] nastěhoval, bylo [REDAKCE] let. On bydlel sám v malé místnosti v patře domu. Není pravda, že by s [REDAKCE] v době, kdy jí bylo [REDAKCE] let, dělal to, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání. [REDAKCE] za ním do pokoje chodila sama, masírovala mu záda. Doznal se k tomu, že měl s [REDAKCE] sex, [REDAKCE] se mu líbila, sex chtěli oba, věděl o tom, že je panna a neměla žádné sexuální zkušenosti, neřekla mu to, ale bylo mu to jasné. Neřekla mu přímě, že by s ním chtěla mít sex, ale vyplynulo to ze situace, když za ním chodila do pokoje a i všude jinde. Během pohlavního styku mu říkala, že jí to bolí, ale nesnažila se mu vymknout, on jí říkal, aby šla dolů, ale odpovéděla, že nepůjde a dál v sexu pokračovala. K orálnímu sexu, který by prováděla [REDAKCE] jemu, nedošlo, ale je pravda, že on jí orální sex prováděl. Zcela popřel, že by [REDAKCE] při sexu uhodil, nebo že by při sexu seděla obnažená na jeho klíně. Je pravda, že mu [REDAKCE] v jeho pokoji večer několikrát na jeho žádost prováděla masturbaci, dělala to dobrovolně. Je také pravda, že na ní na půdě vykonal anální soulož, nedala mu najevo, že styk nechce. V rodině paní [REDAKCE] se občas projevil agresivně, za tu dobu, co tam bydlel, to bylo asi ve třech až čtyřech případech, je pravda, že rozbil sporák, důvodem jeho agrese bylo chování [REDAKCE] většinou to bylo kvůli pořádku a úklidu v domácnosti. Paní [REDAKCE] jej pak z domu vyhodila, dozvěděl se, že jej s [REDAKCE] při sexu přistihla. Pak přebýval v [REDAKCE] byla tam s ním i [REDAKCE] v té době k pohlavnímu styku již nedošlo, měla menstruaci. Pokud jde o jeho sexuální orientaci, je heterosexuál. Obžalovaný se doznal k tomu, že později volal [REDAKCE] a žádal ji, aby její matka podání trestního oznámení stáhla, nevyhrožoval jí, ale je pravda, že jí asi 20x před telefonátem řekl, že jí nechá děti odebrat do [REDAKCE] z důvodu, že dům má špatnou střechu, která až spadne, tak všechny zabije, a taky proto, že z domu udělali smetiště, ale neudělal to. Sex měl s [REDAKCE] až v roce 2019. [REDAKCE] jej nejdříve brala jako strejdu, pak spolu chodili, byli milenecký pár a teď jej nenávidí. Myslí si, že byla do něj zamilovaná, protože chodila k němu do pokoje. On byl do ní také zamilovaný.
3. V hlavním líčení byl přehrán DVD záznam o výsledku poškozené [REDAKCE] která vypovéděla, že jí je [REDAKCE] let, je žákyní [REDAKCE] [REDAKCE] Obžalovaný je její strejda, přišel k ní po pohřbu jejího táty, předtím jej neznala. Když u ní byl asi týden a seděl vedle ní, dal jí ruku do míst, kde má kalhoty, ona mu ji dala pryč a šla si sednout jinam. Když pak byla v kuchyni, napsal jí na messenger, že má na výběr, buď dva prsty, nebo to dá do ní, neodpověděla. Pak, když šla nahoru a ležela na posteli, dal do ní strejda dva prsty, potom odešla. Jindy chtěl, aby mu „to“ vzala do ruky. Když začala škola, řekla mu, že se půjde natáhnout, on přišel do pokoje, odkryl deku, kterou byla přikrytá, a protože mu neodepisovala, tak jí řekl „to si děláš prdel“ a pak řekl, že bude mít peklo. Jednou za ním přišla do pokoje, jen tak se na něj podívat a on chtěl, aby mu „to“ vzala do pusy a lízala mu „to“, ona odmítla, že jí je blbě, tak dostala první facku, potom dostala dvě facky přes ucho, pořád ji chytil za krk a táhul ji hlavou dolů a ona opakovala, že nechce. Pak ji „fláknul“ rukou do břicha, a když chtěla odejít, řekl, že nikam nepůjde, dokud ho neuspokojí, zůstala v pokoji do rána. Měla jít do školy, ale byla z noci „vyřízená“ a unavená. Jednou, když byla na chodbě, řekl jí, aby šla na půdu, ona s ním šla, nevěděla, co chce udělat. Na půdě ji přikázal, aby si sundala kraťasy a kalhotky a opřela se, ona poslechla, protože se strejdy bála. Strejda za ní chodil, i když se koupala, byla svlečená, ona mu říkala, že nechce, ale on tam stále chodil. Jednou byla na zahradě, říkala mu, že je unavená, ale on ji chytil za ruku a chtěl, aby

si šla lehnout, ona ale ještě nebyla vykoupána a máma ji poručila, aby se šla vykoupat, čímž jí pomohla. Jednou ji strejda chytil za ruku a shodil ze schodů, protože ho rozčílilo, že nechtěla jít spát. Strejda spával v prvním patře, měl pokoj vedle [REDAKCE]. Nepamatuje si už, kdy se k nim nastěhoval, kolik jí bylo let. Vadilo jí, když strejda do ní dával penis, řekla mu, že jí to bolí, ale nepřestal. Tehdy byla u něj v pokoji, ležela na posteli, měla roztažené nohy od sebe, on jí „to“ pak do ní dal, ví, že se tomu říká pohlavní styk. Neřekl jí, co s ní bude dělat, ona byla nezkušená, dal jí ho tam a rychle se pohyboval. Jindy šel do komory a chtěl po ní pusku, ona mu ji dala ze strachu. Ty dva prsty jí dal do vagíny ještě před tím pohlavním stykem, nic u toho neřikal, nebavili se o tom, co bude dělat. Když byla se strejdou na pokoji a chtěla odejít, chytil ji za ruku a řekl jí, že nikam nepůjde. Pak jí dal ty dvě facky a jednu do břicha, pak z pokoje odešla. Pokoj byl odemčený, ale kdyby chtěla odejít, zastavil by ji, seděla na židli, padala ji hlava únavou. Na půdě byla opřená, strejda jí „to“ dal do dírký na kakání. Neví, co je to ejakulace. K situaci, kdy na strejdovi seděla, uvedla, že měla stažené kalhoty, strejda jí řekl, aby si na něj pomalu sedla a dělala naboru a dolů, jemu to moc nešlo, spadlo mu „to“ dolů, potom to šlo. Nevěděla dříve, že se jedná o pohlavní styk. Nepamatuje si, kolik pohlavních styků spolu měli. Poté, co jí dal facku, z něj měla strach, má velikou sílu. Máma nevěděla, co se mezi ní a strejdou děje, bála se to říct. Jednou matka viděla, jak na strejdovi sedí a taky, jak mu „to“ drží v ruce, ona ho poslechla, nevěděla, jak se má zachovat. Nepovažovala ho za svého kluka, ale za strejdu. Neřekla mu, že to nechce dělat, měla z něho strach. Strejdovi taky hrozně vadilo, když šla s kamarádem ven, dělal hrozné scény. Strejda od nich odešel, ona s ním pak byla týden venku, bylo jí ho líto, neposlouchala mámu, chtěla, aby se vrátila domů, vrátila se, až když měla hlad. Pak po ní chtěl strejda vodu, ona mu ji přinesla společně s tabletem, který mu nabila, a řekla mu, že je mezi nimi konec, že by to neklapalo, on hodil tablet na silnici, říkal, že skočí z okna nebo pod vlak, ona mu dovolila, že si můžou spolu psát. On si strejda asi myslel, že spolu mají vztah, ale ona ne. Později jí strejda volal z cizího čísla, chtěl, aby máma stáhla trestní oznámení, pak s ním mluvila máma a té řekl, že pokud ho nestáhne, přijde o děti. Jednou strejda řekl mamce, že jestli se ho pokusí vyhodit, půjdou děti pryč. Když jí to říkal do telefonu, byla rozklepaná. Prsty do vagíny jí dával až po jejich narozeninách, jestli se jí dotýkal i dříve se nepamatuje. Údery jí dal proto, že mu nechtěla vyhovět. Když si na něm sedala, musela si sednout na jeho penis. Nechtěla to všechno dělat, nevěděla ale, jak se má zachovat, věděla, že má velkou sílu, bála se, že kdyby se bránila, že jí dá větší ránu. Svěřila se mamince, říkala, že to není normální, neříkala, co má na Policii říct. Kdyby se to nestalo, tak by ho měla ráda, teď ho nenávidí, měla kvůli němu stresy. Neví, neptala se ho, jestli si myslí, že ho má ráda, že spolu chodí, vůbec neví, co si myslel, řekla mu jednou, že jí to vadí, ale jemu to nedošlo. Mohl si všimnout, že se změnila, změny si všiml, byla protivnější a on nechápal, proč. Když dostala za to ucho, měla ho červené, nikomu to neukazovala. Když strejda od nich odešel, šla za ním proto, že jí ho bylo líto, že je venku sám, aby si měl s kým povídat, řekla mu, že je mezi nimi konec, on se s tím nedokázal smířit, pozvala to na něm. Strejdovi dala najevo, že se jí to, co on s ní dělá, nelíbí tak, že změnila své chování, byla protivná, vyhýbala se mu, aby nemusela dělat to, co chtěl. Strejda jí neřikal, co bude dělat, vůbec s ní o tom nemluvil, kdyby to věděla, řekla by, že to nechce. Když jí tlačil její hlavu do rozkroku, snažila se dát hlavu pryč, snažila se mu vykroužit, ukázala, jak. O sexu se s ním nikdy nebavila.

4. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] matka poškozené, v hlavním líčení vypověděla, že obžalovaný je její bratr, mají společnou matku, v roce 2018 a 2019 u nich bydlel, potřebovala, aby jí někdo pomohl, bylo to před pohřbem manžela, bydlel v menším pokoji. V domě žila sama s dětmi, poškozená v té době navštěvovala [REDAKCE]. Zezačátku měli poškozená s obžalovaným kamarádský vztah, změny si skoro nevšimla, byla potom taková nervózní, stále někam pospíchala, uzavřená. Asi se bála jí to říct, řekla to až po delší době. Pak ji hledala a viděla ji v pokoji obžalovaného, seděla na něm, měla na sobě šaty. Obžalovaný ležel na posteli, měl odhalený hrudník. Zarazilo ji to, ale nevešla, neví, jestli ji viděli. V té době nejvíce dcera o kluky vůbec zájem, bylo to takové nepříjemné, styděla se strašně, jako když jí to mrzí, co se stalo.

Svěřila se jí, že k němu šla do pokoje, řekl jí, aby se svlíkla, jestli to chce prsty nebo normálně, prý řekla, že nechce, ale došlo k tomu vícekrát, vyžadoval to. Řekla jí, aby vztah ukončila, pak byla uzavřená, plakala a měla hrozné sny, brečela i ze spaní. Nedávno jí řekla, že se jí zdálo, že s ním byla v pokoji sama. Svědkyně chce, aby na to zapomněla, ale poškozená říká, že nemůže zapomenout. Trošku byla zamilovaná, ale brala ho spíš jako strejdu, nic víc. Říkala, že to vyžadoval i na půdě a že jí to bolelo, že jí mlátil, když nechtěla držet, praštil ji i do břícha. Obžalovanému svědkyně řekla, že je poškozená jeho neteř a takové věci se nedělají a on říkal, že nejsou rodina a je to normální. Pak mu řekla, aby odešel, dala mu peníze na cestu, trvalo hodně dlouho, než se dcera z toho srovnala psychicky, i ve škole si toho všimli. Pak volal, aby to stáhla, jinak nechá odvést všechny děti. Bála se o ně, je to jediné, co jí zůstalo. Když obžalovaný u ní bydlel, byl nervózní a rozbíjel věci, například sporák. O sexuální problematice dceru informovala, než se obžalovaný nastěhoval, řekla, že o kluky nemá vůbec zájem, pohlavní styk neměla. Obžalovaného dcera brala jako strejdu, nechtěla, ale bála se ho, protože jí vyhrožoval, že když ho svědkyně vyhodí, tak že jí nechá odvést všechny děti. Na domě měli špatnou střechu, tekla tam voda. Dcera [REDAKCE] poškozenou s obžalovaným také přistihla, nechtěla to svědkyni říct, a že nepůjde k soudu, protože to je příbuzný. Svědkyně nechtěla, aby to poškozenou ještě víc zranilo, chtěla si o tom promluvit. Řekla jí, že chtěl, aby se svlíkla, bála se ho, a že se za to stydí. Plakala, byla zoufalá. Na to reagovala tak, že se jí zeptala, jestli to chtěla, říkala, že ne. Svědkyně jí řekla, že se jí to nelíbí, aby vztah ukončila. Dcera [REDAKCE] jí také řekla, že se to nehodí. Poškozené řekla, že když bude chtít o tom s ní mluvit, tak kdykoliv může přijít, nebyl to křik. [REDAKCE] musela vycítit, že s tím obě nesouhlasí, styděla se. Obžalovaný proto už pro ni není rodinou. [REDAKCE] šla za ním, hledala ji, řekla, že se ona může vrátit, říkala, že se bála přijít i domů. Neví, proč za ním chodila, byla tam asi 2 dny, když se nevrátila, volali policii, protože nechodila do školy. OSPOD ji navštěvuje, nikdy neshledali nevyhovující podmínky, ani nehrozilo, že děti budou odebrány.

5. Svědek [REDAKCE] uvedl, že do roku 2019 vykonával funkci [REDAKCE] naposledy na [REDAKCE]. Ví, že volala matka dívčiny, že odešla se strýcem, když tam přijeli, zjistili, že nešlo o žádné násilí, nevypadalo to, že by s obžalovaným dívka měla problém, chtěla tam s ním zůstat. Řešili to pak s OSPOD, ale blíže si to již nepamatuje. Zasadil tam s kolegou [REDAKCE] ale není si jist, bylo to v [REDAKCE] na [REDAKCE] nebo v blízkosti [REDAKCE] u nápojky. Již si nevzpomene, jak na něj působili, ale asi byli v pohodě, poškozená říká, že chce být se strejdou. Působili jako pár. Matka poškozené byla na místě, chtěla, aby šla s ní domů, ale dcera jí říkala, že stejně uteče zpátky ke strejdovi, proto ji nikam neodváželi, zůstala na místě. S ohledem na uplynulou dobu není schopen posoudit, zda byla poškozená zaničovaná.
6. V hlavním líčení byl se souhlasem státní zástupkyně a obžalovaného čten protokol o výsledku svědkyně [REDAKCE] sestry poškozené [REDAKCE] na č. l. 122-123, která využila svého práva a ve věci nevypovídala s ohledem na skutečnost, že obžalovaný je jejím strýcem.
7. V hlavním líčení byl dále podle § 211 odst. 5 trestního řádu za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, [REDAKCE] na č. l. 35-5. Znalec hodnotil osobnost poškozené jako [REDAKCE] její rozumové schopnosti jsou ve středním pásmu [REDAKCE], lze tedy předpokládat mentální úroveň odpovídající [REDAKCE]. Poškozená podléhá vlivu silnější osobnosti, je ovlivnitelná i nepodstatnými argumenty, byla schopná správně vnímat, prožité reprodukovat a odlišit reálnou vzpomínku od fantazie, prožívané může být částečně zkresleno vlivem emocí. Její rozumová kapacita je [REDAKCE]. Je schopna správně vnímat a zapamatovat si menší množství podnětů, výrazně je narušená složka [REDAKCE] má sníženou schopnost řadit informace do [REDAKCE] ale také do [REDAKCE]. Tyto skutečnosti mají vliv na její obecnou věrohodnost, tu lze hodnotit jako sníženou, avšak při spontánní produkci nebo s lehčí strukturou je schopna podat přiměřenou výpověď o prožitém. Popisované skutečnosti odpovídají vybavování si reálných zážitků, na výzvu výpověď doplňuje a rozšiřuje. Výrazně je u ní narušena

schopnost řadit události do časové osy. V její výpovědi převažují charakteristiky specifické věrohodnosti. Nebyl u ní zjištěn patologický sklon ke konfabulaci nebo lži. Pokud jde o vztah k obžalovanému, ten lze hodnotit převážně jako pozitivní, v posuzované době s prvky závislého vztahu, jsou zřejmé ambivalence, které však souvisí především s negativními reakcemi okolí. Nebyly u ní zjištěny vážnější psychické potíže.

8. V hlavním líčení byl dále podle § 211 odst. 5 trestního řádu za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Znalec uzavřel, že obžalovaný v době páchání činu netrpěl žádnou duševní poruchou či chorobou, byl a je stížen poruchou osobnosti s rysy nezdrženlivosti, dissociality a agresivity, byl zjištěn abusus alkoholu s rizikem vzniku závislosti. Parafilie, tedy sexuální deviace u něj nebyla zjištěna. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v době činu zachovány. Obžalovaný se měl podrobit sexodiagnostickému vyšetření za použití falopletysmografu, avšak toto vyšetření odmítl. Při pohovoru uvedl, že [REDAKCE] k němu chodila do pokoje, byla hodně vyspělá, po 15. roce spolu začali souložit. Ví o tom, že je [REDAKCE] jemu to nevařilo, líbila se mu. K sexu ji nenutil. Znalec v diagnostické rozvaze uvedl, že lze vyloučit pedofilii, pokud k sexuálním aktivitám docházelo před 15. rokem věku poškozené, ve většině případů násilného páchaného muži nejde o poruchu sexuálního pudu, ale o poruchu osobnosti. Vše nasvědčuje tomu, že tak tomu bylo i v případě obžalovaného, nebyl motivován žádnou duševní chorobou či parafilii a lze konstatovat, že skutek spáchal při plně zachovalých ovládacích i rozpoznávacích schopnostech, jeho motivací bylo pouze nezdrženlivé uspokojení sexuálních potřeb, není smysluplné ukládat jakékoliv medicínské opatření, např. ochranné léčení, porucha osobnosti není léčebně ovlivnitelná.
9. Z listinných důkazů soud zjistil, trestní oznámení podala matka poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. [REDAKCE] poškozená byla následně vyslechnuta (srov. protokol o výslechu poškozené [REDAKCE] na č. l. 97-105, obrazový a zvukový záznam na č. l. 105a, fotografie poškozené na č. l. 137). Na poškozenou byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, specializace klinická psychologie na č. l. 35-55, na obžalovaného znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie na č. l. 58-73. Z lékařských zpráv soud zjistil, že poškozená byla dne 16. 7. 2019 vyšetřena na gynekologické ambulanci nemocnice s poliklinikou v [REDAKCE] a dne 23. 7. 2019 praktickou lékařkou v [REDAKCE] (srov. lékařské zprávy na č. l. 119-120). Obsah komunikace poškozené s obžalovaným soud zjistil ze záznamů o komunikaci na č. l. 127-128, 131-134. Z protokolu o ohledání místa činu s fotografiemi na č. l. 148-149 soud zjistil vzhled domu, kdy bydlela poškozená se svou matkou a sourozenci a vzhled a umístění pokoje obžalovaného v tomto domě. Ze zprávy Městského úřadu [REDAKCE] odboru sociálních věcí a zdravotnictví soud zjistil, že dne 2. 4. 2019 přišla žádost [REDAKCE] o prošetření podmínek v rodině [REDAKCE] [REDAKCE] neboť děti měly být zanedbané, špinavé, zavšivené, jejich domácí příprava byla slabá. Z uvedeného důvodu bylo provedeno šetření v domácnosti [REDAKCE] [REDAKCE]. Bylo zjištěno, že rodina žije v domě, který je ve špatném stavu, domácnost byla zanedbaná, byl v ní nepořádek. Při šetření byl přítomen bratr jmenovaný [REDAKCE] který konzumoval alkoholický nápoj a měl potřebu hovořit za matku. S [REDAKCE] byl proveden pohovor, byla poučena o jejích povinnostech, přislíbila nápravu. Další šetření proběhlo 25. 4. 2019, bylo zjištěno zlepšení ve vedení domácnosti. Při další kontrole 11. 7. 2019 se obžalovaný již v domácnosti nenacházel (srov. zpráva Městského úřadu [REDAKCE] na č. l. 151). Chování a prospěch poškozené na [REDAKCE], soud zjistil z posudku [REDAKCE] školy na č. l. 154.
10. Soud pro nadbytečnost zamítl návrh státní zástupkyně na doplnění dokazování výslechem svědka [REDAKCE], neboť má za to, že tento svědek by se stejně jako již vyslechnutý svědek [REDAKCE] měl vyjádřit pouze k povaze pozdějšího vztahu a soužití obžalovaného s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] v době, kdy jej poškozená po určitou dobu doprovázela po jeho nuceném odchodu z domu její matky, což však vybočuje z rámce projednávané věci. Z výpovědi

tohoto svědka nelze zjistit další skutečnosti, usnadňující úvahu soudu o tom, zda se staly či nestaly skutky uvedené v obžalobě a spáchal je obžalovaný, a svědek měl vypovídat pouze k okolnostem, jeho osobního setkání s obžalovaným a poškozenou a k tomu, jaký v této době měli vzájemný vztah, tyto okolnosti však již dostatečně popsal obžalovaný i slyšený svědek [REDAKCE] sama poškozená a rovněž její matka, [REDAKCE] [REDAKCE]. Vzhledem ke shora uvedeným závěrům znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, [REDAKCE] [REDAKCE] osobnostní a mentální charakteristice poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a povaze tohoto setkání předcházejících okolností a důvodů odchodu obžalovaného z domu její matky, má soud za to, že povaha pozdějšího vzájemného vztahu obžalovaného a poškozené v této době nemůže nijak důkazně podpořit nebo vyvrátit úvahu soudu o tom, zda se staly skutky uvedené v obžalobě a zda je spáchal obžalovaný, a jedná se tak pouze o okolnost, vypovídající o povaze následného vztahu poškozené a obžalovaného v té době, která již byla v hlavním líčení dostatečně prokázána výpověďmi obžalovaného, slyšených svědků [REDAKCE] [REDAKCE] a samotné poškozené.

11. Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že vina obžalovaného je na základě výše provedených důkazů prokázána tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Obžalovaný spáchání trestné činnosti, která mu byla původně pod bodem I. a II. obžaloby kladena za vinu, zcela popřel, uvedl, že byli s poškozenou oba zamilovaní, sexuální aktivity oba chtěli, bylo to dobrovolné a vzájemné, prvotní impuls přišel od poškozené, vznikl mezi nimi milenecký poměr. Pohlavní styk s poškozenou proběhl dobrovolně až poté, co dosáhla věku 15 let, poškozené to bylo příjemné, sama za ním chodila. Skutky kladené mu za vinu obžalovaný doznal co do uváděných činností, popřel však, že by mu poškozená prováděla orální sex a rovněž jakékoliv donucení k sexuálním aktivitám či násilí vůči poškozené. O poškozené vypověděl, že je [REDAKCE] [REDAKCE] odpovídá podle něj [REDAKCE] věku, věděl, že je [REDAKCE] a navštěvuje z tohoto důvodu [REDAKCE] školu, byl si vědom jejích omezených [REDAKCE]. Obžalovaný dále vypověděl, že matce poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] sdělil, že jí mužou být odebrány děti, jednal však takto výhradně z důvodu, že její dům byl zcela v havarijním stavu a hrozilo zřícení střechy. Obžalovaný je však, pokud jde o skutky pod bodem I. 1-5 rozsudku, zcela usvědčován výpovědí poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] zachycené na záznamovém zařízení, která vypověděla, že obžalovaného brala pouze jako strýce, neměla zájem o sexuální aktivity, nutil ji k nim, ona nechtěla, když se bránila, tak ji uhořel, bála se ho, proto radši vyhověla. Poškozená přitom detailně popsala jednotlivé sexuální aktivity uvedené pod body I. -5 s obžalovaným, jejich průběh, místo, kde se odehrávaly, její stanovisko k nim a skutečnost, zda ho obžalovanému sdělila a jakým způsobem, a jeho následné chování. Poškozená vypověděla, že se obžalovaného bála, chtěla mu vyhovět, aby ji neuhodil, byla unavená z toho, jak z důvodu prováděných sexuálních aktivit v noci nespala. Když byla s ním na pokoji a chtěla odejít, chytil ji za ruku a řekl jí, že nikam nepůjde, dal jí dvě facky a jednu do břicha, radši mu tedy vyhověla, bála se, že by ji zase udeřil, má sílu. Anální soulož na půdě popsala tak, že byla opřená, strejda ji „to“ dal do dírký na kakání. Dále vypověděla, že měla stažené kalhoty, strejda jí řekl, aby si na něj pomalu sedla a dělala nahoru a dolů, přičemž nevěděla, že se jedná o pohlavní styk. Vadilo jí, když strejda do ní dával penis, řekla mu, že jí to bolí, ale nepřestal, chovala se pak proto jinak, byla protivná. Nepamatuje si, kolik pohlavních styků spolu měli. Mámě se to bála říct, jednou je viděla, jak na strejdovi sedí a taky, jak mu „to“ drží v ruce, poslechla ho, nevěděla, jak se má zachovat. Poškozená se dále vyjádřila k okolnostem jejího odchodu z domu, vypověděla, že odešla proto, aby obžalovaný nebyl sám a aby si měl s kým povídat. Výpověď poškozené pak podpořila v celém kontextu svou výpovědí její matka, [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že poškozená se obžalovaného následně bála, měla obavu se jí nejprve svěřit, styděla se, ale všimla si, že její chování se změnilo, byla uzavřená, stále někde spěchala. Svědkyně rovněž vypověděla, že je jednou při sexuální aktivitě přítomná, po 15. narozeninách ji zahlédla sedět obkročmo na ležícím obžalovaném. Matka poškozené se dále vyjádřila ke způsobu, jakým to s poškozenou a

rovněž s obžalovaným následně řešila a rovněž ke skutečnosti, že sex obžalovaného s poškozenou viděla rovněž její dcera [REDAKCE] která však z důvodu příbuzenského vztahu odmítla v trestním řízení vypovídat. Svědkyně dále vypovíдалa, že k přiznání poškozené došlo až později pravděpodobně kvůli strachu a studu, při vyprávění plakala a popisovala, jak ji obžalovaný nutil k sexuálním činnostem, souložil v jeho pokoji i na půdě, či aby si jeho úd dala do úst, když mu nevyhověla, udeřil ji do ucha, proto se ho bála, poté měla noční můry a deprese. I v současné době se dle výpovědi svědkyně budí poškozená kvůli prožité události ze spaní a zdá se jí, že je s obžalovaným sama v pokoji. Výpověď poškozené je dále plně podpořena i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, v němž znalec [REDAKCE] [REDAKCE] uzavřel, že poškozená při vyšetření vyprávěla skutkový děj spontánně, nejevila známky lhaní v podstatných skutečnostech. S ohledem na její omezenou [REDAKCE] kapacitu znalec zcela vyloučil, že by si byla schopna vymyslet celý uváděný komplexní děj, je pouze zvýšeně sugestibilní, hodnotící úsudek podléhá vlivu okolí, podle toho připisuje jednotlivým zážitkům význam. S ohledem na simplicitu osobnosti a rozumovou zralost odpovídající dítěti [REDAKCE] věku, kterou si sama uvědomuje, podléhá snadno vlivu okolních autorit a připisuje zážitkům význam podle nich, jde však pouze o hodnocení již prožitého. Znalec uzavřel, že popisované skutečnosti odpovídají vybavování si reálných zážitků, na výzvu výpovědi doplnila a rozšířila, výrazně je však u ní narušena schopnost řadit události do časové osy. Ve výpovědi poškozené tak převažují charakteristiky specifické věrohodnosti, nebyl zjištěn patologický sklon ke konfabulaci nebo lži. Pokud jde o vztah k obžalovanému, ten lze hodnotit převážně jako pozitivní. Výpověď poškozené proto soud s ohledem na vyslovené závěry znalce považoval za věrohodnou a spontánní, podpořenou co se týče emocionálních projevů prožitého navenek v době spáchání skutků obžalovaným zcela výpovědi její matky. Znalec potvrdil, že v její výpovědi převažují charakteristiky specifické věrohodnosti, byť její hodnocení prožitého podléhá aktuálnímu nastavení a vnímání okolí, jde však pouze o hodnocení skutečně prožitého. Z výpovědi poškozené i její matky přitom vyplynulo, že i přes způsobené „stresy“ obžalovaného měla stále ráda jako strýce, poškozená vypovíдалa, že s ním odešla z domu proto, aby si měl s kým povídat, bylo jí ho líto, znalec rovněž hodnotil vnímání obžalovaného poškozenou stále jako pozitivní. Slyšený svědek [REDAKCE] jako zasahující policista rovněž shodně vypovíдал, že vnímal vztah obžalovaného a poškozené v době zásahu policie jako spíše milenecký, bez projevů jakéhokoliv násilí, poškozená byla z tohoto důvodu proto ponechána na místě s obžalovaným.

12. Pokud jde o zvýšenou sugestibilitu poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] z důvodu vlastního uvědomování si omezené [REDAKCE] kapacity, a z tohoto důvodu možného ovlivnění odmítavým postojem její matky, případně sestry [REDAKCE] vedoucím k následnému negativnímu vztahu k obžalovanému, soud uzavřel, že z výpovědi matky, poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] nezjistil skutečnosti, vypovídající o tom, že by její reakce na zjištěný sexuální vztah s obžalovaným, případně reakce její další dcery [REDAKCE] sestry poškozené, byly zřetelně odmítavé, kategorické. Naopak bylo v hlavním líčení zjištěno, že matka poškozené poté, co jí sdělila své stanovisko ke vztahu s obžalovaným, respektive prováděným sexuálními aktivitám, nechala poškozenou s obžalovaným z domu odejít a pobývat s ním mimo domov. Uvedené dle názoru soudu nesvědčí o tom, že poškozená [REDAKCE] byla z důvodu znalce zjištěné zvýšené sugestibility vnímání prožitého v této době pod vlivem záporného postoje své matky k obžalovanému, když dokonce poté, kdy z důvodu nechození poškozené do školy byla k řešení situace povolána Policie ČR, byla následně matkou poškozené ponechána na místě, jak bylo zjištěno z výpovědi svědka [REDAKCE]
13. Soud vyšel proto z výpovědi poškozené, pokud jde o jednotlivé sexuální aktivity prováděné s obžalovaným, a jeho násilné chování, jehož se dopustil k jejich prosazení. Měl přitom za to, že tato výpověď poškozené byla i znalce označena za spontánní a věrohodná, poškozená nemá [REDAKCE] kapacitu si takový komplexní děj sama vymyslet. Soud pro úplnost dodává, že v hlavním líčení nebylo, jak tvrdí obžalovaný, k posouzení trestnosti jeho jednání prokazováno, zda se uvedeného jednání dopustil v postavení strýce poškozené, tato okolnost, ač

zavrženíhodná, nemá vliv na posouzení skutečnosti, zda se dopustil skutků uvedených původně pod bodem I. a II. v obžalobě, tedy zda jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a současně k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti. Pokud jde o posouzení, zda v obžalobě uvedené sexuální aktivity poškozená s obžalovaným vykonávala dobrovolně, poškozená vypověděla, že nechtěla, radši vyhověla, bála se bití, poté jí obžalovaného bylo líto, přičemž znalec z oboru klinická psychologie hodnotil tehdejší vztah poškozené k obžalovanému jako pozitivní, přičemž [REDAKCE] úroveň poškozené odpovídá [REDAKCE] věku. Svědek [REDAKCE] jako zasahující policista v době, kdy poškozená pobývala s obžalovaným po jeho odchodu z domu její matky, rovněž připustil, že vnímal vztah poškozené a obžalovaného jako vztah milenecký, bez projevů jakéhokoliv násilí. Tento v hlavním líčení zjištěný následný, pozitivní přístup k obžalovanému však dle názoru soudu nevylučuje, že dřívější, respektive některé prováděné sexuální aktivity byly poškozenou prováděny zcela bez jejího souhlasu, pod pohrůžkou násilí, případně násilím. Poškozená v době spáchání skutku obžalovaným byla pod vlivem různých emocí, po smrti svého otce, obžalovaný byl jí představen jako její strýc, byla fyzicky ve věku kolem [REDAKCE] let, přičemž [REDAKCE] věk byl značně [REDAKCE], je tedy možné, že k obžalovanému po nějakou dobu následně cítila i náklonnost, případně zamilovanost. Soud tak neuvěřil tvrzení obžalovaného, že sexuální aktivity s poškozenou byly z její strany dobrovolné, přičemž se k jejich dosažení nedopustil vůči poškozené žádného násilí, přičemž vyšel z výpovědi poškozené, podpořené výpovědí její matky, [REDAKCE] [REDAKCE] pokud jde o chování poškozené v té době a okolnosti, se kterými se jí svěčila. V hlavním líčení přitom nebylo zjištěno, že by ze strany matky poškozené, [REDAKCE] [REDAKCE] ani ze strany nikoho jiného, byl na poškozenou vyvíjen nátlak ve směru, jak má vůči obžalovanému vypovídat, ani žádná motivace k takovému nátlaku a ke křivé výpovědi vůči obžalovanému, když postoj matky poškozené soud musí hodnotit s ohledem na nedávno prožité skutečnosti, pokud jde o zjištěný vztah obžalovaného a její dcery, spíše za značně rezervovaný a s ohledem na závěry znalce nelze z důvodu omezené [REDAKCE] kapacity poškozené ani její schopnost konstrukce takové komplexní skutečnosti předpokládat. Soud musí v této souvislosti uzavřít, že reakce matky poškozené na skutečnost, že její bratr s její dcerou provozuje sexuálně zaměřené aktivity, nelze rozhodně hodnotit jako prudkou, spíše za značně rezervovanou a mírnou. Svědkyně vypověděla, že poškozené pouze řekla, že se to se strýcem nedělá, a aby za ní přišla, když o tom bude chtít mluvit. Tato skutečnost a snahu matky poškozené ostatně nepotvrzuje ani slyšený svědek [REDAKCE] který vypověděl, že matka byla u zásahu OOP [REDAKCE] který skončil ponecháním poškozené na místě s obžalovaným. Poškozená vypověděla, že měla obžalovaného ráda jako strýce, ale on to údajně pochopil jinak, v kontextu se závěry znalce je zřejmé, že byla zvýšeně sugestibilní vůči všem autoritám, obžalovaný tedy jako dospělý muž a zároveň strýc poškozené představoval pro poškozenou rovněž takovouto autoritu a její chování jí zcela přirozeně podléhalo, byť následně se v něm projeví i možné prvky zamilovanosti. Obžalovaný si přitom byl této skutečnosti, stejně tak jako [REDAKCE] a sociální úroveň poškozené, velmi dobře vědom, přesto této situace, tedy svého postavení v rodině, jako strýce a osoby, která matce poškozené vypomáhá po smrti jejího manžela, zcela zneužil k újmě nezletilé [REDAKCE] opožděné poškozené. Pokud jde o způsobené následky u poškozené, poškozená vypověděla, že se ho bála, má sílu, proto se bála jej odmítnout, styděla se za to, nevěděla, jak se má v takových situacích zachovat, pak jí strejdy bylo líto. Matka poškozené vypověděla, že se její chování změnilo, měla následně noční můry a plakala, špatně to snášela, noční můry pak přetrvávají do současné doby.

14. V hlavním líčení bylo tedy prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v přesně nezjištěné době od 3. 11. 2018, tj. po dovršení 15tého roku poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] do 28. 6. 2019 v obci [REDAKCE] v [REDAKCE] v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] kde bydlel společně se svou sestrou [REDAKCE] [REDAKCE] a jejími dětmi, využil svého postavení dospělého muže a rovněž strýce žijícího ve společné domácnosti a zneužil nízkých rozumových schopností poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] o které věděl, že je [REDAKCE] a rozumově odpovídá věku dítěte [REDAKCE] [REDAKCE], a přesto, že o této skutečnosti věděl, dopustil se vůči poškozené sexuálních jednání uvedených

v bodě I. 1-5 rozsudku, a to i přesto, že poškozená mu dala opakovaně najevo svůj nesouhlas s tímto jednáním, s ohledem na její [REDAKCE] a postavení obžalovaného v její rodině jako strýce jej poslechla. Když aktivitu odmítla, udeřil ji obžalovaný dvěma fackami do oblasti ucha a jednou fackou do břicha. Pokud jde o anální soulož, obžalovaný i poškozená tuto skutečnost potvrdili. Poškozenou přitom s ohledem na její postavení vůči obžalovanému, jako jejímu strýci, v době bezprostředně následující po smrti jejího otce, její [REDAKCE] nezralost a dosažený věk, soud považuje za zcela bezbrannou, přičemž obžalovaný si byl od počátku této skutečnosti s ohledem na jeho výpověď velmi dobře vědom, a přesto této bezbrannosti poškozené zneužil ke svému osobnímu prospěchu, pouze za účelem uspokojení jeho vlastních sexuálních potřeb, jeho jednání tak lze označit za zcela zavrženíhodné. V hlavním líčení přitom nebylo zjištěno, že by poškozená [REDAKCE] měla motivaci [REDAKCE] kapacitu a schopnost, si jednání obžalovaného uvedené pod bodem I. 1 – 5 rozsudku vymyslet a tvrzené skutečnosti tak fabulovat, případně aktivitu prováděné s obžalovaným dobrovolně z důvodu zjištěného postoje matky posléze hodnotit a uvádět jako prováděné s jejím nesouhlasem a za použití násilí. V hlavním líčení rovněž nebylo zjištěno, že by matka poškozené, svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] případně poškozená sama měly zájem na jakémkoliv potrestání, případně odsouzení obžalovaného.

15. Pokud jde o skutek pod bodem II. rozsudku, obžalovaný vypověděl, že svědkyni [REDAKCE] vyhožoval odebráním dětí z důvodu havarijního stavu jejího domu, nikoliv však z důvodu, že by ji nutil stáhnout podané trestní oznámení ohledně poškozené [REDAKCE]. Obžalovaný je však usvědčován jak výpovědí poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že jí strejda volal z cizího čísla, chtěl, aby maminka stáhla podané trestní oznámení, pak telefon dala matce a té, že pokud ho nestáhne, přijde o děti, tak i výpovědí její matky, [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že poté, že jí obžalovaný vyhrožoval odebráním dětí telefonicky a nutil ji, aby vzala zpět podané trestní oznámení. U poškozené ani její matky nebyla přitom zjištěna žádná motivace směřující ke křivé výpovědi, jejich výpovědi jsou vzájemně shodné, věrohodné a konstantní. Matka poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] rovněž vypověděla, že obžalovaný se v minulosti v její rodině již choval agresivně, rozbíjel věci. Pokud jde o [REDAKCE] [REDAKCE] má soud za to, že s ohledem na předchozí agresivní chování obžalovaného vůči ní, a rovněž vůči poškozené [REDAKCE] se kterým se jí svěřila, a skutečnosti, že její rodina byla již v minulosti v souvislosti s péčí o děti sociálně šetřena, jak vyplynulo z listinných důkazů, mohla pro ni výhrůžka odebráním dětí od obžalovaného v době bezprostředně následující po smrti jejího manžela představovat pohrůžku jiné těžké újmy, tedy těžké újmy pokud jde o její aktuální rodinný život a rodinné poměry. Obžalovaný přitom velmi dobře věděl, že [REDAKCE] [REDAKCE] tedy matka poškozené, je právě jedinou osobou, jejíž svědectví může napomoci řádnému objasnění věci.
16. Pokud jde o skutek původně uvedený pod bodem I. obžaloby, obžalovaný skutečnost, že by s poškozenou měl jakýkoliv sexuální kontakt před jejím patnáctými narozeninami, výslovně popřel. Ani z výpovědi poškozené, ani její matky [REDAKCE] [REDAKCE] nebylo přitom v hlavním líčení zjištěno, že obžalovaný se posuzovaného skutku dopustil před patnáctými narozeninami poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] tedy, že jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let. Ze závěrů znalce oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, [REDAKCE] [REDAKCE] bylo zjištěno, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] vzhledem k [REDAKCE] kapacitě není schopná souvisle zařadit události v časové ose. Na základě těchto skutečností, s ohledem na okolnost, že tuto skutečnost není možné již zjistit žádným dalším proveditelným důkazním prostředkem, soudu nezbylo, než obžalovaného v souladu se zásadou „in dubio pro reo“, tedy v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, obžaloby v rozsahu tohoto skutku zprostit, neboť v hlavním líčení nebylo prokázáno, že by se jej dopustil.
17. V hlavním líčení tak bylo prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jiného (poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a současně k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti, a rovněž jiného (matku poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]

pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a čin spáchal na svědkovi. Jednání obžalovaného bylo přitom v obou případech vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že násilím a pohrůžkou násilí nutí poškozenou [REDAKCE] k pohlavnímu styku a zneužívá její bezbrannosti a zároveň věděl, že svědkyni, matku poškozené [REDAKCE] nutí pod pohrůžkou odebrání dětí k tomu, aby něco konala, učinit tak v obou případech chtěl a také učinil.

18. Obžalovaný tak svým shora uvedeným jednáním pod bodem I. rozsudku naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, a pod bodem II. rozsudku skutkovou podstatu zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku.
19. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Jako k okolnostem polehčujícím soud především přihlédl k částečnému doznání obžalovaného, byť se jedná o doznání ve zcela minimálním rozsahu, naopak jako přitěžující musel hodnotit, že se v obžalobě uvedeným jednáním dopustil celkem šesti skutky dvou zločinů. Obžalovaný má v opisu z evidence Rejstříku trestů záznam o [REDAKCE] odsouzeních již staršího data, přičemž přihlížet lze pouze ke [REDAKCE] těmto odsouzením. Soud při ukládání trestu přihlédl rovněž k době, která již od spáchání skutků uplynula a ke skutečnosti, že obžalovaný v jejím rámci žil již řádným životem. S ohledem na povahu a závažnost projednávaných skutků a skutečnost, že se jich obžalovaný vědomě a záměrně dopustil vůči nezletilé osobě s [REDAKCE] v té době bezprostředně po smrti jejího otce de facto svěřené jeho doзору, soud uzavřel, že nelze na obžalovaného působit jiným druhem trestu, než trestem nepodmíněným, neboť má za to, že s ohledem na projevený postoj obžalovaného by se uložení jiného, alternativního trestu u něj zcela zjevně minulo účinkem. Soud ukládal trest úhrnný za dva zločiny spáchané šesti skutky, v rámci trestní sazby za zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, tedy zločin nejpřísněji trestný, ve výměře od dvou do desíti let, přitom ohledem na částečné doznání, počet a stáří záznamů v Rejstříku trestů obžalovaného, tedy nevýznamnou trestní minulost, a dobu od spáchání skutků uplynulou, soud považoval za plně dostačující úhrnný trest ještě při spodní hranici trestní sazby, a uložil mu trest odnětí svobody ve výměře třiceti měsíců. Pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, jelikož u něj nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, tj. obžalovanému nebyl uložen výjimečný trest, trest za zvlášť závažný zločin, trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ani nebyl odsouzen za úmyslný trestný čin za současného splnění podmínky, že v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence.
20. Poškozená [REDAKCE] se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení řádně připojila, jeho výši však v průběhu hlavního líčení nijak nespecifikovala, byla proto v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 trestního řádu odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady

jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 16. června 2021

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 27. října 2021 o odvolání obžalovaného: [REDAKCE] narozený [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 16. června 2021 č.j. 4 T 185/2019-266,

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným z jednání, které spočívalo v tom, že obžalovaný

I.

v přesně nezjištěné době od 3. 11. 2018, tj. po dovršení 15tého roku poškozené [REDAKCE] do 28. 6. 2019 v obci [REDAKCE] v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] kde bydlel společně se svou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] a jejími dětmi, využil svého postavení strýce žijícího ve společné domácnosti a zneužil nízkých rozumových schopností poškozené, která je očividně [REDAKCE] odpovídá věku dítěte [REDAKCE]

1. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, obžalovaný vyzval [REDAKCE] aby se svlékla, lehla si na postel a dala nohy od sebe, kdy poškozená vzhledem ke své [REDAKCE] a postavení obžalovaného v rodině tyto pokyny splnila, obžalovaný si na ni lehl, pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, a to i přesto, že se poškozená dala najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním, když se snažila vymanit z pod jeho těla a říkala mu, že jí to bolí, avšak s ohledem na fyzickou převahu obžalovaného se jí to nepodařilo,
2. vešel ve večerních hodinách do pokoje, kde spala poškozená [REDAKCE] kterou probudil s tím, že pokud ho neuposlechne, bude mít celý týden peklo, načež za ním poškozená ze strachu odešla do jeho pokoje v [REDAKCE] kde jí obžalovaný řekl, aby ho uspokojila orálně, nebo nepůjde spát, poté jí za ruku přitáhl k posteli, na které seděl, a přikázal jí, aby si vzala jeho přirození do svých úst a olizovala mu jej, což poškozená odmítla, na to jí chytil za krk a silou jí tlačil hlavu do svého rozkroku, čemuž se poškozená bránila a hlavou se snažila uhnout, načež ji obžalovaný udeřil dvěma fackami do oblasti ucha a jednou fackou do břicha,
3. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, kdy seděl na posteli se staženými slipy, přikázal poškozené [REDAKCE] aby se svlékla a nahá si na něj obkročmo tvář v tvář posadila, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její [REDAKCE] i postavení obžalovaného v rodině uposlechla, posadila se na jeho klín, následně po několika pokusech zasunul své přirození do jejího a vykonal na ní soulož,
4. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, kdy seděl na posteli se staženými slipy, přikázal poškozené [REDAKCE] aby mu uchopila jeho přirození a pohyby dráždila jeho penis, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její [REDAKCE] i postavení obžalovaného v rodině uposlechla a penis mu třela až do jeho vyvrcholení,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

5. dále poškozené přikázal, aby s ním šla na půdu v uvedeném domě, poškozená jej následovala a tam ji vyzval, aby si svlékla kraťasy a spodní prádlo a opřela se rukama o bednu, která stála před ní, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její [REDAKCE] i postavení obžalovaného v rodině uposlechla, obžalovaný uzamkl dveře půdy, sám si stáhl tepláky a slipy, postavil se za poškozenou a poté svým penisem vnikl do jejího análního otvoru a vykonal na ní anální soulož,

II.

dne 22. 7. 2019 ve večerních hodinách, poté, co [REDAKCE] podala dne 16. 7. 2019 na Policii ČR trestní oznámení, v němž uvedla, že obžalovaný v [REDAKCE] v němž obžalovaný i ona se svými dětmi společně bydleli, opakovaně nutil její dceru [REDAKCE] k sexuálním praktikám, původně popsáným pod body I. a II. výrokové části obžaloby, ačkoli ta mu dala najevo svůj nesouhlas, kdy trestní věc byla prověřována u Policie ČR, Krajské ředitelství policie [REDAKCE] kraje, Územní odbor [REDAKCE] pod sp. zn. [REDAKCE] a uvedeného dne byly zahájeny úkony trestního řízení pro přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, z dosud neustanoveného telefonního čísla, zatelefonoval poškozené [REDAKCE] na její telefonní číslo [REDAKCE] ta hovor přijala, a poté, co jí obžalovaný řekl, aby máma stáhla oznámení, předala telefon své matce – [REDAKCE] načež té obžalovaný po slovních vulgárních urážkách řekl, aby stáhla trestní oznámení, které na něj podala, a pokud tak neučiní, že se postará, aby všech [REDAKCE] jejich dětí odvezli do [REDAKCE], přičemž s ohledem na agresivní chování obžalovaného, kterého se dopouštěl v době, kdy žili ve společné domácnosti, vzteku, který měl, protože jej vyhodila z domu, poté, co zjistila, že má sex s její nezletilou dcerou [REDAKCE] jakož i s ohledem na špatnou situaci v rodině, která byla šetřena sociální pracovnící, v ní tato výhrůžka vyvolala důvodnou obavu z toho, že jí obžalovaný může přivodit problémy a že by jí mohly být její děti odebrány do ústavního zařízení, přičemž tyto výhrůžky byly způsobily zmíněné problémy přivodit a způsobit tak [REDAKCE] vážnou, těžkou újmu a [REDAKCE] byla osobou, jejíž svědectví mohlo napomoci řádnému objasnění věci.

2. Skutek popsany pod bodem ad I. napadeného rozsudku byl právně kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku. V případě skutku popsaného pod bodem ad II. bylo zjištěné jednání právně kvalifikováno jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku.
3. Za to byl obžalovaný odsouzen podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice s ostrahou.

4. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
5. Okresní soud dalším výrokem rozhodl v trestní věci obžalovaného tak, že podle § 226 písm. a) tr. řádu se obžalovaný [REDAKCE] zprošťuje obžaloby, pro skutek původně uvedený pod bodem I. obžaloby, že
 - v přesně nezjištěné době nejméně od poloviny měsíce června roku 2018 do 3. 11. 2018 v obci [REDAKCE] v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE], kde bydlel společně se svou [REDAKCE] a jejími dětmi, nejméně v jednom případě v pokoji v [REDAKCE] ve kterém přespával, pohlavně zneužil svou nezletilou neteř [REDAKCE] a to tím způsobem, že využil situace,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

kdy se ocitli sami v jeho pokoji, a ač věděl, že jmenovaná je osobou mladší 15 let, že je [redacted] a odpovídá věku dítěte [redacted] vyzval ji, aby se svlékla a lehla si na jeho postel, což nezletilá učinila, poté ji opakovaně strkal své prsty do jejího přirození, čemuž se nezletilá nebránila, jeho jednání strpěla, přičemž zneužil svého postavení strýce, kterému byla nezletilá v době nepřítomnosti matky svěřena do jeho dozoru a ke kterému měla nezletilá respekt a důvěru, v důsledku čehož jej nezletilá uposlechla a strpěla jeho jednání, čímž ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj nezletilé, neboť nezletilou vystavil nebezpečí předčasného zahájení sexuálního života,

čímž měl spáchat zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl stíhán.

6. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihned po jeho vyhlášení odvolání, které následně prostřednictvím svého obhájce řádně písemně zdůvodnil. Obžalovaný své odvolání směřoval proti výroku o vině a výrokům navazujícím. Obžalovaný v odůvodnění svého odvolání namítá, že nesouhlasí s výrokem o vině, pokud okresní soud staví závěr o vině obžalovaného pod bodem I. napadeného rozsudku toliko na výpovědi poškozené, podpůrně její matky a na závěrech znalce [redacted] z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie. Obžalovaný nepopírá, že mezi ním a poškozenou vznikl postupně milenecký vztah, ovšem pokud mezi ním a poškozenou došlo v několika případech k souloži, tak to bylo v souvislosti s tímto vztahem, vše proběhlo dobrovolně a bez nátlaku na poškozenou. Znalec ve svém posudku vyložil poznatky k osobě poškozené a soud ze závěrů znaleckého posudku uzavřel, že poškozená není schopna si celý děj vymyslet. Znalec ovšem též uvedl, že poškozená je zvýšeně [redacted] vnímavá k návodným otázkám, je nestabilní ve svých postojích, především proto, že silně podléhá vlivu svého okolí. Je možné jí indukovat falešnou vzpomínku. Poškozená tedy není schopná vyhat či za svůj pojmout a nepravdivě podat, složitější děj, avšak na ten ani v tomto případě nedošlo, neboť poškozená v monologové části své výpovědi popsala pouze jeden případ násilného jednání obžalovaného vůči ní, kdy násilí, kterého se vůči ní měl obžalovaný dopustit, popisuje velmi stručně a nekomplikovaně a samozřejmě bez časového řazení. S přihlédnutím k postoji okolí poškozené, které je definováno převážně postojem její matky a starší sestry [redacted], jejichž reakce byly nepochybně velmi silné a prudce negativní, za současného nebezpečí indukce falešné vzpomínky, tedy ztrácí poškozená na věrohodnosti. Poškozená samozřejmě popisuje to, co předcházelo pohlavnímu styku s obžalovaným i to, jak probíhal, ale to je v podstatě celý děj. Popisované zážitky tak bezpečně splňují riziko indukované falešné vzpomínky či nepravdy z vlastní pohytky pod vlivem působení svého okolí, především své matky. Jinak sama poškozená není schopna uvést, zda mohl obžalovaný rozpoznat, že jí něco dělá proti její vůli. Podle § 18 odst. 1 trestního zákoníku, kdo při spáchání činu nezná ani nepředpokládá jako možnou skutkovou okolnost, která je znakem trestného činu, nejedná úmyslně. Tím není dotčena odpovědnost za trestný čin spáchaný z nedbalosti. Zločin znásilnění ovšem nelze spáchat jinak než úmyslně. V tomto případě tedy chybí naplnění znaku subjektivní stránky trestného činu. Výpověď matky poškozené, [redacted] učiněná při hlavním líčení dne 12. 5. 2021 jednak trpí procesní vadou spočívající v absenci monologové části výpovědi podle § 101 odst. 2) třetí věta trestního řádu, svědkyni byly rovnou kladeny dotazy, které byly velmi často návodné a obsahovaly v sobě již odpověď a celkově je její výpověď překotná, zmatená, často vyhýbavá, na takovéto výpovědi nelze vystavět spolehlivých závěr o vině obžalovaného ani samostatně, ani ve spojení s jinými důkazy. Navíc svědkyně připustila, že mezi obžalovaným a poškozenou vznikl vztah a připustila i, že poškozená byla do obžalovaného zamilovaná. To, že mezi oběma milenecký vztah byl, potvrdili i oba policisté [redacted], kteří je kontrolovali, když poškozená odešla na cca 14 dnů z domu za obžalovaným i přes zákazy matky. Již i samotný odchod poškozené z domova za obžalovaným je pak sám o sobě jednoznačným důkazem toho, že mezi nimi byl intimní vztah, který jen těžko mohl vzniknout ze znásilnění. Obžalovaný tedy namítá, že k věci měl být

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

vyslechnut i svědek [REDAKCE], od jehož výsledku soud upustil, ačkoliv byl jmenovaný řádně a včas navržen. Jednání obžalovaného matka poškozené vnímá jako ublížení její dceři i celé jejich rodině a pošpinění její cti či dobrého jména rodiny, když zjevně odpor k jednání obžalovaného absolutně převzala i poškozená. Nelze souhlasit se závěrem soudu o tom, že by matka poškozené a poškozená neměly žádný zájem na výsledku tohoto trestního řízení. Lze tedy dovodit, že poškozená souhlasila s jednáním obžalovaného a nyní její úzkostné reakce vyplývaly spíše z neuro-humorální odezvy po výtkách její matky a nejbližšího okolí, rodiny. Násilí popisované poškozenou tato mohla vnímat při jiných okolnostech, neboť obžalovaný se měl násilného jednání dopouštět k jiným členům domácnosti, jak vyplývá např. z výpovědi matky poškozené i poškozené. Výpovědi poškozené a matky poškozené trpí řadou vad a vnitřních rozporů, které dosahují takové síly, že je nelze považovat za dostatečně věrohodné k učinění závěru o vině obžalovaného, a to ani ve spojení se závěry plynoucími ze znaleckého posudku. Kromě již uvedené možnosti falešně indukované vzpomínky také závěry znaleckého posudku neobjasňují, proč za obžalovaným poškozená utekla z domova, když jí měl ubližovat. S těmito základními rozpory a okolnostmi v konstrukci viny obžalovaného se soud nijak v odůvodnění nevypořádá, a proto trvá silná pochybnost o vině obžalovaného. Úvaha soudu o tom, že obžalovaný si byl ...

[REDAKCE] a sociální úrovně poškozené, velmi dobře vědom, přesto této situace, tedy svého postavení v rodině, jako strýce a osoby, která matce poškozené vypomáhá po smrti jejího manžela, zcela zneužil k újmě nezletilé [REDAKCE] poškozené (bod 15. odůvodnění rozsudku), se jeví spíše jako odůvodnění pro pohlavní zneužití, pro které však byl obžalovaný obžaloby zproštěn. Sama skutečnost, že obžalovaný souložil se svou neteří, je sice zavržením hodné, avšak není to trestné a obžalovaný by za to odsouzen být neměl. Ohledně výroku pod bodem II. napadeného rozsudku obžalovaný namítá, že jeho jednání sice mohlo být hrubé, avšak svou intenzitou a škodlivostí nedosahuje trestně právní roviny. Případné nápravy za podání trestního oznámení pro skutky pod bodem I. napadeného rozsudku, se obžalovaný domáhal jen proto, aby byly věci uvedeny na pravou míru. Samotný obsah tvrzení pak nelze hodnotit jako „jinou těžkou újmu“, protože rodinná situace a domácnost matky poškozené byla pracovníci OSPOD opakovaně kontrolována, matka poškozené znala stanovisko OSPOD o tom, že děti jí nikdo odebírat nebude, o čemž měla být opakovaně ujišťována a tak nebyl důvod brát slova obžalovaného vážně a jinak, než jako planou ventilaci své frustrace. Obžalovaný má tedy za to, že s ohledem na všechny namítané rozpory a mezery v objasnění věci nelze učinit dostatečně bezpečný a pevný závěr o vině obžalovaného, a proto obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud obžalovaného obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu zprostil.

7. Krajský soud na základě včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků odsuzující části napadeného rozsudku, tedy výrok o vině i trestu, jakož přezkoumal i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, když dospěl k těmto závěrům.
8. V prvé řadě je nutné zdůraznit, že poté, co bylo předchozí rozhodnutí okresního soudu zrušeno pro podstatnou procesní vadu předcházející vyhlášení rozsudku, nyní už byl napadený rozsudek vydán v řízení, v rámci kterého bylo postupováno v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, při zachování všech procesních pravidel, zejména tedy těch, která chrání práva obžalovaného a zajišťují zákonnost řízení. Obžalovanému byla řádně doručena obžaloba, stejně tak byly zachovány i veškeré procesní lhůty a spolu s tím i další zákonem stanovené procesní postupy upravující postup řízení. Krajským soudem nebyly shledány žádné takové podstatné vady či procesní pochybení, které by mohly mít vliv na objasnění věci či porušení práv obžalovaného na obhajobu. Pokud je okresnímu soudu vytýkáno, že tento rezignoval na spontánnost výpovědi matky poškozené, svědkyně [REDAKCE] pak je nutno uvést, že skutečně výslech svědka má probíhat tak, že svědkovi se nejprve umožní souvisle vypovědět o tom, co viděl a vnímal a teprve poté mu mají být kladeny otázky (viz § 101 odst. 2, 3 tr. řádu), což v případě výslechu

svědkyně dodrženo nebylo. Nelze ovšem říci, že by postupem soudu došlo k znehodnocení validity, přesvědčivosti a spolehlivosti této svědecké výpovědi. Svědkyně sice odpovídala od počátku na položené otázky, ale její reakce na otázky byly spontánní a svědkyni vlastní, nebylo zjištěno nic, co by ukazovalo na ovlivnění její výpovědi ze strany soudu, ať již v podobě sugestivních či kapciózních otázek, či jinou obdobnou manipulací svědkyni. Lze shrnout, že nyní již v procesním postupu okresního soudu nebyly zjištěny žádné vady či nedostatky v řízení předcházejícím vyhlášení napadeného rozsudku, na které by bylo nutno hledět jako na podstatné vady řízení, a které by opětovně vedly krajský soud k postupu dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. a zrušení napadeného rozsudku.

9. Krajský soud může též uzavřít, že okresní soud také provedl při hlavním líčení všechny potřebné důkazy pro správné zjištění a posouzení stavu věci a vytvořil si tak potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu. Krajský soud může bez pochybností konstatovat, že provedené důkazy okresnímu soudu plně postačily pro objasnění a zjištění skutkového děje bez důvodných pochybností. Kromě výpovědi obžalovaného k trestné činnosti kladené mu za vinu, kterou obžalovaný učinil v přípravném řízení, okresní soud dále vyslechnul i matku poškozené, již výše zmíněnou svědkyni [REDAKCE] a dále měl k dispozici výpověď poškozeného dítěte, svědkyně [REDAKCE]. Její výslech svědka jako osoby mladší 18 let byl realizován v přípravném řízení orgánem činným v trestním řízení za přítomnosti obhájce obžalovaného a pracovníce OSPOD, úkon je zaznamenán na DVD a okresní soud uvedený důkaz v průběhu hlavního líčení provedl. Vyslechnut byl i policista [REDAKCE] a to k okolnostem vypátrání poškozené spolu s obžalovaným. V neposlední řadě měl okresní soud k dispozici i znalecké posudky, které také byly zákonným způsobem provedeny v průběhu hlavního líčení. Při splnění procesních podmínek byl přečten jednak znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, [REDAKCE] a dále byl přečten znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, [REDAKCE]. Okresní soud dále provedl i listinné důkazy obsažené ve spisovém materiálu. Pokud okresní soud zamítl návrh na výslech dalšího z policistů, který byl také členem hlídky při nalezení obžalovaného a poškozené, policisty [REDAKCE] potom ani v tomto nepochybil. Skutečnosti pojící se k vypátrání obžalovaného a poškozené, jejich vzájemný vztah a postoj poškozené k obžalovanému, popsal již ve své výpovědi druhý z policistů, svědek [REDAKCE], jeho výpověď je jasná a nevyvolává žádné dohady. Není důvod o věrohodnosti této výpovědi pochybovat, obžalovaný se výslechem dalšího svědka v podstatě jen domáhá stvrzení toho, co již vypověděl svědek [REDAKCE] tedy jím zaznamenané projevy kladného vztahu mezi obžalovaným a poškozenou. Okresní soud přitom v odůvodnění svého rozsudku podrobně vyložil, proč k uvedenému doplnění dokazování nepřistoupil, jeho úvahy jsou racionální a nelze mít za to, že by se měl dopustit nesprávného procesního postupu v podobě tzv. opomenutí důkazu. V tomto směru tedy rozsah dokazování okresnímu soudu nelze vytýkat, rozsah dokazování beze sporu odpovídal potřebám pro rozhodnutí.
10. Okresní soud následně také při hodnocení provedených důkazů dostal ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, neboť provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemné souvislosti, když v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. ř. také své závěry v příslušných pasážích napadeného rozsudku podrobně a logicky zdůvodnil. Okresní soud tedy nejprve rozvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, z jakých důkazů vycházel při zjištění skutkového stavu, a posléze vyložil, na základě jakých důkazů a z těchto zjištěných konkrétních okolností má za prokázané jednání obžalovaného. Krajský soud přitom může skutková zjištění okresního soudu v případě obou skutků, jimiž byl obžalovaný uznán vinným, považovat za správná a odpovídající provedeným důkazům, přičemž v hodnocení důkazů nebyly zjištěny žádné logické nesprávnosti či deformace skutečností plynoucích z provedených důkazů, které by jej mohly vést k závěru, že hodnocení důkazů neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Ze strany krajského soudu lze uvést, že

obžalovaný v podaném odvolání ve své podstatě poukazuje na obdobné argumenty a skutečnosti, jako už činil v průběhu nalézacího řízení před okresním soudem. Přitom krajský soud je toho názoru, že okresní soud se s uplatněnou obhajobou obžalovaného, jakož i dalšími rozhodnými skutečnostmi, v případě obou skutků kladených obžalovanému za vinu, dostatečným způsobem vypořádal. Krajský soud proto především může na úvahy okresního soudu odkázat a ohledně skutkového stavu zduraznit některé podstatné skutečnosti, případně úvahy okresního soudu jen doplnit.

11. Okresní soud nepochybil, jestliže v prvé řadě vycházel z výpovědi poškozené [REDAKCE] a to nejen v případě skutku ad I., neboť tato svědkyně se vyjádřila i k telefonátu obžalovaného s její matkou, kterému byla přítomna. Ve své výpovědi poškozená [REDAKCE] i za přítomnosti obhájce obžalovaného a dále pedagogické pracovnice, především popsala sexuální praktiky, které strpěla ze strany obžalovaného, které předvedla i prostřednictvím loutek, jak je zachyceno na fotodokumentaci. Obžalovaný setrvává na své obhajobě, že k pohlavním stykům a sexuálním aktivitám s poškozenou skutečně docházelo, ale výlučně až poté, co dovršila věk 15 let a vždy na základě dobrovolnosti, oboustranného souhlasu, dohody, když spolu s poškozenou navázali vzájemný partnerský, milenecký vztah. Uvedenou obhajobu ovšem právě svědkyně [REDAKCE] svojí výpovědí vyvrací. Poškozená vypověděla, že se obžalovaného bála, tento měl fyzickou převahu, v tom případě, kdy se mu pokusila klást odpor, tak ji opakovaně udeřil a fyzickým násilím přemohl. Potom se už obžalovaného bála a snažila se dát svůj nesouhlas jen spíše verbálně či odmítavým postojem a negativními projevy. Okresní soud přitom srozumitelně vyložil, proč v případě rozporných tvrzení obžalovaného na straně jedné a na straně druhé poškozené, uvěřil výpovědi poškozené a z této vycházel při zjištění skutkového stavu. V rámci svých hodnotících úvah ohledně výpovědi poškozené okresní soud poukázal na závěry znalce [REDAKCE] který zkoumal osobu poškozené, a k rozumovým schopnostem poškozené a schopnosti podat objektivní výpověď znalec uzavřel, že rozumové schopnosti poškozené sice jsou ve [REDAKCE] ale poškozená je schopna správně vnímat, prožíté reprodukovat a odlišit reálnou vzpomínku od fantazie. K možnostem fabulace, sklonům ke lži znalec uvedl, že nic takového u poškozené zjištěno nebylo. K otázce spolehlivosti poškozené, uváží o možném zkreslení skutečnosti krajský soud poukazuje na to, že dle znalce jsou [REDAKCE] schopnosti poškozené [REDAKCE] a poškozená by nebyla schopna si celý popisovaný děj vymyslet, resp. tento udržet v paměti, tato je schopna si upamatovat jen menší množství podnětů. Znalec naopak k možnostem spolehlivosti poškozenou popisovaného děje konstatoval ve svém posudku, že události popisované poškozenou odpovídají vybavování si reálných zážitků, na výzvu výpovědi doplňuje, rozšiřuje, je schopna uvádět také širší a užší kontext. Okresní soud se přitom pečlivě zbýval právě i otázkou možného ovlivnění osoby poškozené, jak na tuto možnost a zvýšenou sugestibilitu poškozené opětovně upozorňuje v podaném odvolání obžalovaný. K možnosti ovlivnění poškozené matkou či její sestrou okresní soud logicky poukázal na to, že v případě matky poškozené, svědkyně [REDAKCE] nezjistil okolností nasvědčujících tomu, že by její reakce na zjištěný sexuální vztah s obžalovaným měly být zřetelně odmítavé, kategorické, když matka i s vědomím možných sexuálních aktivit mezi obžalovaným a poškozenou, nechala poškozenou s obžalovaným z domu odejít. Stejně tak zajištěné SMS zprávy mezi obžalovaným a [REDAKCE] sice ukazují nesouhlas s jednáním obžalovaného a odmítavý postoj k jeho chování, ale nesvědčí o nějaké snaze msty, nenávisti, pokusu o potrestání či dokonce snahu nebo zájem o odsouzení obžalovaného. Pokud okresní soud konstatoval, že nezjistil ani žádnou motivaci k nátlaku na poškozenou a k její křivé výpovědi vůči obžalovanému, pak skutečně z provedených důkazů nic takového nelze dovodit, nic nesvědčí uváděné prudké odmítavé reakci. Odpovídající výsledkem dokazování je i závěr okresního soudu, že s ohledem na závěry znalce nelze z důvodu omezené [REDAKCE] kapacity poškozené ani její schopnosti konstrukce takové komplexní skutečnosti předpokládat. Okresní soud tedy poukázal na ne příliš výraznou reakci matky na zjištěné jednání, která také nesvědčí

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

mstivě motivovanému jednání, když lze i doplnit, že sestra poškozené, zmiňovaná [REDAKCE] nakonec v rámci trestního stíhání svého strýce, obžalovaného, využila svého k věci nevypovídat, což také nesvědčí úvaze, že by měla primární zájem na potrestání, odsouzení obžalovaného, i za celou ovlivnění poškozené. Krajský soud tedy taktéž neshledal nic konkrétního, z čeho by bylo možné dovodit, že by výpověď poškozené měla být ovlivněna někým dalším a tato by neměla odrážet skutečnost, když pouze otázka případného morálního pohoršení by jistě nebyla důvodem pro nařčení ze znásilnění. Krajský soud v této souvislosti znovu poukazuje i na závěry znalce, že ve výpovědi poškozené převažují charakteristiky specifické věrohodnosti a popisované události odpovídají reálnému prožitku, když poškozená si vybavovala místy širší kontext ve spojení s jednáním obžalovaného, jako i nepodstatné informace typu, že „ji bolely ruce“. Znalec nadto v rámci hodnocení vztahu poškozené a obžalovaného zároveň připustil, že vztah poškozené k obžalovanému lze hodnotit převážně jako pozitivní, v posuzované době s prvky závislého vztahu. Není tedy důvod předpokládat, že by měla poškozená, byť i pod vlivem někoho dalšího, vědomě lícit nepravdivé skutečnosti týkající se sexuálních aktivit s obžalovaným. V návaznosti na uvedené může krajský soud uvést, že ani skutečnost zjištěná z výpovědi policisty [REDAKCE], tedy vzájemně kladný vztah mezi obžalovaným a poškozenou v době jejich vypátrání policií, který policista líčí i jako možný vztah, nevede k závěru o věrohodnosti a přijatelnosti obhajoby obžalovaného. Již výše je uvedeno, že znalec nejen shledal poškozenou jako zvýšeně [REDAKCE] ale zjistil i prvky závislosti poškozené na obžalovaném, a spolu s tím i osobnost poškozené znalec označil za jednoduše strukturovanou, kdy v její osobnosti dominuje simplicita v chování i prožívání. Je tedy zřejmé, že v průběhu vzájemných kontaktů mezi poškozenou a obžalovaným došlo k vytvoření závislosti poškozené na obžalovaném, znalec hovoří i o náhradní citové vazbě za zemřelého otce. Poškozená přitom s ohledem na svoji [REDAKCE] úroveň, rozumové schopnosti a [REDAKCE] osobnost, neprožívala nijak výrazně úporně jednání obžalovaného. S tímto nesouhlasila, nelíbilo se jí, ale uvedené na straně druhé nevnímala nějak úporně, traumaticky, jako zážitek, který by nějak zásadně a negativně ovlivnil její vztah k obžalovanému. Znalec k uvedenému ve svém posudku i uvedl, že sama poškozená nebyla příliš schopna kritického zhodnocení vhodnosti a nevhodnosti chování pachatele (obžalovaného), když s tímto i koresponduje další závěr znalce, že vyšetřením nebyly u poškozené zjištěny vážnější psychické potíže ve smyslu traumatizace. Lze tedy mít za to, že poškozená si mohla vytvořit pozitivní, až zamilovaný vztah k obžalovanému, kdy sice nesouhlasila se sexuálními aktivitami s obžalovaným, těmito se bránila, nejprve i aktivně, poté již jen ze strachu z obžalovaného pasivně, ale v konečném důsledku tyto nevnímala jako natolik traumatizující, aby to narušilo její kladný vztah k obžalovanému. Krajský soud tedy může úvahu okresního soudu, že zjištěný následný, pozitivní přístup k obžalovanému nevylučuje, že dřívejší, respektive některé prováděné sexuální aktivity byly poškozenou prováděny zcela bez jejího souhlasu, pod pohrůžkou násilí, případně násilím, jako zcela přílehlavou skutkovému stavu, když okresní soud v tomto případě přílehlavě shrnul, že poškozená v době spáchání skutku byla pod vlivem různých emocí, v jejichž důsledku k obžalovanému mohla následně cítit i náklonnost, případně zamilovanost. Výpověď poškozené tak i dle krajského soudu může poskytnout dostatečný a spolehlivý podklad pro správné a objektivní zjištění skutkového děje. Pouze nepřímo je pak i potvrzena výpověď její matky, která zmiňuje, že si všimla změn chování u dcery, která jí přišla více nervózní, nesvá a neklidná, a když se jí později se vším svěřila, tak u líčení věcí plakala a zmínila, že měla strach z obžalovaného, že tento ji i zmlátil.

12. Krajský soud nezjistil žádné pochybení ani v případě zjištění učiněných ohledně skutku ad II. napadeného rozsudku. Obžalovaný sám nepopřel, že vyslovil možnost, hrozbu odebrání dětí ve vztahu k matce poškozené, svědkyni [REDAKCE] když ovšem uvedené dle svého tvrzení spojoval výlučně se sociální situací rodiny. I zde je ovšem jeho výpověď a obhajoba vyvrácena dalšími důkazy, a to nejen výpovědí svědkyně [REDAKCE] ale i svědkyní [REDAKCE] zcela jasně vypověděla, že jí obžalovaný volal z cizího čísla a domáhal se stažení

trestního oznámení, a když telefon předala mámě, tak té řekl, ať to stáhne, nebo přijde o děti. Prakticky shodná je i výpověď svědkyně [REDAKCE] která obdobně vypověděla, že jí obžalovaný telefonicky vyhrožoval odebráním dětí a nutil ji, aby vzala zpět podané trestní oznámení, že když to nestáhne, nechá odvést všechny její děti. Je zjevné, že obě svědkyně spojují pohružku odebráním dětí s požadavkem obžalovaného na stažení trestního oznámení. Již okresní soud uvedl, že u poškozené ani její matky nebyla přitom zjištěna žádná motivace směřující ke krivé výpovědi, jejich výpovědi jsou vzájemně shodné, věrohodné a konstantní, k čemuž krajský soud doplňuje, že u svědkyně [REDAKCE] a především u poškozené, jejíž [REDAKCE] schopnosti jsou snižené, lze jen velmi těžko očekávat, že tyto by si měly být vědomy možného dopadu takto učiněné pohružky, toho, že takovéto jednání ze strany obžalovaného by mohlo být významně relevantní z hlediska další trestněprávní odpovědnosti obžalovaného. Navíc i nepřímě přesvědčivě působí obhajoba obžalovaného, že tímto chtěl pouze upozornit svědkyni [REDAKCE] na možnost odebrání dětí. Svědkyně pochopitelně věděla o tom, že její rodina je sledována, šetřena orgány OSPOD a s tímto je v kontaktu, že její sociální poměry nejsou dobré, a proto zcela jistě by nemusela být obžalovaným upozorňována na případnou možnost odebrání dětí, takovéto upozornění bylo zcela nadbytečné a bezvýznamné. Nadto by se v případě zájmu obžalovaného o situaci rodiny a její zachování dalo očekávat, že právě v době, kdy spolu s rodinou svědkyně [REDAKCE] obžalovaný žil, by se jím snažil pomáhat, aby se jejich situace zlepšila, ovšem svědkyně [REDAKCE] kromě jiného vypověděla, že obžalovaný se v minulosti v její rodině již choval agresivně, rozbíjel věci, což nespovídá příliš snaze o stabilizaci rodiny a zlepšení poměrů.

13. V případě námitek uplatněných v rámci odvolacího řízení proti skutkovým zjištěním okresního soudu, tedy lze v podstatě uvést, že se okresní soud všemi namítanými skutečnostmi zabýval, vypořádal a v odůvodnění rozsudku vše dostatečným způsobem vyložil. Jak již krajský soud výše uvedl, na základě přezkumu napadeného rozhodnutí lze jen konstatovat, že úvahy a závěry okresního soudu o vině obžalovaného mají potřebnou a dostatečnou oporu v provedených důkazech a okresní soud neopomněl žádnou důležitou okolnost. Ve vztahu k hodnocení provedených důkazů tedy může krajský soud jen shrnout, že okresní soud jím provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak i komplexně, ve vzájemné souvislosti, a způsob hodnocení důkazů je jak v souladu se zásadami formální logiky, tak se především opírá o skutečnosti zjištěné z jednotlivých důkazů, aniž by okresní soud při svých úvahách nějaké zásadní důkazy opomněl, nebral na zřetel či provedené důkazy nějakým způsobem nesprávně vyložil nebo dokonce deformoval jejich obsah. Přitom krajský soud, jako soud odvolací a nemůže sám bez dalšího, aniž by provedl nové dokazování, jiným způsobem hodnotit provedené důkazy a vytvářet jiný skutkový stav, než učinil soud prvního stupně, neboť je v zásadě vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně, když zasáhnout a odlišit se od takového hodnocení důkazů může pouze tehdy, pokud by hodnocení důkazů bylo v rozporu s formální logikou, bylo neúplné či nebralo na zřetel skutečnosti významné pro zjištění skutkového děje. Krajský soud v hodnocení důkazů ovšem žádné takovéto skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že hodnocení důkazů neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, nezjistil.
14. Krajský soud se pak mohl ztotožnit i s právní kvalifikací jednání obžalovaného, pokud na základě správně zjištěného skutkového stavu byl skutek pod bodem ad I. právně kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a v případě skutku ad II. jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku. Okresní soud v příslušných pasážích svého odůvodnění vyložil zákonné znaky příslušných skutkových podstat, a také to, jakým jednáním obžalovaný tyto znaky naplnil. V případě užití právní kvalifikace v případě obou skutků má krajský soud za to, že úvahy okresního soudu jsou správné a přiléhavé.
15. V případě skutku ad I. je nesporné, že obžalovaný své jednání směřoval proti svobodné vůli poškozené ve sféře sexuálního života, jeho úmyslem bylo dosáhnout pohlavního styku

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

s poškozenou, a to za použití násilí a kromě toho využil toho, že poškozená nejen měla s ohledem na fyzickou převahu a předchozí zkušenosti z obžalovaného strach, ale zejména vzhledem ke svým sníženým [REDAKCE] schopnostem toliko na úrovni [REDAKCE] když i obžalovaný sám poškozenou označoval za [REDAKCE] mu poškozená fakticky nebyla schopna klást nějaký výrazný odpor, jakkoli se zřetelně bránila, tato podléhala vlivu jeho silnější osobnosti, a to fyzické i psychické, a vytvářené závislosti. Obžalovaný tedy jednak užil vůči poškozené přímé fyzické násilí a dále využil její bezbrannosti, aby tuto donutil k souloži, orálnímu a análnímu styku, tedy sexuálním aktům srovnatelným se souloží, a to v době, kdy poškozené ještě nebylo 18 let, tedy se takového jednání dopustil na dítěti. Tím naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku. Obžalovaný přitom na samém počátku z projevů poškozené jasně věděl, že poškozená s pohlavním stykem nesouhlasí, nepřeje si ho, bránila se mu, a proto také užil násilí (facky a úder do břicha, stlačení hlavy k rozkroku), aby její odpor překonal, protože chtěl dosáhnout soulože a orálního styku s poškozenou, a stejně tak věděl, že tato jako osoba fyzicky výrazně slabší a nadto s [REDAKCE] schopností ani není schopna mu odpor klást. Závěr okresního soudu, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém a naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku je tedy namístě.

16. Obdobné platí i ve vztahu k právní kvalifikaci skutku ad II. výroku o vině napadeného rozsudku. Obžalovaný telefonicky vyhrožoval svědkyni [REDAKCE] matce poškozeného dítěte [REDAKCE] odebráním dětí, pokud nestáhne trestní oznámení, tedy nutil ji, aby vzala zpět podané trestní oznámení. Obžalovaný přitom věděl, že rodina [REDAKCE] byla již v minulosti v souvislosti s péčí o děti sociálně šetřena, tedy mohl důvodně očekávat, že pohrůžka odebráním dětí může být pro poškozenou velmi významná a zásadní. Krajský soud ve shodě s okresním soudem může připustit, že výhrůžka odebráním dětí od obžalovaného v době bezprostředně následující po smrti jejího manžela lze hodnotit jako pohrůžku jiné těžké újmy, tedy těžké újmy pokud jde o její aktuální rodinný život a rodinné poměry, stejně jako je odpovídající i názor okresního soudu, že obžalovaný velmi dobře věděl, že [REDAKCE] tedy matka poškozené, je tou osobou, jejíž svědectví může pomoci, ale i ztížit, řádné objasnění věci. Trestného činu, zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, oponoval nebo trpěl a spáchá-li takový čin na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinnosti. Jak je výše uvedeno, z prokázaného skutkového děje je patrné, že obžalovaný [REDAKCE] telefonicky vyhrožoval, že pokud nestáhne trestní oznámení, zařídí, aby jí byly odebrány děti. Obžalovaný hrozbou ztráty dětí, tedy nátlakem v podobě vzniku těžké újmy, působil na její vůli, bránil jí ve svobodném rozhodování, a to za tím účelem, bylo staženo na jeho osobu podané trestní oznámení. Krajský soud se s ohledem na uplatněnou námitku zabýval relevancí takové hrozby, především pak tím, zda je vůbec možné zvažovat v projednávaném případě pohrůžku těžké újmy ve vztahu ke [REDAKCE] když učinil závěr, že se skutečně jedná o relevantní pohrůžku mající znak pohrůžky těžkou újmu. V první řadě je nutné připomenout, že sociální poměry rodiny skutečně nejsou dobré a rodina byla sledována orgány OSPOD, jako rodina riziková. Nadto se jednalo o stav, kdy krátce předtím zemřel jeden z rodičů dětí a svědkyně, [REDAKCE] zůstala na veškerou péči sama. [REDAKCE] sice věděla o tom, že rodina je v péči OSPOD a s touto komunikovala, ale stejně tak si mohla též myslet, že pokud by obžalovaný, který žil s rodinou ve společné domácnosti, následně mohl péči matky před orgány OSPOD vylicít jako zcela nedostatečnou, zdůraznit, případně i zveličit, nedostatky v péči o děti i sociální situaci rodiny, mohl by svědkyni více vystavit hrozbě odebráním dětí. Není potom rozhodné, zda by orgány OSPOD na vyslovený podnět skutečně reagovaly odebráním dětí nebo ne, faktem ale zůstává, že případné takovéto aktivity by mohly vést ke zhoršení postavení svědkyně jako matky řádně pečující o děti. Namístě je i úvaha, že svědkyně si nemusela přesně uvědomovat dosah takového oznámení orgánům OSPOD, nemusela vědět, jaké šetření či

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

úkony by bylo ještě nutné provést před odebráním dětí a nakolik je taková hrozba skutečně reálná. Není ale pochyb o tom, že ztráta dětí by pro svědkyni, jako jejich matku, nepochybně představovala závažnou, těžkou újmu a takto tedy logicky uvedenou pohrůžku mohla vnímat a dle své výpovědi i vnímala, když vypověděla, že se o děti bála, že jsou to jediné, co jí zbylo. Spolu s tím je třeba i zdůraznit, že svědkem ve smyslu § 175 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku je nejen osoba, která již byla alespoň předvolána jako svědek a má tedy již procesní postavení svědka, ale i osoba, kterou pachatel vydírá pro budoucí výkon její svědecké povinnosti, neboť za svědka podle uvedeného ustanovení je třeba považovat svědka v materiálním smyslu, tedy osobu, která vnímala skutečnosti, které mohou být podkladem pro rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení, přičemž jednání pachatele je vedeno úmyslem odradit takového svědka od řádného plnění jeho povinností vyplývajících z trestního řádu. Je nepochybné, že jednání obžalovaného ze všech hledisek naplnilo skutkovou podstatu uvedeného zločinu, a to včetně úmyslu, úmyslného zavinění, neboť je zřejmé, že jednání obžalovaného jednoznačně směřovalo k tomu, aby zabránil poškození jeho jednání ohlásit na Policii ČR, tomuto svým jednáním zabránit chtěl. Okresní soud tak správně uzavřel, že jiný než přímý úmysl dle § 15 odst. 1. písm. a) tr. zákoníku v jednání obžalovaného nebylo dovodit.

17. Krajský soud pak nemá výhrady ani k výroku o trestu, jak byl uložen a zdůvodněn okresním soudem. Je zjevné, že skutečně okresní soud při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel z ustanovení § 38 a 39 tr. zákoníku, tedy obecných zásad pro ukládání trestů a spolu s tím i z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, osobních a majetkových i jiných poměrů obžalovaného jako i z dosavadního způsobu života a z možnosti jeho nápravy. Bezesporu okresní soud i podrobně hodnotil přitěžující a polehčující okolnosti dle § 41, 42 tr. zákoníku, jak uvedl. Úvahy okresního soudu směřující ke stanovení druhu a výměry trestu také vycházejí ze zjištěných okolností, tedy jak z povahy a závažnosti trestné činnosti, tak i s ohledem na osobu obžalovaného. V první řadě je nutno uvést, že v případě techniky ukládání trestu okresní soud správně přistoupil k ukládání úhrnného trestu za více trestných činů, jak uvedené vyplývá z pravidel upravených v ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku. V případě úvah o druhu a výši z hlediska zákonem vymezených kritérií je zřejmé, že závažnost trestné činnosti je značně vysoká, neboť obžalovaný se dopustil nejen více trestných činů, ale dokonce zločinů, dokonce zvláště závažného zločinu, tedy velmi závažné úmyslné trestné činnosti. Okresní soud i správně upozornil ve vztahu k povaze trestné činnosti, že v případě zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku se nejednalo o jeden, ojedinělý útok, ale o řadu více útoků proti poškozené, kterými bylo postupně, vícekrát zasahováno do sexuální sféry poškozeného dítěte, což také zásadně zvyšuje škodlivost a nebezpečnost celého jednání. Také způsob provedení této trestné činnosti, kdy bylo zneužito nejen [REDAKCE] úrovně poškozené a s tím spojené možnosti se účinně bránit, ale také toho, že obžalovaný se přistěhoval po smrti otce poškozené do společnosti domácnosti, představoval pro poškozenou přirozenou autoritu a v podstatě tam svým způsobem v očích poškozené nahrazoval otcovský prvek, je nutno také výrazně v neprospěch obžalovaného vyhodnotit. Obžalovaný se potom v návaznosti na tuto trestnou činnost dopustil další závažné trestné činnosti, což ukazuje, že obžalovaný je výrazně trestněprávně nerušený. Za tohoto stavu se i krajský soud musel přiklonit názoru okresního soudu, že na obžalovaného je nutno působit už přímým výkonem trestu odnětí svobody. Úhrnný trest odnětí svobody byl obžalovanému správně ukládán dle nejpřísnější trestného ustanovení § 185 odst. 2 tr. zákoníku, když v tomto případě lze pachateli uložit trest odnětí svobody v rozpětí trestní sazby od dvou do deseti let. V rámci úvah o výměře trestu pak okresní soud správně zohlednil, že od spáchání trestné činnosti uplynula delší doba, během které obžalovaný žil již zcela řádně, stejně tak i to, že veškerá předchozí odsouzení obžalovaného jsou staršího data a nepředstavují výraznější přitěžující okolnost. Pokud okresní soud jako polehčující okolnost hodnotil i částečné doznání obžalovaného jako polehčující okolnost, pak je zjevné, že skutečně přihlédl v maximální možné míře ke všemu, co by mohlo i sebemeně obžalovanému prospět.

Úhrnný trest odnětí svobody vyměřený v trvání 30 měsíců je potom trestem vyměřeným velmi výrazně při samé spodní hranici zákonné trestní sazby, což ukazuje, že hodnocení polehčujících okolností reálně zohledňuje i uložený trest. Úhrnný trest, který byl za dva zločiny vyměřen jen velmi nízko nad samou spodní hranici zákonné trestní sazby, potom krajský soud nemá důvod pokládat a označit za trest nepřiměřeně přísný, lze konstatovat, že s výměrou trestu se okresní soud dostatečně vypořádal a jím volený trest zcela odpovídá zákonným požadavkům.

18. V návaznosti na provedené dokazování a zjištěný skutkový stav může krajský soud závěrem konstatovat, že okresní soud zásadněji nepochybil v otázce náhrady škody, resp. náhradou nemajetkové újmy. Poškozená [REDAKCE] se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení připojila, aniž by ovšem tento nárok konkrétně specifikovala do zahájení dokazování, případně by řádně uplatněný a konkretizovaný nárok v průběhu hlavního líčení nějak modifikovala. Krajský soud tak zastává názor, že její připojení nebylo řádné a nebylo nutné o tomto rozhodovat, ovšem pokud byla poškozená s odkazem na ustanovení § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, pak se nejedná o nějak zásadní vadu.
19. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je zřejmé, že krajský soud neshledal žádné okolnosti vedoucí ke změně či zrušení některého z výroků napadeného rozsudku. Z tohoto důvodu bylo odvolání podané obžalovaným [REDAKCE] zamítnuto jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 27. 10. 2021

Mgr. František Boštík, v. r.
předseda senátu

Kateřina Svěženová

Digitálně podepsal Kateřina
Svěženová
Datum: 2021.11.04 09:51:59 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 24. 2. 2020 samosoudkyní JUDr. Alenou Procházkovou v České Lípě

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

nejméně od 16. 5. 2019 od 23:30 hodin do 31. 10. 2019 do 09:05 prostřednictvím mobilního telefonu z jeho telefonního čísla [REDACTED] opakovanými telefonáty a SMS zprávami, obtěžuje svou bývalou přítelkyni poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED] na její telefonní číslo [REDACTED] přičemž v uvedeném období poškozenou kontaktoval v celkem 1 075 případech, kdy v některých dnech kontaktování dosahuje i počtu až 50, přičemž při kontaktování poškozenou žádá, aby spolu zase chodili, že jí nedovolí, aby měla jiného partnera a vyhrožuje újmou na zdraví jí i její nezletilé dceři, přičemž v takovém jednání byl aktivní i před uvedenou dobou, v důsledku čehož byla poškozená nucena změnit své telefonní číslo a je nucena docházet k odbornému lékaři a vyhledat i intervenční pomoc,

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Jačudřová.

tedy

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval ublížením na zdraví jemu a osobám blízkým a vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých,

čímž spáchal

přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), písm. c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku, za použití §§ 62 odst. 1, 63 odst. 1 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře **200 (dvouset) hodin**.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa, dne 24. 2. 2020

JUDr. Alena Procházková v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě, soud pro mládež, rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Procházkové a přísedících Bohumily Chotové a Evy Studničkové v hlavním líčení konaném dne 4. 9. 2023 v České Lípě

takto:

Obžalovaný mladistvý

[REDACTED]

je vinen, že

v blíže neurčené době od 20:00 hodin dne 28. 5. 2022 do 02:00 hodin dne 29. 5. 2022 v obci [REDACTED] okres [REDACTED] v [REDACTED] čp. [REDACTED] během oslavy, které se zúčastnilo celkem 6 osob, využil stavu opilosti poškozené [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] který si přivodila po předchozím požití alkoholických nápojů a ze které se jí v průběhu večera udělalo nevolno, v důsledku čehož odešla sama zvracet na toaletu v přízemí domu, uzamkl se s ní na toaletě, přistoupil k poškozené, která seděla na poklopu toalety, osahával ji na prsou přes oblečení, rozepnul jí kalhoty a sahal jí rukou pod spodní prádlo, a přestože mu poškozená ruku odstrkovala, zavedl jí do přirození prsty, které opakovaně vysouval a zasouval, poškozená se dále bránila tím, že se mu jeho ruku snažila odstrčit, následně poškozenou stáhl na podlahu, kde zůstala v polosedě, stáhl své kraťasy ke kolenům, přistoupil k poškozené, chytil jí oběma rukama za hlavu a vsunul jí své přirození do úst, kam jej opakovaně zasouval a vysouval, čímž směřoval ke svému sexuálnímu uspokojení, přičemž poškozená se snažila svou hlavu dát pryč a následně se pozvracela,

řekl mu, že poškozená tam leží a nevypadá nejlíp. Ihned potom se vrátil zpátky na toaletu, za ním přišel [REDAKCE] který si dveře otevřel sám, podíval se na poškozenou a řekl, že je hodně dobrá. Takto se tam pak 2-3x ještě někdo přišel podívat, to už dveře otevíral mladistvý, vždy vystrčil jenom hlavu, protože poškozená ležela na zemi a dveře nešlo moc otevírat. Pak nastala situace, že se poškozená na toaletě zevnitř zamkla, ostatním se následně podařilo toaletu odemknout. [REDAKCE] se snažila poškozenou probrat, dala ji pár facek, poškozená se pozvracela na zem i do záchodu. [REDAKCE] pak poškozená řekla o heslo do jejího mobilního telefonu, aby mohla zavolat sestru poškozené ať si pro ni přijede. Ta přijela asi za 20 minut i se svým přítelem, poškozenou z domu společně do auta odnesli. Následně se s poškozenou o tom, co se stalo, nebavil, nevypadala, že by si to pamatovala. Ve škole mu [REDAKCE] řekl, že s poškozenou něco měl, a že ji přitom držel za hlavu, odpověděl mu, že tak to nebylo. [REDAKCE] mu nejdříve řekl, že mu věří, pak už se s ním nebavil. Potvrdil, že [REDAKCE] dne 1. 6. 2022 napsal zprávu ve znění „Promiň, že jsem ti neřekl narovinu, a že jsem byl na piču kamarád, vše, co se na mě chystá si zasloužím a je to dobře.“, a vysvětlil, že to psal poté, co se dozvěděl, co o něm poškozená říká. Věděl, že mu nikdo neuvěří, a že je v háji.

2. Poškozená [REDAKCE] uvedla, že s mladistvým se zná od mala, chodili spolu už do [REDAKCE] bydleli kousek od sebe. Mladistvý se ji nikdy nelíbil. Domluvili se předem, že je pojedou k někomu přespat, o párty se nejednalo, přemluvila ji [REDAKCE] mělo to být u [REDAKCE] v [REDAKCE]. Odvezla ji tam sestra, ještě předtím zavolala mladistvému a [REDAKCE] jestli se nechcejí svézt. Cestou pila kolu s rumem, napila se asi 2x, mladistvý pil také, [REDAKCE] ne. Když přišli do domu [REDAKCE] byly tam 3 nebo 4 láhve alkoholu, o jaký alkohol se konkrétně jednalo, neví. Pila asi ze dvou lahví, kolik panáků mohla vypít, neví, hráli flašku. Kolik během hry vypila panáků neví. Krátce potom, co se napila ji bylo „blbě“, viděla rozmazaně, motala se ji hlava, zadržovala, šla na záchod, již předtím za ní mladistvý „furt nějak chodil“. Když byla na tom záchodě objevil se tam i mladistvý, ona seděla, on na ní šahal přes oblečení na prsa a zadek, pak ji rozvázal a rozepnul kalhoty, ona pořád seděla, sahal ji pod kalhoty, které měla velké v pase, proto si je zavazuje tkaničkou, a pod kalhotky na holé tělo a strkal ji prsty do přirození. Prsty ji tam strčil vícekrát, ona mu vždy dala ruku pryč a on ji tam zas vrátil a dělal to samé. Pak někdo zaklepal na dveře záchodu, jestli je v pohodě, mladistvý rychle vyndal ruku a zapnul poškozené kalhoty, tkaničku ji nechal rozvázanou. Ví, že někdy v této době mladistvý vykouknul ze záchodu a někomu říkal, že to poškozená zvládá, poškozená při tom měla takový divný pocit, jako když nemůže nic dělat. Pak mladistvý zase zavřel dveře od záchodu, myslí si, že i zamknul, stáhnul si kalhoty a spodní prádlo, chytil poškozenou za hlavu, hlavu ji držel a strčil ji do pusy jeho „péro“. V tu dobu byla poškozená asi na zemi, jakoby seděla. Mladistvý ji hlavu držel oběma rukama, upřesnila, že nejprve jí vložil přirození do úst a potom ji chytil hlavu a to „péro“ ji strkal do pusy opakovaně, snažila se dát hlavu pryč. K vyvrcholení u něj nedošlo. Poškozená ví, že mu chtěla něco říct, ale nešlo to, spíše jenom dimolila, snažila se mu dát ruce pryč ze své hlavy, on ji hlavu držel takovým způsobem, že to nešlo. Myslí si, že mladistvý mohl poznat, že jeho chování odmítá. Ví, že se ji z toho udělalo „blbě“ od žaludku, mladistvý ji nechal a ona zvracela. Ví, že zůstala na záchodě sama, zavřela poklop od záchodu, lehla si na něj a o poličku na stěně si opřela hlavu a zamkla se, [REDAKCE] na ní řvala, že ji zmlátí, jestli neodemkne. Když ji odemkli, [REDAKCE] ji dala facku, aby se probrala, potom po ní chtěla heslo na telefon, aby mohla zavolat sestře poškozené, poškozená všechno „poblila“, pak přijela sestra a odjeli. Když ji mladistvý osahával a prováděl další intimnosti, ona mu to neopětovala. Když se doma probudila, svěčila se se vším své nejlepší kamarádce [REDAKCE]. S mladistvým o tom, k čemu mezi nimi došlo, nemluvila. Po celou dobu, co ji mladistvý obtěžoval byla oblečená, ostatní přítomné, když nahlíželi na záchod, nepožádala o pomoc proto, že nemohla mluvit, bylo jí blbě, bylo to takové divné, neví, co to bylo. Předtím, než začala požívat alkohol, nejedla, pak se nemohla hýbat, bylo pro ni těžké pohnout a něco říci. V koupelně se zamkla proto, aby tam už za ní mladistvý nechodil.
3. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že mladistvého i poškozenou zná ze školy i ze školky asi [REDAKCE] let. Myslí si, že poškozená se mladistvému líbila, mladistvý poškozené určitě ne. Pokud jde o projednávanou událost, tak pozvala mladistvého, poškozenou a [REDAKCE] do [REDAKCE] ke [REDAKCE]. Žádný alkohol u [REDAKCE] připraven nebyl, možná že se něco

pokoji, ale většinu času tam svědkyně nebyla, zdržovala se s [REDAKCE] [REDAKCE] v jiných prostorách. Nastala situace, že byla v obývacím pokoji, mladistvý a poškozená tam nebyli, ptala se ostatních, kde jsou, oni, že na záchodě, tak tam šla, poškozená byla vyplá, nevnímala, a pak zvracela, mladistvý to po ní uklízel. Zda byly dveře zamčené nebo zablokované tělem poškozené už neví. Neví, jak dlouho byla poškozená s mladistvým společně na záchodě. Poškozená pozvracela celý záchod, svědkyně volala její sestře ať si pro ni přijede, později se svědkyně od [REDAKCE] [REDAKCE] dozvěděla, že mladistvý měl poškozenou na záchodě údajně znásilnit, s poškozenou o tom nemluvila.

6. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že s mladistvým i s poškozenou se zná od [REDAKCE] třídy, znají se dobře. V současné době je [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] poškozená je její spolužačkou. Večírku v [REDAKCE] se zúčastnila, dostavila se až někdy o půlnoci, poškozená byla už trochu mimo, pak řekla, že jí je špatně a šla na záchod, a když tam nějakou dobu byla, tak mladistvý řekl, že ji jde zkontrolovat. Když tam oba byli delší dobu, šla svědkyně za nimi, ťukala, bylo zamčeno a chvíli trvalo, než mladistvý odemknul, poškozená ležela na záchodě a nevnímala, mladistvý byl jakoby schovaný za dveřmi. Svědkyně navrhla, že poškozenou přenesou do obývacího pokoje, ale mladistvý ji řekl, že už se o poškozenou postará, že to má svědkyně nechat být, tak svědkyně odešla. Pak nastala situace, že byla poškozená na záchodě zamčená zevnitř, ostatní se ji snažili dostat ven, a pak pro poškozenou přijela její sestra. Po několika dnech svědkyni volala [REDAKCE] [REDAKCE] a řekla svědkyni, že když byli poškozená s mladistvým na tom záchodě, tak ji mladistvý šahal kam neměl.
7. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že se večírku v [REDAKCE] neúčastnila, poškozená ji druhý den volala, začala tak, že ji nechce říci, co se stalo, že jí je to blbý říkat a pak nakonec řekla, že byli s mladistvým na záchodě, mladistvý ji tam začal obtěžovat, nejdříve se líbali, potom ji sahal na prsa, mezi nohy, přitom ona mu dávala ruce pryč, protože to nechtěla, na prsa ji sahal pod oblečením, mezi nohy, když měla rozepnuté kalhoty, asi jí prstil a možná ji do pusy dával penis a její ruku dával na jeho penis. Doplnila, že poškozená ji později řekla, že jí je hrozně nepříjemné na to vzpomínat, s mladistvým o té situaci nemluvila, poškozená ji nikdy neříkala, že by se jí mladistvý líbil.
8. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] mladistvého i poškozené uvedla, že to bylo v pátek, přesné datum neví, [REDAKCE] sexuální výchovu, jednalo se o šestou vyučovací hodinu, s třídou šla na výuku ven před budovu školy, tam na schodech seděla poškozená, pozorovala je, co dělají, téma hodiny bylo, co si kdo může k druhému dovolit, poškozená se po nějaké době také zapojila, pak se přesunuli do třídy, svědkyně pouštěla animované video na téma sexuální výchova, podstatou videa bylo, jak se máme chovat k jiným, abychom jim nebyli nepříjemní a jak se druzí mají chovat k nám, aby nebyli nepříjemní nám, ať už jde o pohledy nebo nepovolené doteky, a když výuka skončila poškozená ke svědkyni přišla, řekla, že chce něco říci k probíranému tématu, že byla u někoho doma, že to byl spolužák, jméno neřekla, že se k ní choval nevhodně, že byla opilá, a protože vnímala, že je hodnocena jako [REDAKCE] cítila to zpočátku tak, že si za to může sama. Svědkyně se o tom, co jí poškozená řekla poradila s kolegou [REDAKCE] [REDAKCE] dozvěděla se, že má ohlašovací povinnost a následně vše začala řešit policie a OSPOD. Doplnila, že poškozená ji také řekla, že se bojí svěřit své matce, že má takových problémů, že se bojí, že by šla do pastáku, a že si myslí, že si poškozená s ohledem na to, jak se chovala, když se svědkyni svěřovala, toto nevymyslela.
9. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že dne 3. 6. 2022 kolem 13:45 hodin se dozvěděl od [REDAKCE] [REDAKCE] že se ji žačka [REDAKCE] [REDAKCE] z [REDAKCE] svěřila, že byla nedobrovolně zneužita na nějaké párty, která se měla konat na chalupě, že byla pod vlivem alkoholu a nějaký spolužák se s ní zamknul na pokoji a potom ji zneužil. Kde konkrétně k tomu mělo dojít neví, o jakého kluka se jednalo neví, [REDAKCE] pauí [REDAKCE] sdělila, že ten pohlavní styk byl nedobrovolný.
10. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] matka poškozené, uvedla, že se jí poškozená s ničím nesvěřila, věděla, že na večírek v [REDAKCE] jede, vezla ji tam její starší sestra. O tom, co se stalo, se dozvěděla až od policie. Dcery se po této informaci ptala, ta o tom nechtěla mluvit. Vnímala, že její chování se

13. Po provedeném dokazování soud pro mládež uzavřel, že bylo spolehlivě zjištěno, že se stal skutek popsáný ve výrokové části tohoto rozsudku, že jej spáchal mladistvý a tím naplnil skutkovou podstatu provinění znásilnění podle § 185 odstavec 1 alinea první, odstavec 2 písmeno a), b) trestního zákoníku, když jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchal na dítěti. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Při souložích fakticky dochází k tomu, že mužský pohlavní úd vnikne do pohlavního orgánu (vagíny, pochvy) ženy. Na základě tohoto vymezení se za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží považuje zejména orální pohlavní styk. Za jistých okolností, při hlubokém vnikání prstů do pochvy ženy, lze i při této praktice dovodit srovnatelnost provedení i účinku, jako je tomu u soulože, což nevylučuje i tento mechanismus provedení pohlavního styku považovat za srovnatelný se souloží. Dítětem se rozumí osoba mladší 18 let, pokud trestní zákoník nestaví jinak.
14. Mladistvý, jak bylo konstatováno, spáchání skutku nepopírá, trvá však na tom, že vše se dělo se souhlasem poškozené, poškozená jednala o své vůli, k ničemu nucena nebyla. Obhajoba mladistvého byla vyvrácena výpovědi poškozené. Poškozená jednoznačně uvedla, že s počínáním mladistvého nesouhlasila, s ohledem na stav opilosti mu to nebyla schopna přímo říci, avšak když ji osahával, odstrkávala mu ruce, když ji osahával pod spodními kalhotkami na přirození a strkal prsty do přirození, ruce mu musela odstrčit opakovaně, protože mladistvý ve svém počínání i přes takto projevený nesouhlas poškozené, pokračoval. Pokud jde o orální uspokojení mladistvého, mladistvý vsunul penis do úst poškozené, poté ji oběma rukama pevně držel hlavu tak, že se nemohla vyprostit, násilím ji hlavu do určité míry sklonil a penis ji opakovaně zasouval a vysouval do úst a z úst. Vystala pochybnost na straně obhajoby, zda byla poškozená posuzovaný skutkový děj schopna vnímat a zapamatovat si jej. Poškozená sama trvá na tom, že si skutkový děj pamatuje. Soud v této souvislosti poukazuje na výpověď svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která uvedla, že ji poškozená sama řekla, že si skutkový děj nejspíše nejdříve nechtěla zapamatovat, ale jak se vypala, tak si vše vybavila. Této svědkyni se poškozená svěřila s tím, že mladistvý vůči ní použil násilí, o orálním sexu řekla, že ji přitom držel hlavu, že dobrovolné to nebylo, a při tom, když svědkyni vyprávěla, co se jí stalo, chytla svědkyni za hlavu a řekla ji, zda ona může říci, jak se měla poškozená bránit, když ji mladistvý takto držel. Poté, když svědkyně telefonicky kontaktovala v souvislosti s tím skutkem mladistvého, ji mladistvý poslal sms „promiň, že jsem ti neřekl narovinu a že jsem byl na piču kamarád, vše, co se na mě chystá si zasloužím a je to dobře“ (viz. 98 spisu). Stejně tak jako svědkyni [REDAKCE] bezprostředně po skutku poškozená své kamarádce [REDAKCE] [REDAKCE] řekla, jak se k ní mladistvý choval, kdy ji osahával, že mu dávala stále ruce pryč, a že je zase dával zpátky, že mu to bylo asi jedno, přitom osahávání poškozenou i prstí. Pokud jde o orální sex, tak svědkyně obecně uvedla, že do pusy penis možná... Ze zprávy Centra intervenčních a psychosociálních služeb [REDAKCE] kraje bylo zjištěno, že v průběhu rozhovoru s psychologkou poškozená uvedla, že byla zneužita kamarádem, který, když se jí udělalo nevolno, ji doprovodil na WC a tam ji nutil k orálnímu sexu a začal tam dolů strkat prsty. Vše vyšlo najevo tak, že po hodině sexuální výchovy, kterou vedla [REDAKCE] svědkyně [REDAKCE] poškozená za svědkyni přišla, řekla jí, že byla u někoho doma, že to byl spolužák, že se k ní choval nevhodně, svědkyně poškozené věřila. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] lze dovodit, že sama poškozená neměla odvahu věc řešit, že zareagovala na obsah hodiny sexuální výchovy, kterou svědkyně vedla a jejímž tématem bylo, jak se chovat k druhým, abychom jim nebyli nepříjemní, a jak se druzí mají chovat k nám, ať už jde o pohledy nebo dotečky. I poté, kdy se svědkyni poškozená svěřila, lavírovala, zda má vypovídat na policii či nikoliv. Bylo zjištěno, že zatímco poškozená se mladistvému líbila, ona o mladistvého zájem nejevila. V průběhu večírku v [REDAKCE] mladistvý o poškozenou zájem jevil, pohyboval se stále v její blízkosti viz. např. výpověď svědka [REDAKCE] [REDAKCE] Byl to mladistvý, kdo zamkl záchod v době, kdy se na něm nacházel s poškozenou, přitom odmítal, aby poškozená byla přemístěna ze záchodu do obývacího pokoje, kde se zdržovali ostatní účastníci večírku, viz. výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Nebylo zjištěno, že by poškozená měla jakýkoliv důvod mladistvému ublížit např. tím, že ho křivě obvinění, naopak poškozené samotné je situace velice nepříjemná, v té souvislosti soud poukazuje např. na zprávu MÚ, OSPD, [REDAKCE] [REDAKCE]. Poškozená uvedla, že nebyla schopna dát svůj nesouhlas najevo slovně, nicméně opakované odstrkávání rukou

ze dne 30. 5. 2023. Měla však problémy se svou psychikou i před datem skutku, což lze dovodit ze zprávy Centra intervenčních a psychosociálních služeb [REDAKCE] kraje, v níž se mj uvádí, že již v průběhu roku 2021 měla [REDAKCE] myšlenky, kdy snědla nějaké léky. Nelze pominout ani sdělení matky a sestry poškozené o tom, že ve svých [REDAKCE] měla být poškozená pohlavně zneužita.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 4. 9. 2023

JUDr. Alena Procházková v.r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Lukášové a přísedících Pavla Kučery a Bc. Pavla Půčka ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně] zastoupená advokátkou JUDr. Marií Nedvědovou,
sídlem Jižní 1820, 470 01 Česká Lípa,

proti

žalované: Nemocnice s poliklinikou Česká Lípa, a.s., IČO 27283518,
sídlem Purkyňova 1849, 470 77 Česká Lípa,
zastoupená advokátem JUDr. Oldřichem Filipem,
sídlem Jiráskova 613/9, 470 01 Česká Lípa,

o zaplacení 250 000 Kč

takto:

- I. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni 250 000 Kč, se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované náklady řízení k rukám zástupce žalované JUDr. Oldřicha Filipa, advokáta se sídlem Česká Lípa, Jiráskova 613 ve výši 98 918 Kč, a to do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně žádala o přiznání shora uvedené částky, která představuje odškodnění nemajetkové újmy za diskriminační jednání na pracovišti u žalované. Na odůvodnění své žaloby uvedla, že od roku 1993 pracovala u žalované jako [anonymizováno] pracovnice, nikdy nebyly k její práci žádné připomínky, vždy byla hodnocena kladně, a to až do roku 2013, kdy v důsledku sporů s přímou nadřízenou dostala několik bezdůvodných výtek. 11. 8. 2014 jí byl předložen dodatek k pracovní smlouvě o změně pracovního úvazku a zařazení na pozici [anonymizováno] pracovnice na jiném oddělení, tento dodatek však žalobkyně nepodepsala. Od 1. 6. 2014 měla žalobkyně snížený

pracovní úvazek na 0,75. Množství práce se však nezměnilo. S touto změnou pracovní smlouvy žalobkyně nikdy nesouhlasila. Se snížením pracovního úvazku bylo spojeno snížení mzdy. Ze strany vrchní sestry byly žalobkyni ukládány úkoly tak, že je nebylo možno splnit. Žalobkyně na tyto skutečnosti upozorňovala vedení žalované s tím, že takové chování ze strany nadřízených pracovníků je přímou diskriminací a pronásledováním podle antidiskriminačního zákona. Pokračováním pronásledování a šikany na pracovišti bylo pak upozornění na údajné porušení povinností, spočívající v tvrzení o účelovosti množství nahromaděných chorobopisů. I když žalobkyně na toto šikanózní jednání upozorňovala ředitele žalované, předsdkyni dozorčí rady i Krajský úřad [územní celek], k nápravě nedošlo.

Dne 26. 9. 2014 byla žalobkyni doručena výpověď z pracovního poměru, která byla rozsudkem OS v České Lípě ze dne 17. 6. 2016 určena za neplatnou. Následně se žalobkyně dohodla s žalovanou na ukončení pracovního poměru, neboť v důsledku popsaného diskriminačního jednání začala trpět zdravotními problémy, a to zejména psychickými, pro které musela vyhledat lékařské ošetření. Vážná újma žalobkyni vznikla také tím, že v důsledku jednání žalované byla snížena její pověst na pracovišti, onemocnění žalobkyně v negativním smyslu ovlivnilo její osobní a společenský život. Žalovaná však požadavek žalobkyně na odškodnění nemajetkové újmy odmítla.

K výzvě soudu pak žalobkyně doplnila, že diskriminačním důvodem byl její věk. Po určení neplatnosti výpovědi raději ukončila pracovní poměr u žalované a nastoupila do [anonymizováno] důchodu, ačkoliv do důchodu jít nechtěla. Po nepříjemných zkušenostech u žalované raději nezkoušela získat jiné zaměstnání, aby si mohla přivydělat. Poměrně nízký důchod pak žalobkyni omezuje také ve společenském životě. Byla jí diagnostikována [anonymizováno], která se projevovala [anonymizováno], dlouhodobě chodila do práce s pocitem strachu, měla [anonymizováno]. Proto, že žalobkyně u žalované již nepracuje, nedomáhá se upuštění od diskriminace či odstranění diskriminačního zásahu, ale domáhá se náhrady nemajetkové újmy.

2. Žalovaná žádala zamítnutí žaloby s tím, že rozhodně odmítá, že by se zaměstnanci žalované či přímí nadřízení žalobkyně dopustili vůči žalobkyni jakéhokoliv jednání, které by bylo v rozporu s principy rovného zacházení a zákazu diskriminace. Pracovní poměr žalobkyně byl založen pracovní smlouvou z 25. 8. 1993, od 1. 9. 1993 byla žalobkyně zaměstnána jako [anonymizováno] pracovníce s místem výkonu práce NsP [obec]. Dohodu o změně úvazku z 1 na 0,75 žalobkyně podepsala. Určení neplatnosti výpovědi žalobkyně z pracovního poměru pak nemůže představovat porušení zákonných povinností rovného zacházení a zákazu diskriminace. Ani z hodnotících formulářů žalobkyně u žalované v letech 2011 2013 nevyplývá nerovné zacházení či diskriminace ve vztahu k žalobkyni. Je pravdou, že osobnostní rysy a povaha žalobkyně vedly k problémům v zaměstnání u žalované a také ke konfliktům v personálních vztazích. Tyto problémy však souvisely výlučně se subjektivními důvody na straně žalobkyně, která se na pracovišti dopouštěla různého nepřijatelného chování.

Dále poukázal na znění antidiskriminačního zákona, dle kterého se lze domáhat náhrady nemajetkové újmy v penězích teprve, pokud by se nejevilo postačujícím zjednání nápravy dle §10 odst. 1 tohoto zákona.

3. Podle § 16 odst.1 a 2 zákoníku práce ve znění účinném do 28. 7. 2017 jsou zaměstnavatelé povinni zajišťovat rovné zacházení se všemi zaměstnanci, pokud jde o jejich pracovní podmínky, odměňování za práci a o poskytování jiných peněžitých plnění a plnění peněžité hodnoty, o odbornou přípravu a o příležitost dosáhnout funkčního nebo jiného postupu v zaměstnání.

V pracovněprávních vztazích je zakázána jakákoliv diskriminace. Pojmy přímá diskriminace, nepřímá diskriminace, obtěžování, sexuální obtěžování, pronásledování, pokyn k diskriminaci a navádění k diskriminaci a případy, kdy je rozdílné zacházení přípustné, upravuje antidiskriminační zákon.

Dle odst. 3 tohoto ustanovení se za diskriminaci nepovažuje rozdílné zacházení, pokud z povahy pracovních činností vyplývá, že toto rozdílné zacházení je podstatným požadavkem nezbytným pro výkon práce; účel sledovaný takovou výjimkou musí být oprávněný a požadavek přiměřený. Za diskriminaci se rovněž nepovažují opatření, jejichž účelem je odůvodněno předcházení nebo vyrovnání nevýhod, které vyplývají z příslušnosti fyzické osoby ke skupině vymezené některým z důvodů uvedených v antidiskriminačním zákonu.

Podle § 17 zákoníku práce ve znění účinném do 28. 7. 2017 právní prostředky ochrany před diskriminací v pracovněprávních vztazích upravuje antidiskriminační zákon.

Podle § 2 odst. 2 antidiskriminačního zákona č.198/2009 Sb. je diskriminace přímá a nepřímá. Za diskriminaci se považuje i obtěžování, sexuální obtěžování, pronásledování, pokyn k diskriminaci a navádění k diskriminaci. Dle odst. 3 tohoto ustanovení se přímou diskriminací rozumí takové jednání, včetně opomenutí, kdy se s jednou osobou zachází méně příznivě, než se zachází nebo zacházelo nebo by se zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci, a to z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru, a dále v právních vztazích, ve kterých se uplatní přímo použitelný předpis Evropské unie z oblasti volného pohybu pracovníků, i z důvodu státní příslušnosti.

Podle § 10 odst. 1 antidiskriminačního zákona dojde-li k porušení práv a povinností vyplývajících z práva na rovné zacházení nebo k diskriminaci, má ten, kdo byl tímto jednáním dotčen, právo se u soudu zejména domáhat, aby bylo upuštěno od diskriminace, aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění. Dle odst. 2 tohoto ustanovení pokud by se nejevilo postačujícím zjednání nápravy podle odstavce 1, zejména proto, že byla v důsledku diskriminace ve značné míře snížena dobrá pověst nebo důstojnost osoby nebo její vážnost ve společnosti, má též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

Podle § 10 odst. 3 antidiskriminačního zákona výši náhrady podle odstavce 2 určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

4. Podle § 133 a/ o.s.ř. pokud žalobce uvede před soudem skutečnosti, ze kterých lze dovodit, že ze strany žalovaného došlo k přímé nebo nepřímé diskriminaci a) na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství, víry, světového názoru, zdravotního postižení, věku anebo sexuální orientace v oblasti pracovní nebo jiné závislé činnosti včetně přístupu k nim, povolání, podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti včetně přístupu k nim, členství v organizacích zaměstnanců nebo zaměstnavatelů a členství a činnosti v profesních komorách b) na základě rasového nebo etnického původu při poskytování zdravotní a sociální péče, v přístupu ke vzdělání a odborné přípravě, přístupu k veřejným zakázkám, přístupu k bydlení, členství ve spolcích a jiných zájmových sdruženích a při prodeji zboží v obchodě nebo poskytování služeb, nebo c) na základě pohlaví při přístupu ke zboží a službám, je žalovaný povinen dokázat, že nedošlo k porušení zásady rovného zacházení.

5. V posuzovaném případě žalobkyně uvedla před soudem, že při výkonu zaměstnání u žalované jí byly ukládány úkoly tak, že nebylo možno je splnit, byly jí ukládány bezdůvodné výtky, byla zařazena na zkrácený pracovní úvazek se snížením mzdy, i když množství práce se nezměnilo. Přes opakovaná upozornění na tyto problémy žalovaná nápravu nezjedнала. „Účelovým pokračováním šikany na pracovišti v úmyslu zbavit se žalobkyně pak byla výpověď z pracovního poměru, kterou jí žalovaná doručila 26. 9. 2014“.

Z těchto, žalobkyní uvedených skutečností (nedůvodné výtky, ukládání nesplnitelných úkolů, změna úvazku při nesouhlasu žalobkyně), lze dle názoru soudu dovodit, že ze strany žalované mohlo dojít k diskriminaci, jak má na mysli shora citovaný §133a o. s. ř. Vzhledem k tomu byla žalovaná povinna v tomto řízení dokázat, že k porušení zásady rovného zacházení u žalobkyně nedošlo.

6. Z pracovní smlouvy soud zjistil, že byla uzavřena účastníky dne 25. 8. 1993, žalobkyně (tehdy příjmením [příjmení]) na základě ní nastoupila dne 1. 9. 1993 k žalované do práce jako [anonymizováno] pracovnice s místem výkonu práce NsP [obec].

Z dodatku k pracovní smlouvě ze dne 28. 5. 2014 bylo zjištěno, že mezi účastníky došlo k dohodě o změně pracovního úvazku z 1,00 na 0,75, a to od 1. 6. 2014 na neurčito. Dohoda je žalobkyní podepsána. Ze změnového listu s datem změny 1. 6. 2014 vyplývá, že tato změna byla s žalobkyní projednána 16. 5. 2014, což je potvrzeno rovněž podpisem žalobkyně. Z potvrzení žalované z 5. 8. 2014 bylo zjištěno, že snížení mzdy související se zkrácením pracovního úvazku činilo 3 042 Kč měsíčně.

Ze změnového listu s datem změny 18. 8. 2014 je zřejmé, že žalobkyně dne 12. 8. 2014 odmítla podepsat své přerážení z funkce [anonymizováno] pracovnice na [anonymizováno] oddělení na funkci [anonymizováno] pracovnice na oddělení [anonymizováno].

Soud konstatoval listinu s označením KOMPETENCE s datem 30. 1. 2013, která obsahuje popis pracovních činností žalobkyně na pozici [anonymizováno] pracovnice na [anonymizováno] oddělení žalované a je podepsána žalobkyní a její nadřízenou [jméno] [příjmení]. Z listiny označené PRACOVNÍ NÁPLŇ s datem 24. 4. 2013 pak bylo zjištěno, že obsahuje podrobnější popis činností a povinností žalobkyně jako [anonymizováno] pracovnice na [anonymizováno] oddělení. I tato listina je podepsána žalobkyní a její nadřízenou [jméno] [příjmení]. Soudy byly předloženy také hodnotící formuláře za roky 2011, 2012 a 2013, které vypracovala o hodnocení žalobkyně její nadřízená [jméno] [příjmení]. Hodnocení zde uvedená jsou kladná.

Z dohody o rozvázání pracovního poměru ze dne 12. 10. 2016 soud zjistil, že pracovní poměr žalobkyně u žalované skončil dohodou účastníků dne 31. 10. 2016.

7. Žalobkyně soudu předložila svou komunikaci (ať už dopisy, e-mailem či prostřednictvím tzv. interních sdělení) se svými nadřízenými i dalšími osobami. Z těchto materiálů soud zjistil následující: 28. 4. 2014 v 7:40 hodin sděluje žalobkyně primárce [titul] [příjmení], že ji tímto upozorňuje, na současný neutěšený stav [anonymizováno] příručního archivu ve 2. poschodí po demontáži 2 kovových regálů. Téhož dne ve 14:41 sděluje žalobkyně primárce, že tohoto dne byla ve 14:35 hodin hrubým způsobem napadena vrchní sestrou (dne 29. 4. 2014 v 7:05 zaslala žalobkyně kopii tohoto sdělení [titul] [jméno] [příjmení]), [titul] [příjmení] odpovídá žalobkyni e-mailovou zprávou, že s ní bude jednat 30. 4. 2014.

Dne 21. 5. 2014 žalobkyně píše předsedovi představenstva žalované [titul] [příjmení], že z rozhodnutí vrchní sestry [anonymizováno] oddělení [jméno] [příjmení] a na základě příkazu primárky [anonymizováno] oddělení [titul] [příjmení] ze dne 16. 5. 2014 porušila spisový a skartační řád a také, že porušila a nedodržela svou pracovní náplň.

Dne 3. 7. 2014 se žalobkyně e-mailem obrací na manažerku kvality [titul] [příjmení] s upozorněním na neutěšený stav ve zpracování, vedení a archivaci chorobopisů na [anonymizováno] oddělení s tím, že při zkráceném pracovním úvazku není časově možné zpracovat chorobopisy a řádně je archivovat. Zároveň je zmíněno agresivní chování vrchní sestry vůči žalobkyni. [titul] [příjmení] téhož dne sděluje žalobkyni, že odpovědnost za správné vedení zdravotnické dokumentace mají na jednotlivých primáriátech vedoucí pracovníci s tím, že vedení zdravotnické dokumentace na [anonymizováno] oddělení řešila na základě mimořádného auditu se zástupcem primárky.

Téhož dne zasílá žalobkyně [titul] [jméno] [příjmení] na Krajský úřad [územní celek] dopis se žádostí o pomoc při řešení nedobré situace na pracovišti v NsP [obec], kde je vystavena, „velmi neslušnému a agresivnímu jednání ze strany vrchní sestry [anonymizováno] oddělení“.

Dne 15. 7. 2014 v 7:00 hodin předává vrchní sestra žalobkyni [anonymizováno] sdělení podepsané primárkou [titul] [příjmení], obsahující písemný pokyn žalobkyni, že 15. 7. 2014 do 11:00 hodin vytrídí všech 284 odložených chorobopisů tak, že budou seřazené v hromádkách za měsíce květen,

červen a červenec s tím, že vrchní sestra provede v 11:00 hodin kontrolu zadaného úkolu. Dne 16. 7. 2014 v 7:00 hodin předává vrchní sestra žalobkyni interní sdělení podepsané primářkou, obsahující písemný pokyn, aby tohoto dne do 12:45 hodin zařadila chorobopisy za měsíc červen a vypsalá seznam červnových chorobopisů, které jsou u lékaře nebo sestry, která zpracovává pojišťovnu, s tím, že ve 12:50 bude provedena kontrola. Na tento pokyn reagovala žalobkyně interním sdělením ze 16. 7. 2014 vrchní sestře, kde sděluje, že chorobopisy jsou zařazeny tak, jak byly žalobkyni předány z oddělení. Více, „s ohledem na tvrdost požadavku stran časového horizontu a množství nebylo možné“ s tím, že za kvalitu takto zařazených chorobopisů nemůže nést odpovědnost.

Dne 16. 7. 2014 žalobkyně odesílá primářce interní sdělení, kterým jí předává neuzavřené chorobopisy za rok 2000, 2001, 2002 včetně zemřelých, které převzala v tomto stavu v době, kdy se rušila třetí [anonymizováno].

Dne 18. 7. 2014 vrchní sestra [titul] [příjmení] zadává žalobkyni v interním sdělení úkol vytřídit tohoto dne chorobopisy za květen a červen s tím, že splnění úkolu ze dne 16. 7. 2014 bylo nedostačující a chybné.

Dne 18. 7. 2014 adresuje žalobkyně interní sdělení vrchní sestře i primářce oddělení s tím, že při pracovním úvazku 0,75 nelze zajistit splnění všech pracovních povinností. Úkol od vrchní sestry z 18. 7. 2014 považuje za patologické chování, které by se dalo nazvat jednoznačně šikanou nebo naprostou absencí erudovanosti. Dále se v tomto interním sdělení uvádí, že úkoly zadávanými vrchní sestrou je žalobkyně nucena porušovat svou pracovní náplň, směrnice představenstva, archivační a skartační řád a časový harmonogram činností [anonymizováno] pracovnice vytvořený vrchní sestrou.

Dne 18. 7. 2014 v interním sdělení žádá žalobkyně primářku oddělení, aby jí umožnila čerpat řádnou dovolenou, kterou jí vrchní sestra podepsala a následně 10. 7. bez zdůvodnění roztáhla. Téhož dne primářka žalobkyni písemně sděluje, že otázka dovolené [anonymizováno] [anonymizováno] oddělení je v kompetenci vrchní sestry. Dne 1. 8. 2014 vrchní sestře a také primářce oddělení žalobkyně dává na vědomí, že neobdržela odůvodnění zamítnutí řádné dovolené a tedy ji nastupuje v termínu, který vrchní sestra schválila svým podpisem.

Dne 21. 7. 2014 v interním sdělení ukládá vrchní sestra žalobkyni, aby ve dnech 21. 7. 2014 až 23. 7. 2014 upravila všechny chorobopisy, které zaarchivovala špatně. Zároveň zde vrchní sestra poukazuje na to, že na každý den vychází 10-20 chorobopisů a že množství nahromaděných chorobopisů je tedy účelové.

Dne 23. 7. 2014 žalobkyně žádá písemně vrchní sestru (toto interní sdělení je adresováno i primářce oddělení) o doplnění jejího pokynu z 21. 7. 2014 k nakládání s chorobopisy s tím, že po obdržení písemné odpovědi žalobkyně všech cca 300 chorobopisů neprodleně předloží.

Z interního sdělení ze dne 24. 7. 2014 bylo dále zjištěno, že vrchní sestra [příjmení] odeslala generálnímu řediteli [titul] [příjmení] informaci o nesplnění zadaných úkolů žalobkyni. Toto sdělení je podepsáno také primářkou [titul] [příjmení].

Dne 11. 8. 2014 zasílá [titul] [příjmení] v zastoupení žalobkyně k rukám generálního ředitele žalované „žádost o zabránění diskriminaci na pracovišti“ (na vědomí předsedkyni dozorčí rady NsP a Krajskému úřadu [obec]). Obsahem je informace o špatných vztazích s vrchní sestrou [příjmení], o nevhodném chování vrchní sestry k žalobkyni, o nemožnosti splnit zadané úkoly při zkráceném pracovním úvazku a také o tom, že přes upozornění řediteli nemocnice [titul] [příjmení] nedošlo k nápravě. Žalobkyně uvádí, že žádná opatření v tomto směru neučinila ani primářka oddělení a že vše se děje za faktického mlčenlivého souhlasu primářky. Žalobkyně upozorňuje na své zdravotní problémy v důsledku šikany na pracovišti, žádá o zabránění další diskriminace na pracovišti, jinak bude nucena domáhat se svých práv soudní cestou.

8. Z listiny ze dne 12. 8. 2014 soud zjistil, že primářka [anonymizováno] oddělení písemně upozornila žalobkyni na porušení povinností vztahujících se k práci vykonávané žalobkyní a na možnost výpovědi z pracovního poměru dle § 52 písm. g) zákoníku práce. Žalobkyni je zde vytýkáno nesplnění úkolů, které jí byly zadány 16. 7., 18. 7. a 21. 7. 2014.

Soudu bylo předloženo také písemné napomenutí žalobkyně z 10. 11. 2005, podepsané primářkou a vrchní sestrou, a to za porušení pracovní kázně, spočívající v nepřítomnosti žalobkyně na pracovišti.

Žalobkyně soudu předložila úřední záznam PČR OO [obec] ze 4. 6. 2014, ze kterého soud zjistil, že tohoto dne žalobkyně podala trestní oznámení na vrchní sestru [jméno][příjmení] pro její chování k žalobkyni na pracovišti.

Ze záznamu o podaném vysvětlení MěÚ [obec] je zřejmé, že dne 20. 6. 2014 podala žalobkyně „nezbytné vysvětlení k prověření došlého oznámení o přestupku proti občanskému soužití, kterého se měla dopustit vůči ní [jméno] [příjmení], [datum narození]“.

9. Z lékařské zprávy [titul] [jméno] [příjmení], psychiatrická ambulance v [obec] ze dne 20. 9. 2018 soud zjistil, že žalobkyně navštívila jeho ambulanci poprvé 8. 8. 2014, další kontroly byly 4. 9. a 19. 9. 2014, diagnosticky se jednalo o [anonymizováno]. Jako příčinu obtíží udávala žalobkyně pracovní problémy.

Ze zdravotního záznamu [titul] [příjmení] z 8. 8. 2014 soud zjistil, že žalobkyně popisovala lékaři šikanování na pracovišti v NsP (snížení úvazku, hádky s vrchní sestrou, nesplnitelné úkoly) s tím, že by mohla jít do důchodu, ale to nechce. Sdělila zároveň, že věc předala advokátce. Ze zdravotního záznamu [titul] [příjmení] z 23. 7. 2018 pak vyplývá sdělení žalobkyně, že „na nemocnici vyhrála všechno“, dostala i úslou mzdu, nechť jí však dát odškodnění za psychickou újmu. Žalobkyně uvedla, že nesla těžce své přerazení z [anonymizováno]. Z lékařské zprávy [titul] [příjmení] z 31. 8. 2018 soud zjistil, že žalobkyně popsala zhoršení svého stavu v souvislosti s jednáním soudu nařízeným na 17. 10. 2018. Lékař dospěl k závěru, že u žalobkyně se jedná o „afektivní stav u osobnosti“.

Ze záznamu [titul] [jméno] [příjmení] z [anonymizováno] ambulance v [obec] ze dne 9. 7. 2018 vyplývá, že žalobkyně zde byla dne 9. 6. 2014 vyšetřena pro diagnózu: [anonymizováno].

10. Ze spisu Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 36 C 24/2015 bylo zjištěno, že rozsudkem ze dne 17. 6. 2016, č. j. 36 C 24/2015-149 bylo určeno, že výpověď z pracovního poměru dané žalovanou žalobkyni dne 26. 9. 2014 je neplatná. Soud v této věci uvedl, že tato výpověď nesplňuje požadavek určitosti a nezaměnitelnosti použitého výpovědního důvodu s jiným, dále pak soud dospěl k závěru, že nebyl naplněn „materiální důvod výpovědi z pracovního poměru dané žalobkyni se záměrem učinit tak podle § 52 písm. c) zákoníku práce“ (pro nadbytečnost žalobkyně).

11. Soud měl k dispozici také korespondenci účastníků, ze které zjistil, že dopisem ze dne 16. 12. 2016 zástupkyně žalobkyně vyzvala žalovanou k odškodnění nemajetkové újmy za diskriminační jednání s tím, že částka 250 000 Kč představuje přiměřené zadostiučinění. Ze sdělení žalované z 3. 1. 2017 je zřejmé, že odmítla žádost o výplatu odškodnění ve výši 250 000 Kč, neboť se nedopustila žádného jednání předpokládaného antidiskriminačním zákonem.

12. Soud vyslechl řadu svědků, které navrhla žalovaná k prokázání, že nedošlo u žalované ve vztahu k žalobkyni k diskriminaci.

Z výslechu svědkyně [jméno] [příjmení], soud zjistil, že od roku 1984 až do současné doby pracuje u žalované na [anonymizováno]. V době, kdy na [anonymizováno] pracovala žalobkyně, byla svědkyně ve funkci [anonymizováno]. V jednom případě měla s žalobkyní konflikt, když žalobkyně odmítla přinést svědkyni chorobopis, vrchní sestra pak rozhodla, že ho žalobkyně přinést musí. Svědkyně ví, že žalobkyně nerespektovala na pracovišti, že je někdo její nadřízený a může jí dávat pokyny. Sestra, která měla pracoviště ve stejné kanceláři s žalobkyní, se musela odtud odstěhovat,

neboť žalobkyně nebrala sestry jako osoby, se kterými by měla spolupracovat. Také sestry z ambulance si stěžovaly, že žalobkyně není na svém pracovišti. Stalo se, že ke svědkyni přišla vrchní sestra a plakala v důsledku chování žalobkyně vůči ní. Vrchní sestra byla nešťastná, neboť spolupráce s žalobkyní byla špatná, žalobkyně vůbec nebrala vrchní sestru jako svou nadřízenou. Svědkyně nikdy neviděla na pracovišti šikanu vůči žalobkyni.

Z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] soud zjistil, že v letech 2013 2015 pracovala u žalované jako [anonymizováno] sestra. Tehdy ji žalobkyně navštívila a stěžovala si, že má moc práce a že to nestíhá. Na nic jiného si žalobkyně nestěžovala. Svědkyně to řešila s vrchní sestrou [příjmení]. V té době u žalované probíhalo zpracování časových harmonogramů pro jednotlivé zaměstnance. V rámci této akce se zjistilo, že práce pro [anonymizováno] pracovníci na [anonymizováno] nevydává na celý pracovní úvazek. U žalobkyně tedy došlo ke zkrácení úvazku, žalobkyně s tím souhlasila. Pracovní zatížení žalobkyně na základě její stížnosti řešila svědkyně s vrchní sestrou, primářkou a lékařským náměstkem [titul] [příjmení].

Z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] soud zjistil, že je zaměstnána u žalované na [anonymizováno] úseku. Asi před 2 roky pracovala s žalobkyní na [anonymizováno]. Svědkyně docházela na výpomoc a žalobkyně tam byla přeražena z [anonymizováno]. Když vedoucí [anonymizováno] žalobkyni vytkla nesprávně udělanou práci, žalobkyně nikdy nedokázala přiznat svou chybu.

Z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] soud zjistil, že asi po dobu 5 nebo 6 let před odchodem do důchodu (asi před 3 roky) pracovala jako [anonymizováno] na [anonymizováno] oddělení, žalobkyně tam pracovala jako [anonymizováno]. S žalobkyní pracovně vlastně nespolečně pracovala, ale žalobkyně byla na pracovišti povýšená, konfliktní a nepříjemná. Její chování k ostatním se třeba během dne změnilo v nepřátelské a pak dělala na pracovišti „drobné naschvály“. Například nedávala svědkyni osobní poštu, to se stalo i jiným sestrám. Svědkyně byla u toho, když žalobkyně křičela na vrchní sestru [příjmení], že si na ni bude stěžovat, že si to s ní vyřídí, že jí ubližuje a že se postará, aby už dál nedělala vrchní sestru. Problémy začaly, když vrchní sestra začala kontrolovat žalobkyni z hlediska příchodů a odchodů na pracoviště. Nejprve vrchní sestra tolerovala žalobkyni její přístup k pracovní době, ostatní zaměstnanci však již na to hodně upozorňovali a vrchní sestra to tedy musela řešit. Situaci řešila také primářka oddělení, která byla racionální a snažila se vše vyřešit tak, aby oddělení fungovalo. Svědkyně byla několikrát u toho, když vrchní sestra žalobkyni něco vytýkala. Žalobkyně nikdy nereagovala adekvátně. Někdy vrchní sestře trochu vyhrožovala, někdy práskla dveřmi.

Z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] soud zjistil, že pracovala od roku 1999 u žalované na [anonymizováno]. Její pracoviště sousedilo s kanceláří žalobkyně, zaměstnanci žalované tůkali, že žalobkyně není ve své kanceláři. Vrchní sestra jim nejprve řekla, ať to nechají být. Když to bylo častější, tak si stěžovaly více, protože je to obtěžovalo při práci a zdržovalo je to. Vrchní sestra to tedy začala řešit, na nějakou dobu se to zlepšilo (vrchní sestra rozepsala časový plán výkonu činností žalobkyně během pracovní doby a stanovila jí povinnost dát na dveře cedulku, kde je, když opouští svou kancelář). Někakou dobu to bylo lepší, pak se vše vrátilo do starých kolejí. Svědkyně s žalobkyní konflikt neměla, neboť každý se bál do konfliktu s ní se dostat. V jednom případě svědkyně byla u toho, když žalobkyně křičela na vrchní sestru ohledně pracovní doby. Nová vrchní sestra přišla jednou s tím, že žádala žalobkyni o chorobopis pro lékaře a žalobkyně jí řekla, že nebude plnit pokyny obyčejné sestry. Vrchní sestra řešila s žalobkyní také velké množství soukromých hovorů v pracovní době. Sestry vnímaly, že žalobkyně má ve své kanceláři soukromé návštěvy.

Z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] soud zjistil, že u žalované pracuje asi 15 let na [anonymizováno] 2 roky byla v jedné kanceláři s žalobkyní, byla tehdy zařazena na sesterské místo, které zahrnovalo vypomáhání na ambulanci a také určitou [anonymizováno] práci, t.j. zpracování chorobopisů a vykazování úkonů pojišťovnám. Po příchodu žalobkyně na [anonymizováno] byly

mezi svědkyní a žalobkyní konflikty, a to spíše osobní. Následně se to zlepšilo. Žalobkyně se zřejmě na [anonymizováno] cítila nedocenená, neboť na předchozím oddělení zastávala fakticky funkci [anonymizováno]. Žalobkyni vadilo, že není v kanceláři sama. Největší konflikty však měla žalobkyně s vrchní sestrou, tehdy už svědkyně pracovala na jiné pozici. Osobně u těchto konfliktů nebyla, ale vrchní sestra si jí postěžovala, že neví, jak to má vyřešit, že je z toho nešťastná. Vrchní sestra měla pocit, že žalobkyně ji nerespektuje, že nevykonává svou práci tak, jak má. Když to s ní vrchní sestra řešila, dokázala na ni být žalobkyně i hrubá. Na žalobkyni si stěžovaly také sestry z ambulance, sousedící s kanceláří žalobkyně, a to že žalobkyně není na svém pracovišti a ony musejí vyřizovat věci za ni. U žalobkyně to bylo vždycky tak, že s někým kvůli něčemu vedla válku. Slyšela, jak žalobkyně do telefonu „útočila, říkala, že na ty lidi něco ví“. Chování žalobkyně bylo „na střídačku“, bylo to různé v různou dobu a různé k různým lidem. Nástupkyně svědkyně měla s žalobkyní stejné problémy jako svědkyně.

Z výsledku svědkyně [titul] [jméno] [příjmení] soud zjistil, že u žalované pracuje od roku 1990, v současné době jako [anonymizováno]. Od roku 2003 do roku 2015 byla [anonymizováno] tohoto oddělení. Žalobkyně si jí asi dvakrát stěžovala na střední zdravotnický personál a na vrchní sestru. Předmětem těchto stížností bylo nevhodné chování těchto osob, ovšem bylo tomu úplně naopak. Nevhodně se většinou chovala k ostatním žalobkyně. Žalobkyně si stěžovala, co kdo provedl, co kdo neudělal, nebo udělal špatně, popřípadě, „kdo se na ni špatně koukl“. Když se problémy kolem žalobkyně začaly navyšovat, řešila to vrchní sestra. Nejprve po příchodu z oddělení [anonymizováno] plnila žalobkyně své úkoly na 100%, následně se to změnilo, když žalobkyně zjistila, že primářka vyžaduje disciplínu. Pokud primářka žalobkyni něco vytýkala, tak žalobkyně s tím nesouhlasila a měla „tisíc připomínek, proč to tak není“. Personál si stěžoval, že žalobkyně není k nalezení, to bylo také předmětem výhrad primářky k žalobkyni. Žalobkyně se velice pejorativně vyjadřovala o zdravotních sestrách, nazývala je různými nepříjemnými výrazy, sestry si stěžovaly primářce, že je takto žalobkyně uráží. Kancelář vrchní sestry sousedila s primariátem a byla s ním propojena. Svědkyně slyšela, že vrchní sestra často plakala. Pokud problémy s žalobkyní nevyřešila sama vrchní sestra, tak bylo žalobkyni uděleno napomenutí. Svědkyně se snažila jednat s žalobkyní konstruktivně, ale nešlo to. Žalobkyně se v pracovní době věnovala jiným věcem než plnění pracovních úkolů. Denně měla návštěvy svých rodinných příslušníků, také se věnovala prodeji kosmetiky Avon, či prodeji oblečení po oddělení. Nikdy se nestalo, že by svědkyně napomínala někoho ze zaměstnanců oddělení, aby se choval k žalobkyni lépe. Ten, kdo byl s žalobkyní v přímém kontaktu, vždycky zakusil konflikty. Svědkyně slyšela hádky z kanceláře vrchní sestry a to mezi žalobkyní a vrchní sestrou. Žalobkyni bylo vytýkáno, že nebyla na svém pracovišti, nebo nebyl k nalezení chorobopis. Žalobkyně na vrchní sestru křičela, nesouhlasila s výhradami vůči své osobě a také bouchla dveřmi. Vrchní sestra [příjmení] neměla s nikým jiným než s žalobkyní problémy, byla naprosto spolehlivá a perfektní. Dle názoru svědkyně je žalobkyně nevyzpytatelná, konfliktní a arogantní osoba, které se mnoho lidí bálo.

Z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] soud zjistil, že u žalované pracuje od roku 1999, poslední 3 roky pracuje na [anonymizováno] a předtím byla asi 4 roky na [anonymizováno]. Tehdy asi po dobu 4-5 týdnů na [anonymizováno] spolupracovala s žalobkyní, která skončila jako [anonymizováno] na [anonymizováno] oddělení. Svědkyně zodpovídala za chod [anonymizováno]. Žalobkyně se nechtěla podřídit zavedeným postupům a způsobům práce a řadu věcí si chtěla dělat po svém. Při zaškolování žalobkyně se snažily být trpělivé, žalobkyně si však stěžovala, že na ni spěchají. Když udělala chybu, tvrdila, že to neudělala, přestala na ostatní mluvit a podobně. Svědkyně už neměla sílu řešit s žalobkyní problémy s jejími chybami, neboť žalobkyně byla vždycky dotčená a dohadovala se. Svědkyně neví, z jakého důvodu byla žalobkyně přerazena na [anonymizováno], jen se dozvěděla, že na [anonymizováno] byly nějaké potíže. Žalobkyně jenom říkala, že ji tam šikanovali, že jí ubližovali. Ale, jak svědkyně dodala s patrnou ironií „to jí ubližovali všichni v celé nemocnici“.

13. Z uvedených zjištění dospěl soud k následujícím závěrům: Předmětem dokazování v této věci bylo to, zda v zaměstnání u žalované byla ve vztahu k žalobkyni porušena zásada rovného zacházení či nikoliv. Provedeným dokazováním vyšlo dle názoru soudu zcela jednoznačně najevo, že žalobkyně na pracovišti u žalované nebyla objektem diskriminace, jak má na mysli shora citovaný antidiskriminační zákon, a to ani z důvodu věku ani z důvodů jiných.

Z listinných důkazů vyšlo najevo, že žalobkyně byla se svým postavením na pracovišti nespokojená, svou nespokojenost dávala opakovaně najevo ve své (shora podrobně rozepsané) komunikaci s dalšími osobami. Z těchto listin, ale také ze svědeckých výpovědí zaměstnankyň [anonymizováno] oddělení žalované, je zřejmé, že vztahy mezi žalobkyní a vrchní sestrou [příjmení] byly přinejmenším „napjaté“. O tom ostatně svědčí už jenom to, že vrchní sestra jako přímá nadřízená přistoupila v červenci 2014 k ukládání úkolů žalobkyni písemnou formou. Forma pokynů od nadřízeného podřízenému není předepsána ani nijak omezena a je nepochybně na zvážení každého nadřízeného, jak bude svým podřízeným úkoly ukládat. Forma a ani obsah této komunikace vrchní sestry s žalobkyní, ani forma a obsah komunikace primářky oddělení s žalobkyní v daném případě nepředstavují žádné diskriminační chování.

To, že žalobkyně tyto pokyny, popřípadě výtky, nechtěla jako podřízená přijmout, vyplývá z jejich písemných reakcí na ně. Z nich také vyplývá dle názoru soudu odmítání autority nadřízené žalobkyní, o kterém vypovídaly také slyšené svědkyně.

Pokud se týká zkrácení pracovního úvazku žalobkyně od 1. 6. 2014, žalobkyně tuto změnu pracovní smlouvy stvrdila svým podpisem dne 28. 5. 2014. Tvrzení žalobkyně o tom, že se změnou úvazku nesouhlasila, je navíc vyvráceno i tím, že ještě předtím dne 16. 5. 2014 s ní byla tato změna projednána a tento doklad žalobkyně také podepsala. Žalobkyně měla ke svému pracovnímu zařazení od 1. 6. 2014 také tu výhradu, že množství práce, které se nezměnilo, nelze zvládnout při zkráceném pracovním úvazku. Z výpovědi svědkyně [příjmení] však vyplynulo, že ke zkrácení pracovního úvazku u žalobkyně došlo právě proto, že v té době probíhající rozbor vytíženosti jednotlivých zaměstnanců u žalované ukázal, že práce dosud vykonávaná žalobkyní, nepředstavuje náplň pro celý pracovní úvazek.

14. To, že žalovaná dala žalobkyni výpověď z pracovního poměru, která byla určena soudem za neplatnou, rovněž nenaplnuje znaky diskriminačního chování žalované k žalobkyni. Institut určení neplatnosti výpovědi je institutem pracovního práva, který slouží k ochraně účastníků pracovněprávního vztahu proti nerespektování kogentních ustanovení zákoníku práce při ukončení pracovního poměru. Opačný výklad by totiž znamenal, že každé neplatné skončení pracovního poměru by představovalo diskriminaci.

15. Z výpovědi všech svědkyň má soud za prokázané, že žalobkyně se na pracovišti chovala nepřijatelným způsobem, a to jak v rovině plnění svých pracovních úkolů, tak v rovině vztahů k ostatním zaměstnancům. Výpovědi svědkyň soud hodnotí jako zcela věrohodné, neboť jejich výpovědi spolu korespondují, chování žalobkyně popisují shodně.

Z výpovědi primářky oddělení [titul] [příjmení], ale i z výpovědi svědkyně [příjmení] bylo prokázano, že chování žalobkyně a z toho vyplývající problémy byly nejprve na [anonymizováno] tolerovány (o tom svědčí i pracovní hodnocení žalobkyně), následně řešeny vrchní sestrou i primářkou oddělení v klidu a racionálně, ve snaze zajistit řádné fungování oddělení. Žalobkyně však nebyla ochotna své nedostatky připustit a změnit svůj přístup k plnění pracovních úkolů ani své chování k nadřízené vrchní sestře či ostatním zaměstnancům.

O tom, že problémy, které na svém pracovišti žalobkyně vnímala jako šikanu, spočívaly nikoliv v nevhodném chování vrchní sestry [anonymizováno] či dalších zaměstnanců k žalobkyni, ale naopak v nevhodném chování žalobkyně, jednoznačně svědčí i to, že žalobkyně „trpěla“ totožnými problémy i po přeřazení na [anonymizováno] žalované (výpovědi svědkyně [příjmení] a [příjmení]).

Z uvedených důvodů soud tedy žalobu zcela zamítl.

16. S ohledem na uvedené závěry soudu nebyl realizován návrh žalobkyně na vypracování znaleckého posudku o jejím zdravotním stavu a o výši její újmy, neboť žalobkyně sice doložila, že od léta roku 2014 docházela na psychiatrii, ale s ohledem na neexistenci diskriminace u žalované, není důvod posuzovat zdravotní stav žalobkyně, který zjevně nesouvisí s postupem žalované jako zaměstnavatele žalobkyně. Soud rovněž neprovedl účastnický výslech žalobkyně, neboť ke sporným tvrzením v tomto řízení byla provedena řada důkazů a dle názoru soudu by výslech žalobkyně pouze opakoval její tvrzení, ke kterým měla v průběhu řízení dostatečný prostor.

Listinu označenou jako časový harmonogram činností [anonymizováno] pracovnice soud jako důkaz nepřijal, neboť byla předložena až po uplynutí lhůty koncentrace řízení ze zákona ve smyslu §118b odst. 1 o. s. ř.

17. Žalovaná měla ve věci plný úspěch, má tedy podle §142 odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení proti žalobkyni, která ve věci úspěch neměla. Náklady jsou zde tvořeny odměnou advokáta žalované podle vyhlášky č. 177/96 Sb. za 8 úkonů právní služby po 9 300 Kč (převzetí zastoupení, sepis vyjádření k žalobě, účast při jednání dne 20. 6. 2018, účast při jednání dne 17. 10. 2018, které přesáhlo 3 započaté dvouhodiny, účast při jednání dne 14. 11. 2018, které přesáhlo 2 hodiny), odměnou za 1 úkon právní služby za 4 650 Kč (účast při jednání dne 21. 11. 2018, kdy došlo pouze k vyhlášení rozsudku). K těmto úkonům advokátu náleží 9 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč podle §13 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb. Součástí nákladů řízení je také DPH ve výši 21% z částky 81 750 Kč, t. j. 17 168 Kč Celkem takto vypočtené náklady řízení činí přiznaných 98 918 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem-pobočka Liberec prostřednictvím zdejšího soudu, a to ve trojím vyhotovení.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

Česká Lípa 21. listopadu 2018

JUDr. Ivana Lukášová
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 14.11.2014 v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Denisy Kalfeřtové a přísedících Jaroslavy Kubiškové a Květuše Hapiákové, **t a k t o :**

Obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]

uznává se vinným, že

dne 23.10.2013, v přesně nezjištěné době mezi 00:05 hod. a 09:21 hod. v ložnici bytu [REDACTED] v ulici [REDACTED], přinutil poškozenou [REDACTED] nar. [REDACTED], s odstupem několika hodin dvakrát k pohlavnímu styku, a to přesto, že s tím poškozená nesouhlasila, v prvním případě, nedlouho po půlnoci, poškozená obžalovanému říkala, aby ji nechal být, bránila se mu kopáním i pěstmi, křičela, načež obžalovaný poškozené ucpal ústa kalhotkami, pevně jí držel ruce a přes uvedený odpor vsunul penis do pochvy poškozené, při souloži poškozená plakala, uvedeným jednáním způsobil poškozené hematoma v dutině ústní v oblasti uzdičky jazyka, drobné hematomy na přední straně levého stehna, drobné hematomy pod koleno a hematoma na levé tváři, následně, když viděl, že poškozené z pusy teče krev, vyhrožoval jí v koupelně bytu, aby o tom nikomu neříkala, nebo ji zmlátí, k ránu potom proti vůli poškozené na ní opět vykonal soulož, čemuž se již poškozená nebránila, pouze při tom plakala, poté obžalovaný bránil poškozené opustit byt a vzal jí mobilní telefon, aby nemohla volat své matce nebo policii,

tedy

násilím a pohrůzkou násilí donutil jiného k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

čímž spáchal

pokračující zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.

Za to se

odsuzuje

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) let**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **čtyř (4) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovně, a.s.**, IČ: 41197518, se sídlem [REDAKCE] škodu ve výši **310,- Kč**, a poškozené [REDAKCE] škodu (nemajetkovou újmu) ve výši **50.000,- Kč**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] se zbytkem svého nároku na náhradu škody (nemajetkové újmy) odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] se svými nároky na náhradu škody, a to bolestné a ztížení společenského uplatnění, odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

ODŮVODNĚNÍ

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Odůvodnění se vyhotovuje pouze do výroku o **náhradě škody**.

Poškozená VZP se připojila s nárokem na náhradu škody za vynaložené náklady ošetření poškozené [REDAKCE] v souvislosti s projednávanou trestnou činností. Nárok byl včas uplatněn a řádně doložen vyčíslením zdravotnického úkonu. Vzhledem k tomu, že obžalovaný byl za trestnou činnost, v souvislosti s níž vznikly náklady ošetření, odsouzen, byla poškozené náhrada škody přiznána.

Dále se s náhradou škody připojila **poškozená [REDAKCE]**. Její nárok byl včas uplatněn. Požadovaná náhrada škody se skládá z více nároků, a to jednak bolestné, ztížení společenského uplatnění a nemajetková újma. Poškozená navrhovala pro prokázání svých nároků provedení

znaleckého posudku z oboru psychiatrie za účelem zjištění rozsahu posttraumatického stresového syndromu, který u ní v souvislosti s trestnou činností vznikl. Provedení tohoto důkazu odůvodňovala jednak zjištěním, zda nedošlo k následku těžké újmy na zdraví, což by mohlo mít zásadní vliv na právní kvalifikaci zločinu (zprůsnění na § 185 odst. 1, odst. 2 a), odst. 4 tr. zákoníku) a dále prokázání bolestného jako složky požadované náhrady škody.

Tento důkaz byl soudem zamítnut, jednak proto, že vzniku takto závažného následku odůvodňujícímu použití přísnější právní kvalifikace neodpovídaly jiné důkazy (svědecké výpovědi), a jednak proto, že za účelem podrobného zjišťování jednotlivých složek náhrady škody by bylo nutno hlavní líčení odročit na delší termín, a to v situaci, kdy byl skutkový stav věci zjištěn tak, že soud může bez důvodných pochybností ve věci rozhodnout (§ 2 odst. 5 tr. řádu). Další dokazování vedené pouze za účelem zjištění skutečností vedoucích k výroku o náhradě škody není hlavním předmětem trestního řízení, neboť o náhradě škody se rozhoduje pouze v adhezním řízení, které je k trestnímu řízení připojené.

Soud shledal důvodné přiznat poškozené náhradu škody ve výši 50.000,- Kč, a to jako složku nemajetkové újmy, představující míru zásahu do osobnostních práv poškozené v tom, že obžalovaný nerespektoval její právo na rozhodnutí o intimním kontaktu, v tomto směru podstatným způsobem a násilně zasáhl do práva na intimní život, což je nepochybně osobnostní právo, narušil tím jejich partnerskou důvěru, poškozená z něj měla strach, což ji přimělo ke změně bydliště, odstěhovala se do jiného města, současně se jí snížila úroveň bydlení a dosavadního způsobu života, přerušila společenské kontakty. Je nepochybné, že znásilnění je čin, který na delší dobu poznamená psychiku jedince, odrazí se ve vztazích k druhému pohlaví. Na druhou stranu však nelze odhlédnout od toho, že jde o čin, který se odehrál mezi bývalými partnery, kteří do té doby žili ve společné domácnosti, poškozená pobyt obžalovaného v domácnosti tolerovala, fungovali jako rodiče společného dítěte, sdílela s ním domácnost, stejné lože. V bytě byli v okamžiku skutku i jiní lidé, kterým by mohla sdělit co se děje. Po prvním skutku si lehla vedle obžalovaného bez oblečení. To jsou všechno skutečnosti, které snižují, resp. zpochybňují, závažnost jednání a jeho dopady na poškozenou. Proto soud ohodnotil míru zásahu do jejích práv ve výši 50.000,- Kč, což i odůvodňují majetkové poměry a výdělkové schopnosti obžalovaného, který buď pracoval [REDAKCE] s výdělkem kolem 6.000,- Kč čistého měsíčně či byl [REDAKCE]. Náhradu škody v přiměřené výši je obžalovaný i dle svého vyjádření připraven uhradit. Dále bylo třeba zohlednit povinnost obžalovaného k úhradě výživného na společného syna ve výši 1.500,- Kč měsíčně.

Co se týče zmocněncem uplatňované výše nemajetkové újmy 650.000,- Kč v tomto směru považuje soud jeho návrh za nepřiměřeně vysoký právě ze shora uvedených okolností a k odkazu na zmocněncem citované rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 8 Tdo 46/2013, kde byla v souvislosti se zločinem znásilnění přiznána nemajetková újma ve výši 500.000,- Kč je třeba poznamenat, že šlo o podstatně závažnější čin znásilnění způsobeným dvěma muži s těžkým fyzickým ublížením na zdraví, kterým ženu ochromili, kdy následky, jak léčení fyzických útrap tak psychických byly podstatně závažnější, než se jeví v projednávané věci.

Co se týče dalších nároků na náhradu škody – výše bolestného (bodové odhodnocení) za fyzickou ani psychickou újmu z předložených lékařských zpráv, a to ze zprávy z gynekologického vyšetření či zprávy psychiatricky [REDAKCE] [REDAKCE] nevyplynula; požadavek na náhradu škody za ztrátu a ztížení společenského uplatnění rovněž nebyl doložen. Pro

rozhodnutí o těchto nárocích tak nebyl v rámci adhezního řízení dán důkazní podklad, proto soud poškozenou s uplatněním těchto nároků odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 14.11.2014

Mgr. Denisa Kalfeřtová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
M. Hejgrlíková

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně Okresního soudu v České Lípě vydala dne 25.11.2014 v České Lípě podle § 314e odst.1 trestního řádu následující **trestní příkaz**:

Obviněný

[REDACTED]

[REDACTED]

je v i n e n, ž e

1)

dne 31.07.2014 kolem 06:30 hodin vstoupil do bytu na adrese [REDACTED] kde přebývala jeho bývalá přítelkyně, poškozená [REDACTED] vešel do pokoje poškozené, která zde ležela na posteli, strhnul z poškozené deku, začal jí sprostě nadávat, neboť poškozenou podezříval, že měla poměr s bratrem obviněného, poté přistoupil blíže k poškozené, začal ji fackovat, poškozená se bránila tím, že dávala ruce před obličej, obviněný poškozené kroutil obě ruce, přitom jí stále nadával, když se poškozené podařilo vstát z postele, uchopil ji obviněný a hodil s ní zpět na postel, říkal, že chce, aby se s ním poškozená vyspala, klekl si k posteli, uchopil poškozenou za nohy a snažil se poškozené nohy roztahovat, poškozená se bránila kopáním, obviněný sahal poškozené mezi nohy, sahal jí pod pyžamo, snažil se poškozené stáhnout pyžamové kalhoty, když si poškozená všimla, že se vzbudil její bratr, řekla, že v bytě někdo je, nato ji obviněný pustil a poškozená utekla do obývacího pokoje, kde byl její mladší bratr, křičela na obviněného, ať vypadne, což obviněný učinil, uvedeným jednáním obviněný způsobil zranění na pravé ruce poškozené, zlomeninu V. záprstní kosti na pravé ruce, zranění si vyžádalo lékařské ošetření a sádrovou fixaci ruky poškozené s omezeními v běžném životě poškozené po dobu 4 týdnů,

t e d y

násilím donutil jiného k pohlavnímu styku,

úmyslně jinému ublížil na zdraví,

2)

dne 18.10.2014 v době kolem 16:00 hodin v obci [REDAKCE]
[REDAKCE] po vzájemné slovní rozepři přistoupil ke své bývalé
přítelkyni [REDAKCE] které k její škodě strhnul z krku řetízek z bílého
kovu o délce 45 cm v hodnotě 200,-Kč s přívěškem z bílého kovu s motivem [REDAKCE]
v hodnotě 250,-Kč,

t e d y

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal na věci, kterou měl jiný na sobě,

č í m ž s p á c h a l**ad 1)**

přečin **znásilnění** podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku

přečin **ubližování na zdraví** podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku

ad 2)

přečin **krádeže** podle § 205 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 314e odst. 2 písm. a)
trestního řádu k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **j e d n o h o (1) roku**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto
trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **d v o u (2) let**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [REDAKCE]
[REDAKCE] se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve
věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do **osmi dnů** od jeho doručení podat u zdejšího
soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas
a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení.
Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací, ani
druhem a výší trestu, obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stává
pravomocným a vykonatelným. V případě, kdy obviněný odpor nepodá, vzdává se
tím práva projednání věci v hlavním líčení.

V České Lípě dne 25.11.2014

Mgr. Denisa Kalfeřtová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Homolkové a přísedících Zdeňky Hrudkové a Jaroslava Černého v hlavním líčení konaném dne 22. května 2019,

takto:

[REDACTED]

je vinen, že

v České Lípě dne 27. 10. 2018 kolem 07:00 hodin sledoval poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED] když za ní šel několik set metrů, před vchodem do domu č. p. [REDACTED] v ulici [REDACTED] v [REDACTED] poškozené ukázal [REDACTED] gesto označující [REDACTED] když poškozená zareagovala tak, že obviněnému řekla, že bude křičet, obviněný v úmyslu vykonat na poškozené [REDACTED] ji povalil na zem na záda, lehnul si na poškozenou a [REDACTED] jí [REDACTED] do [REDACTED] poškozená se mu bránila, křičela, snažila se obviněného od sebe odstrčit rukama i nohama, obviněný držel jednu ruku na ústech poškozené a druhou jí stahoval kalhoty, poškozená obviněného kousla do ruky, načež obviněný svého jednání zanechal a z místa odešel, poškozené [REDACTED] byly jednáním obviněného způsobeny škrábance a modřiny v obličeji i po těle,

tedy

v úmyslu spáchat trestný čin svým jednáním bezprostředně směřoval k donucení jiného násilím k pohlavnímu styku souloží nebo jiným způsobem srovnatelným se souloží, přitom k dokonání trestného činu nedošlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradu škody poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] částku ve výši **44 348 Kč**.

Odůvodnění:

V hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti:

1. Obžalovaný uvedl, že z 26. 10. na 27. 10. byl v noci v klubu s kamarádem, kde se seznámil se 2 dívkami. Vypil hodně, byl hodně opilý. Nepamatuje si pár hodin, co se odehrálo asi od páté hodiny, poslední, co si pamatuje, bylo to, že šel kouřit s 2 dívkami. Z té noci, nebo z toho rána si nepamatuje dobu před uzavřením klubu, když už všichni odcházeli, až do toho okamžiku, kdy se ptal na autobus. Předtím nemohl určit, kolik je hodin, ale tam viděl napsáno 7:40 hodin podle kamery, proto usuzuje, že výpadek byl 2 – 2,5 hodiny, možná 3 hodiny. Pak si pamatuje, že se vzpomíná, protože mu byla zima, byl jen v tričku. Vzpomíná si, že šel dolů po cestě, potkal nějaké lidi a ptal se, kde je autobus do [REDAKCE]. Byl tam kruháč a jeden dědeček poradil, že má přejít přes ten kruháč po levé straně. Skutečně tam přešel, byla tam zastávka, stála tam žena. Zeptal se na autobus na [REDAKCE] ona kývla a řekla, že řekne, až to bude. Pak přijel autobus, už si nevzpomíná, jestli žena nastoupila do autobusu. Nastoupil do autobusu, vysvětlil řidiči, že je v [REDAKCE] závod, on kýval, že ví. Řekl, kolik jízda stojí a obžalovaný mu zaplatil. Posadil se a lehce usnul, takže ho řidič vzbudil a řekl, že už musí vystoupit. Když vystoupil, tak pochopil, že se nenachází tam, kam směřoval, ale řidič řekl, že už dál nejede. Pak vystoupil z autobusu, ohlídl se a poznal to místo, protože tam často jezdili. Od náměstí si cestu do [REDAKCE] pamatoval a šel pěšky. Šel do obchodu, ale už si nepamatuje, co kupoval, možná nějaké potraviny a cigarety. Pak šel na ubytovnu, klíče zapomněl v šatně, začal křičet, bydlí tam hodně lidí, ukrajinců, hodili mu klíče. Jeho pokoj byl ale zavřený, protože kluci byli v práci. Šel zpátky ke svým známým, protože oni odcházeli do práce až večer a usnul. Když se probudil, už byla tma a nebylo mu dobře po alkoholu. Pak šel do hospody, která se nachází vedle ubytovny, provozuje ji ten člověk, který mu pomohl se ubytovat na ubytovně. Tam se zdržel do dvanácté a pak šel spát. Nemůže vysvětlit, proč si pamatuje celou cestu a nepamatuje si, co konkrétně dělal, nepamatuje si to. Nepamatuje si žádné setkání s poškozenou. Poprvé uviděl fotografii té ženy při seznámení se spisem. S rukou nic neměl, žádné zranění. Když se o tom dozvěděl a když policie rozšířila informace, že něco takového se stalo, tak ukázal ruce více lidem a nic podobného neměl. Ve spisu bylo napsáno, že policie se ptala prodavačky v obchodě, že tam bylo něco s tou rukou, že nějaké pohyby a jakoby že ta ruka bolela. Ty pohyby rukou dělal, protože šel jenom v tričku a byla zima a mlha. Možná se chtěl zahřát, když vstoupil do toho obchodu, ale žádné zranění neměl, ani škrábance. V té době pracoval v [REDAKCE] a do práce šel zase v pondělí, úterý, ve středu a ve čtvrtek, ve čtvrtek asi do třetí hodiny, v půl páté ho odvezli na nádraží v [REDAKCE] a jel do [REDAKCE]. V [REDAKCE] potom také pracoval v pátek, sobotu, neděli a v pondělí. V úterý ráno odjel, ale už vzal peníze. To bylo šestého, ten den večer odcestoval z [REDAKCE] na [REDAKCE] ho zadrželi osmého. Cestoval z [REDAKCE] do [REDAKCE] autobusem a potom autobusem z [REDAKCE] do [REDAKCE].

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

2. Poškozená [REDACTED] uvedla, že ten den 27. 10. byla sobota, šla hlídat děti dceři. V 6.42 hodin vyšla z domu, vždycky se dívá na hodinky. Chodí kolem [REDACTED] k semaforu, jak je tam [REDACTED] ulice. Tam viděla člověka, který tam stál a neustále telefonoval. Bylo jí divné, že je jenom v tričku, sama na sobě měla mikinu a bundu. Čekala na přechodu, přešla a vůbec si ho nevšímal. Popošla kousek, on ji dohonil přes ulici a ptal se jí na autobus. Řekl jí: „Is vinitě pažastva [REDACTED] a ukazoval směrem na ten autobus, tak pochopila, že se ptá na autobus, pokrčila rameny, že neví a šla dál. Asi po pár metrech se otočila a zjistila, že jde za ní. Šla pořád směrem cestou k dceři, chodili lidé, ještě se nezačala bát. Bát se začala, až když viděla, že jde za ní, už jí to bylo divný. Odbočila do [REDACTED] ulice, tam už nikde nebyli žádní lidé, ale už viděla dum dcery. On ji předešel a jak zastavila a couvla asi dva kroky, on na ni ukázal takové [REDACTED] gesto [REDACTED]. Pak do ní praštil do ramenou asi 2x, takže spadla do chroští pod dum pod balkon. Hodně se bránila, trochu se prali, poškozená hodně křičela. Jak na ni padl, tak ji [REDACTED] do [REDACTED] zacpal jí pusou rukou a tak ho začala hodně kousat. Chvilku se prali, začal jí stahovat kalhoty. Pořád se bránila, křičet už nemohla, jak měla zacpanou pusou. Pak ho hodně kousla, on najednou vstal a utekl. Trvalo to minutu, dvě. Než se zvedla a posbírala svoje věci, tak neviděla, kam utekl. Ztratila tam brýle. Pak utíkala k dceři, odemkla si a volala na ní. Když dcera viděla, jak vypadá, tak zavolala policii. Pachatel byl určitě menší než poškozená, sama měří 165 cm a měla boty s 2-3 cm klínkem, měl [REDACTED] vlasy, věk asi kolem [REDACTED] let. Ty tři slova, co ji oslovil na té zastávce, řekl rusky a dál nemluvil. Cítila z něj alkohol, takový odér, když někde člověk celou noc popíjí. Ale nezdálo se jí, že by byl opilý, protože když se několikrát ohlídl, tak šel celkem rovně. Neustále telefonoval, pořád měl telefon u ucha a poškozená se domnívala, že jde do ubytovny, která je také tou cestou. Policie s ní dělala rekognici podle fotografií, vyslýchala ji [REDACTED] a podle fotografií ho prý poznala. Úplně první výslech byl ten den, co se jí to stalo, vyslýchal ji pan [REDACTED] a potom asi za 3 dny volali, chtěli s ní projet tu trasu, co šla a pak ji odvezli do práce. Potom jí v listopadu volali, že by chtěli identifikovat podle fotografie. Tam také byla vyslýchána [REDACTED] a byl tam i státní zástupce. Měla poznat tu fotografii, poznala ho hned. Byla jí předložena dvě alba, kde bylo asi 6 nebo 8 fotografií, každá měla jiné číslo. Z toho prvního ho poznala, pak jí dali to druhé a z toho druhého, i když to bylo pod jiným číslem, ho poznala také. Vybírala z více fotek. Poznávala i osoby a také ho poznala, je si jistá, že poznává pachatele. Tam byly čtyři osoby, každý měl svoje číslo, poznala ho hned, pak byla pauza, oni se vyměnili, postoj i čísla a poznala ho opět. Byla si jistá hned už při těch fotkách, navíc pořád vidí tu událost z 27. 10. před očima. Ví, že jí řekli, ať si to chvilku rozmyslí, ale na první pohled ho hned poznala. Přejížděla to ještě, jestli se neplete, ale pak to řekla. Až po druhé rekognici jí policie sdělila, že zřejmě poznala správného pachatele. Od té doby nosí u sebe pepřový sprej. Bojí se chodit venku za tmy, a když se k ní někdo přitočí na chodníku, tak je hned vyděšená. Bojí se o sebe a bojí se i o dceru, která chodí také večer domů z práce. Co se týče léků, obvodní doktorka jí předepsala [REDACTED] na uklidnění, bere ho jen občas. Po výslechu na policii začala chodit i do psychologické poradny, kam chodí stále, před skutkem se nikde neléčila.
3. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že ten den šla do práce a čekala na matku, chodí kolem 7 hodiny, byla zrovna v koupelně. Když přišla, tak si odemkla a svědkyně uviděla, v jakém je stavu. Říkala, že ji cestou někdo přepadl. Nesla tašku s obědem pro děti a měla přes rameno malý batůžek. Byla celá podrápaná v obličeji, špinavá, pomačkaná. Byly spolu v koupelně, sedla si na vanu a začala říkat, že ji někdo cestou přepadl a že ztratila brýle. Svědkyně jí říkala, že to musí ohlásit, dovolala se [REDACTED] říkala jim, že maminka byla přepadená, předala jí telefon a ona jim to všechno začala vyprávět. Svědkyně šla do práce, ale domluvila se s kolegyní a šla zpátky domů. Když přišla domů, tak v ulici vzadu za domem maminka seděla v policejním autě, říkala, že tam policisté přijeli, a že šla na to místo, kde se jí to stalo. Ze začátku jí nepopisovala, co se během toho přepadení dělo, až potom, kdy to začala popisovat do telefonu, tak jí to dovyprávěla. Říkala, že šel za ní nějaký muž v [REDACTED] triku, který se jí na zastávce na [REDACTED] a na [REDACTED] u světelné křižovatky ptal, jestli se tady dostane do [REDACTED] jestli je to zastávka na [REDACTED]. Říkal jí to rusky, rozuměla mu, protože rusky trochu umí. Říkala, že mu řekla, že neví a šla směrem k ní k domu. Říkala, že ten muž šel za ní, a že nečekala, že by ji mohl přepadnout, nebo něco, protože chodila spousta lidí. Občas jí předešel, pak zase zpomalil, nechal předejít jí. Pak šla takovou

temnější ulicí, která je u nich za domem, kde jsou vchody – když je velká tma, tak se tam rozsvítí. Teď tam asi byly zhasnuté lampy. A tam říkala, že ji napadnul ten muž, co ji oslovil. Popisovala, že ji tam shodil na túje, že jí chtěl stáhnout kalhoty, poválel ji tam, ona se bránila, kousla ho. Potom, že jí dával ruku na pusku a ona říkala, že zakřičela a on potom utekl. Stahoval ji kalhoty. Fotky jí policie předkládala až u dalších výsledků. Říkala, že ho poznala, ale nechtěla o tom vyprávět, spíš to v sobě dusila. Občas něco řekla, vyprávěla, že se jí o tom zdá, večer nemůže chodit po ulici, když je tma. Strach měla také ohledně zdravotních testů, protože ho kousla a byla podrápaná v obličeji, tak se bála, jestli se krví něco nepřeneslo. Vyhledala pomoc psychologa, u psychologů byla 2x a bere nějaké léky. Obvodní lékař jí předepsal léky, aby se v noci nebudila a byla na tom psychicky lépe. Ten první den na tom byla psychicky velice špatně, občas se znenadání rozbrečela, protože neunesla tu tíhu. Nejdřív se snažila být statečná, ale potom se občas rozbrečela. Trochu to z ní spadlo po těch testech, když už jí řekli, že je v pořádku, že žádná nemoc tam není a ta psychologka jí taky pomohla, vysvětlila jí, že to není její chyba, že se něco takového stalo. Pořád na to myslí, bere léky [REDAKCE] O pachateli říkala, že byl trochu menší než ona. Přímou ji ho nevypodobnila.

4. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že obžalovaného viděla asi 2x při nákupu v obchodě, naposledy v sobotu dopoledne, měl taký [REDAKCE] tričko jako dnes, nebo oblečení [REDAKCE] barvy. Neví přesný den a měsíc, ale bylo to v sobotu mezi sedmou a osmou hodinou ránní, ví, že to bylo v zimě. Kupoval si tam nějaké sladkosti. Bylo jí to divné, on byl jen nalehko oblečený, v tričku. Ptala se ho, spíš naznačila rameny, jestli mu není zima a viděla, že měl zmrzlý červený ruce. Říkal, že ne, ale ruce se mu klepaly. Neviděla, že by byl nějak zraněný. Domlouvali se spíše tělem. Asi za týden kvůli tomu přišla policie, chtěli záznam z kamery, z toho záznamu si jen něco fotili. Bylo na něm vidět, že ho ruka bolí, asi předtím nějakým nárazem do ruky, ale krev mu z toho nekapala. Jenom jednu ruku měl červenou, už si nepamatuje, která to byla. Ruku měl červenou pouze po zápěstí. Poté platil tou druhou rukou. Obchod otevírají každý den ráno od sedmi a zavírají v sedm večer, tak to bylo i v té době.
5. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného zná, chodil na pivo, asi půl roku ho už neviděl, naposledy možná na podzim. Mluvili spolu bez problému, svědek umí rusky, ukrajinsky, německy, anglicky. Říkal, že přijel do [REDAKCE] na práci a svědek mu pomáhal udělat pojištění. Nemluvil o tom, že by chtěl odjet, až takhle spolu nemluví. U nich jich je teď asi 60 a opravují tam všechny paneláky a tohohle si pamatuje. Nebyl za ním před odjezdem, ani mu neřikal, že ho shání policie. Pak za ním byla kriminálka a svědek jim potvrdil, co říká i nyní. O tom, že má problémy s policií, se s ním obžalovaný nebavil, svědek se to dověděl po tom setkání asi za týden. Jeden druhého potom nekontaktovali. Do té hospody tam přišel s takovým vyšším týpkem, také to byl cizinec. Ta schůzka byla kolem šesté, sedmé večer, na měsíc a datum už si nevzpomíná. Policií byl kontaktován po víkendu, ptali se, jestli ho zná, kde dělá a kde bydlí, běžné otázky. Ta policie se ho na něj ptala asi po necelém týdnu. Nevšiml si, že by byl nějak zraněný nebo se špatně hýbal, hráli pinčes a měl vyhrnuté rukávy, ale ničeho si nevšiml. Ani on sám mu nic neukazoval.
6. Z výslechu svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] soud nezjistil žádné relevantní informace k věci.
7. Z listinných důkazů bylo zjištěno, že dne 27. 10. 2018 byla vyslána hlídka PČR v 7.30 hodin do bydliště svědkyně [REDAKCE] kde se nacházela oznamovatelka [REDAKCE] která uvedla, že cestou k dceři ji přepadl muž ve věku kolem [REDAKCE] let, [REDAKCE] postavy, v [REDAKCE] tričku s krátkým rukávem, který ji chvíli pronásledoval, poté ji strhnul na zem, lehl si na ni a pachatel ji přitom poškrábal na obličeji. Hlídka se poté na danou adresu dostavila, poškozenou opětovně vyslechla, ta znovu popsala skutek, a doplnila podrobnosti, že poté, co na ní obžalovaný ležel, jí zakryl rukou ústa, a druhou se jí snažil stáhnout kalhoty, něco jí říkal, ale nebylo mu rozumět, poškozená se bránila, pachatel poté svého jednání zanechal a utekl. Její [REDAKCE] které při útoku ztratila, byly následně policií nalezeny. Dne 6. 11. 2018 bylo Policejním prezidiem ČR do spisu doloženo, že obžalovaný odjel z rodné země do ČR dne 15. 9. 2018, v [REDAKCE] nemá kriminální záznamy ani není hledán, přiloženy 2 fotografie obžalovaného. Další zpráva ze dne 8. 11. 2018 uvádí, že obžalovaný byl zadržen při nelegálním překročení hranice ze [REDAKCE] na

██████████ odkud byl vrácen zpět na ██████████ k provádění úkonů vyhoštění z území ██████████. Dne 9. 11. 2018 bylo sděleno, že obžalovaný byl zadržen na základě vydaného Evropského zatýkacího rozkazu sp.zn. ██████████ ze dne 9. 11. 2018. Dne 20. 12. 2018 byl obžalovaný zadržen PČR OOK Česká Lípa, předán do ČR, a dne 21. 12. 2018 byl usnesením Okresního soudu v České Lípě, č.j. ██████████ vzat do vazby podle § 67 písm.a) tr.zákoníku. Podle úředního záznamu PČR ze dne 17. 1. 2019 byl obžalovaný vyslechnutý jako obviněný dne 21. 12. 2018, který uvedl, že z pátku na sobotu byl v ██████████ a následující úterý 30. 10. 2018 mu známý ██████████ řekl, že v ██████████ byla znásilněná žena, a že zvláštním znakem bylo, že pachatel byl pokousán na ruce. Avšak informace o pokusu znásilnění byla policií zveřejněna až poté, co byl obžalovaný vzat do vazby a to v článku z 28. 12. 2018 na stránkách www.policie.cz. Taktéž informace o pachatelově zranění nebyla policií zveřejněna dříve, než v tomto článku. Ze spisu rovněž vyplývá, že dne 30. 10. 2018 sestavila poškozená na PČR identikit pachatele. Podle její výpovědi, že pachatel se dotazoval na obec ██████████ bylo dne 31. 10. 2018 provedeno šetření u ČSAD, kdy si řidič vzpomněl, že vezl cizince do ██████████. Dne 1. - 2. 11. 2018 byly policií vyhodnoceny kamerové záznamy z ██████████ i z obce ██████████ a bylo zjištěno, že podezřelý muž vystoupil z autobusu na náměstí v ██████████ a šel pěšky na ubytovnu v ██████████. Dne 1. 11. 2018 bylo provedeno šetření v prodejně v ██████████ kterou pachatel navštívil, posléze na ubytovně dne 2. 11. 2018, a poté dne 5. 11. 2018 společně s cizineckou policií, kdy byla zjištěna totožnost pachatele. Z tohoto je tedy dle policie zřejmé, že nikdo jiný ze zainteresovaných osob, než poškozená, pachatel a policie nemohl vědět informace o znásilnění a především o zranění pachatele, přitom obžalovaný uváděl již před zveřejněním této informace, že se o znásilnění dozvěděl již dne 30. 10. 2018, a též o zranění pachatele. Fotografie z obchodu v ██████████ jsou ve spise založeny. Obžalovaný byl na ubytovně v ██████████ od 16. 9. 2018 ubytován, od dne 19. 9. 2018 byl i zdravotně pojištěný, kopii cestovního pasu obžalovaného sjednatelka pojištění doložila. Dne 5. 11. 2018 ostatní ubytovaní uváděli policii, že obžalovaného od pondělí 29. 10. 2018 neviděli, nevědí kde je, policii vydali tašku s jeho věcmi. S poškozenou byla dne 16. 11. 2018 provedena rekoncise dle fotografií za účasti soudce, poškozené bylo předloženo 6 ks fotografií osob jiné národnosti než české, ve věku obžalovaného, a to ve dvou fotoalbech, pokaždé se změněným pořadím fotografií a poškozená opakovaně označila fotografii obžalovaného, když předtím ho policii popsala jako osobu menšího vzrůstu, ██████████ postavy, s ██████████ vlasy, ██████████ obličejem, ██████████ pletí, věk okolo ██████████ let, nakrabacené čelo. Na sobě měl ██████████ tričko s krátkým rukávem, přestože bylo chladno, mluvil rusky. Další rekoncise proběhla dne 17. 1. 2019, již s účastí obžalovaného, a poškozená opětovně dvakrát určila obžalovaného mezi 4 osobami, kdy zejména jedna další osoba byla obžalovanému poměrně podobná. Podle lékařské zprávy nemocnice v ██████████ ze dne 27. 10. 2018 zde byla toho dne poškozená ██████████ ošetřena. Lékař oddělení ortopedie a traumatologie u poškozené konstatoval odřeniny v obličejí, na levé ruce otok zápěstí a hematom (viz č.l. 122). Zranění v obličejí poškozené, ušpiněné oblečení a obuv jsou patrné i z fotografií pořízených policií při ohledání místa činu dne 27. 10. 2018 (viz č.l. 126). Na videozáznamech kamer Městské policie ██████████ je zaznamenán pohyb muže v ██████████ tričku u kruhového objezdu v ulici ██████████ čas na záznamu 07:40 – 07:42. Další pohyb muže v ██████████ tričku je zachycen na videozáznamech kamer Městské policie ██████████. V čase 08:20 na náměstí, v čase 08:40 u prodejny potravin v ██████████ v čase 08:51 u ubytovny v ██████████ (CD na listech spisu č. 136, 144). Z videozáznamu v prodejně potravin byly pořízeny fotografie muže v ██████████ tričku (viz č.l. 148, 149). Dle odborného vyjádření z genetiky nebyla za nehty poškozená nalezena DNA obžalovaného. Obžalovaný nemá žádný záznam v opisu RT, vězeňskou službou byl hodnocen kladně. Zmocněnec poškozené doložil do spisu znalecký posudek, kterým bylo stanoveno poškození zdraví na hodnotu 145 bodů, kdy hodnota bodu pro rok 2018 je částka 295 Kč, celkem 42 775 Kč, s náklady na znalecký posudek ve výši 1 573 Kč, celkem tedy 44 348 Kč.

8. Po provedeném dokazování bylo bez pochybností prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil. Obžalovaný spáchání skutku zcela popírá, uvedl, že si nepamatuje dobu asi 3 hodin, kdy se probudil venku okolo páté hodiny, poté si pamatuje, že hledal autobus směrem do ██████████

Popsal, že autobusovou zastávku našel, když se zeptal staršího muže, ptal se i řidiče autobusu na cestu, vystoupil v [REDAKCE] kde to poznal a šel pěšky do [REDAKCE] kde se stával v obchodě, poté šel na ubytovnu, kde mu museli hodit klíče. Přes den spal u známých, žádnou ženu si nepamatuje. Když policie rozšířila informaci, že došlo ke znásilnění, ukázal známým ruce, že on žádné zranění nemá. Do práce chodil až do čtvrtka (zřejmě 1. 11. 2018), poté jel do [REDAKCE] kde také pracoval a 6. 11. 2018 v úterý odcestoval na [REDAKCE] kde byl 8. 11. 2018 zadržen. Z trestné činnosti je usvědčován poškozenou, která opakovaně policii i před soudem vždy stejně popsala, že ten den 27. 10. 2018 šla brzy ráno okolo 7 hodiny k dceři hlídat vnoučata, cestou se jí zeptal mladý muž ruským jazykem na cestu do [REDAKCE]. Muž jí upoutal, protože bylo chladné počasí a on byl jen v tričku [REDAKCE] barvy s krátkým rukávem. Cestou ji opakovaně předešel nebo zpomalil, telefonoval, či předstíral hovor. Následně, když byla poškozená již téměř v bydlíšti dcery, ji opět předešel, rukou ukázal [REDAKCE] gesto označující [REDAKCE] poté do ní vrazil, a když spadla na zem, spadl na ni, odstrkoval jí ruce, svou ruku jí dal přes ústa, aby nekřičela a pokoušel se jí stáhnout kalhoty. Poškozená ho opakovaně silně kousla do ruky, poté se obžalovaný zvedl a utekl. Byl z něj cítit alkohol, ale jinak šel rovně. Poté, co poškozená přišla k dceři, zavolala policii a celou událost oznámila, jak dokazuje úřední záznam PČR ze dne 27. 10. 2018. Již ten den policii popsala pachatele, což vedlo policii k vyžádání kamerových záznamů Městské policie v [REDAKCE] a v [REDAKCE] kde je zmapován pohyb nejprve podezřelého, později ustanoveného obžalovaného. Následně poškozená absolvovala dvě rekonvice, první podle fotografií dne 16. 11. 2018, podruhé za účasti obžalovaného dne 19. 1. 2019 a pokaždé poškozená označila jako pachatele právě obžalovaného. Její popis obžalovaného skutečně značně odpovídá fyzickému vzhledu obžalovaného, velmi výrazným markantem jsou viditelné [REDAKCE] obžalovaného. Svědkyně [REDAKCE] popsala, že ten den za ní matka přišla, svěčila se jí s napadením a posléze zavolala policii. Matka byla otřesená, měla špinavé oblečení, byla podrápaná v obličeji, a popsala, že ji ten muž povalil, stahoval jí kalhoty a ona ho kousla do ruky. Matce stále není dobře, má strach vycházet a přiblížit se k lidem. Svědkyně [REDAKCE] rovněž potvrdila pohyb obžalovaného v ranních hodinách dne 27. 10. 2018 v [REDAKCE] kdy byl v jejím obchodě, zaujalo ji, že byla zima a on byl jen v tričku, měl zmrzlé ruce a jednu ruku měl více červenou, přišlo jí, že ho ta ruka bolí. Poškozená tak od počátku vypovídá zcela konstantně, že k napadení a pokusu znásilnění došlo, samozřejmě přímí svědci této události nejsou, protože pachatelé této trestné činnosti se obvykle snaží, aby jejich čin nebyl zaznamenán veřejností. Poškozená nemá žádný motiv, proč by neměla vypovídat pravdivě o obžalovaném, obžalovaného do dne 27. 10. 2018 vůbec neznala, od té chvíle ho viděla jednou až při rekonvici a již předtím policii o něm uváděla takové skutečnosti týkající se jeho vzhledu a jazyku, kterým pachatel mluvil, který následně byl u obžalovaného objektivně policií zjištěn. Na kamerových záznamech a úředních záznamech je zachycen pohyb obžalovaného v [REDAKCE] a [REDAKCE] v čase, který poškozená uváděla, ostatně toto je skutečnost, kterou obžalovaný ani nepopírá. Naproti tomu obžalovaný nedokázal nijak vysvětlit, byť je jeho právem zvolit si obhajobu podle svého uvážení, proč si nepamatuje časové rozpětí 2-3 hodin, když uváděl, že se okolo páté hodiny ranní vzbudil venku po noci strávené v baru, a následně podrobně popsál, jak se ptal muže a ženy na autobusové spojení do [REDAKCE] že komunikoval i s řidičem autobusu, pamatoval si nákup v obchodě svědkyně [REDAKCE] že neměl klíče od ubytovny, i kde poté spal a kam šel. Z toho soud dovozuje, že jeho obhajoba jeho spíše účelová, kdy se obžalovaný vyhýbá popisu události okolo 7. hodiny ranní. Poškozená potvrdila, že z obžalovaného byl cítit alkohol, ale nebyl opilý tak, aby se neudržel na nohou, ptal se jí na cestu srozumitelně, šel vcelku rovně, po cestě telefonoval, a obžalovaného vypitý alkohol nijak nezavazuje trestněprávní odpovědnosti, když se do stavu po vypití určitého množství alkoholu přivedl vlastním přičiněním. Ostatně obžalovaný si byl dobře vědom, že spáchal trestný čin, když maximálně několik dní poté doslova uprchl z ubytovny, aniž by někomu cokoliv sdělil, dle jeho tvrzení odjel 1. 11. 2018 do [REDAKCE] kvůli jiné práci, což byl ale stejný den, kdy policie byla prověřovat kamerové záznamy v prodejně svědkyně [REDAKCE] a není vyloučeno, že se to obžalovaný mohl dozvědět, možná už dokonce dne 29. 10. 2018, podle úředního záznamu policie ho od tohoto dne měli postrádat jeho spolubydlíci. Obžalovaný bezdůvodně na ubytovně ponechal celou tašku s osobními věcmi, a hranici mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] se pokusil překročit dle sdělení Policejního prezidia dne 8. 11. 2018

nelegálně, tedy mimo hraniční přechod. Obžalovaný v tu chvíli totiž tušil, že je v pátrání, protože dle jeho tvrzení v úterý zřejmě dne 6. 11. 2018 na ubytovnu volal a nějaká osoba mu sdělila, že jeho tašku vzala policie a je po něm pátráno. U sebe měl při předání do ČR jen několik drobných EUR a další měny, mobil, peněženku a batoh. Toto tedy umožňuje pouze jediné vysvětlení, a to takové, že se pokoušel uprchnout před hrozbou trestního stíhání. Jeho pozdější výpověď ze dne 21. 12. 2018 je také nelogická, když uvedl, že se o znásilnění ženy v [REDAKCE] a pokousání ruky pachatele dozvěděl od svědka [REDAKCE] dne 30. 10. 2018, přitom taková informace byla policií zveřejněna až dne 28. 12. 2018. Dne 30. 10. 2018 v úterý sestavila poškozená identikit pachatele u policie a policie až dne 1. 11. 2018 ve čtvrtek dorazila prověřovat kamerový záznam do [REDAKCE]. Těžko by tedy obžalovaný (či svědek [REDAKCE]) věděl tyto skutečnosti dříve, kdyby nebyl právě obžalovaný pachatelem trestného činu. Jeho verzi nepotvrdil ani svědek [REDAKCE] který uvedl, že s obžalovaným o trestném činu nemluvil, ani mu obžalovaný neříkal nic o svém odjezdu ani mu nic neukazoval. Obžalovaného naposledy viděl zřejmě dne 27. 10. 2018 ve večerních hodinách, policie za ním byla až asi za necelý týden poté, což odpovídá šetření policie ve dnech 1. - 2. 11. 2018 v [REDAKCE]. Obžalovaný také uvedl, že když police rozšířila informaci, že došlo ke znásilnění, ukázal známým ruce, že on žádné zranění nemá, což také nemá oporu v provedeném dokazování, jelikož pokud policie vůbec někomu sdělila tuto informaci ve dnech 1. - 2. 11. 2018 přímo v [REDAKCE] obžalovaný tam již v těchto dnech nebyl, veřejnosti byla tato informace sdělena až veřejnými sdělovacími prostředky dne 28. 12. 2018, a obžalovaný tedy mohl své ruce v tu chvíli ukazovat někomu maximálně ve vazební věznici, kde se od 21. 12. 2018 nacházel. Na základě výpovědi poškozené [REDAKCE] a všech výše shrnutých důkazů lze tedy učinit závěr, že obžalovaný šel za poškozenou od zastávky v ulici [REDAKCE] až do ulice [REDAKCE] zde na poškozenou zaútočil, poválil ji na zem, lehnul na ni, sahal jí na rozkrok a začal svlékat kalhoty. Tímto jednáním s vysokou mírou pravděpodobnosti směřoval k uskutečnění pohlavního styku a naplnil tak zákonné znaky přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, když poškozenou násilím nutil k pohlavnímu styku v podobě kontaktu jeho ruky s [REDAKCE] poškozené. Obžalovaný se dále snažil silou vysvléci poškozené kalhoty. Poškozená se tomuto jednání velmi intenzivně bránila, kousla ho do ruky, kterou se ji obžalovaný snažil umlčet. Pro intenzivní odpor poškozené svého jednání zanechal. Z gesta naznačujícího [REDAKCE] i ze snahy obžalovaného [REDAKCE] poškozenou od pasu dolu, je zřejmý úmysl o intenzivnější zásah do intimních partií poškozené v podobě soulože nebo obdobného způsobu pohlavního styku. Z průběhu napadení, užití síly vůči poškozené za účelem překonání jejího odporu, snahy o obnažení poškozené a ukončení jednání pro intenzivní odpor poškozené, lze dovozovat naplnění zákonných znaků zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

9. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný se k zločinu nedoznal, nelze mu přičíst žádnou polehčující okolnost, až na tu, že ho lze považovat za osobu bezúhonnou, pokud jde o jeho trestní minulost, v českém opisu RT nemá žádný záznam, v České republice se totiž zdržoval poměrně krátce. Po zvážení všech okolností dospěl soud k závěru, že obžalovanému nelze uložit jiný trest, než trest nepodmíněný, a to pro závažnost trestného činu, kterého se obžalovaný dopustil svým jednáním, kdy napadl zcela cizí ženu, kterou náhodně potkal, užil vůči ní násilí, aby se pokusil násilím o pohlavní styk, který nebyl jen pro aktivní obranu poškozené dokonán. Poškozená je osoba [REDAKCE] věku, jeho jednání ji traumatizovalo a následky u poškozené stále přetrvávají. Byl mu tak uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř let, neboť celkově byl ohrožen sazbou odnětí svobody v rozmezí dva roky až deset let, tedy ve spodní polovině trestní sazby. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť u obžalovaného nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
10. Pokud jde o adhezní řízení, poškozená svůj nárok na náhradu škody vyčíslila znaleckým posudkem, její újma zdravotní i psychická je v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného, a

proto jí byl tento nárok, skládající se z bodového ohodnocení újmy a nákladů na znalecký posudek, přiznán.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 22. května 2019

Mgr. Lucie Homolková v. r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12. července 2019 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Pudilové a soudců Mgr. Romana Buchala a Mgr. Františka Boštíka, o odvolání **obžalovaného: [REDACTED]** **narozeného [REDACTED]** proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 22. května 2019, č.j. 32 T 31/2019-290,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 **trestního řádu** se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu a výroku o náhradě škody a podle § 259 odst. 3 **trestního řádu** se rozhoduje tak, že

obžalovaný [REDACTED]

se odsuzuje

podle § 185 odst. 2 **trestního zákoníku** k trestu odnětí svobody v trvání **třiceti /30/ měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) **trestního zákoníku** se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 **trestního řádu** je obžalovaný povinen nahradit poškozené **[REDACTED]** **[REDACTED]** nemajetkovou újmu ve výši **42 775 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 **trestního řádu** se poškozená **[REDACTED]** odkazuje se zbytkem nároku na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se podle zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že :

v České Lípě dne 27. 10. 2018 kolem 07:00 hodin sledoval poškozenou [REDAKCE] navozenou [REDAKCE] když za ní šel několik set metrů, před vchodem do domu [REDAKCE] poškozená ukázal [REDAKCE] gesto označující [REDAKCE] když poškozená zareagovala tak, že obviněnému řekla, že bude křičet, obviněný v úmyslu vykonat na poškozené soulož ji poválil na zem na záda, lehnul si na poškozenou a [REDAKCE] jí rukou do [REDAKCE] poškozená se mu bránila, křičela, snažila se obviněného od sebe odstranit rukama i nohama, obviněný držel jednu ruku na ústech poškozené a druhou jí stáhal kalhoty, poškozená obviněného kousla do ruky, načež obviněný svého jednání zanechal a z místa odešel, poškozené [REDAKCE] byly jednáním obviněného způsobeny škrábance a modřiny v oblasti i po těle.

2. Za to byl obžalovanému podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.
3. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit [REDAKCE] škodu ve výši 44 348 Kč.
4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě obžalovaný odvolání, které bylo prostřednictvím obhájce také písemně zdůvodněno a které směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku. Obžalovaný v podaném odvolání předně namítá, že nebyla spolehlivě prokázána objektivní stránka zločinu znásilnění ohledně jednání obžalovaného a vzniku následku v příčinné souvislosti s tímto jednáním. Obžalovaný má za to, že soud prvního stupně nedostatečně posoudil skutečnost, že poškozená s obžalovaným nejprve hovořila na zastávce a poté jej mohla zaměnit s jiným rovněž ruský hovořícím mužem a nedostatečný vjem útočníka nahradit jasnější vzpomínkou na obžalovaného, což se mohlo v konečném důsledku projevit při obou rekognicích. Hodnověrnost rekognice in natura pak do jisté míry snižuje i skutečnost, že před ní proběhla rekognice na základě fotografií. Okresní soud také nedostatečně posoudil tu skutečnost, že poškozená útočníka citelně kousla, popsala v ústech cizí krev a ona i její dcera pak měly strach, jestli se krev nic nepřeneslo. Žádný ze svědků u obžalovaného nepopisuje zranění se stopami krve či modřiny, svědkyně [REDAKCE] uvedla, že ruka ho bolela, ale krev mu nekapala a ani svědek [REDAKCE] si nevšiml, že by byl obžalovaný zraněný, ač měl vyhrnuté rukávy. S ohledem na výše uvedené pak v závěru svého odvolání navrhl, aby byl odvolacím soudem napadený rozsudek zrušen a on byl obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn.
5. Z podnětu řádně a včas podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:
6. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné procesní vady či pochybení. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

zákonných ustanovení, jimiž se má zachovat právo obžalovaného na obhajobu i řádné objasnění věci.

7. Stejně tak nemá krajský soud výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Okresní soud v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, když vyslechl obžalovaného, poškozenou a svědky [REDAKCE]. Okresní soud měl k dispozici také listinné důkazy – zprávu Policejního prezidia, protokol o zadržení, úřední záznamy policie, protokoly o rekognici, lékařské zprávy, protokol o ohledání místa činu a odborné vyjádření, fotodokumentaci, seznam ubytovaných osob, protokol o vydání věci a usnesení o vydání věci, znalecký posudek z oboru zdravotnictví a osobní výkazy obžalovaného. Takto provedeným dokazování si vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu.
8. Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a zjištěný skutkový děj nevzbuzuje žádné důvodné pochybnosti. Obžalovaný v podaném odvolání opět namítá skutečnosti, které uváděl již v řízení před soudem prvního stupně a okresní soud se jimi důkladně zabýval a zdůvodnil, proč se s uvedenou obhajobu neztotožnil. Stejně tak potom ani krajský soud nemohl tuto obhajobu obžalovaného s přihlédnutím ke skutečnostem plynoucím z provedených důkazů považovat za důvodnou.
9. Obžalovaný popřel, že by se trestné činnosti dopustil a opakovaně uváděl, že si na předmětnou dobu nepamatuje. Večer předtím byl s kamarádem v noci v klubu a hodně toho vypil. Naposledy si pamatuje, že šel asi okolo páté hodiny kouřit se dvěma dívkami, se kterými se seznámil a pak si vzpomíná na okamžik, kdy se ptal na autobus a tam viděl, že je 7.40 hodin. Vzpamatoval se, protože mu byla zima a byl jen v tričku. Na zastávce se zeptal stojící ženy na autobus na [REDAKCE] a nejbližším autobusem odjel. Od náměstí do [REDAKCE] pak šel pěšky, cestou nakoupil (pohyby rukou dělal, protože mu byla zima) a šel na ubytovnu. Na žádné setkání s poškozenou si nepamatuje a poprvé viděl fotografii té ženy při seznámení se spisem. Pár dní ještě pracoval nejdřív v [REDAKCE] a pak v [REDAKCE] a 6.11.2018 odcestoval z [REDAKCE], chtěl přejít na [REDAKCE] a cestovat do [REDAKCE]. Když policisté rozšířili, že mělo k něčemu dojít a pachatel měl zranění na ruce, ruku ukazoval více lidem a nic podobného tam neměl.
10. Okresní soud nepochybil, pokud při zjišťování skutkového stavu vycházel zejména z výpovědi poškozené [REDAKCE]. Obžalovaný vytýkal tuto skutečnost soudu prvního stupně, tato námitka však důvodná není. U tohoto typu trestné činnosti je pochopitelné, že výpověď poškozené je primárním a často jediným přímým důkazem, obzvláště za situace, kdy obžalovaný nemůže uvést, co v předmětné době dělal. Je nepochybné, že v takovém případě je nutno velmi pečlivě hodnotit věrohodnost takové výpovědi, přičemž okresní soud své povinnosti v tomto směru dostál a věrohodností výpovědi svědkyně se podrobně zabýval. I krajský soud pak mohl na základě provedeného dokazování dospět k závěru, že výpověď poškozené [REDAKCE] je věrohodná, přičemž podotýká, že tato výpověď v projednávané věci nestojí osamoceně, ale plně koresponduje i s ostatními provedenými důkazy, rovněž svědčícími v neprospěch obžalovaného. Poškozená v přípravném řízení i u hlavního líčení zcela shodně popsala průběh útoku (v tomto směru je její výpověď verifikována také výpovědí svědkyně [REDAKCE] úředním záznamem policie, která byla na místo volána a lékařskými zprávami, které svědčí o tom, že poškozená byla zraněna a

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

toto zranění odpovídá popisu průběhu útoku), kdy není pochyb o tom, k čemu útok směřoval. Poškozená uvedla, že pachatel ukázal [REDAKCE] gesto [REDAKCE] (přestože toto gesto nebylo v průběhu řízení nijak blíže specifikováno, je možno vycházet z předpokladu, že dospělá žena je s takovým gestem a jeho významem obeznámena), především však objektivní stránka stíhaného trestného činu vyplývá z toho, že pachatel povalil poškozenou na zem na záda, lehnul si na ni, sahal jí rukou do [REDAKCE], zacpával jí ústa, aby nemohla křičet a stahoval jí kalhoty. Tyto skutečnosti jednoznačně nasvědčují tomu, že se chtěl pachatel násilím domoci pohlavního styku.

11. Poškozená se pak opakovaně ve své výpovědi ni v průběhu provedení rekognice vyjadřovala k identitě pachatele. Předně je nutno uvést, že poškozená již krátce po skutku vytvořila tzv. identikit pachatele, který vizuálně obžalovaného odpovídá. Následně byla provedena rekognice podle fotografií a poškozená – jak později uvedla – pachatele poznala na první pohled. Prohlédla si všechny fotografie, aby vyloučila možný omyl a jednoznačně pak v obžalovaném pachatele svého přepadení identifikovala. S delším časovým odstupem téměř dvou měsíců pak byla provedena rekognice in natura. Námitky, které byly vzneseny v podaném odvolání v tom směru, že rekognice in natura byla ovlivněna rekognicí podle fotografií, důvodné nejsou. Orgány činné v trestním řízení postupovaly v souladu s trestním řádem, rekognice podle fotografií nepředcházela bezprostředně rekognici ukázáním osoby a rekognice následovala s dostatečným časovým odstupem. Je pak nutno zdůraznit, že rekognice podle fotografií jako méně spolehlivá forma znovupoznání by měla být vždy, když je to možné, doplněna rekognicí ukázáním osoby, k čemuž v tomto případě došlo. Rekognice in natura tedy nebyla provedena pod dojmem rekognice podle fotografií a poškozená obžalovaného jednoznačně poznala i mezi dalšími osobami a to také opakovaně. Poškozená nemá k obžalovanému žádný vztah a relevantní pak není ani námitka obžalovaného, že si jej poškozená zaměnila s jinou osobou, která se jí ptala na [REDAKCE]. Krajský soud nepovažuje za pravděpodobnou situaci, kdy se na téže místě vyskytují dvě osoby, které mají roční době neodpovídající oblečení ([REDAKCE] tričko a kalhoty), které hovoří rusky a jsou si podobné, přičemž jedna taková osoba se zeptá poškozené na cestu do [REDAKCE] a druhá osoba ji vzápětí napadne a to přesto, že poškozená uvádí, že tatáž osoba, která se jí dotazoval na [REDAKCE], ji krátce poté napadla. A důvodné pak nejsou ani další vznesené námitky. Obžalovaný se hájil tím, že neměl žádné zranění na ruce, přestože poškozená měla pachatele kousnout a mělo se jednat o krvavé zranění, kdy poškozená cítila v ústech krev. Poškozená se v tomto směru sice vyjádřila, zároveň však uvedla, že neví, zda šlo o krev její nebo o krev pachatele. Právě s ohledem na tuto nejistotu pak měla obavy z toho, zda nedošlo k přenosu infekce. Objektivní fotodokumentace dlaní obžalovaného (obžalovaný měl na hřbetu ruky šrám, vnitřní části zranění nevykazuje) pak byla provedena až po jeho zadržení s delším časovým odstupem a proto již nelze z jejich stavu nic vyvozovat. Poškozená se pak nemohla blíže vyjádřit k tomu, jaké zranění pachateli způsobila, neboť uvedla jen to, že ho kousla a pachatel utekl. Mohlo se jednat o zranění, kde nebyla nebo byla jen málo porušena kůže (to by odpovídalo výpovědi [REDAKCE], že obžalovaný si držel ruku, jako by ho bolela, ale žádnou kapající krev neviděla i výpovědi [REDAKCE] že žádné viditelné zranění na obžalovanému neviděl) a ani v případě, že by pachateli způsobila zranění otevřené, nejsou výpovědi [REDAKCE] s výpovědi poškozené v rozporu. Svědkyně prodávala obžalovanému zboží, všimla si zejména toho, že je nedostatečně oblečen a v případě, že by měl obžalovaný již nekrvácící zranění (a krvácení nelze s ohledem na časový odstup předpokládat) menšího rozsahu, nemusela jej (shodně jako řidič autobusu) vůbec zaregistrovat (viz její vyjádření, že krev nekapala). Shodně [REDAKCE] uvedl, že si ničeho nevšiml, ale také on viděl obžalovaného s delším

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

časovým odstupem a navíc popřel, že by mu obžalovaný speciálně kvůli podezření ukazoval ruce, že by s ním vůbec hovořil o podezření z trestného činu a policii. Obžalovaný dále namítal, že si nikdo nevšiml ani špinavého oblečení a zdůraznil, že poškozená špinavá byla, kdy je nutno uvést, že pachatel ležel na poškozené (poškozená ležela na zemi) a měl tedy malou šanci své oblečení ušpinit; navíc mohl případné nečistoty odstranit. A důvodná pak není ani námitka týkající se údajných rozporů ve výšce pachatele. Poškozená uvedla, že měří ■■■ cm a pachatel byl menší; obžalovaný uvedl, že měří ■■■ cm. Poškozená ale zároveň uvedla, že měla boty na tzv. klínku a mohla tak dosahovat výšky obžalovaného. Subjektivní vnímání poškozené v době napadení, kdy neměla čas ani možnost blíže rozdílit ve výšce vnímat, by svědčilo o nevěrohodnosti její výpovědi pouze v případě, kdy by byl rozdíl velký (např. v případě, kdy by byl obžalovaný o více než deset centimetrů vyšší apod.). Obžalovaný je malé postavy, poškozená měla boty na klínku a její subjektivní vnímání, že pachatel byl (o málo) menší tak její výpověď žádným způsobem neznevěrohodňuje. I krajský soud shodně jako soud prvního stupně dospěl na základě výpovědi poškozené a provedených rekognic k závěru, že pachatelem trestné činnosti je právě obžalovaný. A o tom, že se trestné činnosti dopustil právě obžalovaný, svědčí i další důkazy. Jak už bylo shora uvedeno, svědkyně ■■■ uvedla, že obžalovaný měl na sobě oblečení, které popsala také poškozená a nakupoval u ní v obchodě, přičemž bylo vidět, že ho bolí ruka. Svědek ■■■ popřel, že by s ním obžalovaný hovořil o tom, že pachatel byl měl mít zraněnou ruku (popřel, že by ho o tom informoval) a ruku mu ukazoval. O zranění na ruce jako poznávacího znamení pachatele věděl nejpozději dne 21.12.2018, ačkoli informace byla zveřejněna až 28.12.2018. Ze šetření na ubytovně vyplynulo, že obžalovaného od 29.12.2018 neviděli, obžalovaný je neinformoval o tom, kde se bude zdržovat a na ubytovně zanechal své osobní věci. Na záznamu z kamer je zaznamenán pohyb muže v ■■■ tričku v ■■■ který vzezřením odpovídá obžalovanému a to v čase 7.40 hod.

12. Shora vypsané důkazy tak prokazují, že skutečnosti uvedené ve výpovědi poškozené (na rozdíl od výpovědi obžalovaného) jsou pravdivé a její výpověď lze hodnotit jako vysoce věrohodnou. Okresní soud tedy postupoval správně, pokud skutkový stav rekonstruoval zejména na základě výpovědi poškozené, a dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání popsané ve výrokové části napadeného rozhodnutí.
13. Soud prvního stupně nepochybil, pokud toto jednání obžalovaného posoudil jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Jak již bylo shora naznačeno, objektivní stránku tohoto zločinu lze spatřovat zejména v tom, že obžalovaný poškozenou srazil na zem na záda, zalehnul ji, zabránil jí v tom, aby křičela, začal jí šahat na intimní místa do ■■■ a snažil se jí přes její odpor sundat kalhoty. Tyto skutečnosti jednoznačně nasvědčují tomu, že se chtěl obžalovaný domoci pohlavního styku a to buď přímo souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Poškozená obžalovanému kladla odpor, bránila se, snažila se je od sebe odstrčit a nakonec (protože jí držel ruku na ústech, aby nekřičela), ho kousla a obžalovaný svého jednání zanechal a z místa odešel a trestný čin tedy nebyl dokonán.
14. Plně ztotožnit se pak odvolací soud nemohl s výrokem o trestu napadeného rozsudku. Soud prvního stupně jako jedinou polehčující okolnost hodnotil skutečnost, že obžalovaného lze považovat za osobu bezúhonnou a nemá žádným záznam v rejstříku trestů; jinou polehčující okolnost neshledal. S ohledem na závažnost trestné činnosti pak dospěl k závěru, že na

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

obžalovaného nelze působit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody. V tomto směru se krajský soud mohl se závěry soudu prvního stupně ztotožnit. Obžalovaný se dopustil vysoce závažného jednání a byl ohrožen trestní sazbou od dvou do desíti let. V případě poškozené se jednalo o osobu [REDAKCE] věku, jednáním jí byla způsobena zranění a poškozená musela použít aktivní obranu. S ohledem na tyto skutečnosti je uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody plně odůvodněno. Krajský soud se však nemohl ztotožnit s výměrou uloženého trestu. Obžalovaný dosud nebyl soudně trestán a žije bezúhonným životem. Ačkoli se v České republice zdržoval jen krátce, negativní poznatky o jeho chování nebyly zjištěny ani v domovské zemi. Nepodstatná pak není okolnost, že trestný čin (byť s ohledem na aktivní odpor poškozené) nebyl dokonán, obžalovaný svého jednání zanechal a odešel. Všechny tyto skutečnosti svědčí o tom, že bylo na místě dosavadní řádný život obžalovaného více akcentovat, nelze uzavřít, že na obžalovaného, který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, je nutno působit již důraznějším trestem a krajský soud tak dospěl k závěru, že postačí uložení trestu při spodní hranici (s ohledem na věk poškozené a způsobené následky nikoli na samé dolní hranici) trestní zákonné sazby v trvání třiceti měsíců. Shodně jako soud prvního stupně pak obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.

15. Důvodnost odvolání pak krajský soud shledal i v souvislosti s napadeným výrokem o náhradě škody a nemajetkové újmy, kterým byla podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena obžalovanému povinnost nahradit poškozené škodu ve výši 44 348,- Kč. Předně je nutno uvést, že obžalovaný byl zavázán k náhradě škody, byť se uplatněný nárok týká nemajetkové újmy. Krajský soud nepochybuje, že poškozené vznikla v souladu s trestným činem obžalovaných nemajetková újma a je dána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného (napadení) a způsobenou škodou (bolestně), má však za to, že ohledně nemajetkové újmy není možné plně vycházet z předloženého znaleckého posudku [REDAKCE]. V případě položek S 008 S 501 a S 602 je znalecký posudek nejen v souladu s doloženými lékařskými zprávami, ale také zcela v souladu s Metodikou Nejvyššího soudu České republiky k náhradě nemajetkové újmy na zdraví. Výhrady má pak krajský soud k položce traumatický šok – analogicky pro akutní psychický šok. Předně tento šok nevyplývá ani z lékařských zpráv a nevyplývá ani z výpovědi poškozené (je nutno zdůraznit, že by se muselo jednat o takovou újmu, která by – shodně jako u traumatického šoku – mohla být příčinou smrti, čemuž odpovídá bodové ohodnocení). Poškozená, jak je doloženo zprávou [REDAKCE] utrpěla traumatický zážitek, který měl následky na psychický stav – byla omezena v pohybu mimo domov, trpí úzkostí, je častěji rozrušená a má potíže se spánkem.

Podle § 2958 občanského zákoníku, při ublížení na zdraví odškodní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i zážitek společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

16. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že ačkoli nelze důsledky pro psychický stav hodnotit na základě předloženého znaleckého posudku, je nepochybné, že poškozená utrpěla v souvislosti s jednáním obžalovaného psychickou újmu. Výši této újmy pak krajský soud stanovil podle zásad slušnosti, kdy má za to, že by se mohlo jednat o částku převyšující požadovanou částku 42.775,-Kč (částka 1.573,-Kč za vypracování znaleckého posudku je částkou, která není součástí nároku na nemajetkovou újmu, ale jde o náklady poškozeného, o kterých se v souladu s ustanovením § 154 trestního řádu rozhoduje po právní

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

moci rozhodnutí). S ohledem na výše uvedené tedy krajský soud, který je též vázán návrhem poškozeného ohledně výše požadované újmy, přiznal poškozené nárok na nemajetkovou újmu ve výši 42.775,- Kč a se zbytkem jejího nároku spočívajícím v nákladech na znalecký posudek ji s ohledem na ustanovení § 229 odst. 2 trestního řádu (s přihlédnutím k ustanovení § 154 trestního řádu) odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

17. Krajský soud tedy s ohledem na výše uvedené podle § 258 odst. 1 písm. e), f) trestního řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu, ve výroku o náhradě škody a nemajetkové újmě a sám rozhodl tak, jak je shora uvedeno. A jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do **dvou** měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst. 1 písm. a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 12.07.2019

Mgr. Gabriela Pudilová, v. r.
předsedkyně senátu

Martina Digitálně podepsal
Andraši Martina Andraši
Datum: 2019.07.15
12:01:43 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Zuzany Bohaté Koldovské a přísedících Evy Müllerové a Jarmily Hlouškové v hlavním líčení konaném dne 29. června 2021 v České Lípě

takto:

obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

v přesně nezjištěné době, během rekreačního pobytu v [REDACTED] č. p. [REDACTED] v rekreačním středisku [REDACTED] v chatě č. [REDACTED] v průběhu noci ze dne 26. 7. 2020 na 27. 7. 2020 využil stavu opilosti a tvrdého spánku spolubydlící poškozené [REDACTED] narozené [REDACTED] který si přivodila předchozím požitím většího množství alkoholických nápojů, klekl si k posteli, na které poškozená spala, začal ji líbat na obličej, rozepnul jí obléčení, přilehl si k ní na postel, líbal ji na obnažené poprsí, poroztáhl jí nohy od sebe a začal ji stimulovat přirození, následně si na poškozenou lehl, pronikl svým penisem do jejího přirození a začal s ní souložit, avšak k jeho vyvrcholení nedošlo, neboť se poškozená probudila a začala na něho křičet, čímž poškozené způsobil drobnou ragádu o velikosti cca 10x2 mm zadní komisury, na levém stehně 2 drobné resorbující se hematomy, na pravé býždi resorbující se podkožní hematom o velikosti cca 4x3 cm,

tedy

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

čímž spáchal

zločin **znásilnění** podle § 185 odstavec 1 alinea 2, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 29. června 2021

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 28. dubna 2017
samosoudkyní Mgr. Zuzanou Bohatou Koldovskou, **t a k t o :**

Obžalovaný

uznává se vinným, že

v době od 18.6.2015 nejméně do 26.6.2016 na adrese [REDACTED]
[REDACTED] nejprve prostředky elektronické komunikace a poté i osobně, dlouhodobě pronásledoval
poškozenou [REDACTED], tím, že se jí snažil přesvědčit k navázání
partnerského vztahu, vyhledával její osobní blízkost tím, že pravidelně, nejméně třikrát týdně, za
poškozenou chodil do místa jejího bydliště, kde na ni zvonil a klepal na dveře bytu a když
poškozená nereagovala, seděl vždy několik hodin před jejími dveřmi do bytu a dále
poškozené psal zprávy prostřednictvím emailu a snažil se jí předávat různé dárky, v důsledku
čehož je poškozená psychicky vyčerpaná, nezdržuje se ve svém bytě, nikde nechodí sama a byla
nucena přeorganizovat svůj denní režim,

tedy

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhledával jeho osobní blízkost, omezoval jej tak v jeho obvyklém způsobu života a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých.

čímž spáchal

přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), písm. d) trestního zákoníku.

Podle § 48 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku soud **podmíněně upouští od potrestání** za současného stanovení dohledu a zároveň mu stanoví zkušební dobu **v trvání jednoho (1) roku**.

Podle § 48 odst. 3, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku se obžalovanému zároveň **ukládá povinnost** podrobit se vhodným programům psychologického poradenství.

O d ů v o d n ě n í

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu **o d p a d á**, neboť se obžalovaný a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 28. dubna 2017

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Eva Tichá

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jarmily Potužákové a soudců JUDr. Barbory Jodasové a Mgr. Ondřeje Matoucha ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně]
zastoupená advokátkou JUDr. Marií Nedvědovou
sídlem Jižní 1820, 470 01 Česká Lípa

proti
žalované: Nemocnice s poliklinikou Česká Lípa, a.s., IČO 27283518
sídlem Purkyňova 1849, 470 77 Česká Lípa
zastoupená advokátem JUDr. Oldřichem Filipem
sídlem Jiráskova 613/9, 470 01 Česká Lípa

o zaplacení 250 000 Kč, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě č. j. 11 C 20/2017-151 ze dne 21. 11. 2018

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud výrokem I. zamítl žalobu, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni 250 000 Kč. Výrokem II. rozhodl, že žalobkyně je povinna zaplatit žalované náklady řízení k rukám zástupce žalované JUDr. Oldřicha Filipa, advokáta se sídlem Česká Lípa, Jiráskova 613 ve výši 98 918 Kč, a to do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku. Okresní soud

přitom vycházel z toho, že žalobkyně se domáhala částky 250 000 Kč, která představuje odškodnění nemajetkové újmy za diskriminační jednání na pracovišti u žalované s tím, že od roku 1993 pracovala u žalované jako [anonymizováno] pracovnice, nikdy nebyly k její práci žádné připomínky, vždy byla hodnocena kladně, a to až do roku 2013, kdy v důsledku sporů s přímou nadřízenou dostala několik bezdůvodných výtek. Uvedla, že dne 11. 8. 2014 jí byl předložen dodatek k pracovní smlouvě o změně pracovního úvazku a zařazení na pozici [anonymizováno] pracovnice na jiném oddělení, tento dodatek však žalobkyně nepodepsala. Od 1. 6. 2014 měla žalobkyně snížený pracovní úvazek na 0,75. Množství práce se však nezměnilo. S touto změnou pracovní smlouvy žalobkyně nikdy nesouhlasila. Se snížením pracovního úvazku bylo spojeno snížení mzdy. Ze strany vrchní sestry byly žalobkyni ukládány úkoly tak, že je nebylo možno splnit. Žalobkyně na tyto skutečnosti upozorňovala vedení žalované s tím, že takové chování ze strany nadřízených pracovníků je přímou diskriminací a pronásledováním podle antidiskriminačního zákona. Pokračováním pronásledování a šikany na pracovišti bylo pak upozornění na údajné porušení povinností, spočívající v tvrzení o účelovosti množství nahromaděných chorobopisů. I když žalobkyně na toto šikanózní jednání upozorňovala ředitele žalované, předsedkyni dozorcí rady i Krajský úřad [územní celek], k nápravě nedošlo. Dále uvedla, že dne 26. 9. 2014 byla žalobkyni doručena výpověď z pracovního poměru, která byla rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 17. 6. 2016 určena za neplatnou. Následně se žalobkyně dohodla s žalovanou na ukončení pracovního poměru, neboť v důsledku popsání diskriminačního jednání začala trpět zdravotními problémy, a to zejména psychickými, pro které musela vyhledat lékařské ošetření. Vážná újma žalobkyni vznikla také tím, že v důsledku jednání žalované byla snížena její pověst na pracovišti, onemocnění žalobkyně v negativním smyslu ovlivnilo její osobní a společenský život. Žalovaná však požadavek žalobkyně na odškodnění nemajetkové újmy odmítla. K výzvě soudu pak žalobkyně doplnila, že diskriminačním důvodem byl její věk. Po určení neplatnosti výpovědi raději ukončila pracovní poměr u žalované a nastoupila do [anonymizováno] důchodu, ačkoliv do důchodu jít nechtěla. Po nepříjemných zkušenostech u žalované raději nezkoušela získat jiné zaměstnání, aby si mohla přivydělat. Poměrně nízký důchod pak žalobkyni omezuje také ve společenském životě. Byla jí diagnostikována [anonymizováno], která se projevovala [anonymizováno], dlouhodobě chodila do práce s pocitem strachu, měla [anonymizováno]. Proto, že žalobkyně u žalované již nepracuje, nedomáhá se upuštění od diskriminace či odstranění diskriminačního zásahu, ale domáhá se náhrady nemajetkové újmy. Okresní soud vycházel z toho, že žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že rozhodně odmítá, že by se zaměstnanci žalované či přímí nadřízení dopustili vůči žalobkyni jakéhokoliv jednání, které by bylo v rozporu s principy rovného zacházení a zákazu diskriminace. Pracovní poměr žalobkyně byl založen pracovní smlouvou z 25. 8. 1993, od 1. 9. 1993 byla žalobkyně zaměstnána jako [anonymizováno] pracovnice s místem výkonu práce NsP [obec]. Dohodu o změně úvazku z 1 na 0,75 žalobkyně podepsala. Určení neplatnosti výpovědi žalobkyně z pracovního poměru pak nemůže představovat porušení zákonných povinností rovného zacházení a zákazu diskriminace. Ani z hodnotících formulářů žalobkyně u žalované v letech 2011 2013 nevyplývá nerovné zacházení či diskriminace ve vztahu k žalobkyni. Připustila, že osobnostní rysy a povaha žalobkyně vedly k problémům v zaměstnání u žalované a také ke konfliktům v personálních vztazích. Tyto problémy však souvisely výlučně se subjektivními důvody na straně žalobkyně, která se na pracovišti dopouštěla různého nepřijatelného chování. Poukázala na znění antidiskriminačního zákona, dle kterého se lze domáhat náhrady nemajetkové újmy v penězích teprve, pokud by se nejedilo postačujícím zjednání nápravy dle § 10 odst. 1 tohoto zákona Okresní soud věc právně posoudil podle § 16 odst. 1, 2 a 3 a § 17 zákoníku práce ve znění účinném do 28. 7. 2017 a podle § 2 odst. 2, 3 a § 10 odst. 1, 2, a 3 antidiskriminačního zákona č. 198/2009 Sb., když s ohledem na tvrzení žalobkyně obsažená v žalobě vycházel z § 133a o.s.ř. a shledal, že žalovaná byla povinna v tomto řízení prokázat, že k porušení zásady rovného zacházení u žalobkyně nedošlo.

2. Okresní soud z pracovní smlouvy zjistil, že byla uzavřena účastníky dne 25. 8. 1993, žalobkyně (tehdy příjmením [příjmení]) na základě ní nastoupila dne 1. 9. 1993 k žalované do práce jako

[anonymizováno] pracovnice s místem výkonu práce NsP [obec]. Z dodatku k pracovní smlouvě ze dne 28. 5. 2014 okresní soud zjistil, že mezi účastníky došlo k dohodě o změně pracovního úvazku z 1,00 na 0,75, a to od 1. 6. 2014 na neurčito. Dohoda je žalobkyní podepsána. Ze změnového listu s datem změny 1. 6. 2014 vyplývá, že tato změna byla s žalobkyní projednána 16. 5. 2014, což je potvrzeno rovněž podpisem žalobkyně. Z potvrzení žalované ze dne 5. 8. 2014 bylo zjištěno, že snížení mzdy související se zkrácením pracovního úvazku činilo 3 042 Kč měsíčně. Ze změnového listu s datem změny 18. 8. 2014 bylo zjištěno, že žalobkyně dne 12. 8. 2014 odmítla podepsat své přeřazení z funkce [anonymizováno] pracovnice na [anonymizováno] oddělení na funkci [anonymizováno] pracovnice na oddělení [anonymizováno]. Z listiny s označením KOMPETENCE s datem 30. 1. 2013 se podává, že obsahuje popis pracovních činností žalobkyně na pozici [anonymizováno] pracovnice na [anonymizováno] oddělení žalované a je podepsána žalobkyní a její nadřízenou [jméno] [příjmení]. Z listiny označené PRACOVNÍ NÁPLŇ s datem 24. 4. 2013 bylo zjištěno, že obsahuje podrobnější popis činností a povinností žalobkyně jako [anonymizováno] pracovnice na [anonymizováno] oddělení. I tato listina je podepsána žalobkyní a její nadřízenou [jméno] [příjmení]. Z hodnotících formulářů za roky 2011, 2012 a 2013, které vypracovala o hodnocení žalobkyně její nadřízená [jméno] [příjmení], se podává, že hodnocení zde uvedená jsou kladná. Z dohody o rozvázání pracovního poměru ze dne 12. 10. 2016 okresní soud zjistil, že pracovní poměr žalobkyně u žalované skončil dohodou účastníků dne 31. 10. 2016. Z žalobkyní předložené komunikace (dopisy, e-mailem či prostřednictvím tzv. interních sdělení) se svými nadřízenými i dalšími osobami okresní soud zjistil, že 28. 4. 2014 v 7:40 hodin sděluje žalobkyně primárce [titul] [příjmení], že ji tímto upozorňuje, na současný neutěšený stav [anonymizováno] příručního archivu ve 2. poschodí po demontáži 2 kovových regálů. Téhož dne ve 14:41 sděluje žalobkyně primárce, že tohoto dne byla ve 14:35 hodin hrubým způsobem napadena vrchní sestrou (dne 29. 4. 2014 v 7:05 zaslala žalobkyně kopii tohoto sdělení [titul] [jméno] [příjmení]), [titul] [příjmení] odpovídá žalobkyni e-mailem zprávu, že s ní bude jednat 30. 4. 2014. Dne 21. 5. 2014 žalobkyně píše předsedovi představenstva žalované [titul] [příjmení], že z rozhodnutí vrchní sestry [anonymizováno] oddělení [jméno] [příjmení] a na základě příkazu primářky [anonymizováno] oddělení [titul] [příjmení] ze dne 16. 5. 2014 porušila spisový a skartační řád a také, že porušila a nedodržela svou pracovní náplň. Dne 3. 7. 2014 se žalobkyně e-mailem obrací na manažerku kvality [titul] [příjmení] s upozorněním na neutěšený stav ve zpracování, vedení a archivaci chorobopisů na [anonymizováno] oddělení s tím, že při zkráceném pracovním úvazku není časově možné zpracovat chorobopisy a řádně je archivovat. Zároveň je zmíněno agresivní chování vrchní sestry vůči žalobkyni. [titul] [příjmení] téhož dne sděluje žalobkyni, že odpovědnost za správné vedení zdravotnické dokumentace mají na jednotlivých primáriátech vedoucí pracovníci s tím, že vedení zdravotnické dokumentace na [anonymizováno] oddělení řešila na základě mimořádného auditu se zástupcem primářky. Téhož dne zasílá žalobkyně [titul] [jméno] [příjmení] na Krajský úřad [územní celek] dopis se žádostí o pomoc při řešení nedobré situace na pracovišti v NsP [obec], kde je vystavena „velmi neslušnému a agresivnímu jednání ze strany vrchní sestry [anonymizováno] oddělení“. Dne 15. 7. 2014 v 7:00 hodin předává vrchní sestra žalobkyni interní sdělení podepsané primářkou [titul] [příjmení], obsahující písemný pokyn žalobkyni, že 15. 7. 2014 do 11:00 hodin vytrídí všech 284 odložených chorobopisů tak, že budou seřazené v hromádkách za měsíce květen, červen a červenec s tím, že vrchní sestra provede v 11:00 hodin kontrolu zadaného úkolu. Dne 16. 7. 2014 v 7:00 hodin předává vrchní sestra žalobkyni interní sdělení podepsané primářkou, obsahující písemný pokyn, aby tohoto dne do 12:45 hodin zařadila chorobopisy za měsíc červen a vypsala seznam červnových chorobopisů, které jsou u lékaře nebo sestry, která zpracovává pojišťovnu, s tím, že ve 12:50 bude provedena kontrola. Na tento pokyn reagovala žalobkyně interním sdělením ze 16. 7. 2014 vrchní sestře, kde sděluje, že chorobopisy jsou zařazeny tak, jak byly žalobkyni předány z oddělení. Více „s ohledem na tvrdost požadavku stran časového horizontu a množství nebylo možné“ s tím, že za kvalitu takto zařazených chorobopisů nemůže nést odpovědnost. Dne 16. 7. 2014 žalobkyně odesílá primárce interní sdělení, kterým jí předává neuzavřené chorobopisy za rok 2000, 2001, 2002 včetně

zemřelých, které převzala v tomto stavu v době, kdy se rušila třetí [anonymizováno]. Dne 18. 7. 2014 vrchní sestra [jméno] [příjmení] zadává žalobkyni v interním sdělení úkol vytrždit tohoto dne chorobopisy za květen a červen s tím, že splnění úkolu ze dne 16. 7. 2014 bylo nedostačující a chybné. Dne 18. 7. 2014 adresuje žalobkyně interní sdělení vrchní sestře i primárce oddělení s tím, že při pracovním úvazku 0,75 nelze zajistit splnění všech pracovních povinností. Úkol od vrchní sestry z 18. 7. 2014 považuje za patologické chování, které by se dalo nazvat jednoznačně šikanou nebo naprostou absencí erudovanosti. Dále se v tomto interním sdělení uvádí, že úkoly zadávanými vrchní sestrou je žalobkyně nucena porušovat svou pracovní náplň, směrnice představenstva, archivační a skartační řád a časový harmonogram činností [anonymizováno] pracovnice vytvořený vrchní sestrou. Dne 18. 7. 2014 v interním sdělení žádá žalobkyně primárku oddělení, aby jí umožnila čerpat řádnou dovolenou, kterou jí vrchní sestra podepsala a následně 10. 7. bez zdůvodnění roztrhala. Téhož dne primárka žalobkyni písemně sděluje, že otázka dovolené [anonymizováno] [anonymizováno] oddělení je v kompetenci vrchní sestry. Dne 1. 8. 2014 vrchní sestře a také primárce oddělení žalobkyně dává na vědomí, že neobdržela odůvodnění zamítnutí řádné dovolené a tedy ji nastupuje v termínu, který vrchní sestra schválila svým podpisem. Dne 21. 7. 2014 v interním sdělení ukládá vrchní sestra žalobkyni, aby ve dnech 21. 7. 2014 až 23. 7. 2014 upravila všechny chorobopisy, které zaarchivovala špatně. Zároveň zde vrchní sestra poukazuje na to, že na každý den vychází 10-20 chorobopisů a že množství nahromaděných chorobopisů je tedy účelové. Dne 23. 7. 2014 žalobkyně žádá písemně vrchní sestru (toto interní sdělení je adresováno i primárce oddělení) o doplnění jejího pokynu z 21. 7. 2014 k nakládání s chorobopisy s tím, že po obdržení písemné odpovědi žalobkyně všech cca 300 chorobopisů neprodleně předloží. Z interního sdělení ze dne 24. 7. 2014 bylo okresním soudem zjištěno, že vrchní sestra [příjmení] odeslala generálnímu řediteli [titul] [příjmení] informaci o nesplnění zadaných úkolů žalobkyni. Toto sdělení je podepsáno také primárkou [titul] [příjmení]. Dne 11. 8. 2014 zasílá [titul] [příjmení] v zastoupení žalobkyně k rukám generálního ředitele žalované, žádost o zabránění diskriminaci na pracovišti“ (na vědomí předsedkyni dozorčí rady NsP a Krajskému úřadu [obec]). Obsahem je informace o špatných vztazích s vrchní sestrou [příjmení], o nevhodném chování vrchní sestry k žalobkyni, o nemožnosti splnit zadané úkoly při zkráceném pracovním úvazku a také o tom, že přes upozornění ředitele nemocnice [titul] [příjmení] nedošlo k nápravě. Žalobkyně uvádí, že žádná opatření v tomto směru neučinila ani primárka oddělení a že vše se děje za faktického mlčenlivého souhlasu primárky. Žalobkyně upozorňuje na své zdravotní problémy v důsledku šikany na pracovišti, žádá o zabránění další diskriminace na pracovišti, jinak bude nucena domáhat se svých práv soudní cestou. Z listiny ze dne 12. 8. 2014 okresní soud zjistil, že primárka [anonymizováno] oddělení písemně upozornila žalobkyni na porušení povinností vztahujících se k práci vykonávané žalobkyní a na možnost výpovědi z pracovního poměru dle § 52 písm. g) zákoníku práce. Žalobkyni je zde vytýkáno nesplnění úkolů, které jí byly zadány 16. 7., 18. 7. a 21. 7. 2014. Z písemného napomenutí žalobkyně z 10. 11. 2005 bylo zjištěno, že toto bylo podepsané primárkou a vrchní sestrou, a to za porušení pracovní kázně, spočívající v nepřítomnosti žalobkyně na pracovišti. Z úředního záznamu PČR OO [obec] ze 4. 6. 2014 okresní soud zjistil, že tohoto dne žalobkyně podala trestní oznámení na vrchní sestru [jméno] [příjmení] pro její chování k žalobkyni na pracovišti. Ze záznamu o podaném vysvětlení MěÚ [obec] bylo okresním soudem zjištěno, že dne 20. 6. 2014 podala žalobkyně „nezbytné vysvětlení k prověření došlého oznámení o přestupku proti občanskému soužití, kterého se měla dopustit vůči ní [jméno] [příjmení], [datum narození]“. Z lékařské zprávy [titul]. [jméno] [příjmení], psychiatrická ambulance v [obec] ze dne 20. 9. 2018 okresní soud zjistil, že žalobkyně navštívila jeho ambulanci poprvé 8. 8. 2014, další kontroly byly 4. 9. a 19. 9. 2014, diagnosticky se jednalo o [anonymizováno]. Jako příčinu obtíží udávala žalobkyně pracovní problémy. Ze zdravotního záznamu [titul]. [příjmení] z 8. 8. 2014 okresní soud zjistil, že žalobkyně popisovala lékaři šikanování na pracovišti v NsP (snížení úvazku, hádky s vrchní sestrou, nesplnitelné úkoly) s tím, že by mohla jít do důchodu, ale to nechce. Sdělila zároveň, že věc předala advokátce. Ze zdravotního záznamu [titul]. [příjmení] z 23. 7. 2018 se podává sdělení žalobkyně, že „na nemocnici

vyhrála všechno“, dostala i ušlou mzdu, nechť jí však dát odškodnění za psychickou újmu. Žalobkyně uvedla, že nesla těžce své přerážení z [anonymizováno]. Z lékařské zprávy [titul] [příjmení] z 31. 8. 2018 okresní soud zjistil, že žalobkyně popsala zhoršení svého stavu v souvislosti s jednáním soudu nařízeným na 17. 10. 2018. Lékař dospěl k závěru, že u žalobkyně se jedná o „afektivní stav u osobnosti“. Ze záznamu [titul] [jméno] [příjmení] z [anonymizováno] ambulance v [obec] ze dne 9. 7. 2018 bylo zjištěno, že žalobkyně zde byla dne 9. 6. 2014 vyšetřena pro diagnózu: [anonymizováno]. Ze spisu Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 36 C 24/2015 bylo okresním soudem zjištěno, že rozsudkem ze dne 17. 6. 2016, č. j. 36 C 24/2015-149 bylo určeno, že výpověď z pracovního poměru daná žalovanou žalobkyni dne 26. 9. 2014 je neplatná, což je odůvodněno tím, že tato výpověď nesplňuje požadavek určitosti a nezaměnitelnosti použitého výpovědního důvodu s jiným, dále pak soud dospěl k závěru, že nebyl naplněn „materiální důvod výpovědi z pracovního poměru dané žalobkyni se záměrem učinit tak podle § 52 písm. c) zákoníku práce“ (pro nadbytečnost žalobkyně). Z korespondence účastníků bylo okresním soudem zjištěno, že dopisem ze dne 16. 12. 2016 zástupkyně žalobkyně vyzvala žalovanou k odškodnění nemajetkové újmy za diskriminační jednání s tím, že částka 250 000 Kč představuje přiměřené zadostiučinění. Ze sdělení žalované z 3. 1. 2017 bylo okresním soudem zjištěno, že odmítla žádost o výplatu odškodnění ve výši 250 000 Kč, neboť se nedopustila žádného jednání předpokládaného antidiskriminačním zákonem. Okresní soud z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] zjistil, že od roku 1984 až do současné doby pracuje u žalované na [anonymizováno]. V době, kdy na [anonymizováno] pracovala žalobkyně, byla svědkyně ve funkci [anonymizováno] sestry. V jednom případě měla s žalobkyní konflikt, když žalobkyně odmítla přinést svědkyni chorobopis, vrchní sestra pak rozhodla, že ho žalobkyně přinést musí. Svědkyně ví, že žalobkyně nerespektovala na pracovišti, že je někdo její nadřízený a může jí dávat pokyny. Sestra, která měla pracoviště ve stejné kanceláři s žalobkyní, se musela odtud odstěhovat, neboť žalobkyně nebrala sestry jako osoby, se kterými by měla spolupracovat. Také sestry z ambulance si stěžovaly, že žalobkyně není na svém pracovišti. Stalo se, že ke svědkyni přišla vrchní sestra a plakala v důsledku chování žalobkyně vůči ní. Vrchní sestra byla nešťastná, neboť spolupráce s žalobkyní byla špatná, žalobkyně vůbec nebrala vrchní sestru jako svou nadřízenou. Svědkyně nikdy neviděla na pracovišti šikanu vůči žalobkyni. Z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] okresní soud zjistil, že v letech 2013 2015 pracovala u žalované jako [anonymizováno] sestra. Tehdy ji žalobkyně navštívila a stěžovala si, že má moc práce a že to nestíhá. Na nic jiného si žalobkyně nestěžovala. Svědkyně to řešila s vrchní sestrou [příjmení]. V té době u žalované probíhalo zpracování časových harmonogramů pro jednotlivé zaměstnance. V rámci této akce se zjistilo, že práce pro [anonymizováno] pracovníci na [anonymizováno] nevydává na celý pracovní úvazek. U žalobkyně tedy došlo ke zkrácení úvazku, žalobkyně s tím souhlasila. Pracovní zatížení žalobkyně na základě její stížnosti řešila svědkyně s vrchní sestrou, primářkou a lékařským náměstkem [titul] [příjmení]. Z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] okresní soud zjistil, že je zaměstnána u žalované na [anonymizováno] úseku. Asi před 2 roky pracovala s žalobkyní na [anonymizováno]. Svědkyně docházela na výpomoc a žalobkyně tam byla přerážena z [anonymizováno]. Když vedoucí [anonymizováno] žalobkyni vytkla nesprávně udělanou práci, žalobkyně nikdy nedokázala přiznat svou chybu. Z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] okresní soud zjistil, že asi po dobu 5 nebo 6 let před odchodem do důchodu (asi před 3 roky) pracovala jako [anonymizováno] sestra na [anonymizováno] oddělení, žalobkyně tam pracovala jako [anonymizováno]. S žalobkyní pracovně vlastně nespolečně pracovala, ale žalobkyně byla na pracovišti povýšená, konfliktní a nepříjemná. Její chování k ostatním se třeba během dne změnilo v nepřátelské a pak dělala na pracovišti „drobné naschvály“. Například nedávala svědkyni osobní poštu, to se stalo i jiným sestrám. Svědkyně byla u toho, když žalobkyně křičela na vrchní sestru [příjmení], že si na ni bude stěžovat, že si to s ní vyřídí, že jí ubližuje a že se postará, aby už dál nedělala vrchní sestru. Problémy začaly, když vrchní sestra začala kontrolovat žalobkyni z hlediska příchodů a odchodů na pracoviště. Nejprve vrchní sestra tolerovala žalobkyni její přístup k pracovní době, ostatní zaměstnanci však již na to hodně upozorňovali a vrchní sestra to tedy musela řešit. Situaci řešila také primářka oddělení, která byla racionální a snažila se vše vyřešit tak,

aby oddělení fungovalo. Svědkyně byla několikrát u toho, když vrchní sestra žalobkyni něco vytýkala. Žalobkyně nikdy nereagovala adekvátně. Někdy vrchní sestře trochu vyhrožovala, někdy práskla dveřmi. Z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] okresní soud zjistil, že pracovala od roku 1999 u žalované na [anonymizováno]. Její pracoviště sousedilo s kanceláří žalobkyně, zaměstnanci žalované t'ukali, že žalobkyně není ve své kanceláři. Vrchní sestra jim nejprve řekla, ať to nechají být. Když to bylo častější, tak si stěžovaly více, protože je to obtěžovalo při práci a zdržovalo je to. Vrchní sestra to tedy začala řešit, na nějakou dobu se to zlepšilo (vrchní sestra rozepsala časový plán výkonu činností žalobkyně během pracovní doby a stanovila jí povinnost dát na dveře cedulku, kde je, když opouští svou kancelář). Někou dobu to bylo lepší, pak se vše vrátilo do starých kolejí. Svědkyně s žalobkyní konflikt neměla, neboť každý se bál do konfliktu s ní se dostat. V jednom případě svědkyně byla u toho, když žalobkyně křičela na vrchní sestru ohledně pracovní doby. Nová vrchní sestra přišla jednou s tím, že žádala žalobkyni o chorobopis pro lékaře a žalobkyně jí řekla, že nebude plnit pokyny obyčejné sestry. Vrchní sestra řešila s žalobkyní také velké množství soukromých hovorů v pracovní době. Sestry vnímaly, že žalobkyně má ve své kanceláři soukromé návštěvy. Z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] okresní soud zjistil, že u žalované pracuje asi 15 let na [anonymizováno]. 2 roky byla v jedné kanceláři s žalobkyní, byla tehdy zařazena na sesterské místo, které zahrnovalo vypomáhání na ambulanci a také určitou [anonymizováno] práci, t.j. zpracování chorobopisů a vykazování úkonů pojišťovně. Po příchodu žalobkyně na [anonymizováno] byly mezi svědkyní a žalobkyní konflikty, a to spíše osobní. Následně se to zlepšilo. Žalobkyně se zřejmě na [anonymizováno] cítila nedoceněná, neboť na předchozím oddělení zastávala fakticky funkci [anonymizováno] primáře. Žalobkyni vadilo, že není v kanceláři sama. Největší konflikty však měla žalobkyně s vrchní sestrou, tehdy už svědkyně pracovala na jiné pozici. Osobně u těchto konfliktů nebyla, ale vrchní sestra si jí postěžovala, že neví, jak to má vyřešit, že je z toho nešťastná. Vrchní sestra měla pocit, že žalobkyně ji nerespektuje, že nevykonává svou práci tak, jak má. Když to s ní vrchní sestra řešila, dokázala na ni být žalobkyně i hrubá. Na žalobkyni si stěžovaly také sestry z ambulance, sousedící s kanceláří žalobkyně, a to že žalobkyně není na svém pracovišti a ony musejí vyřizovat věci za ni. U žalobkyně to bylo vždycky tak, že s někým kvůli něčemu vedla válku. Slyšela, jak žalobkyně do telefonu „útočila, říkala, že na ty lidi něco ví“. Chování žalobkyně bylo „na střídačku“, bylo to různé v různou dobu a různé k různým lidem. Nástupkyně svědkyně měla s žalobkyní stejné problémy jako svědkyně. Z výsledku svědkyně [titul] [jméno] [příjmení] bylo okresním soudem zjištěno, že u žalované pracuje od roku 1990, v současné době jako [anonymizováno] [anonymizováno] oddělení. Od roku 2003 do roku 2015 byla [anonymizováno] tohoto oddělení. Žalobkyně si jí asi dvakrát stěžovala na střední zdravotnický personál a na vrchní sestru. Předmětem těchto stížností bylo nevhodné chování těchto osob, ovšem bylo tomu úplně naopak. Nevhodně se většinou chovala k ostatním žalobkyně. Žalobkyně si stěžovala, co kdo provedl, co kdo neudělal, nebo udělal špatně, popřípadě, „kdo se na ni špatně koukl“. Když se problémy kolem žalobkyně začaly navyšovat, řešila to vrchní sestra. Nejprve po příchodu z oddělení [anonymizováno] plnila žalobkyně své úkoly na 100%, následně se to změnilo, když žalobkyně zjistila, že primářka vyžaduje disciplínu. Pokud primářka žalobkyni něco vytýkala, tak žalobkyně s tím nesouhlasila a měla „tisíc připomínek, proč to tak není“. Personál si stěžoval, že žalobkyně není k nalezení, to bylo také předmětem výhrad primářky k žalobkyni. Žalobkyně se velice pejorativně vyjadřovala o zdravotních sestřích, nazývala je různými nepřijatelnými výrazy, sestry si stěžovaly primářce, že je takto žalobkyně uráží. Kancelář vrchní sestry sousedila s primariátem a byla s ním propojena. Svědkyně slyšela, že vrchní sestra často plakala. Pokud problémy s žalobkyní nevyřešila sama vrchní sestra, tak bylo žalobkyni uděleno napomenutí. Svědkyně se snažila jednat s žalobkyní konstruktivně, ale nešlo to. Žalobkyně se v pracovní době věnovala jiným věcem než plnění pracovních úkolů. Denně měla návštěvy svých rodinných příslušníků, také se věnovala prodeji kosmetiky Avon, či prodeji oblečení po oddělení. Nikdy se nestalo, že by svědkyně napomínala někoho ze zaměstnanců oddělení, aby se choval k žalobkyni lépe. Ten, kdo byl s žalobkyní v přímém kontaktu, vždycky zakusil konflikty. Svědkyně slyšela hádky z kanceláře vrchní sestry a to mezi žalobkyní a vrchní sestrou. Žalobkyni bylo

vytýkáno, že nebyla na svém pracovišti, nebo nebyl k nalezení chorobopis. Žalobkyně na vrchní sestru křičela, nesouhlasila s výhradami vůči své osobě a také bouchla dveřmi. Vrchní sestra [příjmení] neměla s nikým jiným než s žalobkyní problémy, byla naprosto spolehlivá a perfektní. Dle názoru svědkyně je žalobkyně nevyzpytatelná, konfliktní a arogantní osoba, které se mnoho lidí bálo. Z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] okresní soud zjistil, že u žalované pracuje od roku 1999, poslední 3 roky pracuje na [anonymizováno] úseku a předtím byla asi 4 roky na [anonymizováno]. Tehdy asi po dobu 4-5 týdnů na [anonymizováno] spolupracovala s žalobkyní, která skončila jako [anonymizováno] na [anonymizováno] oddělení. Svědkyně zodpovídala za chod [anonymizováno]. Žalobkyně se nechtěla podřídit zavedeným postupům a způsobům práce a řadu věcí si chtěla dělat po svém. Při zaškolování žalobkyně se snažily být trpělivé, žalobkyně si však stěžovala, že na ni spěchají. Když udělala chybu, tvrdila, že to neudělala, přestala na ostatní mluvit a podobně. Svědkyně už neměla sílu řešit s žalobkyní problémy s jejími chybami, neboť žalobkyně byla vždycky dotčená a dohadovala se. Svědkyně neví, z jakého důvodu byla žalobkyně přerazena na [anonymizováno], jen se dozvěděla, že na [anonymizováno] byly nějaké potíže. Žalobkyně jenom říkala, že ji tam šikanovali, že jí ubližovali. Ale, jak svědkyně dodala s patrnou ironií „to jí ubližovali všichni v celé nemocnici“.

3. Okresní soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalobkyně na pracovišti u žalované nebyla objektem diskriminace, a to ani z důvodu věku ani z důvodů jiných. Okresní soud shledal, že žalobkyně byla se svým postavením na pracovišti nespokojená, svou nespokojenost dávala opakovaně najevo ve své komunikaci s dalšími osobami. Okresní soud z listinných důkazů a ze svědeckých výpovědí zaměstnankyň [anonymizováno] oddělení žalované, dovodil, že vztahy mezi žalobkyní a vrchní sestrou [příjmení] byly přinejmenším „napjaté“, když vrchní sestra jako přímá nadřízená přistoupila v červenci 2014 k ukládání úkolů žalobkyni písemnou formou. K tomu okresní soud konstatoval, že forma pokynů od nadřízeného podřízenému není předepsána ani nijak omezena a je tak na zvážení každého nadřízeného, jak bude svým podřízeným úkoly ukládat. Okresní soud uzavřel, že forma a ani obsah komunikace vrchní sestry s žalobkyní, ani forma a obsah komunikace primářky oddělení s žalobkyní v daném případě nepřestávají žádné diskriminační chování. Podle názoru okresního soudu z písemných reakcí žalobkyně na tyto pokyny, popřípadě výtky, vyplývá, že žalobkyně je nechtěla jako podřízená přijmout, odmítala autoritu nadřízené, o čemž vypovídaly také slyšené svědkyně. Pokud se týká zkrácení pracovního úvazku žalobkyně od 1. 6. 2014, okresní soud uzavřel, že žalobkyně tuto změnu pracovní smlouvy stvrdila svým podpisem dne 28. 5. 2014. Tvrzení žalobkyně o tom, že se změnou úvazku nesouhlasila, je dle závěru okresního soudu vyvráceno i tím, že ještě předtím dne 16. 5. 2014 s ní byla tato změna projednána a tento doklad žalobkyně také podepsala. Pokud žalobkyně měla ke svému pracovnímu zařazení od 1. 6. 2014 tu výhradu, že množství práce, které se nezměnilo, nelze zvládnout při zkráceném pracovním úvazku, okresní soud uzavřel, že z výpovědi svědkyně [příjmení] vyplynulo, že ke zkrácení pracovního úvazku u žalobkyně došlo právě proto, že v té době probíhající rozbor vytiženosti jednotlivých zaměstnanců u žalované ukázal, že práce dosud vykonávaná žalobkyní, nepředstavuje náplň pro celý pracovní úvazek. To, že žalovaná dala žalobkyni výpověď z pracovního poměru, která byla určena soudem za neplatnou, dle závěru okresního soudu rovněž nenaplňuje znaky diskriminačního chování žalované k žalobkyni. Okresní soud k tomu zdůraznil, že institut určení neplatnosti výpovědi je institutem pracovního práva, který slouží k ochraně účastníků pracovněprávního vztahu proti nerespektování kogentních ustanovení zákoníku práce při ukončení pracovního poměru s tím, že opačný výklad by znamenal, že každé neplatné skončení pracovního poměru by představovalo diskriminaci. Z výpovědi všech svědkyň vzal okresní soud za prokázané, že žalobkyně se na pracovišti chovala nepřijatelným způsobem, a to jak v rovině plnění svých pracovních úkolů, tak v rovině vztahů k ostatním zaměstnancům. Výpovědi svědkyň okresní soud hodnotil jako zcela věrohodné, když uzavřel, že jejich výpovědi spolu korespondují, chování žalobkyně popisují shodně. Z výpovědi primářky oddělení [titul] [příjmení], ale i z výpovědi svědkyně [příjmení] bylo dle závěru okresního soudu prokázáno, že chování žalobkyně a z toho vyplývající problémy byly nejprve na [anonymizováno] tolerovány

(o tom svědčí i pracovní hodnocení žalobkyně), následně řešeny vrchní sestrou i primářkou oddělení v klidu a racionálně, ve snaze zajistit řádné fungování oddělení. Žalobkyně však nebyla ochotna své nedostatky připustit a změnit svůj přístup k plnění pracovních úkolů ani své chování k nadřízené vrchní sestře či ostatním zaměstnancům. O tom, že problémy, které na svém pracovišti žalobkyně vnímala jako šikanu, spočívaly nikoliv v nevhodném chování vrchní sestry [anonymizováno] či dalších zaměstnanců k žalobkyni, ale naopak v nevhodném chování žalobkyně, jednoznačně dle závěru okresního soudu svědčí i to, že žalobkyně „trpěla“ totožnými problémy i po přeražení na [anonymizováno] žalované, k tomu poukázal na výpovědi svědkyně [příjmení] a [příjmení]. Okresní soud proto žalobu zcela zamítl. Okresní soud nevyhověl návrhu žalobkyně na vypracování znaleckého posudku o jejím zdravotním stavu a o výši její újmy, k tomu zdůraznil, že žalobkyně sice doložila, že od léta roku 2014 docházela na psychiatrii, ale s ohledem na neexistenci diskriminace u žalované, není důvod posuzovat zdravotní stav žalobkyně, který zjevně nesouvisí s postupem žalované jako zaměstnavatele žalobkyně. Okresní soud rovněž neprovedl účastnický výslech žalobkyně, když uzavřel, že ke sporným tvrzením byla provedena řada důkazů a výslech žalobkyně by tak pouze opakoval její tvrzení, ke kterým měla v průběhu řízení dostatečný prostor. Listinu označenou jako časový harmonogram činností [anonymizováno] pracovnice okresní soud jako důkaz nepřijal, neboť uzavřel, že byla předložena až po uplynutí lhůty koncentrace řízení ze zákona ve smyslu § 118b odst. 1 o.s.ř.

4. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalované, která měla ve věci plný úspěch, přiznal právo na náhradu nákladů řízení proti žalobkyni sestávající z odměny advokáta podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 8 úkonů právní služby po 9 300 Kč (převzetí zastoupení, sepsí vyjádření k žalobě, účast při jednání dne 20. 6. 2018, účast při jednání dne 17. 10. 2018, které přesáhlo 3 započaté dvouhodiny, účast při jednání dne 14. 11. 2018, které přesáhlo 2 hodiny), odměny za 1 úkon právní služby za 4 650 Kč (účast při jednání dne 21. 11. 2018, kdy došlo pouze k vyhlášení rozsudku), 9 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., navýšeno o 21 % daň z přidané hodnoty z částky 81 750 Kč, v částce 17 168 Kč. Celkové náklady řízení vypočetl na 98 918 Kč.

5. Proti tomuto rozsudku v celém rozsahu se včas odvolala žalobkyně a navrhla, aby odvolací soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Dle názoru žalobkyně je jednoznačně prokázáno, že od 1. 6. 2014 měla žalobkyně snižený pracovní úvazek, tedy i plat na 0,75, a že množství práce se vůbec nezměnilo, i když svědkyně [příjmení] tvrdila opak s tím, že její tvrzení, že měl být prováděn rozbor vytíženosti jednotlivých zaměstnanců, který měl ukázat, že práce dosud vykonávaná žalobkyní nepředstavuje náplň pro celý úvazek, nebylo nijak prokázáno. Argumentuje tím, že ze strany její tehdejší nadřízené vrchní sestry [jméno] [příjmení] byly žalobkyni ukládány úkoly tak, že je nebylo možno splnit, což potom dle žalobkyně logicky vedlo k různým výtkám ze strany nadřízených. Poukazuje na to, že toto tvrzení žalobkyně nebylo vyvráceno a že naopak z písemných dokladů i z výpovědi svědků je zřejmé, že na to žalobkyně opakovaně upozorňovala, což mohlo vést k vytváření její negativní pověsti, která pak s jejím narůstajícím věkem a s tím související snižující se schopností rychle reagovat vedla k její diskriminaci s ohledem na její věk. Zdůrazňuje, že se změnou pracovní smlouvy nikdy nesouhlasila, neboť se nesnížilo množství práce, musela ji vykonávat, ovšem za nižší plat. Žalobkyně na tyto skutečnosti upozorňovala vedení žalované s tím, že takové chování ze strany nadřízených pracovníků je přímou diskriminací a pronásledováním podle antidiskriminačního zákona. Na jednání na pracovišti žalobkyně upozorňovala ředitele žalované [titul] [jméno] [příjmení], předsedkyni dozorčí rady [titul] [jméno] [příjmení] i Krajský úřad [územní celek] jako zřizovatele žalované, k nápravě nedošlo. Argumentuje tím, že tyto skutečnosti byly z její strany doloženy, avšak soud je zcela pominul a vůbec se těmito důkazy nezabýval, ačkoli dle názoru žalobkyně potvrzují diskriminaci žalobkyně z důvodu věku. Tuto diskriminaci dle žalobkyně potvrzují i výpovědi svědků. Namítá, že svědci byli žalovanou vybráni zcela účelově, aby potvrzovali negativní obraz žalobkyně s tím, že jejich výpovědi jsou nekonkrétní, považuje je za pomluvy svědčící o tom, že

žalobkyně právě s ohledem na svůj věk, neboť byla na pracovišti zpravidla nejstarší, měla z tohoto důvodu v zaměstnání problémy. Dovozuje, že svědkyně byly poučeny, jak mají vypovídat s tím, že jejich výpovědi byly shodné, k tomu poukazuje na to, že na pracovišti pracovala po dobu 10 let bez jakýchkoli výtek, byla hodnocena dobře, bylo jí přiznáváno osobní ohodnocení, což je prokazováno spisem, kde se rozhodovalo o neplatnosti výpovědi. Namítá, že nátlak na žalobkyni ze strany žalované stoupl s přibývajícím věkem a snahou dosadit na její místo paní [příjmení], která je příbuznou jedné ze svědkyň, která žalobkyni osočila z nevhodného chování. Všechny svědkyně se vyjadřovaly k údajnému nevhodnému chování žalobkyně, ale nikoli k tomu, zda došlo k diskriminaci či nikoliv, když svědkyně nijak nevyvrátily listinné důkazy šikanu prokazující. Pokud bylo usnesením představenstva č. 104/ 2014 rozhodnuto, že nadbytečným zaměstnancem je žalobkyně, což vedlo k tomu, že dne 26. 9. 2014 byla žalobkyni doručena výpověď z pracovního poměru zaměstnavatelem podle § 52 odst. 1 písm. c) zákoníku práce, pak zdůrazňuje, že rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 17. 6. 2016, č. j. 36 C 24/2015-149 bylo určeno, že výpověď z pracovního poměru je neplatná. Soud uzavřel, že uvedená výpověď nebyla dána pro nadbytečnost, když ve skutečnosti na pozici žalobkyně byla přijata jiná [anonymizováno] pracovnice [jméno] [příjmení], vytvoření formálního důvodu pro podání výpovědi z pracovního poměru svědčí dle žalobkyně o porušení zákazu diskriminace ze strany žalované. Poukazuje na to, že poté se dohodla s žalovanou na ukončení pracovního poměru, neboť v důsledku jednání ze strany žalované začala trpět zdravotními problémy, a to zejména psychickými, nebyla schopna již na stejném pracovišti se stejnými nadřízenými osobami nadále pracovat. Diskriminačním důvodem je její věk, kdy po dlouhodobé, zcela bezproblémové práci na svém úseku došlo k jejímu převádění na jiné místo, předtím docházelo k snižování jejího pracovního úvazku a hlavně platu, v době krátce před dosažením důchodového věku, což mělo výrazný vliv na výši jejího důchodu. Nechtěla jít do důchodu, ale chování žalované a jejích pracovníků nakonec vedlo k tomu, že i přes rozhodnutí o neplatnosti podané výpovědi, raději pracovní poměr ukončila a nyní se nachází v důchodu. Argumentuje tím, že výši nemajetkové újmy konkrétně by měl stanovit znalec, jak od počátku navrhovala, když sama stanovila příslušnou náhradu pouze orientačně. Nálezací soud však znalce vůbec nepřibral, neboť chybě dospěl k závěru, že se o diskriminaci nejedná. Poukazuje na § 133a o.s.ř. a závěry rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 230/2015 ze dne 24. 3. 2016, podle něhož stačí, aby zaměstnanec tvrdil, že toto závadné jednání (bude-li toto jednání spočívající v konkrétních skutkových okolnostech z jeho strany prokázáno) bylo motivováno některým ze zákonem stanovených diskriminačních důvodů, aniž by byl dále povinen tuto motivaci prokázat, neboť ta se předpokládá. Dále poukazuje na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 1743/2009 ze dne 7. 7. 2010, podle něhož diskriminace je v pracovních věcech charakterizována jako jednání zaměstnavatele, které směřuje přímo nebo nepřímo prostřednictvím zdánlivě neutrálních úkonů ke znevýhodnění zaměstnance ve srovnání s ostatními zaměstnanci téhož zaměstnavatele, jehož pohnutkou či motivem jsou zákonem stanovené diskriminační důvody. Zdůrazňuje, že své zdravotní problémy doložila již při podání původního návrhu lékařskými zprávami [titul] [příjmení], který u ní zjistil [anonymizováno], která se projevovala pocity úzkosti, dlouhodobě chodila do práce s pocitem strachu, nemohla usnout či se budila, raději odešla do důchodu, ačkoli chtěla ještě pracovat a být s lidmi. Nyní je v důchodu a po nepříjemných zkušenostech u žalované ani nezkoušela získat jiné zaměstnání, aby si mohla k poměrně nízkému důchodu přivydělat, nemá tak možnost si koupit některé věci, nemůže vést společenský život. Další námitka žalobkyně směřuje k výroku o náhradě nákladů řízení, kdy zdůrazňuje, že soud prvního stupně se vůbec nezabýval majetkovými poměry žalobkyně, které souvisí i s dlouhodobými spory na pracovišti, kdy opakovaně upozorňovala na útoky vůči své osobě, kterými se vedoucí pracovníci vůbec nezabývali a neřešili je. Ty vedly až k výpovědi, která byla soudně prohlášena za neplatnou. Žalobkyně namítá, že je zcela nemajetná a nemá s výjimkou důchodu žádné příjmy. Dovozuje, že zde byly okolnosti hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 150 o.s.ř., kdy rozhodnutí o náhradě nákladů řízení se jeví jako tvrdost vůči žalobkyni odporující dobrým mravům i s přihlédnutím k majetkovým poměrům žalobkyně i žalované. Namítá, že jednáním žalované jí prokazatelně vznikla vážná újma, neboť

v důsledku dlouhodobého jednání ze strany pracovníků žalované byla snížena její pověst na bývalém pracovišti, začala trpět zdravotními problémy, které bezprostředně souvisely se šikanou ze strany zaměstnanců žalované a podanou výpovědí. Shrnuje, že řízení je stíženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci, neboť nesprávně posoudil chování žalované jako jednání, které nebylo diskriminační vůči žalobkyni z důvodu jejího věku, že soud nepřihlédl k žalobkyní tvrzeným skutečnostem a jí označeným důkazům.

6. Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek okresního soudu, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, a poté dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.

7. Vzhledem k tomu, že v odvolacím řízení jde o právní posouzení věci, krajský soud usnesením č. j. 36 Co 48/2019-167 ze dne 15. 5. 2019 vyzval účastníky řízení, aby se ve stanovené lhůtě vyjádřili, zda souhlasí s tím, aby o odvolání proti napadenému rozsudku bylo odvolacím soudem rozhodnuto bez nařízení jednání. Žalovaná s projednáním odvolání bez nařízení jednání souhlasila podáním ze dne 20. 5. 2019. Žalobkyně se nevyjádřila a dala tím najevo, že s projednáním odvolání bez nařízení jednání souhlasí (§ 101 odst. 4 o.s.ř.) Krajský soud proto rozhodl o odvolání bez nařízení jednání (§ 214 odst. 3 o.s.ř.).

8. Před okresním soudem proběhlo řádné dokazování, kdy okresní soud vycházel z důkazů navržených účastníky, které řádně provedl a podle názoru odvolacího soudu je rovněž správně zhodnotil (§ 132 o.s.ř.) a dospěl ke správným skutkovým zjištěním a krajský soud pro stručnost svého odůvodnění na správná skutková zjištění odkazuje a vychází z nich.

9. Podle § 16 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce ve znění účinném do 28. 7. 2017 zaměstnavatelé jsou povinni zajišťovat rovné zacházení se všemi zaměstnanci, pokud jde o jejich pracovní podmínky, odměňování za práci a o poskytování jiných peněžitých plnění a plnění peněžitě hodnoty, o odbornou přípravu a o příležitost dosáhnout funkčního nebo jiného postupu v zaměstnání. Podle odst. 2 citovaného ustanovení v pracovněprávních vztazích je zakázána jakákoliv diskriminace. Pojmy přímá diskriminace, nepřímá diskriminace, obtěžování, sexuální obtěžování, pronásledování, pokyn k diskriminaci a navádění k diskriminaci a případy, kdy je rozdílné zacházení přípustné, upravuje antidiskriminační zákon. Podle § 16 odst. 3 zákoníku práce za diskriminaci se nepovažuje rozdílné zacházení, pokud z povahy pracovních činností vyplývá, že toto rozdílné zacházení je podstatným požadavkem nezbytným pro výkon práce; účel sledovaný takovou výjimkou musí být oprávněný a požadavek přiměřený. Za diskriminaci se rovněž nepovažují opatření, jejichž účelem je odůvodněno předcházení nebo vyrovnání nevýhod, které vyplývají z příslušnosti fyzické osoby ke skupině vymezené některým z důvodů uvedených v antidiskriminačním zákonu.

10. Diskriminace v pracovních věcech je v českém právním řádu charakterizována jako jednání zaměstnavatele, které směřuje přímo nebo nepřímo (prostřednictvím zdánlivě neutrálních úkonů) ke znevýhodnění jednoho nebo i více zaměstnanců nebo potencionálních (budoucích) zaměstnanců ve srovnání s jinými (ostatními) zaměstnanci téhož zaměstnavatele, jehož pohnutkou (motivem) jsou zákonem stanovené diskriminační důvody. Tyto důvody a právní prostředky ochrany upravuje podle § 17 zákoníku práce ve znění účinném do 28. 7. 2017 před diskriminací v pracovněprávních vztazích zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů účinný od 12.6.2008 (antidiskriminační zákon)

11. Podle § 2 odst. 2 antidiskriminačního zákona je diskriminace přímá a nepřímá. Za diskriminaci se považuje i obtěžování, sexuální obtěžování, pronásledování, pokyn k diskriminaci a navádění k diskriminaci. Dle odst. 3 tohoto ustanovení se přímou diskriminací rozumí takové jednání, včetně opomenutí, kdy se s jednou osobou zachází méně příznivě, než se zachází nebo zacházelo nebo by se zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci, a to z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry

či světového názoru, a dále v právních vztazích, ve kterých se uplatní přímo použitelný předpis Evropské unie z oblasti volného pohybu pracovníků, i z důvodu státní příslušnosti.

12. Podle § 10 odst. 1 antidiskriminačního zákona dojde-li k porušení práv a povinností vyplývajících z práva na rovné zacházení nebo k diskriminaci, má ten, kdo byl tímto jednáním dotčen, právo se u soudu zejména domáhat, aby bylo upuštěno od diskriminace, aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění. Podle odst. 2 tohoto ustanovení pokud by se nejevilo postačujícím zjednání nápravy podle odstavce 1, zejména proto, že byla v důsledku diskriminace ve značné míře snížena dobrá pověst nebo důstojnost osoby nebo její vážnost ve společnosti, má též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Podle § 10 odst. 3 antidiskriminačního zákona výši náhrady podle odstavce 2 určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

13. Podle § 133a o.s.ř. pokud žalobce uvede před soudem skutečnosti, ze kterých lze dovodit, že ze strany žalovaného došlo k přímé nebo nepřímé diskriminaci a) na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství, víry, světového názoru, zdravotního postižení, věku anebo sexuální orientace v oblasti pracovní nebo jiné závislé činnosti včetně přístupu k nim, povolání, podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti včetně přístupu k nim, členství v organizacích zaměstnanců nebo zaměstnavatelů a členství a činnosti v profesních komorách, b) na základě rasového nebo etnického původu při poskytování zdravotní a sociální péče, v přístupu ke vzdělání a odborné přípravě, přístupu k veřejným zakázkám, přístupu k bydlení, členství ve spolcích a jiných zájmových sdruženích a při prodeji zboží v obchodě nebo poskytování služeb, nebo c) na základě pohlaví při přístupu ke zboží a službám, je žalovaný povinen dokázat, že nedošlo k porušení zásady rovného zacházení.

14. Dojde-li v pracovněprávních vztazích k diskriminaci, má zaměstnanec právo se po zaměstnavateli domáhat, aby bylo upuštěno od diskriminace, aby byly odstraněny následky diskriminace, aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění nebo aby mu byla poskytnuta náhrada nemajetkové újmy v penězích podle § 10 odst. 2 antidiskriminačního zákona. Předpokladem vzniku nároku zaměstnance na náhradu nemajetkové újmy v penězích je jednak kladný závěr o tom, že zaměstnanec byl jednáním zaměstnavatele znevýhodněn ve srovnání s jinými zaměstnanci téhož zaměstnavatele a že pohnutkou k jednání zaměstnavatele byly zákonem stanovené diskriminační důvody. Tuto skutečnost, je-li zaměstnancem tvrzena, má soud za prokázanou, ledaže zaměstnavatel bude tvrdit a prostřednictvím důkazů prokáže nebo za řízení jinak vyplyne, že vůči svým zaměstnancům neporušil zásadu rovného zacházení. Porušení pracovněprávních předpisů ze strany zaměstnavatele nemá vždy za následek snížení důstojnosti zaměstnance; za nepřípustný zásah do tohoto práva lze považovat pouze takové jednání, které je zaměstnancem, jehož se týká, oprávněně vnímáno jako nevíтанé, nevhodné nebo urážlivé a jehož záměr nebo důsledek vede ke snížení důstojnosti fyzické osoby nebo k vytváření nepřátelského, ponižujícího nebo zneklidňujícího prostředí na pracovišti. Uvedené závěry vyplývají i z judikatury Nejvyššího soudu, např. z odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 8. 7. 2008 sp. zn. 21 Cdo 2875/2007, a rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 11. 11. 2009 sp. zn. 21 Cdo 246/2008.

15. Jak vyplývá z obsahu spisu soudu I. stupně, rozhodoval okresní soud o návrhu žalobkyně na zaplacení nemajetkové újmy podle § 10 odst. 2 antidiskriminačního zákona, kdy žalobkyně tvrdila, že žalovaná jako její bývalý zaměstnavatel porušovala vůči žalobkyni práva a povinnosti vyplývající z práva na rovné zacházení z důvodu věku žalobkyně a žalobkyně byla tímto porušením práv dotčena a vzhledem k tomu, že již není zaměstnankyní žalované, nedomáhá se, aby bylo upuštěno od diskriminace, ale aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu v podobě finanční částky ve výši 250 000 Kč, neboť v důsledku diskriminace byla ve značné míře snížena její dobrá pověst, důstojnost a vážnost ve společnosti. Žalobkyně není schopna se zařadit do společnosti, najít si jiné zaměstnání, navázat kontakty s lidmi a v důsledku chování žalované trpí [anonymizováno].

16. Žalovaná s žalobou nesouhlasila, uvedla, že žalobkyně je konfliktní osoba s takovými osobnostními rysy, které vyvolávají problémy v zaměstnání. Měla časté konflikty v personálních vztazích, které však souvisely s důvody výlučně na straně žalobkyně, která se vůči spolupracovníkům i nadřízeným dopouštěla nepřijatelného chování. Poukázala také na ust. § 10 odst. 2 antidiskriminačního zákona, podle kterého se lze domáhat náhrady nemajetkové újmy v penězích teprve, nelze-li sjednání jiné nápravy považovat za postačující. Tím se má na mysli postup podle § 10 odst. 1 antidiskriminačního zákona, kdy má být upuštěno od diskriminace a odstraněny následky diskriminačního zásadu.

17. Okresní soud především správně vycházel při provádění dokazování z § 133a o.s.ř. a poučil žalovanou, že má za to, že z tvrzení žalobkyně lze dovodit, že by mohlo dojít k diskriminaci v důsledku postupu žalovaného a tudíž přechází důkazní povinnost na žalovanou, která musí prokázat, že k porušení zásady rovného zacházení s žalobkyní nedošlo.

18. Žalobkyně popisovala diskriminační jednání ze strany žalované jako několik zásadních kroků, které žalovaná činila proti žalobkyni. Dne 1. 6. 2014 snížila žalovaná žalobkyni pracovní úvazek na 0,75 pracovní doby, aniž by došlo ke snížení pracovní náplně, s čímž žalobkyně nikdy nesouhlasila. Ze strany vrchní sestry byly žalobkyni ukládány úkoly tak, že je nebylo možno splnit, žalobkyně na tyto skutečnosti upozorňovala vedení žalované s tím, že takové chování ze strany nadřízených pracovníků je přímou diskriminací a pronásledováním podle antidiskriminačního zákona. Dále byla žalobkyně žádána dne 11. 8. 2014 o změnu pracovní smlouvy převedením žalobkyně na jiné oddělení a následně podala dne 26. 9. 2014 neplatnou výpověď, což ovlivnilo osobní a společenský život žalobkyně, začala trpět zdravotními problémy a není schopna se před důchodovým věkem vrátit do práce. To mělo dopad i do majetkové sféry žalobkyně.

19. Okresní soud provedl řadu listinných důkazů a vyslechl řadu svědků, z jejichž obsahu a výpovědí vyvodil zcela logické závěry, jednotlivé důkazy do sebe zapadají a jsou v souladu a jednoznačně z nich vyplynulo, že vůči žalobkyni nedošlo k nerovnému zacházení z důvodu jejího věku ani z důvodů jiných. Byla to naopak žalobkyně, která se na pracovišti chovala nepřijatelným způsobem jak v rovině plnění pracovních úkolů, tak v rovině vztahů k ostatním zaměstnancům. Okresní soud se správně zabýval i věrohodností jednotlivých svědků, poukázal na to, že svědecké výpovědi spolu korespondují a svědci popisují chování žalobkyně shodně. Poukázal na výpověď primářky oddělení [titul] [příjmení] i svědkyně [příjmení], ze kterých bylo jednoznačně prokázáno, že se na pracovišti problémy s žalobkyní řešily, a to zpočátku v klidu a racionálně ve snaze zajistit řádné fungování oddělení. Žalobkyně nebyla schopna přijímat výtky a změnit přístup k plnění pracovních úkolů, ale vnímala to jako šikanu, tu však pocíťovala i na dalším pracovišti po přecházení na [anonymizováno] žalované, což potvrdily svědkyně [příjmení] a [příjmení]. Tato dílčí zjištění odpovídají tomu, že se jedná o subjektivní problémy žalobkyně, která má takové osobnostní rysy, které jí neumožňují správně reagovat tak, aby ke konfliktům nedocházelo.

20. Okresní soud také správně poukázal na to, že porušení pracovněprávních předpisů ze strany zaměstnavatele neznamena porušení rovného zacházení jak má na mysli § 16 odst. 1 a 2 zákoníku práce a § 2 odst. 2 antidiskriminačního zákona, podle něhož je diskriminace přímá a nepřímá a považuje se za ni takové jednání, včetně opomenutí, kdy se s jednou osobou zachází méně příznivě, a to z konkrétních důvodů: rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru. Okresní soud tak správně poukázal na to, že porušení pracovních předpisů nelze zaměňovat s porušením antidiskriminačního zákona, neboť institut určení neplatnosti výpovědi je institutem pracovního práva, který slouží k ochraně účastníků pracovního vztahu proti nerespektování kogentních ustanovení zákoníku práce. Opačný výklad by znamenal, že každé neplatné skončení pracovního poměru by představovalo diskriminaci. Jak vyplývá z obsahu rozsudku Okresního soudu v České Lípě č. j. 36 C 24/2015-149 ze dne 17. 6. 2016 důvodem určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru dané žalovanou žalobkyni dne 26. 9. 2014 je nenaplnění materiálního důvodu výpovědi z pracovního poměru, kterou žalovaná dala žalobkyni podle § 52 písm. c) zákoníku práce pro

nadbytečnost žalobkyně a také pro neurčitost použitého výpovědního důvodu a jeho nezaměnitelnost s jiným důvodem a v tomto řízení nebyla řešena otázka případné diskriminace žalobkyně.

21. Není důvodná ani odvolací námitka žalované, že okresní soud nesprávně hodnotil výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] a vyšel ze spekulativních tvrzení této svědkyně. Jak se podává z protokolu o jednání před okresním soudem, svědkyně [jméno] [příjmení] vypovídala po poučení podle § 126 o.s.ř. jako svědek s vědomím trestních následků křivé výpovědi, nejedná se tedy o tvrzení, ale důkaz, z něhož učinil okresní soud správné dílčí skutkové zjištění, které hodnotil jednotlivě i v souladu s dalšími důkazy. Svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že jako hlavní sestra přijímala stížnosti žalobkyně, které pak řešila s vrchní sestrou [příjmení]. Když se zjistilo, že práce pro žalobkyni jako [anonymizováno] pracovníci na [anonymizováno] nevydává na celý úvazek, došlo ke zkrácení pracovního úvazku, a to na základě zpracování časových harmonogramů pro jednotlivé zaměstnance. Toto pracovní zatížení řešila svědkyně [jméno] [příjmení] s vrchní sestrou [příjmení], s primářkou [titul] [jméno] [příjmení] a lékařským náměstkem [titul] [příjmení]. Primářka [anonymizováno] oddělení jako svědkyně potvrdila, že žalobkyně byla nesnášenlivá, výtky nerespektovala, stěžovala si na střední zdravotní personál, byla hrubá k sestrám, nebylo možno jí něco vytknout a vrchní sestra [příjmení] kvůli ní často plakala. S žalobkyní nešlo jednat konstruktivně, přitom nedodržovala pracovní povinnosti, denně měla návštěvy rodinných příslušníků, věnovala se na pracovišti prodej kosmetiky Avon či prodeji oblečení, bylo jí často vytýkáno, že nebyl k nalezení chorobopis nebo nebyla na pracovišti, při výtkách křičela na nadřízené, bouchala dveřmi, sestra [příjmení] byla spolehlivá a perfektní, jediné problémy na pracovišti byly s žalobkyní, které se hodně lidí bálo. Shodně vypovídala svědkyně [jméno] [příjmení], pracovnice [anonymizováno], která popsal stejné problémy i na tomto pracovišti, rovněž zdravotní sestra z [anonymizováno] [jméno] [příjmení] potvrdila konfliktní chování žalobkyně, nesnášenlivost, nepřijímání pokynů nadřízené vrchní sestry, vyhrožování ze strany žalobkyně, křik na nadřízené, obdobné problémy byly s žalobkyní podle svědkyně [příjmení] na [anonymizováno]. Svědkyně [příjmení], která pracovala na [anonymizováno] ve funkci [anonymizováno] sestry, rovněž potvrdila konfliktní povahu žalobkyně a to, že odmítala respektovat pokyny nadřízených, třeba přinést chorobopis. Vrchní sestra opakovaně po jednání s žalobkyní plakala, ustupovalo se žalobkyni, nikdo ji nešikanoval, naopak zaměstnanci si stěžovali, že žalobkyně není k sehnání na svém pracovišti, což potvrdila [jméno] [příjmení], proto byl žalobkyni rozepsán časový plán, ale každý se bál dostat se s ní do konfliktu. Bylo s ní také řešeno velké množství soukromých hovorů v pracovní době, soukromé návštěvy (svědkyně [jméno] [příjmení]).

22. Ve smyslu ustanovení § 133a odst. 1 o. s. ř. žalovaná tvrzený diskriminační důvod vyvrátila prostřednictvím všech jí navržených důkazů, ze kterých vyplynulo, že žalovaná vůči žalobkyni neporušila zásadu rovného zacházení ani z důvodu věku ani z důvodů jiných.

23. S ohledem na neexistenci diskriminačního jednání žalované okresní soud správně zamítl pro nadbytečnost návrh žalobkyně na vypracování znaleckého posudku o jejím zdravotním stavu. Tvrzení žalobkyně o nerovném zacházení, nadto z důvodu věku, bylo spolehlivě vyvráceno všemi provedenými důkazy. Odvolací soud nezpochybňuje vážnost zdravotního omezení žalobkyně, která lékařské zprávy [titul] [jméno] [příjmení] trpí [anonymizováno]. Žalobkyně vidí příčinu tohoto onemocnění v pracovních problémech, což nelze vyloučit, předmětem toho řízení je však nárok na zaplacení nemajetkové újmy dle § 10 odst. 2 antidiskriminačního zákona, který je ve vztahu k občanskému zákoníku předpisem speciálním, a proto pro případy diskriminace, na které se antidiskriminační zákon vztahuje, není možné občanský zákoník aplikovat a žalobkyně se v tomto řízení nedomáhá náhrady škody na zdraví, jejíž součástí je i odškodnění tzv. nemajetkové újmy, ale nemajetkové újmy v penězích v důsledku diskriminace z důvodu věku.

24. Z výše uvedených důvodů odvolací soud rozsudek okresního soudu podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil včetně správného výroku o nákladech řízení před soudem I. stupně, když důvody pro použití § 150 o.s.ř. odvolací soud neshledal.

25. Rozhodování o nákladech řízení se ve sporném řízení řídí pravidlem úspěchu ve věci. Podle § 142 odst. 1 o.s.ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.

26. Podle § 150 o.s.ř. jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nebo odmítne-li se účastník bez vážného důvodu zúčastnit prvního setkání s mediátorem nařízeného soudem, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat.

27. V souladu s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 3. 5. 2016, sp. zn. 25 Cdo 5308/2015 obecně platí, že náhradu nákladů sporného řízení ovládá zásada úspěchu ve věci (§ 142 odst. 1 o. s. ř.) a zásada zavinění (§ 146 odst. 2 a § 147 odst. 1, 2 o. s. ř.). Ustanovení § 150 o. s. ř. je výjimkou z pravidla a nelze jej vykládat tak, že kdykoli bez ohledu na základní zásady rozhodování o nákladech řízení je namístě nepřiznat náhradu nákladů úspěšnému účastníkovi řízení. Zejména v procesním právu je totiž nutné každou výjimku z obecného pravidla vykládat restriktivně. Předmětné ustanovení pak nezakládá zcela volnou diskreci soudu (ve smyslu libovůle), nýbrž jde o ustanovení, podle něhož je soud povinen zkoumat, zda ve věci neexistují zvláštní okolnosti, k nimž je třeba při stanovení povinnosti k náhradě nákladů řízení výjimečně přihlídnout. Nemůže však jít o libovolné okolnosti řízení, nýbrž o takové okolnosti, které mají skutečný vliv na spravedlivost rozhodnutí o náhradě nákladů řízení. Soud musí své rozhodnutí řádně a přesvědčivě odůvodnit (srov. např. nálezy Ústavního soudu České republiky ze dne 26. 10. 2006, sp. zn. I. ÚS 401/06). Důvody hodnými zvláštního zřetele ve smyslu § 150 o. s. ř. se rozumí takové okolnosti, pro které by se jevilo v konkrétním případě nespravedlivým ukládat náhradu nákladů řízení tomu účastníku, který ve věci úspěch neměl, a zároveň by bylo možno spravedlivě požadovat na úspěšném účastníku, aby náklady vynaložené v souvislosti s řízením nesl ze svého. Při zkoumání, zda tu jsou důvody hodné zvláštního zřetele, soud přihlíží v první řadě k majetkovým, sociálním, osobním a dalším poměrům všech účastníků řízení; je třeba přitom vzít na zřetel nejen poměry toho, kdo by měl hradit náklady řízení, ale je nutno také uvážit, jak by se takové rozhodnutí dotklo zejména majetkových poměrů oprávněného účastníka. Významné z hlediska aplikace § 150 o. s. ř. jsou rovněž okolnosti, které vedly k soudnímu uplatnění nároku, postoj účastníků v průběhu řízení a další. Soud musí vycházet z posouzení všech relevantních okolností konkrétní věci (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2013, sp. zn. 29 Cdo 2438/2013, publikované pod 2/ 2014 Sbírky, dále usnesení ze dne 6. 11. 2013, sp. zn. 30 Cdo 2880/2013, usnesení ze dne 21. 1. 2014, sp. zn. 26 Cdo 4384/2013, usnesení ze dne 31. 3. 2014, sp. zn. 23 Cdo 2941/2013, usnesení ze dne 29. 5. 2014, sp. zn. 33 Cdo 4275/2013, usnesení ze dne 25. 11. 2014, sp. zn. 23 Cdo 2234/2014, nebo usnesení ze dne 2. 3. 2015, sp. zn. 32 Cdo 3103/2014, všechna dostupná na webových stránkách Nejvyššího soudu). Okolnosti hodné zvláštního zřetele, kdy soud nemusí výjimečně náhradu nákladů řízení přiznat, nelze spatřovat pouze v tom, že by jejich přiznání přivodilo žalobci větší újmu, než žalovanému. Přitom platí, že porovnání dopadu uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení do majetkových sfér účastníků může mít z hlediska aplikace § 150 o.s.ř. vliv pouze tehdy, přistupují-li ke skutečnosti, že by jejich přiznání přivodilo jednomu účastníku větší újmu, než účastníku druhému, okolnosti další a to takové, které mají skutečný vliv na spravedlivost rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (srov. nálezy Ústavního soudu České republiky ze dne 26. 10. 2006, sp. zn. I. ÚS 401/06, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2014, sp. zn. 23 Cdo 2234/2014).

28. S odkazem na shora citovanou judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího soudu krajský soud uzavírá, že důvodem hodným zvláštního zřetele nemůže být skutečnost, že, „žalobkyně je zcela nemajetná a nemá s výjimkou důchodu žádné příjmy“, neboť právě pro neexistenci dalších okolností, které mají skutečný vliv na spravedlivost rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, nelze porovnávat dopad uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení do majetkových sfér účastníků (či

naopak neuložení povinnosti k náhradě nákladů řízení). Okolnosti, pro které by sejevilo nespravedlivým ukládat náhradu nákladů řízení žalobkyni, která ve věci úspěch neměla a zároveň spravedlivě požadovat na úspěšné žalované, aby náklady vynaložené v souvislosti s řízením nesla ze svého, nebyly zjištěny. Žalovaná s nárokem žalobkyně nesouhlasila, zvolila procesní obranu, podle § 133a o.s.ř. prokázala, že žalobkyně na pracovišti u žalované nebyla objektem diskriminace, což vedlo k zamítnutí žaloby. Žalobkyně byla od počátku řízení právně zastoupena. Žalobkyně dle názoru krajského soudu musí nést riziko svých rozhodnutí a v případě soudního řízení si musela být vědoma možných negativních dopadů do své majetkové sféry v případě neúspěchu ve sporu (srov. důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2014, sp. zn. 23 Cdo 2234/2014).

29. I podle závěru krajského soudu tak v projednávané věci nebyl dán důvod pro aplikaci § 150 o.s.ř., a proto je třeba při rozhodování o náhradě nákladů sporného řízení vycházet z obecné zásady úspěchu ve věci (§ 142 odst. 1 o.s.ř.) a žalobkyni, která co do požadované částky 250 000 Kč nebyla ve věci procesně úspěšná, uložit povinnost zaplatit procesně úspěšné žalované náklady řízení, které účelně vynaložila na bránění svých práv v souvislosti s právním zastoupením v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Výpočet náhrady nákladů řízení: odměny podle § 7 bodu 6, § 11 odst. 1 a), d), g) cit. vyhl., náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 cit. vyhl., navýšeno o daň z přidané hodnoty) pak odpovídá učiněným osmi úkonům právní služby.

30. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle ustanovení § 224 odst. 1 a 2 o.s.ř. a § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy náhrada nákladů řízení by příslušela žalované, která byla v odvolacím řízení zcela úspěšná, avšak žádné náklady řízení jí nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Lze proti němu podat dovolání prostřednictvím advokáta do 2 měsíců od doručení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně u Okresního soudu v České Lípě, ale pouze tehdy, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Liberec 5. června 2019

JUDr. Jarmila Potužáková
předsedkyně senátu